

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200747

UNIVERSAL
LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No.

Accession No.

Author

Title

This book should be returned on or before the date last marked below.

॥ श्रीः ॥

ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯ,

ಉಡುಪಿ.

—ॐ—

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪಾರಿಜಾತವು

—ॐ—

→ ಪ್ರಥಮಾವೃತ್ತಿ. ←

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಉಡುಪಿ.

1925.

ಕ್ರಯ: ೧೦ ಪಣ.

ಶ್ರೀಃ

ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಾಯ ನಮಃ ॥

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪಾರಿಜಾತವು.

ರಾಗ ನಾಟ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಜಯಸಾಗರಾತ್ಮ ಜಯ ಕುಂಕುಮಾಂಕಿತವಕ್ಷು | ಜಯ ಇಂದಿರಾ
ಧರ ಅವ್ಯತಭಕ್ಷು ॥ ಜಯಗೋಪಕನ್ಯಕಾಕಾಮಕಲಿಶಾಪ್ರಪ್ರಭೆ | ಲೋಟಿ
ನೊಳು ತ್ರಿವಳಿಕುಕ್ಷು | ಜಯವನಧಿದಕ್ಷು ॥ ೧ ॥ ಜಯಹೀತವಾಸ ಸುವಿ
ಲಾಸ ಭಕ್ತರವೋಷ | ಜಯಸೋಳಸಹಸ್ರಸತಿಗೃಹವಾಸಾ | ಜಯ
ಸತ್ಯಭಾಮೆರುಕ್ಮಿಣಿಮಂದಿರನಿವಾಸ | ಜಯಮಂದಹಾಸ ರವಿಕೋ
ಟಿಪ್ರಕಾಶಾ ॥ ೨ ॥ ಜಬಕ್ರೀಡಕೊಳದಕೇಸರದ ಪನ್ನೀರವೋ |
ಕುಳಿಮಯದನಾರಿಯರ ಪೊಳೆವತೋರಾ | ಮೊಲೆಗಳಿಗೆ ಪೊನ್ನಂಡೆ
ಯಲ್ಲಿ ಚಿಮ್ಮುವ ನೀರ | ನಳಿನಾಕ್ಷಗೋಪಾಲನಗೆಮೊಗವಿಹಾರಾ ॥
ಜಯ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ಪಾಡಿ, ಆದಿತಾಳ.

ನನೋಯೆಂಬೆ ಪಾರ್ವತಿನಯಗೇ | ವಿಮಲಹೇಮವರ್ಣ ಕಮಲ
ಪ್ರದಾಂಗಗೆ || ಪಲ್ಲ || ಗಜಮುಖ ಅರುಣಾಕ್ಷಾಯುಗಳಗೆ | ಸತತ | ವಿಜ
ಯಚಂಚಲ ಕರ್ಣಕುಂಡಲಗೆ | ಚಲ್ವ | ಭುಜಗಭೂಷಣ ಅಭಯ
ಹಸ್ತಗೆ | ಸಾಧು | ಸುಜನಪೋಷಕ ನಮ್ಮ ನಿಜವಕ್ರತುಂಡಗೆ || ೧ ||
ಹರಪುತ್ರಶಿರಿಯೇಕದಂತಗೆ | ಬೇಡಿ | ದೊರವ ಕೊಡುವ ಸತ್ಯವಂತಗೇ |
ಬಿಡಾ | ದ್ವಿರವ ನಮ್ಮನು ಗುಣಶಾಂತಗೆ | ಜಗದಿ | ಮೆರೆವ ಲಂಬೋ
ದರ ವಿಘ್ನರಾಜೇಂದ್ರಗೆ || ೨ || ಮುಕುಟವರ್ಧನ ದೈತ್ಯವಿಕಟಗೆ | ಕೀರ್ತಿ |
ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದಾ ಚಲ್ವಸುಭಟಗೆ | ನಮ್ಮ | ಶಕಟಾರಿ ಗೋಪಾಲನ ಸದ್ಭ
ಕ್ತಗೆ | ಮಂಕು | ವಿಕಟಾಮತಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವೀವನಿನಾಯಕಗೆ || ೩ ||

ರಾಗ ತೋಡಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಶೌರದೆಯ ಕರುಣವಾರುಧಿಯೆ ಯನಗೆ | ಸಾರಾಂಶವಚನಗಳ
ಕೊಟ್ಟು ಸಲಹುವ ತಾಯಿ || ಪಲ್ಲ || ಚಂದ್ರಕಿರಣವು ಪೋಲ್ವ ಚಲ್ವ
ಯಳೆ ನಗೆಮೊಗ | ದಾಂಬೆ ನೀ ಸ್ವರ್ಣಬೊಂಬೆ | ಅಜಭವ ಮಹೇಂದ್ರ
ರಿಂ ಪೂಜೆಗೊಂಬೆ | ನಾನು ನಿನ್ನ ಕಂದ ಯೆನ್ನಮತಿಗೆ ಸಾಕಾರಿಯಾ
ಗಿರು ಯೆಂಬೆ || ೧ || ಸರಸಿಜಾದಳನೇತ್ರಿ ಸಾಮಜಕ ಸಮಯಾತ್ರಿ |
ಪರಮಪಾವನ ಚರಿತ್ರಿ ನೀನೆ ಗತಿ ಸರ್ವರಿಗೆ ಜಗನ್ನಿತ್ರಿ | ನಿನ್ನ ಕರುಣ
ಅಂಬುಜಪಲ್ಲವಪಾಣಿ ಅಳಿಕುಂತಳೆಯೆ ನೀಲವೇಣಿ | ಭಜಕರನು
ಪೊರೆದು ರಕ್ತಿಸುವ ಬ್ರಹ್ಮಾಣಿ | ವ್ರಜರಾಜವಿಜಯಗೋಪಾಲನ ಸೊಸೆ
ಮುದ್ದುವಾಣಿ || ೨ ||

ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಧರಣಿ ದೈತ್ಯರ ಭಾರಸರ್ವದ ಧರಿಸಲಾರದೆ ಧೇನುರೂಪವ | ಧರಿಸಿ
ಕ್ಷೀರಾರ್ಣವಕೆ ಶ್ರೀಹರಿ ಸರಿಸಕ್ಕೃತಂದೂ | ಪರಮ ದೈನ್ಯದಿ ಬಾಗಿ ಅಂ
ಜಲಿ ವೆರಸಿ ವಿನಯದಿ | ಸಿರಿವರನಪದ ಸರಸಿರೂಹಕೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿ
ಮಾಡಿದಳು ಬಿನ್ನಹವಾ || ೧ || ದನುಜಮದಗಜಸಿಂಹ ದನುಜಾರ್ಣ

ವಕೆ ಕುಂಭಜ । ದನುಜತಮರವಿ ದನುಜವಿಸಿನಕೆ ದಾವಾನಳ ದನು
ಜಾಹಿ ವೈನತೇಯಾ । ದನುಜಮೇಘಾನಿಲನೆ ನರಹರಿ ದನುಜಭಾರವ
ಪರಿಹರಿಸಬೇ । ಕೆನುತ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಬೇಡಿದಳು ಧರೆ ದನುಜದಲ್ಲಣನಾ ॥
॥ ೨ ॥ ಧರಣಿಗಭಯವನಿತ್ತು ಕಳುಹಿಸಿ । ಪರಮ ಪುರುಷನು ಭಕ್ತವ
ಶದಾ । ಬಿರಿದನಂಗೀಕರಿಸಿ ದೇವಕಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ॥ ಕರಿವರದ ಶ್ರೀ
ಕೃಷ್ಣ ಬಾಲ್ಯದಿ । ತೊರೆದ ಮೊಲೆಗೊಟ್ಟವಳ ಶಕಟನ । ತರುವಯರಡರ
ಲಿಂದಶಾಪವ ತರಿದನಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೩ ॥ ಬಕಖರಾಸುರ ಮುಖ್ಯದಾನವ ।
ನಿಕರವನು ಸಂಹರಿಸಿ ಕಂಸನ । ಶಿಖೆಪಿಡಿದು ಎಳೆತಂದು ಸವರಿದ
ಕೋಟಿದಾನವರಾ ॥ ಭೃಕುಟೆ ಬಂಧಿಸಿ ಬಂದ ಮಗಧನ । ಅಖಿಳಸೇನೆಯ
ಮುಣುಗಲದ್ದಿದ । ಪ್ರಕಟೆಮಾಡಿದ ದ್ವಾರಕಿಯ ಸಾಗರದ ಮಧ್ಯದಲಿ ॥
॥ ೪ ॥ ಚಂದದಿಂದೆತಾಯಿದೇವಕಿ । ತಂದೆವಸುದೇವಾದಿ ಯದುಕುಲ ।
ವೃಂದ ಬಲರಾಮಾದಿ ಭುಜಬಲ । ಬಂಧುಜನಸಹಿತ ॥ ಸ್ಯಂದನದಿ ಗಜ
ತುರಗಸುಭಟರ । ಸಂದಣಿಯ ಸೌಭಾಗ್ಯದೊಳು ಅರವಿಂದನಯನಮು
ರಾರಿ ದ್ವಾರಕಿಯಲ್ಲಿ ರಂಜಿಸಿದಾ ॥ ೫ ॥ ಸರಸಿರುಹದಳನೇತ್ರರುಕ್ಮಿಣಿ ।
ಅರಸಿ ಸತ್ಪ್ರಜಿತಕುವಾರಿಯು ವೆರಸಿ ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯ ಭೋಗದೊಳತಿ
ವಿಲಾಸದಲಿ ॥ ಸರಸಪಲ್ಲಾಪದಲಿ ಸುಖವನು ಭರಿತದಲಿ ವೃತ್ಯಷ್ಟ ಜಯ
ದೊಳ । ಗಿರುತಲಿರೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ದ್ವಾರಕಿಯಲ್ಲಿ ರಂಜಿಸಿದಾ ॥ ೬ ॥
ನೀಲೆಭದ್ರೆ ಮಿತ್ರರೊಂದಿಗೆ । ವಾಲಿಸಿದವರನಾ ಸಹಿತದಿಂ । ದಾಳಿದನು
ಕಾಳಂದಿ ಲಕ್ಷಣೆಯರನು ಮದುವ್ಯಾಗೀ ॥ ತೋಳಬಲುವಿಲಿ ತಂದ
ಮಣಿಸಹಿ । ತಾಳಜಾಂಬವತಿಯನು ಕೃಷ್ಣ । ಕಾಳಾಹಿವೇಣಿಯರ್ವ
ರನು ಮೋಹಿಸಿದ ಕ್ರಮದಿಂದಾ ॥ ೭ ॥ ಒಂದುದಿನ ನಾರದನು ಹರು
ಷದಿ । ಇಂದ್ರಲೋಕದ ಪಾರಿಜಾತವ । ತಂದು ಕುಸುಮವನೊಂದು
ದೇವಕಿ ಕಂದಗೀವೆನೆಂದು ॥ ಸಂದಟಿತ ಶ್ರೀತುಲಸಿಮಾಲೆಯ ಕಂಧರವ
ಲೊಲುವುತ್ತ ಶಿರದಲಿ । ಬಂಧಿಸಿದ ಜಟಿ ಗೋಪಿಚಂದನ ನಾಮಗಳ
ನಿಟ್ಟು ॥ ೮ ॥ ಅಂದದಲಿ ವೀಣೆಯನು ವೀಟಿತ । ಸಿಂಧುಶಯನನ
ಸ್ತುತಿಸುತಲಿ ನಭ । ದಿಂದಿಳಿದನು ಮಂದರೋದ್ಧರನಿಬ್ಬ ದ್ವಾರಕೆಗೇ ॥

ನಂದಗೋಪಿಯಕಂದ ಮನ್ನದಲಿ | ಬಂದ ಮುನಿಪನ ಬಗೆಯ ತಿಳಿದನು
ಮುಂದೆ ಕಲಹವನಿಕ್ಕಿನೋಡುವನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಾ || ೯ || ಶ್ರೀ ||

ರಾಗ ಸಾರಂಗ, ಆದಿತಾಳ.

ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಪ್ರಾಪ್ತಕೂಡ | ಅಂಬುಜಾಯಾತಾಕ್ಷಾ | ಹರುಷಾದಿಂದಿರುತ್ತೀರೆ |
ಅರಸೀನಾರದನೂ || ಬರುತ್ತೀರೆ ಕೃಷ್ಣ ಕಣ್ಣೆರೆದೂ ಪೀಠವನೂ | ತರಿಸಿ
ಮುನಿಪನ ಕುಳಿರಿಸಿ ಮನ್ನಿಸಿದಾ || ೧ || ಎತ್ತಾಲಿಂದಲಿ ಬಂದೀರೆಲ್ಲ
ಕಾರ್ಯವು ತಂದಿ | ರುತ್ತಾರೊತ್ತರವೆ ಹದಿನಾಲ್ಕೂ ಲೋಕವನು ||
ಸುತಾ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ತೆತ್ತೀಗರ್ನೀನೆಂದು | ಚಿತ್ತಜಪಿತನು - ವಿನಯ
ದಿಂದ ನುಡಿದಾ || ೨ || ಸಕಲಾ ಲೋಕಾಧಾರಿ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ |
ಪ್ರಕಟಾ ನಿಮಗಲ್ಲೇ ತೈಲೋಕಾದ್ವಾರುತೆಯೂ || ಮುಕುಟಾವರ್ಧನ
ದೈವ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ನೀಯಾ | ಮಕನಾಗಿಯೆನ್ನಾ ಸುತ್ತಿಸುವೆ ಜಗ
ವೆಲ್ಲಾ || ೩ || ಶ್ರೀ ||

ಸೀಸಪದ್ಯ

ಪ್ರಜಾಭವಾದಿಗಳ ಅಲೋಚನೆಗೆ ಸಿಲ್ಪದವ | ವ್ರಜದವಧುಗಳಿಗೆ ಸಿಲ್ಪಿ
ದೆಲೊ ನೀನು | ತ್ರಿಜಗ ಕುಕ್ಷಿಯೊಳಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಬೆ ಗೋಪಿವಕ್ಷದಾ
ಪಾಲುಂಡು ಜೀವಿವೆಯೊ ಕೃಷ್ಣ || ನಿಜಪೂರ್ಣಕಾಮಚಿತ್ತಜನ ಪಡದ
ವಗೆ ಈ | ಗಜಗಮನೆಯರೊಳು ಮನ್ಮಥಕಲಾಪ || ಗಜರಾಜವರದ ಇದು
ಲೀಲೆಯಲ್ಲವೆ ನಿನ್ನ | ನಿಜವ ತಿಳಿದವರಾರು ನೀರಜಾಕ್ಷಾ || ೧ || ಶಿಶುಪಾ
ಲನಿಂದ ಸಿರಿದೇವಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದೆ | ಸರಸಿರುಹಭವ ಅಜಗೆ ನಿಗಮ
ಹರಾಸುರನ ಕೊಂದೆ | ಭಸ್ಮಾಸುರನ ಬೂದಿಯಮಾಡ್ತೆ ಶಿವಗಾಗಿ |
ಅಸಮಬಲಿಯನು ತುಳಿದೆ ಇಂದ್ರಗಾಗಿ || ಶಶಿಮುಖಿ ದ್ರೌಪದಿಯ
ಕಪಟಕ್ಕೆ ಕುರುವಂಶ | ಮಶಕಕ್ಕೆ ಸಮಮಾಡಿ ಸವರಿಬಿಟ್ಟೆ | ಕುಸುಮಶರ
ನಯ್ಯವಸುಧಿಯ ಭಾರನಿಳುಹುವಕೆ | ವಸುದೇವನುದಡದಲಿ ಜನಿಸಿ
ಬಂದೆ || ೨ || ಶ್ರೀ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ತೆಂದೆನೀಕುಸುಮವನು ಶೌರಿ ಮು | ಕುಂದ ಸುರಪನ ಲೋಕದಿಂ
ದಲಿ | ಇಂದು ನಿಮ್ಮಯ ಚರಣಯುಗಳಕೆ | ಸಂದಿಸುವೆನೆಂದು || ಮಂದ
ಹಾಸ ಗೋವಿಂದ ಕರುಣಾ | ಸಿಂಧು ನೀಕೊಳ್ಳೆಂದು ನಾರದ | ನಂದ
ಗೋಪನ ಸುತಗೆ ಕೊಟ್ಟನು | ನಯದಿ ನಸುನಗುತಾ || ೧ || ಎಸೆವುತಿರೆ
ಕುಸುಮದಸುವಾಸನೆ | ಮಸಗಿ ಹವ್ಯುದೊಳ್ಳೆಲ್ಲ ನಾರಿಯ | ರತಿಶಯ
ವಿದೇನೆಂದು ಬಂದರು | ಕೃಷ್ಣನಿದ್ದೆಡೆಗೆ || ಹಸುಳೆಯರು ತಮತಮಗೆ
ಬೇಡುತ | ಕುಸುಮದಾಪೇಕ್ಷೆಯನು ಕೃಷ್ಣಗೆ | ಉಸುರಬೇಕೆಂತೆಂಬ
ಸಮಯದಿ | ನಾರದನು ನುಡಿದಾ || ೨ || ಎಲೆ ಮುರಾಂತಕ ಪಾರಿಜಾ
ತವು | ಸಲುವದೀರುಕ್ಕಿಣಿಗೆ ನೀನಿದ | ನೊಲಿದುಕೊಡು ಅನ್ಯರಿಗೆ ಲಭ್ಯವಿ
ದಲ್ಲ ನೀನರಿಯಾ || ಉಳಿದ ನಾರಿಯರಂತಿರಲಿ ತವ | ಲಲನೆ ಸತ್ತಾ
ಜಿತಕುಮಾರಿಯು | ಭಲವಮಾಡುವಳಾಕೆಯನು ನೀ | ತಿಳುಹಿ ನೋ
ಡೆಂದಾ || ೩ ||

ಶ್ರೀ ||

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಮುಡಿಯನೇವರಸಿ ಮುಂದಕೆ ಕರೆದು ರುಕ್ಕಿಣಿಯ | ತೊಡೆಯ
ಮೇಲಿಟ್ಟು ಮುದ್ದಿಸುತ ಮೊಗನೋಡುತ್ತ || ಪಿಡಿದು ಗಲ್ಲವ ಕೈಯವಿ
ಡಿದು ಕುಸುಮವ ಕೊಟ್ಟು | ಮಡದಿಯರು ನಿನಗಾರು ಸರಿಯೆ ಮೋಹದ
ಸಿರಿಯೆ || ನಡೆಯಲ್ಲಿ ಮದಕರಿಯೆ ಮುದ್ದುಸೌಂದರ್ಯ | ಬಡನಡುವಿ
ನೊಯ್ಯಾರಿ ಗುರುಕುಚವಿಹಾರಿ | ಪಿಡಿಕರವ ಬಾರಿಯಲ್ಲರೊಳಧಿಕ
ಭೀಷ್ಮಕ ಕುಮಾರಿ || ೧ ||

ಶ್ರೀ ||

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಾರದ ಕಂಠುವಿನ ಹೆತ್ತಾಯಿಗೆ | ಅಂತರಂಗದ
ಮಾತುಗಳನಾಡುತ್ತಿದ್ದನೂ || ಇಂತಿರಲೆಲ್ಲಾ ಉಳಿಗದಂತೆ ಸೇವಿಸುವ
ಇದ | ಕಿಂತಮೇಲುಮಾತು ಒಂದು ಕೇಳಿ ರುಕ್ಕಿಣಿ || ೧ || ಸಂ ಗರತಿ
ಸತ್ತಾಜಿತತರಳೆ ನಿನಗಂಜುವಳು | ಹರಿ ನಿನ್ನ ಮಂದಿರವ ಬಿಟ್ಟು

ಇರನೊಂದು ದಿನಾ : ಹರಿಣಾಕ್ಷಿ ಪಾರಿಜಾತದ ಪರವಬಿಟ್ಟಿರಲಾಗದು । ಸರಿಯಾರು ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ಧರಿಸಲಾರಾರೂ ॥ ೧ ॥ ಯೆಂದು ನಾರದನಪ್ಪಣೆಗೊಂಡು ತೆರಳಿಬರುತ । ಲ್ಲಿಂದ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯ ಆರಮ್ಭ ನೆಯ ಪೂಕೃತು ॥ ಇಂದೀವರಾಕ್ಷಿ ಮುನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಗದ್ದುಗೆಯ ನಿಟ್ಟು ಬಂದಸುದ್ದಿ ಕುಳಿರಿಸಿ ಕೇಳುತಿದ್ದಳೂ ॥ ೨ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ಪಾಡಿ, ಕುರಗ ರ್ಪುಂಪೆತಾಳ.

ಶೌಂಭಲಿಕೂಡದಮ್ಮಾ, ಮುರ । ಮೈರಿ ಗುಣಗಳ ನೋಡಿ ಬೆರಗಾಡಿನಮ್ಮಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ದೇವತರುವಿನ ಕುಸುಮವಮ್ಮಾ, ನಾನು । ಭಾವಜನಪಿತಗೆ ಕೊಂಡುಬಂದಿದ್ದನಮ್ಮಾ ॥ ಭಾವೆರುಕ್ಮಿಣಿಗಿತ್ತನಮ್ಮಾ । ಆದ । ನ್ಯಾರರಿಯದ ತೆರದಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿಳಮ್ಮಾ ॥ ೧ ॥ ಎಷ್ಟುಗುಣವಾಕುಸುಮ ಕುಂಟೂ । ಕೈಸೇರೆ । ಕೃಷ್ಣ ವಿಾರನು ಮಾತು ಎಳ್ಳುಕಾಳಷ್ಟೂ ॥ ಪಡ । ದ್ವಟ್ಟಿದವರಿಗೆ ಲಭ್ಯವಷ್ಟೂ । ನಿ । ನಿಷ್ಕೃತಾತ್ಮರಮಾಡುವದೇನು ಸಿಟ್ಟೂ ॥ ೨ ॥ ಸರಿಯಲ್ಲವೆನೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ । ನಿನ್ನ । ಇರುವಿಕೆಯ ನೋಡೆ ಸರಿಯಾಗದಿಂದಿರೆಗೆ ॥ ಹರಿಯಚಿತ್ತಾಗೆವಮ್ಬಾಗೆ ಇದ್ದ । ಸರಿಗರತಿಯೊಳು ಮಾನಕೆ ಸ್ವಲ್ಪಹಾಗೆ ॥ ೩ ॥ ತಾನೆಗತಿಯೆಂದು ಕಂಕಣವ ಹವ್ಯ । ವಾಹನನ ಸಾಕ್ಷಿಯಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಕರವಿಡಿಧಮ್ಮಾಲೆ ॥ ನ್ಯಾನ ಪೂರ್ಣವು ತನ್ನದಲ್ಲೆ ಯೇನೆ । ಮಾನನಿಧಿ ನಿನ್ನಕೂಡಿದುಚಿತವಲ್ಲೆ ॥ ೪ ॥ ನಗಧರನು ಅವಾಗಲಮ್ಮಾ, ಆಕೆ । ಅಗಲಿ ಒಂದರೆಫಳಿಗೆಯಿರಲಾರನಮ್ಮಾ ॥ ನೊಗವ ನೋಡುತಲಿಹನಮ್ಮಾ, ನಿನ್ನ । ಹಗೆಯಳನು ಮಾಡಿಹ ಬಗೆಯಿದೇನಮ್ಮಾ ॥ ೫ ॥ ತೊಡೆಯಮ್ಮಾಲಿಟ್ಟು ಮುದ್ದಿಸುವಾ । ಆಕೆ । ಮುದಿಯದಡವುತ ಅಕ್ಕರದಿಂದ ಕರವಾ ॥ ಒಡೆಯಕೆ ನ್ನಯ ಭಾಗ್ಯಕೆಂಬಾ । ನಿನ್ನ । ಕಡೆಗಣ್ಣಲಿಂದ ನೋಡದಲಿಹನೆಂಬಾ ॥ ೬ ॥ ಕುಟ್ಟಿಯನು ಮಧುರೆಯೊಳಗಿಟ್ಟಾ । ಪ್ರಜದ । ಅಬ್ಬಲೋಚನೆ ಯರನು ಗೋಳುಲದಿ ಬಿಟ್ಟಾ ॥ ಅಬ್ಬಿಯೊಳು ನಮ್ಮತಂದಿಟ್ಟಾ, ಈಗ । ಅಬ್ಬಕಾಯೆನಾಗಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ ಮನವಿಟ್ಟಾ ॥ ೭ ॥ ಜಾರಜೋರತೆಯಿಲ್ಲ

ಮರೆದಾ : ಗೋವುಗ . ಕೇರಿ ಅಡವಿಯನು ಸಂಚರಿಸುವದು ಮರೆದಾ .
 ನಾರಿಗಿಪ್ಪಾರ್ಥವನು ಕರೆದಾ . ನಿನ್ನ . ಸೇರನ್ಯಾತಕೆ ಕೆಳದಿ ಹೇಳಿದೇನ
 ರಿದಾ . ೮ . ನೀವು ನೀವೆಲ್ಲರೊಂದಮ್ಮ . ನಾನೆ . ಅತ್ತಿತ್ತಿರುಗುವರೆ
 ಹೊರಗಮ್ಮ . ದೇವ ರುಕ್ಮಿಣಿಗೊಲಿದನಮ್ಮ . ಆವದೊಂದಿಕ್ಕುಪಾ
 ಯವು ಚಿಂತಿಸಮ್ಮ . ೯ . ಹೋಗಿಬರುವೆನು ಸ್ಥಳಾಂತರಕೆ . ಎಂದು .
 ಯೋಗಿ ತೆರಳಿದನು ತಾನಿಂದ್ರಪುರಕೆ . ಆಗ ಹುಟ್ಟಿತು ಅಬಲೆಮನಕೆ .
 ಮನೋ . ರೋಗ ಮನ್ಮಥನ ಉದ್ರೇಕ ದಿನದಿನಕೆ . ೧೦ . ಮುಳುಗಿ
 ಮಂಚದಲಿ ಮಲಗಿದಳೂ . ಕೃಷ್ಣ . ಹಳಿದನೇನೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ
 ಬಳಲಿದಳೂ . ಕೆಳದಿಯರ ಕರೆದು ಹೇಳಿದಳೂ . ನಿಮ್ಮ . ಉಳಿವಲ್ಲ
 ವೆಂದು ಅಜ್ಜೆಯ ನೇಮಿಸಿದಳೂ . ೧೧ .

ಶ್ರೀಃ .

ರಾಗ ಕಾಸಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಮನಸುಬಾರದೀಮಂಚಾ . ವೃದುವಾಸನ . ಮುನಿದನೇತಕೊ ಕಾಂ
 ತಾ . ವನಜಸಂಭವನಲ್ಲಿ ಪಾರಿಜಾತವು . ನೆನಸಿತಂದಿತ್ತ ಮಾಡಿದನಾ
 ಕಾಂತಾ . ಪಲ್ಲ . ಈವುಪುರಿಗ್ಯಾಕೆ . ಈಚಿತ್ತದಹಾವಭಾವಸಾಕೆ . ನೋವು
 ದೆನ್ನ ದೇಹಾ ನಳಿನಶರಗಳಿಂ . ದಾವದುಪಾಯವೆ ಇಂದೀವರಾಕ್ಷಿ . ೧ .
 ಅಂದಚಂದಗಳ್ಯಾಕೆ . ಈದೇಹಕ್ಕೆ . ಗಂಧಲೇಪನಸಾಕೆ . ಕುಂದಕ್ಕುಸುಮ
 ಜಾಜಮಲ್ಲಿಗೆಸರವ್ಯಾಕೆ . ಮಂದರಧರಬೇಕೆ ಅಮೃಯ್ಯಾ . ೨ . ಮಾತು
 ಸೇರದಲ್ಲಿ . ನಿದ್ರಾಕ್ಷುಧೇ . ಯಾತುರಯೆನಗಲ್ಲಿ . ನೂತನ ಕುಸುಮವು
 ನಾಥೆಗಿತ್ತಾಸುದ್ದಿ . ಘಾತಕಮುನಿಯೆನಗ್ಯಾತಕ್ಷೇಳಿದನೋ . ೩ .

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಮೃತವ ಬರಿಯಲೋ . ನಾಥಗೆ . ಮಿತ್ರಿಯ ಕಳುಹಲೋ . ವಿ . ಧಾತ್ಯಜ
 ತಂದ ಪದಾರ್ಥವು ಬೇಕೆಂದು . ಪಲ್ಲ . ಸಂಧಾನವೀಡಲೋ . ಛಲವು
 ನಿ . ಬಂಧಿಸಿಮಾಡಲೋ . ಕಂದರ್ಪನಯ್ಯನ ದಾರಿಯು ನೋಡಲೋ .
 ಕೆಳದಿಯೊಬ್ಬಳ ಬಿಡಲೋ . ೧ . ಆಲಸ್ಯನೆ . ವಿಷವೋ . ಅಥವಾ

ವೃತಾವಳಿ ಹಾಸ್ಯವೋ || ಕಾಲಾನುಸಾರನಾ || ಕಂಡು ಕಾಣದಿರಲೋ
ಕಾಂತಿವೈ ಮಾಡುತಿರಲೋ || ೨ || ತವಕಸಾಧನವೋ ಅಥವಾ ತಾಳುವಿಕೆ
ಹದನವೋ || ಗಮಕವಮಾಡಿ ನೋಡಲೋ || ಗೋಪಾಲನೆ ಗತಿಯೆ
ನ್ನಲೋ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಸೀಮಂತ ಧೀಮಂತರಹಿತಾದಿ ಮಧ್ಯಂತ || ಶ್ರೀವಧುವಿನ ಕಾಂತಾ ||
ಮಹಿಮೆ ಅನಂತಾ || ಕಾಮನ್ನು ಗೆಲಿದಂಥ ಸೌಮ್ಯರೂಪಾವಂತಾ || ಕಾಮಿ
ನಿಯರ ನಲಿಸುವ ಬಲವಂತಾ || ೧ || ರಾಜಾರವಿನೇತ್ರಾ ವ್ರಜರಾಜ
ಮಹಸಂವರ್ತಾ || ರಾಜಕುಲ ಸಂಹಾರ ರಾಜಕಂಠೀರಾ || ರಾಜಮುಖಿ
ಯರೊಳು ರಾಜಸುತಿಕ ಸ್ಪರ್ಧಿ || ರಾಜರಾಜರ ಗಂಡ ರಾಜಗೋ
ಪಾಲಾ || ೨ || ಪ್ರಾಣಾನಾಥನ ಪಾದ ರೇಣುವೀಸರಿ ಸತ್ಯಾ || ಭಾಮೆ
ಪಟ್ಟದರಾಣಿ ಪಾಣಿಪಲ್ಲವದಿ ಗೀ || ವಾಣವಂದಿತ ನಿಮ್ಮ || ಪಾದ
ಪದುಮಕೆ ನಿತ್ಯಾ || ಮಾಣದೆ ಶರಣೆಂದು || ಬಿನ್ನಹವಾ ಮಾಡಿದಳೂ ||
|| ೩ || ವಿಧಿಸುತನು ತಂದಿತ್ತ ಪಾರಿಜಾತದಕುಸುಮದಧಿಕದಾಪೇಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ
ಹುದೆನ್ನಾ ಮನಕೆ || ಯದುಕುಲಾತಿಲಕ ಎನ್ನಯಮೇಲೆ ದಯವಿಟ್ಟು ||
ಅದು ಕಳುಹಿದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೇಮಹುದೂ || ೪ || ಅರಗಿಳಿಯ ಕುಂ
ಡಾದೊಳರಸಿ ಪತ್ರವ ಕೊಟ್ಟು || ಮುರಹರಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸುವದೆಂದು ಕಳು
ಹಿದಳೂ || ಹರಿದುಬಂದಾ ಗಿಳಿಯು ಹರಿಯಾ ಪಾದದಲಿಟ್ಟು || ಅರಿ
ಯಾದಂತಹರಿತು ಅಲ್ಲಿ ವೃಕ್ಷವನೂ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

ವಚನ.

ಅರಸಿ ಕಳುಹಿದ ಲಿಖಿತ ನೋಡಿ || ಸಿರಿದೇವಿಯರಸ ಜಿಂತಿಸಿ ತನ್ನ
ಮನದೊಳಗೆ || ಯಲೇವಿಂಚಿಯ ಕುವಳಿ ನೀನಲ್ಲಿ || ಸುರಲೋಕ ಕುಸು
ಮೊಂದು || ಅಡಸಿತಂದಿತ್ತ ಬಲೆಯರೊಳು ಕಲಾಪ ಬೆರಸಿ || ಜಾರದೆ ಈ
ಉಭಯಸಮೃತ್ತವ ದಾವಾಪರಿಯಲಿ ಮಾಡುನೆನು ಪರಮಪ್ರಮಾಥವಿದು ||
ವಿರಹು ಸುರಗಿಯನೊಂದು || ಪರಿಯಲಿಟ್ಟಪರುಂಟೆ || ಹರಿಣಾಕ್ಷಿಯರನು

ತಿಳಿಸುವರಾರು ಅಕಟಕಟಾಃ ಧರೆಯ ಪುಟ್ಟುಸಬಹುದು ಪಾಲಿಸಬಹುದು ಪ್ರಳಯಃ ಅಕಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡಬಹುದು ಸುರರಮಂಡೆಹೂವು ಬಾಡದಲೆ ಪೊರೆಯಲಾಪೆನು ಅಸುರರ ಪಡೆಯ ಅರಿಯಲಾಪೆನು ಹಯಾಸ್ಯನ ಕೊಲುವದೇನು ಸಿರಿಯ ಭಾರವಿದೇನು ಧರೆಯ ತಾ ಹೋದೇನು ಹರನೊರವ ಕೆಡಿಸಿ ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪನ ಸೀಳುವದೇನು ಧುರದಿ ಯಾಗವ ಮಾಡ್ಡ ಬಲಿಯ ತುಳಿಹವ ನಾನು ಸುರಥೇನು ಮೈಬಂದ ಸಹಸ್ರಬಾಹುವ ತಂದೆ ಶರಧಿಬಂಧಿಸಿ ಹತ್ತುಶಿರಗಳನೆ ಚಂಡಾಡ್ಡೆ || ಕಾಲನೇಮಿಯ ಕೊಂದು ಮಗಧನುಪಟಳಕೆ ಮಾರಾಂತು ಬೀಳಗಿಡಹಿದೆ ಹರನತ್ತಿಪುರವ ಗೆಲಿದೆ ಹಯವನೇರಿ ಕಡಿದೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲಸುರರೊಳಗೆ ನರರ ಪಾಡೇನೂ ಮರೆಹೊಕ್ಕರೆ ಕಾಯ್ವಬಿಂದು ಎನಗುಂಟು ಪದಮಕಂಚಪ್ರಾಣವಾಗಿಹ ಉಭಯ ವರವೋಹನಾಂಗಿಯರಿಗೊಕವಾದೆ ಇನ್ನಿವರಿಗರುಹಿ ತಿಳಿಸುವದು ಅತಿಪ್ರಯಾಸಾಃ |

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಟತಾಳ.

ಉತ್ತರ ಬರಿಯಲೋ | ನಾಥೆಗೆ ಭೃತ್ಯರ ಕಳುಹಲೋ | ಇತ್ತ ಸತ್ತಾ ಜಿತಸುತೆಗೆ ನಾನು | ಚಿತ್ತಪಲ್ಲಟಮಾಡಬೇಡೆಂದು || ಪಲ್ಲ || ಅವಳಸಲಿ ಸಲೋ ನಾನಿ | ನ್ನಿವಳ ಸಲಿಸಲೋ || ಹವಳದುಟಿಯ ಅಬಲೆಯಳಿಗೆ | ಹೆಲವು ಹಂಬಲಿಸಬೇಡೆಂದು || ೧ || ಹಂಬಲಕೆಳಸಲೋ | ಅಥವ ನಿ | ಣಂಬದಿಂದೆಳೆಯಲೋ | ಸಂಭಾವಿತವೋ ಅಸಂಭಾವಿತವೋ | ಡಂಬ | ವನ್ನು ನಾ ಮಾಡಲೋ || ೨ || ಆಸೆಯ ಹಚ್ಚಲೋ ಅಥವಾ | ವೋಸವ | ದೆಚ್ಚಲೋ | ದೂಷಣವಾಡಲಾ ಭಾಸಾಕೆ ಅಂಜಲೋ | ಹಾಸ್ಯವ ಮಾಡ | ನಾ ಬಿಡಲೋ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ನಿಲಿರಿಡ್ಡ ಕೆಲಸಕೆ | ನಾರಿಚಿಂತಾಮಣಿ | ದೂಕಲಾಗದು ಎನ್ನಾ | ನಾರದನಭದಿಂದ | ತಂದಿತ್ತ ಕುಸುಮವು | ನಾರುಕೈಗೆಗೆ ನಾನತ್ತಿ | ಪಲ್ಲ || ಕೋಳುಮಿಂಡಮೇಲೆ ಹಾಳುಹುಯ್ಯಲು ವ್ಯರ್ಥಾ | ನಾಲಿ

ತೊಡಕಿದ ಮೇಲೆ || ಬಾಳುವವರು ತಪ್ಪಿದರೆ | ಬಾಳನೆ ವ್ಯರ್ಥಾ | ತೇರಾ
ಗದವನ ಅಸಾರ್ಥಾ || ೧ || ಅಟ್ಟತಪವನಾಯಿ | ದವರುಂಟೆ ಲೋಕದಿ |
ಕೊಟ್ಟೆಂದ ಕುಲವೆಣಿಸುವರೆ || ಬಿತ್ತೋಹದವತಪ್ಪಿ ಬಿತ್ತಿಬಿಳಿದವರುಂಟೆ |
ಕೊಟ್ಟೆಣ್ಣು ತಿರುಗುವದುಂಟೆ || ೨ || ಮನೆಯದೀಪವು ಎಂದು | ಮುಡ್ಡು
ಕೊಟ್ಟವರುಂಟೆ | ಕನಕಹಿಡಿಯ ಕಠಾರಿಯನು || ಘನಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳರೆ |
ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಿಡುವರೆ | ಅನುಚಿತ ಬುದ್ಧಿಮಾಡುವರೆ || ೩ || ನೋಯಿ
ಸಬಾರದು | ನೋಯಬಾರದು ಅಂತ | ಭಾವ ತಿಳವವಳಿನಾಯಕಿಯೂ ||
ಆಯಾಸಗೊಳಬೇಡ | ಅಬಲೆ ನಿನ್ನಾಣೆ | ಸಂಯೋಗಕಾಲಕ್ಕೆ | ಸಿದ್ಧಿ
ಅಹುದು || ೪ || ನಾನಾಬಗೆಯಿಂದಯದಿಂದ | ನಾರಿಗುತ್ತರವನೆ ಬರೆದೂ |
ದಾನಾವಾಂತಕ ಆರ | ಗಿಳಿಯ ತುಂಡಕೆ ಕೊಟ್ಟು | ಏಣಾಕ್ಷಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿ
ಸೆಂದಾ || ೫ ||

ಶ್ರೀ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಒಂತಾಗಳಿಯು ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಏಕಾಂತದೊಳಗಿರೆ | ಕಂಠುಸಿತನ ಉತ್ತ
ರವನೀಕ್ಷಿಸುತ ಕುಳಿತರೆ || ೧ || ಕಾಂತ ಬರಗುತ್ತರವ ನೋಡಿ ಕಳ
ವಳಿಸುತಲಿ ನಿಖಿಳ | ಕಾಂತೆಯರನು ಕರೆದು ಬುದ್ಧಿಬೆಸಸಿಯೆನುತ್ತಲಿ ||
|| ೨ || ಕೆಲವರೊಂದು ಮಾತನಾಡಲದನು ಕೇಳುತಾ | ಹಲವರೊಂದು
ಮಾತನಾಡಲದನು ತಾಳುತಾ || ೩ || ನಳಿನಪುಷ್ಪಿಯರೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ
ನಯದ ಸುದ್ದಿಯಾ | ಚಲುವಕೃಷ್ಣನ ಕರೆಸಬೇಕೆಂದು ಕೊಟ್ಟರು
ಬುದ್ಧಿಯಾ || ೪ || ದೂತಿಯೊಬ್ಬಳ ಕಳುಹಬೇಕು ಮಾತುಗಾರಳ |
ಆತುರವೆಂದು ತಿಳಿಸಬೇಕು ಅಂಗಜನುಪಟಳಾ || ೫ || ಮಾತುಮಾತಿಗೆ
ಹರಿಯ ನೆನೆದು ಮನದಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿ | ದಾತಕೃಷ್ಣನ ಕರೆಸಿ ಸ್ಮರಿಸಿ ಧೈರ್ಯ
ಮಾಡಿಸಿ || ೬ ||

ಶ್ರೀ ||

ದ್ವಿಪದೇ.

ಕ್ಷೈರಿಸಾಗರ ಕನ್ಯೆ ವಾರಿಜಾಲಯಲಕ್ಷ್ಮಿ || ಪಾರ ಕರುಣಾಂಧೋಧಿ
ಆಜನತಾತ | ವಾರಿಧೀಶಯನ ಉರ್ವಿಯ ಭಾರವಿಳುಹದಕೆ | ಧಾರುಣಿ
ಯೊಳೆದುಕುಲವಂಶವನುಸರಿಸಿ | ಕೋರಿದ್ದ ಕೋರಿಕೆಗೆ ವಸುಧೇವ

ದೇವಕೀ | ಸೇರಿದ್ದ ಸೆರೆಮನೆಯೊಳವರ ಬಸುರಿನಲಿ | ಅವತಾರಮಾಡಲೈ
 ಒಂದಾಂಶದಲಿ ಭೀಷ್ಮಕ | ಧಾರುಣೀಶನಲಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಯಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ||
 ಸತ್ಪ್ರಜಿತಸಾರ್ವಭೌಮನಲಿ | ಸತ್ಯಭಾಮೇಯಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ | ಪಾರಿಜಾಂ
 ಬಕಿ ಸ್ಯಮಂತಕರತ್ನವ್ಯಾಜ್ಯದಿಂ | ಸೇರಿ ಕೃಷ್ಣನ್ನ ಸವತಿಯೊಳು ಕಲಾಪ |
 ನಾರದನು ತಂದಿತ್ತ ಸುರಲೋಕ | ಪಾರಿಜಾತದಕುಸುಮ ಸೇರಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಯ ||
 ಸೌಭಾಗ್ಯದರಮನೆಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಲು | ವೈಮಕಲಹದಲೀಲಿನರನಂತೆ |
 ಮಾರನೇರದಂಡಲಿಯ ಮತ್ತಸಾಮಜಗಮನೆ | ತೋರ್ವ ಕಳೆಗಳು ಚಲ್ಪು
 ಕುಂದಕುಡ್ತಲ ರದನೆ | ಮಾರನಯ್ಯನ ಕೂಟ ಮನದೊಳಾಸ್ತೇಪಿಸುತ |
 ನಾರಶೃಂಗರಿಸಿಕೊಂಡಳು ನಲುವಿನಲಿಯಿತ್ತಾ || ೧ || ಪನ್ನೀರು ತರಿಸಿ
 ಮೊಗವನೆತೊಳೆದಮೇಲೆ | ಕಮ್ಮೆಣ್ಣೆ ಅನುಲೇಪನವಮಾಡಿ ಹವಳದ |
 ಪಿಡಿಯ ಹಣಗೆಯಲ್ಲಿಕ್ಕಿ ಬೈತಲಿತೆಗದು ಹೆರಳಿಗೆ | ರನ್ನಕೆತ್ತಿಸಿದ
 ರಾಗಟೆಚಾರಿಗೊಂಡೆ | ಮುತ್ತಿನಕುಚ್ಚುಗಳು ಮೋಹಿಪ ಮೊದದ ಹೊಸ |
 ಚಿನ್ನದರಗಿಳಿಗಳುಹಾಕಿಹವಣ್ಣದಲಿವ | ಮಾರು ಜಡೆಹೆಣ್ಣದು ವದ್ದೆಪಾವಡ
 ದಿಂದ | ಬೆನ್ನೆಡಕುಹೆಗಲು ಕೊರಳಿನ ಬೆವರಗಳನೊರಸಿ | ಉನ್ನತದನಿಲವು
 ಗನ್ನಡಿ ನಿಲಿಸಿಹೊಸದಾ ಚಿನ್ನೆಸುಲಿಪಲ್ಲಿಂಗವರಸಿ ಜಲಮುಕ್ಕುಳಿಸಿ | ಚಿನ್ನ
 ದಳತುಂಬಿ ರಾಜಿಸುವತಾಪತೆಹಸರು | ಬಣ್ಣದಾ ಕುಪ್ಪಸವ ಬಿಗಿಬಿಗಿದು
 ತೊಟ್ಟು | ನುಣ್ಣಾನಹೊಂಬಣ್ಣದೊಳವಪ್ತವನೆಕಟ್ಟಿ | ಸಣ್ಣಚಂದಿರಗಾವೆ
 ಸೀರೆಡರತಾರಂಜಾ | ಕಣ್ಣಿಗಿಂಪಾಗಿದರ್ ಕನಕಲತಮಯಶರಗು | ರನ್ನ
 ಶಿರೋಮುಣಿಯುಟ್ಟು ನಯದಿಂದ ಕುಳಿತು | ಕನ್ನೆಯರು ತಂದಿತ್ತ ಆಭರ
 ಣದೊಳು ತನ್ನ | ಕಣ್ಣುಪ್ರೀತೋಸ್ತುಗಳನಿಡುವ ಚಂದಾ || ೨ || ಜಾತಿ
 ಮುತ್ತಿನಯಳಿಯು ಜಾಣೆಬೈತಲಿತಳಿಸಿ | ಗಾತುಹಾಕಿದಳು | ಇಮ್ಮಡಿಕೆ
 ಯಲಿ ಸಂಪಿನಲಿ | ದೂತಿಯರು ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರ ಮುಂದಲೆಗಿಸಾರ್ಜೆ |
 ನೂತನೊಜ್ಜದಬಟ್ಟು ನೊಸಲಿಲೊಲುವಂತೆ | ನಾಗೋತ್ರನಲಿವುತ್ತ ಪಂಜಿ
 ನೋಲಿಸರಪಳಿಯು | ಪುಲ್ಲಲೋಚನೆ ಚಳತುಂಬು ವಿನಾಶವಾವುಲಿಯು |
 ಹೊನ್ನದವು ಗಾತ್ರಮುತ್ತಿನ ಬುಗಡಿ ಗರುವೆ | ಕರ್ಣದಲಿಟ್ಟು ಸುಗಾತ್ರ
 ಮೂಗುತಿಮುತ್ತು | ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದಂತಿರಲು ಮುದ್ದುಸುರಿವುತಲಿ || ೩ ||

ಸರಮುತ್ತುಚಿಂತಾಕಸರಿಗೆ ತಾಯಿತಮುತ್ತು । ಮೆರೆವಯೇಕಾವಳಿಯು
 ಮೋಹನ್ನಸರಬಣ್ಣ । ಸರಪುತ್ಥಳಿಯಸರವ ಉರದಲೊಪ್ಪುವ ಪದಕ । ಧರ
 ಧರಕೆ ತಾರಕಿಯಂತೆದೀಸಿಸುತ । ಪರಿಪರಿಸುವಸ್ತುಗಳ ತನ್ನಕೊರಳಿನೊಳ
 ಗಿಟ್ಟು । ಕರದಿಕಂಕಣದೋರೆ ಹರಡಿಕೈಕಟ್ಟು । ಕಡಗಬೆರಳಿನಲಿ ವಜ್ರದುಂ
 ಗುರತೋಳ್ವಂದಿ । ಧರಿಸಿ ವಂಕಿಯನಿಟ್ಟು ಬಾಪುರಿಯು ತೊಟ್ಟು । ಪರುಠ
 ವಿಸಿಕಾಂಚಿ ದಾಮವನು ಮಧ್ಯಕೆ ಕಟ್ಟಿ । ಮುರಡಿಸರಪಳಿ ಹಲ್ಲಿರುಳಿ
 ಕಾಲ್ಕಡಗಪಾದ । ಸರಸಿಟ್ಟು ಕಾಲುಂಗ್ರಕಿರಿಪಿಲ್ಲಿಮೆಂಟಿಕೆಯು । ಭರದಿ ಅಣಿ
 ಮೆಟ್ಟು ಅರಗಿಳಿಯುಕಾಲ್ಪರಿ ಕೇ । ಸರಿಗಂಧ ಕೊರಳಿನಲಿ ಅರ್ಥಿಯಲಿ ।
 ಧರಿಸಿ ವೃಗನಾಭಿದ್ವಯಹುಬ್ಬು ಮಧ್ಯದಲಿ । ಸುರಿಸುವ ಅವೃತಸೋನೆ
 ಸೊಗಸು ಅಧರಕ್ಕೆ । ಕಸ್ತೂರಿಟ್ಟುಗಳು ಗಂಡಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ । ಕಡ್ಡಿಯಲಿ
 ಬರದಿಟ್ಟು ಚಂದಿರವಸುರಿದು । ಬೈತಲೆಗೆ ಹರಿಣನೋಟದ ನಯನಕ್ಷಚ್ಚಿ
 ದಳು ಕಾಡಿಗೆಯಾ । ಸರಮುದ್ದುಕಲಶಕುಚಗಳಲಿ ಕುಂಕುಮಕೇ । ಸರಚೆನ್ನೊ
 ಗಳಮಾಡಿ । ಅರಗಜ ಅತ್ತರುಬಾಹುಮೂಲಕೆ । ಅಡ್ಡೆನ್ನೊಗೆ ಸರ್ವಾಂಗ
 ದೊಸ್ತಕೆಕೊಟ್ಟು । ಸುರಜೊನ್ನೆ ಜಾಜಿಮಲ್ಲಿಗೆ ಹಾರತುರುಬಿಂಗೆ । ದುರುಬ
 ಕೇತಕಿಗಳನು ಪರಮವಯ್ಯಾರದಿಂ । ಹಸರುಜರತಾರ ಚಾದರಜಾಣೆ
 ಮುಸುಕಿಟ್ಟು । ಕಿರಿನಗೆಯಮೊಗದ ಮಾನಿನಿಯು ಕರ್ಪೂರದಡಿಕೆ । ಖದಿರ
 ಯುಕ್ತತಾಂಬೂಲ ಚದುರೆಗಲ್ಲದ । ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯ ಮೈಸುಗಂಧಕೆ । ಹರಿ
 ದುಹೋಗದೆಮರಿದುಂಬೆ ಅಡ್ಡಾಯುತಿರೆ । ಅರಸಂಚಿಗಮನೆ ಹೊನ್ನಾವಿ
 ಗೆಯ ಮೆಟ್ಟಿ । ಪುರಭಾರಕೆ ಬಾಗಿಬಳಕುತ ಹರಿಣಾಕ್ಷಿ । ಯರವಳಿಗೆ ಅಕ್ಕರ
 ವುಳ್ಳ ಬಾಲಕಿಯು । ಕರದಲ್ಲಿ ಕರವಿಟ್ಟು ಹೊರಗಿನಂಗಳಕ್ಕೆಜ್ಜಿ । ಸರಿಸಿಟ್ಟು
 ಬರುತಿಹ ಚಂದಾನಂದಾ ॥ ೪ ॥ ಚಲುವಪಾದಕೆ ಕೂರ್ಮ ಮುಳಿದು
 ಧುಮುಕಿತು ಮಡುವು । ಕೊಳನಸೇರಿತು ಅಂಚೆಕಾಲ್ಗು ತಿಯನೋಡಿ । ಹೊಳೆ
 ವಜಂಘಗೆ ಮನ್ಮಥನ ಬೆನ್ನುಸೇರುತಿಹುದೆ । ತಲೆಯು ಬಾಗಿತು ಬಾಳೆತೊ
 ಡೆಯ ಚಲ್ವಿಕೆ ಕಂಡು । ಭಳೆರೆ ಭಳೆರೆ ನುಡಿಯದಲೆ ಕಲ್ಲಾಯಿತ್ತು ಗಿರಿಯು ।
 ಈ । ನಳಿನಸೇತ್ರಿಯ ಸಿತಂಬವ ಕಂಡು । ಗವಿಯುಹೊಕ್ಕಿತು ಸಿಂಹ ಬಲು
 ಸಣ್ಣನಡುವಿಂಗಿ । ಮೊಲೆಕಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಮಣ್ಣಾ ಕುವದು ಗಜಶಿರಕೆ । ವಲಿವ

ಬಾಹುದ್ವಯಕೆ ಇಲಿಯ ನುಂಗಿತು ಸರ್ಪ । ಅಳಿದು ಮಕ್ಕಳನೆಲ್ಲ
ನೋಡಿಕೆಂಪ್ಪಲ್ಲ । ಹೊಳವಿಕೆಗೆ ದಾಳಿಂಬ । ಬಳಲಿಬಿಟ್ಟಿತು ಬಾಯ
ಹುಳಿಯನ್ನೆದಿತು ನಿಂಬೆ ರಂಭೆಮ್ಮೆಬಣ್ಣಕೆ । ಬೆಳಗುತ್ತಿಹ ಕಂಗಳಿಗೆ
ಬೆದರಿ ಓಡಿತು ಯೆರಳೆ । ಸುಳಿಗುರುಳಿಗಾತುಂಬ ಸಂಪಿಗಾಸಪ್ಪದಿಸಿತು ।
ಝಳಝಳಪ ಮುಖಕೆ ಶಶಿನಡುವೆ ಕಪ್ಪಾಯಿತೂ । ವಾಣಿಸರಸ್ತುತಿಯು
ಪಂಚಬಾಣನರಸಿಯು । ಮಾಣದಲೆ ಶಚಿದೇವಿ ಕಾಳಾಹಿವೇಣಿಯರು ।
ಕವಿದು ಊಳಿಗವ ಮಾಡುವರು । ಕಾಣಪಾಟಿಯಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಣಿ ರುದ್ರಾಣಿ ।
ಈಕೆ ಕಡೆಗಣ್ಣಿನೋಟದಲಿ । ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಪದವನ್ನೆದುವರು ಅಸುಪ್ಪ ।
ನೇಣಿ ಬಂದಳು ಹೊರಗಿನಂಗಳದೊಳುಪವನಕೆ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಓಡೆಮ್ಮುವಕಾರಂಜಿ ಘಮ್ನಾನೆ ಪುಷ್ಪದ । ರಮ್ಯವಾದ ವನದೊಳಗೆ ॥
ಸುಮ್ಮಾನದಲಿ ರತ್ನಗಂಬಳದ್ದಿಸಿಗೆ ಹಾಸಿ । ನಂಬಿಕುಳಿತಳು ತಕ್ಕೈ
ಯಕ್ಕೈ ॥ ೧ ॥ ಎಡಬಲದಲಿ ಸಾಲುಜಡದಿದರ್ ನಾರಿಯಾ । ಗಡಣದೊಳ
ಗೇಗಾನಿಯರೂ । ಪೊಡವೀಶ ಕೃಷ್ಣನ್ನ ಪಾಡುತಿರಲು ಮನ । ಕಡ
ರಿತು ಕಾಮಕಲೆಗಳೂ ॥ ೨ ॥ ಚಿಂತಿಸಿದಳು ಚಿನ್ಮಯರೂಪನ ತನ್ನಾ ।
ಅಂತಃಕರಣದೊಳಿಟ್ಟುಬಲೇ ॥ ಕಂತುಸಿತನ ಕೀರ್ತನೆಗೈದಳು ತನ್ನಾ ।
ಅಂತಃಕರಣ ಕದಡಿಸುತ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ಸೀಸಪದ್ಯ.

ಶ್ರೀರಮಣ ಸರ್ವೇಶ ವಾರಿಜಾದಳನಯನ । ಮಾರನಾಪಿತ ಮಂಡಹಾ
ಸವದನ ॥ ಸಾರಿದೆನೊ ನಾನಿನ್ನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಹರಿ ಚಕ್ರ । ಧಾರಿ ಮಧು
ವಾಳಣೋದ್ಧಾರನೆಂದು ॥ ದೂರದಲಿ ದ್ರೌಪದಿಯು ನಿಷ್ಕಡಿಯ ಸ್ಮರಿಸಲು ।
ಬೇಗಬಂದವಳ ಅಭಿಮಾನ ಕಾಣ್ಪಿ ॥ ವಿಾರಿದ್ದ ಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚು ಪರಿಹ
ರಿಸಿ ಗೋವಳರ । ಭಾರಿಭಾರಿಗೆ ಬಂದ ಭಯವ ಕಳೆದೆ ॥ ೧ ॥ ಬಕನ
ನೀ ಸಂಹರಿಸಿ ತಕ್ಕಟನ್ನ ಮುರಿದೊತ್ತಿ । ಮುಕರಖರಮಂದಮುತಿಖಳರ
ಕೊಂದೆ ॥ ಎಕಟಪೂತನಿಯ ಅಸುವನೆ ಹೀರಿ ಗೋಕುಲದ । ನಿಕರಕ್ಕೆ

ಸಕಲ ಸಂತೋಷವಿತ್ತೆ || ಮಕುಟವರ್ಧನ ಮಾವಕಂಸನ ಮಡುಹಿ
 ದೇ | ವಕಿದೇವಿ ವಸುದೇವರುಗಳ ಸೆರೆಯ | ಮುಕುತರನು ಮಾಡಿ
 ಮುತ್ಯಗೆ ಪಟ್ಟುಗಟ್ಟಿಸಿದೆ | ಭಳಿಭಳಿರೆ ನಿನ್ನಾಟ ಗೋಪಿಯರ ಕೂಟಾ ||
 || ೨ || ಗೊಲ್ಲರೊಳಗೋಡ್ಯಾಡಿ ಗೋವುಗಳ ಕಾಯಿದು | ಬಲುಕಳ್ಳರಕ್ಕ
 ಸರ ಕಪಟದಲಿ ಕೊಂಡೆ || ವಲ್ಲಭೆಯರೆಲ್ಲ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡಲು ವಸನ |
 ಕಳ್ಳತನದಲಿ ಕೊಂಡು ಕಡವನೇದೇ || ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಸರ್ವರನಗ್ನತನ
 ನೋಡಿ | ಬಲುಹೀಲ್ಯವರ ಕೂಡ ಆಟವನೆ ಆಡಿ | ಸಲ್ಲೋದು ನಿನ್ನಗೆ
 ಶ್ರೀರಮಣ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ | ಗೊಲ್ಲರೊಳಗೋಡ್ಯಾಟ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಮ್ಮಾಟಾ ||
 || ೩ || ದುರುಳದೈತ್ಯರ ಕೊಂದು ನಾರಿಯರಿಗೊಲಿದು ನೀ | ಸರಕು
 ಮಾಡದೆ ಜಾಂಬವಂತನೊಡನೆ || ತರಕಿಯುಧ್ಧವಮಾಡಿ ತಪ್ಪದೆ ಮುರ
 ಹರಾ | ಕೌಸ್ತುಭಸ್ಯಮಂತಮಣಿ ಮುದ್ದುಕನ್ನಿಕೆಯ || ಕರಗ್ರಹಣವನೆ
 ಮಾಡಿ ದ್ವಾರಾವತಿಗಾಗಿ | ಹರುಷದಲಿ ನೀಬಂದು ಹದನವನೆ ತಿಳುಹಿ ||
 ಗಿರಿಧರಾ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಶಯನ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆ | ಅರಿಯಲರಿಯರಯ್ಯ ಅಜ
 ಸುರಾಧಿಕರೂ || ೪ || ಕೊಳಲೂದಿ ಗೋಪಿಯರ ಕಾಮಪಾಶದಿ ಕಟ್ಟಿ |
 ಬಳಲಿಸಿದೆ ಪ್ರೇಮಬಗೆಬಗೆಗಳಿಂದ || ಕೆಲಬರನು ಮುದ್ದಾಡಿ ಕೆಲಬರನು
 ಕೂಡಿ ಭ್ರಮೆ | ಗೊಳಿಸಿದ್ದೈ ಬಲುಕಾಮಕಲೆಗಳಿಂದ || ನಳಿನಾಕ್ಷ ಮುಷಿ
 ಪತ್ನಿಯರು ತಂದ ವೃಷಾನ್ಮ | ಗೆಳೆಯರನು ಕೂಡಿ ಭೋಜನವ
 ಮಾಡಿ | ಕೆಳದಿಯರ ಕಾಮತ್ಯಪ್ತರಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದೆ | ಭಳಿಭಳಿರೆ
 ನಿನ್ನಾಟ ದಿವ್ಯಮಾಟಾ || ೫ || ಗಿರಿಯೆತ್ತಿ ಗೋಕುಲವ ಪೊರೆದೆಯ್ಯ
 ಸುರಿಮಳೆಯ | ಗರದ ಇಂದ್ರನ ಗರ್ವಮುರಿದೆ ನೀನೂ || ಪೊರೆದೆ ಪಾಂ
 ಡವರ ಅರಗಿನಮನೆಯಲಾರಣ್ಯ | ದಿರಲು ಆಜ್ಞಾತವಾಸದಲಿ ಬೇಗ ||
 ಅರಸುಗಳ ಮಾಡಿ ಕುರುಪತಿಯೊಡನೆ ಯುಧ್ಧವನು | ಧರಿಸಿದ್ದೈ ಅದಕೆ
 ಅಧ್ವರ್ಯ ನೀನೂ || ಅರಮರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅರ್ಜುನನರಧಿಕತನ | ವರಸಿ ಕಾ
 ಯಿದೆಯವನ ದೇವಾದಿದೇವಾ || ೬ || ಶರಣಾಗತ ಪ್ರಾಣನೆಂದು ರಿಪುಗಳ
 ನೆಲ್ಲ | ಹರಣಮಾಡಿಸಿದೆ ನೀ ಶರಣನಿಂದ || ಪರಿಣಾಮವನು ಕೊಟ್ಟು
 ಪಾಂಡವರಿಭವುರಿಯು | ಧೊರೆತನವ ಕೊಟ್ಟು ಪಟ್ಟವನೆ ಗಟ್ಟಿ || ವರ

ಅಂಬರವಾಗಿ ತುಂಬಿದ ಅವತಾರ । ಧರಿಸಿದ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಮುರಾರಿ ॥
 ಕರುಣಾಕರನೆ ನಿನ್ನ ಮರೆಹೊಕ್ಕವರನೆಲ್ಲ । ಪೊರೆದೆಯ್ಯ ದುರಿತಕೋಟಿಗಳ
 ತರಿದೂ ॥ ೭ ॥ ಅಂದು ಹಯಾಸ್ಯನ ಕೊಂದು ವೇದವನೆ ತಂದೆ ಆ । ನಂ
 ದದಿಂದಲಿ ಶತಾನಂದಗಿತ್ತೆ ॥ ಮುಂದರಗಿರಿಯ ಬೆನ್ನಿಲಿ ಪೊತ್ತು ಧರಣಿ
 ಯನು । ತಂದೆ ನೀ ವರಹರೂಪವನೆ ತಾಳಿ ॥ ಕಂದನ ಸಲಹಿದೆ ಕನಕ
 ಕಶ್ಯಪನ ಸೀಳಿ । ಇಂದ್ರಗಾಗಿ ಬಲಿಯಾಗವನ್ನೆ ಸಂಹರಿಸಿ ॥ ತಂದೆ
 ಮಾತನು ಕೇಳಿ ತಾಯಿಶಿರವನೆ ತರಿದೆ । ಬಂದು ಕೌಶಿಕನ ಭಯ ಪರಿ
 ಹರಿಸಿದೆ ॥ ೮ ॥ ಕಲ್ಲ ಕಾಲಿಲಿ ತುಳಿದು ಕೋಮಲಾಂಗಿಯ ಮಾಡಿ ।
 ಬಿಲ್ವುರಿದು ಸೀತೆಯನು ಬಿಂಕದಲಿ ಗೆದ್ದು ॥ ಪಥದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರೆ ಪರಶು
 ರಾಮನೆದುರಲಿ ಕಾದಿ । ಇಲ್ಲ ಸಂಶಯವು ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ॥
 ಸಲ್ಲಿಸಿದೆ ಪಿತನಾಜ್ಞೆ ಸಹೋದರಗೆ ರಾಜ್ಯವ ಕೊಟ್ಟು । ವಲ್ಲಭೆ ಸೀತೆಯ
 ಸಹಿತ ವನವನೆ ಚರಿಸಿ ॥ ಅಲ್ಲಿಂದ ರಾವಣನು ಅವಹರಿಸೆ ಸೀತೆಯನು ।
 ಕಲ್ಲಿನಲಿ ಸೇತುವೆಯಕಟ್ಟಿ ಕಪಿಗಳನೆ ನೆರಹಿ ॥ ೯ ॥ ಹತ್ತುತಲೆ ರಾವಣನ
 ಹತಮಾಡಿ ಲಂಕೆಯನು । ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿದೆ ವಿಭೀಷಣನ ನಿಲಿಸಿ । ಮತ್ತೆ
 ಸೀತೆಯು ಸಹಿತ ಅಯೋಧ್ಯವನಾಳ್ವ ಬಲು । ಶತ್ರುಗಳ ಸಂಹರಿಸಿ
 ಸ್ಥಿರರಾಜ್ಯವನುಮಾಡಿ ॥ ಭಕ್ತವಶನೆಂಬ ಬಿರಿದಿಗೆ ದೇವಕಿಯಲ್ಲಿ ।
 ಯದೂತ್ತಮನೆನಿಸಿ ನೀನು ಅವತರಿಸಿ ॥ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಯೊಳು ನೀ
 ಪ್ರಸಂಚದಿ । ಮತ್ಸರವಬೆಳಸಿ ಮದನಕಲಾಪಮಾಡ್ತೆ ॥ ೧೦ ॥ ಬುದ್ಧವ
 ತಾರದಲಿ ನಾರಿಯರ ವ್ರತಗೆಡಿಸಿ । ಕಾದಿ ಅಶ್ವವನೇರಿ ಕಡೆನೆ ರಕ್ಕ
 ಸರಾ ॥ ಆದಿಮೂರುತಿಯೆನಿಸಿ ಅನೇಕ ಲೀಲೆಯಲಿ । ಭೇದಿಸಿ ಅಸುರರ
 ಭೂಭಾರಯಿಳುಹಿದೆ ॥ ವೇದಗಳು ಸ್ತುತಿಸಿ ಕಡೆಗಾಣದಾದವಯ್ಯ । ನಿನ್ನ
 ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತಾಯಿತು ॥ ಅಪರಿಮಿತವಾದವಯ್ಯ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆ
 ಅನಂತಲೀಲೆ । ಆವರಿಸಿ ಎನ್ನ ನೀ ಪೊರೆಯೊ ಗೋಪಾಲಾ ॥ ೧೧ ॥
 ಹೆತ್ತತಾಯಿ ಧ್ರುವನ ಬಿಡಿಸಲಾರಣ್ಯದೊಳು । ತೆತ್ತಿಗನಾಗಿ ನೀ ಕಾಯಿ ದೆ
 ಹರಿಯೆ । ಮಿಥ್ಯವಾದಿ ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪ ಮಗನ ಬಾಧಿಸಲು । ಕರ್ತು
 ನೀನಾಗ್ಯವನ ಪೊರೆಯಲಿಲ್ಲೆ ॥ ಭರ್ತೃಗಳು ಸಭೆಯೊಳಗೆ ಬಾಯಿಮುಚ್ಚಿ

ರಲು ಜಗ । ಧೃತ್ಯ ನೀ ದ್ರೌಪದಿಯ ಮಾನಕಾಯಿದೆ ॥ ಹೆತ್ತ ತಂದೆ
ಯು ಮಗನ ಹಿಡಿತಂದು ತೈಲದೊಳು । ಎತ್ತಿ ಬಿಸುಡಲು ನೀನು
ಕಾಯಿದೆ ಹರಿಯೆ ॥ ೧೨ ॥ ತ್ರಿಗುಣ ನಿನ್ನಾಧೀನ ತ್ರಿದಶರು ಪರಿವಾರ
ತ್ರಿಭುವನಕೆ ನೀನೊಡೆಯ ತ್ರಿಪುರಸಂಹಾರ ॥ ತ್ರಿನೇತ್ರ ಸಖ ನಿನಗೆ
ತ್ರಿಕರಣಾರ್ಜಿತವಾಗಿ । ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ಸುರನದಿಯ ತಂದೆ ॥ ತ್ರಿವಿಷ್ಣುಪ
ಪತಿ ನಿನಗೆ ತೃಣಸಮಾನವು ಬ್ರಹ್ಮ । ತ್ರಿಪುಟಗಳ ಗೆದ್ದು ತಾ ತೀವ್ರದಿಂದ ॥
ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳೊಳಗೆ ಪರತರನೆನಿಸುತಿದ । ದತ್ತಾತ್ರೇಯನಾದ ಗೋಪಾ
ಲಪೊರೆವುದೆನ್ನಾ ॥ ೧೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಭೌವೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾಳು ಬಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ವೀಳಯವ ॥ ಅವಳೊಬ್ಬಳಾದಾರಾ
ಗಲಿ । ಕಾವನಯ್ಯಾನಾ ಕರತರಲಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನೂತಾನೋಕ್ತಿಗಳಿಂದಾ
ಸವಿಮಾತಿನ ಚರ್ಚೆಯಾಗಾಲೀ । ಪ್ರೀತಿಬಡಿಸುವಂಥಾ ಕಲಕಂಠೀರೀ
ತಿಯಾಗಲಿ । ಸೋತುಬಾಹೋದಕ್ಕೆ ಕಾವ್ಯಾ ॥ ವ್ರತಕವಿತ್ವವಾಗಲಿ
ನಾಥನಾ ಕರತಂದವಳಿಗೆ । ನಾನೊಲಿದುಕೊಡುವೆನೆಂದು ॥ ೧ ॥ ಯಂ
ತ್ರಾಮಾಯಾದಿಂದಾಗಲಿ । ತಂತ್ರಾಜಪದಿಂದಾಗಲಿ ಸಿಂತ್ರವಾಗಲಿ
ಕಾಬಲ ಮಂತ್ರವಾಗಲಿ ॥ ಅಂತ್ರವಿಲ್ಲದಂತಾ ಆದೀಶಕ್ತೀಮಾಹಾತ್ಮೆ
ಯಾಗಲಿ । ಕಂತುಸಿತನಾ ಕರತಂದವಳಿಗೆ ಕರುಣಿಸಿಕೊಡುವೆನೆಂದು ॥
॥ ೨ ॥ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಲಿ ಮಧುರೋಕ್ತಿಯಿಂದಾರಾಗಲಿ । ಭಕ್ತಿಯಿಂ
ದಾಗಲಿ ಅಪರಿಮಿತಾರ್ಥದಿಂದಾಗಲಿ ॥ ಮುಕ್ತಿಗೊಡೆಯಾ ಗೋಪಾ
ಲನ್ನ ವೋದದಿಂದಾ ಕರತಂದವಳಿಗೆ । ಮುಕ್ತಿನಾ ಹಾರಾವ ಈಕ್ಷಣ
ಕೊಟ್ಟೊ ಕಳುಹುವೆನೆಂದು ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

ವಚನ, ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ.

ರೌಂತೆಯರುಭಯಪಾರ್ಶ್ವ । ನಿಂತಿದರೊಳು ಕಾರ್ಯ । ಪ್ರಾಂತ
ಗಾಣಿಸವ ಕೌಶಲೆಯ ಕರದು ॥ ಏಕಾಂತದಲಿ ಬುದ್ಧಿ । ಯುಕ್ತಿಯ
ಕೊಟ್ಟು । ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನತಿವೇಗದಲಿ ಕರತಾ ಹೋಗಿಂದು ಮನ ।

ಸ್ವಂತವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನೆಲ್ಲವನು ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೋಷವನು ನೋಡು ಸರಸ
ಮಾತುಗಳಾಡು । ಭ್ರಾಂತಳಾಗದೆ ಬಾಯಿಬಡಿಕತನ ಮಾಡದಲೆ ।
ಇಂತಾಡದೆ ನ್ಯೂನಪೂರ್ಣಗಳನೆಣಿಸದಲೆ ಬುದ್ಧಿ । ವಂತಳಾಗಿ ಕಾರ್ಯ
ದಲಿ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಟ್ಟು । ಸಂಧಗಿಲಿಸೆಂದು ಇಂತುಸ ತ್ರಾಜಿತಕುವರಿ
ತನ್ನ ದೂತಿಗೆ । ಮಂತ್ರಮಾಯೆಯ ಕೊಟ್ಟು । ಬೆನ್ನಿನಲಿ ಕೈಯಿಟ್ಟು
ಪ್ರಾಣ । ಕಾಂತನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ರಾಯಭಾರಕೆ ಕಳುಹಿದಳು ॥ ೧ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಠಿಂದನಾದಾ ಹಸರು ಮೇಲ್ಬಂದಿಯನುಟ್ಟಳು ದೂತಿ । ಕೆಂದಾವರೆ
ಮಗ್ಗೆಯ ಕುಪ್ಪಸವ ತೊಟ್ಟಳೂ ॥ ಚಂದ್ರಕಿರಣವು ಪೋಲ್ವ ಚಲ್ವ
ಜರತಾರಂಚಿನ । ತಾಬಂದನುಟ್ಟು ಚೆಲ್ವಿಕೆಯಾ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳೂ ॥
॥ ೧ ॥ ಹಸ್ತಕಡಗವನಿಟ್ಟು ಹವಳಾದಾ ಕೈಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿ । ಗುತ್ತಾನಾದಾ
ಸರಿಗೆ ಸಂಜಿನೋಲೆನಿಟ್ಟಳು ॥ ವಿಸ್ತಾರಾದಾ ಚಳತುಂಬು ಚಾರಿ
ಗೊಂಡೆ ಹಾಕಿ ನವ । ರತ್ನ ಕೆತ್ತಿಸಿದ ರಾಗಟೆಯಾನಿಟ್ಟಳೂ ॥ ೨ ॥ ಕಸ್ತೂ
ರಿತಿಲಕವನಿಟ್ಟು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ । ಮುತ್ತಿನಲ್ಲಾಡಿಸುವ ಮೂಗು
ತಿಯಾನಿಟ್ಟಳೂ ॥ ಪುತ್ಥಳಿಯಸರ ವಡತಿಯಿತ್ತ ಮೋಹನ್ನ ಮಾಲೆ
ಯು । ಅರ್ಧಕೊರಳಿಗ್ಗಡ್ಡೆಕಾಯತ್ತಾವಾದಳು ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ದ್ವಿಪದೆ.

ಶೌಲು ಮುಸುಕಿಕ್ಕಿ ಬಿಳಿಯೆಲೆ ಮೆಲುವುತ ಚಂಡಿ । ಕಾಳದುರ್ಗ
ಭವಾನಿಯರ ವಶಕರಿಸಿ । ಸಾಲುತಾಯಿತತರಿಸಿ ತುರುಬಿಗೆ ಸರಿಸಿ ।
ಫಾಲಾಕ್ಷಿ ನಾ ಹೋದ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಸೆ ನಿ । ನ್ನಾಲಯದೊಳುಗುಗ್ಗುಳ
ಹೊರುವೆನೆಂದು ವಿ । ಶಾಲಾಕ್ಷಿ ಆತುರದಿ ಕಂಡದೈವಕ್ಕರಗಿ । ಸಾಲು
ದ್ವಿಜರುಂಡು ಬರುತಿರೆ ಅವರ ಬಲಕ್ಷಾಕಿ । ಮೇಲಾದ ಗಜವ ಎದುರಲಿ
ಕಂಡು ಹಿಗ್ಗುತ್ತ । ತಾಳ ಘಂಟಾರವಗಳಾಲಿಸುತ ಪುಷ್ಪ ವನ । ಮಾಲೆ
ಗಳು ಹೊತ್ತುಬರುತಿರೆ ಕಂಡು ಇಂದೆನಗೆ । ಸೋಲಿಲ್ಲ ಗಿಲುವೆಂದು ಕಾಲ
ವೇಗದಿ ರಾಜ ಬೀದಿಯೊಳು ಬರುತಿರಲು । ಬಾಲೆ ಕಂಡಳು ಮಹಾದ್ವಾರ

ಮೊಡಮಟ್ಟು || ದ್ವಾರಪಾಲಕರಿಗೆ ಬೇಡಿದುಚಿತವ ಕೊಟ್ಟು | ಸ್ವಾರಸ್ಯ
ದಿಂದ ಸವಿನಾತಿನಲಿ | ನಾರಿಯರ | ಉಪಚರಿಸಿಖೊಜ್ಜೆಯರ ಕರಿಸ್ಯ |
ವರನಾದರಿಸಿ | ಸಂತೋಷಬಡಿಸಿ | ವಾರಿಜೋಧ್ಧವನ ಪಿತ ವಸುದೇವ
ಸುತನೇರಿದ್ದ | ಸಿಂಹಪೀಠಕ್ಕೆದುತಲ್ಲಿ ಅನುಸಾರಿಸೇವಗೆತಕ್ಕ | ನಾರಿ
ಯರು ತಾರಾಮಂಡಲದೊಳಗೆ ಕೃಷ್ಣಾ | ತೋರ್ವ ವುಡುರಾಜ ಮೋಡಶ
ಕಳೆಯುಳ್ಳ | ಚಂದ್ರನಂತಿರಲು ಮತ್ಯೆಲವು ನಾರಿಯರು | ವಿಣಾತಂಬೂ
ರಿಗಾಯನದವರು | ವಾರಿಜಾಕ್ಷಿಯರು ವಲಿದೊಲಿದು ಚೌರಿಯ ಮಾಳ್ವ
ವರು || ತೋರನೊಲೆಯವರು ತಬಕಗಲ್ಲಡಿದು ನಿಂದವರು | ಹಾರಹಿಡಿ
ದವರು ಕಸ್ತೂರಿಗಂಧ ಜವ್ವಾಜಿ | ತೋರಿಕೊಡುವವರು ಹರುಷದಲಿ
ಕುಂಚಿ ಕಾರಂಜಿ | ಸಾರಿಲಿಡುವವರು ಬಿಳಿಯಲೆ ಮಡಿಸಿ ಶೌರಿಯ
ಕ | ಯ್ಯಾರೆ ಕೊಡುವವರು ಚಲ್ವೆಯರು | ದೂರದಲಿ ಪಿಡಿದು ನಿಂದಿಹ
ಬೆಳ್ಳಿಯಬೆತ್ತದ | ನಾರಿಯರು ಸ್ವರ್ಣದಂಡವ ಪಿಡಿದ ನಾರಿಯರು |
ಹಾ ರುಕ್ಮಿಣೀನಾಥ ದೀನಜನದಾತ | ಹಾ ಪಾರ್ಥಬಂಧು ಕರುಣಾ
ದಯಾಸಿಂಧು | ಪರಾಕುಹೋಯೆಂದು ಹೊಗಳುವರು | ಸಂದಣಿಯ
ಅಚ್ಯುತನು ಯೇರಿದ್ದಸಿಂಹಪೀಠದಲಿ ಕಂಡು | ಸೂರೆಗೊಂಡಳು ಸ್ವರ್ಗ
ವೆಂಬಂತೆ ಕರ್ಪುರದ | ತೋರಬತ್ತಿಗಳ ಬೆಳಕಿನಲಿ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಪಾದಕೆ |
ದೂರದಿಂದಲಿ ನನೋಯೆಂದಳು || ೧ ||

ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಶ್ರೀಮತ್ಸದ್ಗುಣ ಸಾಗರ | ಕಾಮಿತಸತ್ಪಲದಾಯಕ | ಕಾಮಿನಿಕಳು
ಹಿದಳೆನ್ನಾ ಸ್ವಾಮಿ ಪರಾಕೋ || ೧ || ಸತ್ವಾದಿಗುಣರಹಿತಾ | ನಿತ್ಯನಿರ್ಮ
ಲಚರಿತಾ | ಸತ್ಯಭಾವೆನ್ನಾ ಕಳುಹಿದಳೊ ಪರಾಕೋ || ೨ || ನಿರ್ಜರ
ವಂದಿತಪಾದ | ಧೂರ್ಜಟಿ ಮನಕೆ ವಿನೋದಾ | ಅರ್ಜುನಸಖ ಅಬಲೆ
ಕಳುಹಿದಳೊ ಪರಾಕೋ || ೩ || ನಂದಾನಂದನ ಜಯತು | ಕಂದರ್ಪಾ
ಪಿತ ಜಯತು | ವೃಂದಾರಕವಂದ್ಯಾ ಮುಕುಂದಾ ಜಯಜಯತು || ೪ ||
ಪುಟ್ಟಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿ ನಾಶನ | ದಿಟ್ಟಿಸಿಮಾಡುವೆ ವಿಶಿಷ್ಟಶಿಷ್ಯಜ್ಞಾನಕೆ
ಸಿಲ್ಪಾದವನೆ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ದ್ವಿಪದೇ.

ರೈಷ್ಣವ ಗೋಪಿನಾಥ ಗೋಕುಲದರಸ | ಯದುಕುಲ ಶಿರೋಮಣಿ
ಯಾದವರರಸ | ಎನ್ನಬಿನ್ನಹ ಲಾಲಿಸೋ || ೧ || ಯಿರಳೆಗಂಗಳೆಸಂವೆ ಗರ
ಳುಂಡಮರಿದುಂಬೆ | ಹೊರಳುವಂದದಿ ಹೊರಳು | ತಿರೆ ಕಂಡು ಎನ್ನಜೀವ |
ಮರುಗಿಬಂದೆನೊ ನಿನ್ನ | ಕರದೊಯ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾರ | ಸರಳುನಟ್ಟಿತು
ಸತ್ರಾಜಿತಪುತ್ರಿಗೀಮಾತು | ಪರಿಹಾಸ್ಯವನು ಮಾಡಿ ಪದರಲಾಗದು
ಅಂತಃ | ಕರುಣ ನೀನಿಟ್ಟು ತೆರಳುವದೆ ಸೌಖ್ಯ || ಅರೆಘಳಿಗೆ ತಡದರೆ
ಅವಳ | ಹರಣನಿಲ್ಲದೊ ನಿನ್ನ | ಚರಣಕೆರುಗುವೆನೇಳೊ | ಕರುಣಾರ್ಣವ
ಕೃಷ್ಣ | ಕರಗುತಿದೆ ಕಂಡವರ | ಕಠಿನ ಮನಸಾದರು | ಸರಿ ನೀನು ಪ್ರಾಣ
ದೊಲ್ಲಭ ಅವಳ | ವಿರಹತಾಪ ಕಂಡರಿನ್ನೆಷ್ಟು ಮರುಗುವಿಯೊ | ನೀ
ಕಣ್ಣು | ಮರೆಯಲಿದ್ದರೆ ಕಾಣಿಸದು | ಕುಂದಣಕೆ ಸಮ | ಸರಿ ದೇಹ ನಸು
ಗುಂದಿ | ತುರುಬು ಕಟ್ಟಿದೆ ಕೇಶ | ಬೆನ್ನಿನಲಿ ಹೊರಳುತಿಹವೋ || ಅನ್ನೋದ
ಕವ ತೊರೆದಳೋ | ತಾಂಬೂಲದವಿವರನೇನು ನೆರೆದುಳುಹು ಬಾಲೆಯಳ |
ಎರಡು ಕಣ್ಣು ಸಮನಾಗಿ ನೋಡು | ಈ | ಹರಿಣನೇತ್ರೆಯ ಅಸಸ್ವಾರ್ಥ
ಮಾತುಗಳಂಗೀ | ಕರಿಸದಿರು ತನ್ನಂತೆ ಪರರ ನೋಡುವಳಲ್ಲ | ಹಿರಿಯ ಕಿರಿ
ಯರೆಲ್ಲರು | ಮೆಚ್ಚುರೀಕೆ ಮಾತು ಎನ್ನೊಡತಿ | ಕಾರ್ಯಕೆ ಅಡ್ಡಾಯಿದು
ಕೆಡಸಲು ನೋಡಿ | ಧರಿಸಲಾರೆನು ಉಳಿಗವ ಮಾಡಿದರೆ ಎ | ನ್ನರಸಿ ಸತ್ರಾ
ಜಿತಪುತ್ರಿಗಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕ | ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯರ ಪರವೇನು ಮಗುವಿನ
ಮೇಲೆ | ಕರುಣವಿಲ್ಲಿ ಕೊಡು ನಿರೂಪವನೊ | ಅರಸ್ತದರಾಡಿದರೆ ಅನೆ
ತುಡುಗಾದರೆ | ಸರಿಸಿಟ್ಟ ಬೇಲಿದ್ದು ಹೊಲ ಮೇವುತಿರಲು | ಪರಿಹರಿಸ
ಬಲ್ಲವರಾರು ನಿನ್ನಿಂದ ನೀ | ತಿಳಿದರಲ್ಲದೆ ಹೇಳುವರುಂಟೆ ನಾ
ಹೋಗಿ | ಬರುತ್ತೇನೆ ಯದುಕುಲಲಲಾಮ ದಯವಿರಲಿ || ೧ || ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಒರುತಾನೆಂಕ್ಷೇಳೆ ಭಾಮಿನಿಗೆ ಬಾಯಮಾತಿನಿಂಸ || ಪಲ್ಲ || ಸರಿಯಲ್ಲದಿ
ಬ್ಬರು ತಾನೆ ನೆರವೆನೆಯನಗೆ | ಈ ಪರಿಯಲಿ ಉಭಯಸನ್ನತ ಸಂಕಟಗಳು

ಆರುಹುವೇತಕೆ' ಕರಕರೆಯಮಾಡದೆ ಕಾಲಾನುಸಾರದಿ । ಇರುತಿರು
ತೊಂದಿನಾ ಇವಳ ಸನ್ಮತಮಾಡಿ ॥ ೧ ॥ ವಲ್ಲಭೆಯಳ ಮುದ್ದಿಸಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ
ವೃಥೆ । ಅಲ್ಲಾವೆ ರುಕ್ಕಿಣಿಗೆ । ಅಲ್ಲಿಲ್ಲೆನ್ನದೆ ಎರಡು ಕಡೆಗೆ ನಾ । ಸಲ್ಲಾಡ
ಅಪ್ಪಿಗಿರಲೆ ಮಲ್ಲಿಗಿ ಮುಡಿದಳು । ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿದರೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಾನಿಂದಿನ
ದಿನದಲ್ಲಿ ॥ ೨ ॥ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕಲಕನೀರನು ಕುಡಿದಲ್ಲಿರು । ರಂಗ ನಿನ್ನ
ವನೆನ್ನೆ । ಅಂಗಸಂಗದಪೇಕ್ಷಕ್ಕೆ ತನಗಿಂತಧಿಕತುರವೆನ್ನೆ । ಹೆಂಗ
ಸರಿಬ್ಬರು ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದಿಲ್ಲ ಅರ್ಥಾಂಗಿನಿಯಳ । ಸಂಗಕ್ಕೆ ಗೋಪಾ
ಲನೂ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ಕಾಪಿ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಔರಕಾಲವು ನಮ್ಮಾ, ಧೊರೆತನದೊಳು ಪಾರಂ ಪರ ಬಂದವಳೆಂದು ।
ಧರಿಸಿದೆ ನಿನ್ನಲ್ಪು । ಮಾತು ಬ್ರಹ್ಮನ ಪಟ್ಟು । ದರಸಿಯಾದರೆ ಬುದ್ಧಿ ಅರಿ
ಸುವೆ ಪುಸಿಯಲ್ಲ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ವಲಿಮೆ ಬೇಕಾದರೆ ವಡತಿ ಕಾಲ್ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ।
ತೊಳೆದು ನಿನ್ನ ಕಾಯ । ಸಲಹಬೇಕಲ್ಲದೆ । ಛಲಕಾಗಿ ಚಾಪಲ್ಯ । ಬಲ
ದಿಂದ ಮುದಿನರಿ । ಹುಲಿಯ ಕೂಡ ಜೈಸಿ ಬದುಕುವದೆ ॥ ೧ ॥
ಮಾನಿನಿ ಮಗುವೆಂದು । ಮನಕರಗಿದರೆ ನಿ । ಧಾನಮಾಡಿ ಮತ್ತಿಷ್ಟುಣಿಸ
ಬೇಕಲ್ಲದೆ ॥ ಕಾನನದೊಳು ಕಡ್ಡಿ । ಮೆಲುವದು ಮದಸೊಕ್ಕು । ದಾನೆ
ಕೂಡ ಸೆಣಸೇನು ಮಾಡುವದೆ ॥ ೨ ॥ ಕುನ್ನಿ ಹೊದಿವದಕ್ಕೆ । ಬಣ್ಣದ
ಕೋಲೇಕೆ । ಎನ್ನಾ ಊಳಿಗಾರೊಳೆ ಕಶ್ಚಿತೊಬ್ಬಳು ನೀನು ॥ ಕಣ್ಣೀ
ರೊಡತಿಗೆ ಬಾಹಂತೆ ಕುಟ್ಟಿಸಿ ನಿನ್ನಾ । ಬಣ್ಣವ ಕಳೆವದಕೆ ಸೊನ್ನಿ
ದಿದಾವೆ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ಯರಕಲಕಾಂಬೋಧಿ, ಆದಿತಾಳ.

ರಾಮರಾಮರಾಮರಾಮ । ರಾಮರಾಮರಾಮರಾಮಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕಂಡು
ಮಾತನಾಡಿದಾರೆ । ಕಡುಕೋಪವ್ಯಾತಕಮ್ಮಾ ಪುಂಡರಿಕಾಕ್ಷನ ಮಾರು
ಕೊಂಡುತಂದಾಪ್ರಮಥ್ಯರು ॥ ೧ ॥ ನೋಡಿನೋಡಿ ತಂದೆತಾಯಿ ರೂಢಿ
ಮೆಚ್ಚಿಕೊಟ್ಟಾರಮ್ಮಾ । ಓಡಿಬಂದಳೇನೆ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ನಿನ್ನಾ ಒಲು
ಮುನ್ನಾ ॥ ೨ ॥ ಯದುಕುಲೋತ್ತಮ ಕೃಷ್ಣಾ ಎಲ್ಲರೊಳಧಿಕನೆಂದು ।

ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರಮ್ಮಾ. ಮನಕೆ ಬಂದಾ ವರನೆಂದು || ೩ || ಎದೆ
ವುದ್ದಾಹಲ್ವಾಬಾಯಿ. ತುಡಿಗಾಣದಾಯಿತಮ್ಮಾ || ಸುಹತಿಸೋತಫಲ
ಅದು ತಪ್ಪದಾಯಿತಮ್ಮಾ || ೪ || ಎಷ್ಟು ಚಾಲ್ವರಿವಾಳೊ. ಕೃಷ್ಣ ಬರ
ಲಿಲ್ಲನೆಂದು. ಕೆಟ್ಟ ನೇಳ್ಯ ಗುಣಕಲಹಾ ಘಟ್ಟಿಸಿತೂ ನೋಡುನೋಡು ||
|| ೫ || ಮಂದರೋದ್ಧಾರ ಕೃಷ್ಣಾ. ಬಂದರಂತೂ ವಳ್ಳಿತಮ್ಮಾ. ನಿಂದರೆನ್ನಾ
ಅಪಮಾನಾ. ಮಂದಿಯೊಳಗಾಯಿತಮ್ಮಾ || ೬ || ಮಚ್ಚುತಲೆಗೆರೆತಿ
ವಳಾ. ಇಚ್ಛೆ ಅರಿತಾಡುವನಮ್ಮಾ. ಅಚ್ಯುತಂಗೆ ಮದ್ದುಮಾಡಿ ಹುಚ್ಚು
ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಳಮ್ಮಾ || ೭ ||

ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಕಾಪಿ.

ಎನ್ನ ಮೇಲೆ ವ್ಯಧಿಕರಣ ನುಡಿದಳೇದೂತಿ. ಪನ್ನಗಾಶಯನ ನೀ ಕಿವಿ
ಕೊಟ್ಟು ಕೇಳಿದ್ಯೋ. ಇನ್ನಿವಳನಾಳುತಿಹಳು ಎನ್ನ ಸರಿಯೆ. ಕುನ್ನಿಯಿ
ನ್ನವ ಲೆಕ್ಕದೊಳೆಂದು ರುಕ್ಮಿಣಿಯು. ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನೆದುರಿಲಿ
ನಂತಿರ್ವ ದೂತಿಯನು. ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದಲಿ ಭಂಗಿಸಿದಳಾಕ್ಷಣದಿ || ೧ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ಎನೆಂದು ಹೇಳಾಲೆ ಎನ್ನಾ. ಪ್ರಾಣದರಸಿಗೆ. ಎನೆಂದು ಹೇಳಾಲೆ ಎನ್ನಾ.
ಪ್ರಾಣದರಸಿಯಾದಾ ಮುದ್ದು. ಮಾನಿನಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೆ. ಹೀನ ಸುದ್ದಿ
ಯಾನೆ ಕೊಂಡು || ಬಂದಾನೆಂದು ಬಹುಬಗೆಯ ಭರವಸ. ನಾನಾಡಿ
ದರೆ. ಸುಂದರಿ ಕರತಾರದ್ಯಾಕೆ ಬಂದಿಯೆಂಬೊಳು. ಸಂಧಾನವಾ
ಗಲಿಲ್ಲೆಂದು ಸತ್ಯವಾಡಿದರೆ ಅಕ್ಕಿ. ತಿಂದಾಯಿಲಿಯಂತೆ ವನಿತೆ. |
ಅಯ್ಯಯ್ಯ ಮರುಗುವಾಳೊ || ೧ || ಕಡ್ಡುಕನ್ನಾವಿಕಾಳಿಲ್ಲಾ ಬುದ್ಧಿತಪ್ಪಿ
ನಡೆಯಲಿಲ್ಲಾ. ಇದ್ದ ಸಹಸವನೆಲ್ಲ ಬಿದ್ದು ನೋಡಿದೆ || ಸಾಧ್ಯವಾಗಾದ
ದಕೆ ಸತ್ಯಾ. ಭಾಮೆಯನ್ನಾ ಎನೆಂಬೊಳೊ || ನೀರಾ ಹೊರಗೆ ಬಿದ್ದಾ
ವಿನಾನಮರಿಯಂತೆ ಸುದ್ದಿಯಿಲ್ಲಾದ್ದೊರಳುವಾಳೊ || ೨ || ಕಣ್ಣುನೀರು
ಕುಕ್ಕಿಕೊಳುತ. ಸುಣ್ಣಾ ತಿಂದಾ ಕಪಿಯಂತೆ. ಎನ್ನಾ ಇರವ ಕಾಣುತಾ
ತಾನೇನೆಂಬೊಳೊ || ಬಣ್ಣ ಬರಲಿಲ್ಲವೆನಗೆ. ಬಯಸಿಹೋಗಿ ತಿರುಪತಿಯಾ.
ಕಣ್ಣು ಹೋದಾ ದಾಸನೆರಡು. ಕಾಲಾಬಿದ್ದಾ ಬಂದಾ ಸುದ್ದಿ || ೩ ||

ವಚನ.

ಐತ್ತಲೀಕಾರ್ಯದೊಳು || ಸುತ್ತಿತೊಳಲುವ ದೂತಿ || ಚಿತ್ತವಿಭ್ರಮ
ಳಾಗಿ ತಿರುಗುತಿರೆ ಅಕಟ ಬಹ || ಕ್ಷೊತ್ತಾಯಿತು ಏನು || ಕಲಹ ಪಸರಿಸಿ
ತೆಂದು || ಸತ್ತಾಜಿತಕುವರಿ ತನ್ನ || ಮಿತ್ರಿಯರ ಕರೆದು ಮಾಡಿದಳು ಪ್ರಶ್ನೆ
ಯನು || ೧ ||

ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ರೆಯಾಹೋದದೂತೆತ್ತಾಲೆ ತಡದಾಳೊ || ಕಾರ್ಯ || ದ್ವರಿಯಾ ಹೇಳಿ
ರಮ್ಮಾ ಕುಳಿತಹಿರಿಯಾರೊ || ಪಲ್ಲ || ಕರಕರಿಗಾರಾದೆ ದೂತಿ ಹೋದಾ
ಳೊ || ಅಂಗೀ || ಕರಿಸಿ ಮನಸಾ ವಾಚಾ ಪಯಣವಾದಳೊ || ಹರಿಯೇ ಕಗ್ಗ
ತ್ತಲೆನ್ನಿನಂತಾಳೊ || ಮುರ || ಹರಗೆನ್ನಾ ತಾಪಾವು ಬಿನ್ನೈಸಿದಾಳೊ || ೧ ||
ಬಾಗಾಲಿಗೆ ಬೀಗಮುದ್ರೆಯಾದಾವೊ || ಕೂಗಿ || ಹೋಗುವದಕೆ ಲಜ್ಜೆ
ಯಾದಾವೊ || ಹೋಗಬ್ಯಾಡಾವೆಂಬಾರ ವೂಳಿಗಾವೊ || ವಿಷಯ ||
ಭೋಗಕೆ ಸಿಲ್ವ ನಿಂತಾಸೋಜಿಗಾವೊ || ೨ || ಕಂಡು ಕೇಳಿ ತಾತ್ತಾರ
ಮಾಡಿದಾನೊ || ಕೃಷ್ಣ || ಕೊಂಡೆಗಾರತಿ ಮಾತಾ ಕೇಳಿದಾನೊ ||
ಉಂಡುಬಾಹೆನೆಂದಾಸೆ ದೋರಿದಾನೊ || ಮರತು || ಕೊಂಡು ಗೋಪಾ
ಲಕಿಯ ಕೂಡಿದಾನೊ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

ಸೀಸಪದ್ಯ.

ಮೈಲೈಟ್ಟುನಿಂದೆಸೆವ || ಸಾಲ್ಕುತ್ತಿಗಳನೋಡಿ || ತಾಳದೆನ್ನಯ ಮನಸು ||
ತಂಗಿಗಳಿರಾ || ಕಾಲೊಳೆವ ಕೈದಸ್ತು || ಕೈಗಿಂಡಿಕಾಳಂಜಿ || ಈ ವೇಳ್ಳ
ವೈಪರ್ಯ || ಅಹದಮ್ಮಾ || ಕಾಲ್ನಳವೆ ನವರತ್ನ || ಖಚಿತವೆ ಪರಿಯಂಕ ||
ಮೇಲಿದ್ದ ಶಯ್ಯಮಯಿ || ಗಾಗದಮ್ಮಾ || ತಾಳಪರಿಮಳದಿಂದ || ತಾಪ
ಹೆಚ್ಚುತಲಿದಕೊ || ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದಧಿಕ ಚಂ || ದ್ರಿಕೆಯು ನೋಡೆ || ೧ || ಮಂ
ದಮಾರುತನೆನಗೆ || ಇಂದ್ರನೊಜ್ರಾಯುಧವು || ಚಂದ್ರಮುಖಿ ಚಂದನದ ||
ಭಳಿಗಳ್ಯಾಕೆ || ಕುಂದಕುಸುಮಜಾಜಿ || ಮಲ್ಲಿಗೆ ಸರಗಳರ || ವಿಂದ
ಮುಖಿ ಸೂಜಿಯಂ || ತೊತ್ತುತಿಹವೆ || ನಂದಕುವರನಿಲ್ಲ || ದಾನಯದ

ವಸ್ತುಗಳ್ಯಾಕೆ । ಅಂದಚಂದಗಳ ಇನ್ನೂರಿಗಾಗಿ ॥ ಕಂದರ್ಪಸಿತ ಕ್ರೋ
ಧವಾ । ಡಿದನ್ಯಾಕ್ಕೆ ಜೀವಿಸಲೆ ॥ ಮಂದಯಾನೆಯಿಂದಕುಪಾಯು ।
ಚಿಂತಿಸಿರೆ ॥ ೨ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ಮೋಹನಕಲ್ಯಾಣ, ಅಟತಾಳ.

ಮನ್ಮಥನಳುವಾಗಲಿಲ್ಲವೆ ಎನ್ನೆಥೆ । ಪೇಳಾಲದು ವಶವಲ್ಲವೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥
ಉರಿಗಣ್ಣಿನಿಂದವ ಬಿದ್ದನೆ । ಸ್ಮರ ಮನಸಿಜನಾಗಿ ತಾನೆದ್ದನೆ ॥ ಸಿರಿದೇವಿ
ಯಲಿ ಜನಿಸಿದ್ದನೆ । ಸುರ ಪೈರಿಯಿರುವನ ಕದ್ದನೆ ॥ ೧ ॥ ಹರಿವಾ
ರಾಂಬುಧಿಯೊಳವನಬಿಟ್ಟನೆ । ನೆರೆ ವಿನಾನು ನುಂಗಿತು ಧಟ್ಟನೆ ॥ ಕೊರ
ವುತರಲು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟನೆ । ಸರಿಯಾಗಿ ರತಿಗೆ ಮುದ್ದಿಟ್ಟನೆ ॥ ೨ ॥
ಚಂದ್ರಮುಖಗ್ರಾಸವಾಗಲೆ । ಮಂದಾನಿಲನ ಸರ್ಪನೀಗಲೆ ॥ ಕಂದಗಳು
ಬಿಲ್ಕುರಿಲೆಂದುತೇಗಲೆ । ಸುಂದರಗೋಪಾಲಗೆ ಕೂಗಲೆ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಬೇಗಡೆ, ಅಟತಾಳ.

ಕೌಸುಮಶರನಂಥಾ ಕ್ರೂರನ ಕಾಣೆನೆ ಕೋಕಿಲವಾಣೆ । ವಸುಧೇಶ
ನಿಲ್ಲದ ಸಮಯವು ಸಾಧಿಸಿದನೆ ವೈರಿಯಾದನೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಒಂದು
ನಿಮಿಷದವಧಿಯು ಎನ್ನೊಳಗಾಡಿ । ಚುಂಬನಪೀಯೂಷದಾಸೆಯ
ಮಾಡಿ । ರಂಗ ಶಶಿಮುಖಿಯಳ ಮಂದಿರಕೋಡಿ ಬಾರ । ದ್ವುಸಿಯಾ
ಗಲು ಬಿಲ್ಲುಬಿಗಿದಾ ಬಾಣವಗದಾ । ಬಾಧೆಯಬಡಿಸಿದ ಕೋಕಿಲಗಾನೆ ॥
॥ ೧ ॥ ಕಾಂತೆಯೆನ್ನೊಳು ಕೂಡಿದ್ದರೆ ಕಾಮನು ಸ್ನೇಹಾ । ಎಂತು ಜಲ
ಮಧ್ಯದಿ ಬಿಸಜಕೆ ಭಾನುವಿನ ಮೋಹಾ ॥ ಇಂತು ಹುಸಿಯಲ್ಲ ಇವ
ಕಟುಕನು ಮಹಾ ಬಹಳ । ಚಿಂತೆಯಿಂದಲಿ ಧಿಗಿಲ್ಲಿಡಿಸಿದ । ಭ್ರಾಂತಿ
ಗೊಳಿಸಿದಾ ಮೂರ್ಛೆಯಗೈಸಿದ ಕೋಕಿಲಗಾನೆ ॥ ೨ ॥ ಸುದತಿ ನೀ
ಕೇಳಿದುಕುಲಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರನೆ । ಪದರದಲೆ ತಾನಾಡಿದವಧಿಗೆ ಬಂದಾನೆ ।
ಮಧುರವಚನದಿ ಮುನಿಸು ತಿಳುಹಿ ಮನ್ನಿಸಿದಾನೆ ॥ ಮಧುಮರ್ದನ
ಗೋಪಾಲರಘಳಿಗಲ್ಲದಲಿರೆ ಕಾಡಿದನೀರೆ । ಕೂಡಲುಬಾರೆ ಆಗಲಿವ ನಮ
ಗೆದುರೆ ಕೋಕಿಲಗಾನೆ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

ವಚನ.

ಯೆದ್ದು ಕೈಯಟ್ಟು ಹಾದಿಯ ನೋಡುತ್ತೀಪರಿಯ । ಸುದ್ದಿಯಲಿ ನಿಮಿಷ
ಯುಗಮಾಡಿದೊಬ್ಬತ್ತ । ಯೆದ್ದುಕುಳಿತಿರೆ ಹೋದ ದೂತೃರ್ಧರಾಶ್ರಿ
ಯೋಳ್ । ಸದ್ಗುಮಾಡದೆ ಬರಲು ಕದ್ದಕಳ್ಳಿಯ ಮುಖ । ಪೋಲ್ವಡಿಯ
ಕಂಡು ನೀ ಬಂದಿ ಕೃಷ್ಣನು ಬಾರದುದ್ಯೋಗ ಸುದ್ದಿಹೇಳೆಂದು ಬೆಸಸಿ
ದಳು ಕಂಗೆಡುತಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಅಿಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಾಂತಹೇಳೆ ಆಲಿಸಿ ಮನಸು । ನಿಲ್ಲದೆನ್ನಾ ಮಾತು ಕೇಳ
ಲಾಲಿಸಿ ಅವ್ಯಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಬಂದಿಯಾಕೆಂದು ನಿನ್ನ ನುಡಿಸಿದಾನೆ
ಮಾಣಾ । ಎಂದಿನಂತೆ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರೀತಿಬಡಿಸಿದಾನೆ ನೀ । ನಂದಮಾತು
ಗಳಂಗೀಕರಿಸಿದಾನೆ ಅವಳ । ಮುಂದೆನ್ನಾಭಿಡಿಯಾವಿಟ್ಟಾನೆ ಮರ್ಮ
ಗಳಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಾನೆ ॥ ೧ ॥ ಕರುಣ ನನ್ನಲಿಷ್ಟನ್ನಾ ತೋರಿತೆ ಅಥವಾ ।
ತರುಣಿಯ ಮದ್ದು ತಲೆಗೇರಿತೆ ನನ್ನಾ । ಸರಕುಸವತಿಯ ಮುಂದೆ
ಮಾರಿತೆ ಎನ್ನಾ । ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡ್ಡೆನೆಂದಾನೆ ಸುದತಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ
ಬಿದ್ದಾನೆ ॥ ೨ ॥ ಸುಮ್ಮಾನಿದ್ದಾಳೆ ನನ್ನಾ ಸಂಗರತಿ ಗರ್ವಾ । ಹಮ್ಮು
ನಾಡೋ ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡಳು ಕೊರತಿ ಕಲಹಾ । ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕಾಂತಾ
ನೋಡಿದನೆ ಅರುಧಿ ಹೇಳೆ । ಕಮ್ಮಗೋಲನಯ್ಯನ ಕಲತು ಮೆಟ್ಟಾ
ಳವಳವೇನಾ ॥ ೩ ॥ ಆರಾನಾಗಾಲಾ ನಿನ್ನಾ ಸಲಹಿದೆನೆಂಬಾ । ಪಾರಾ
ನಂಬಿಗೆಯಿಂದಾ ಕಳುಹಿದೆ ನನ್ನಾ । ಸೇರಿದಾ ಬಿರುದೇನುವಳುಹಿದೆ
ಬಂದಾ । ದೂರನಾನೊಹಿಸುತಿರ ನಾರಿ ನಿನಗಾರೆದುರೆ ॥ ೪ ॥ ನಂದಾ
ನಂದನನು ಏನಂದನೆ ಮಾಜಾ । ಲಂದಾವಲ್ಲಾವೆ ಯಾಕೇ । ದಂದನೆ
ಜೀವಾ । ಹೊಂದಾದಿದೆಲ್ಲಿಯ ಬಂಧನ ಎನ್ನಾ । ಕಂದರ್ಪನಯ್ಯ
ಗೋಸಾಲಾ ಮಾಡಿದಾ ಮನ್ಮಥನಾಪಾಲಾ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟಿತಾಳ.

ಒಂದೆನೇ ಪ್ರಾಣನಾಥನಾ । ನಂದವಾ ಕಣ್ಣಲಿ ನೋಡಿ । ಕಂದರ್ಪನ
ಟ್ಟುಳಿ ನಿನ । ಗೆಂದುದುರಸಿಂದ ಪೋಗಿ । ನಾ ಬಂದೆನೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಪಟ್ಟಿಸಾಲೆ

ಯೊಳು ಮೇ । ಲುಟ್ಟುಲಕ್ಕನೆ ಬಾಳ್ದದು । ಪಟ್ಟಿಮಂಚಕೆ ವಜ್ರದಾ ।
 ದಟ್ಟತವಾದ ಕಾಲ್ಗಲೂ । ವಟ್ಟಿದ್ದುಸೂವರಳೆ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆ ತಗಟಿತಲೆ
 ದಿಂಬು । ಕಟ್ಟಿದಾ ಮುತ್ತಿನಾ ಗೊಂಚಲು । ಸುತ್ತಲ್ದಾಸಿಕೆವಲ್ಲಿಗೆ ।
 ಇಟ್ಟ ಕಸ್ತೂರಿತಲಕಡ । ಧಿಟ್ಟಿನಾಕೂಡ ತೊಡೆಮೇಲೆ । ಪಟ್ಟಿದರಸಿ
 ರುಕ್ಮಿಣಿ ಪರಮವಯ್ಯಾರದಿಂದಾ । ಇಟ್ಟ ಅಭರಣವು ನಾ । ನೆಷ್ಟು
 ವರ್ಣಸೂನೆನಮ್ಮಾ । ಕೃಷ್ಣನಾ ಪ್ರೇಮ ಆಕೆಯಲ್ಲಿಷ್ಟು ಇಷ್ಟೆಂದಲ್ಲಾ
 ವಮ್ಮಾ ॥ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ಅವಳ ಕಟ್ಟಳೆಯೊಳಾದ । ಅಷ್ಟನೈಭೋಗ
 ವನೋಡಿ । ಅದನು ಸೈರಿಸದಲೆ ನಾ ಬಂದೆನೇ ॥ ೧ ॥ ಮಂದಗಮನರಾ
 ಬಹಳ । ಸಂದಣಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವಾರು । ಗಂಧ ಕಸ್ತೂರಿ ಜವ್ವಾಜ । ತಂದು
 ಬಟ್ಟಲಲ್ಲಿಡುವಾರು । ಕೆಂದಾವರೆಪುಷ್ಪಾ ಕನಕಾ ಕೆರಸೆಯಲ್ಲಿ । ತಂ
 ದಿಟ್ಟು । ಚಂದನಾಗಂಧಿಯಾರೆಲ್ಲ ಚಾಮರ ಬೀಸುತಿಹರು । ಚಂದ್ರ
 ಬಿಂಬವು ಪೋಲ್ವು । ಚಲುವಾ ಹಾಸಿಕೆಮೇಲೆ । ನಿಂದು ಸುವಾಸಿನಿ
 ಯರು । ನೃತ್ಯವಾ ಸಾಡುತಿಹರು । ಅಂದವಾದ ಹೊತ್ತು ನೋಡ
 ಲ್ಲಿದೆನಾ ಸ್ನೇಹವಮಾಡಿ । ನಂದಗೋಪನ ಸುತಗೆ ನೀ ಬರೆದಿದ್ದ
 ವಾಲೆಯಾ । ಬಂದು ಬಳಿಯಲಿ ನಿಂತೂ । ಬಾಯಮಾತಾ ಹೇಳು
 ತಲಿ । ಅಂದುಕೊಟ್ಟರೆ ನೋಡದಲ್ಲಾಗಲೆ । ತಾತ್ಪರಿಸಲು ನಾ । ಬಂ
 ದೆನೆ ॥ ೨ ॥ ಸ್ಮರನ ತಾಪದಿಂದ ಬಹಳ । ಸೊರಗಿದಾಳೆಂದು ಹೇಳಿದೆ ।
 ಇರಳುಹಗಲು ನಿದ್ರಾಹಾರವಾ । ತೊರೆದಾಳೆಂದೆ । ಮರಿಯಲಾಗದೆಂದು
 ಕೆಲವು । ಮರಮಾತುಗಟ್ಟೇಳಿದೆ । ಸರಿಯಾಗೆರಡುಕಣ್ಣುಸಮನಾಗಿ
 ನೋಡೆಂದೆ । ಅರಿಯಾದೆ ಸತ್ತಾಜಿತ ನಿ । ನ್ನಿರುವಿಕೆಯನು ಮೆಚ್ಚಿ । ಧುರ
 ಸವತಿಯ ಮೇಲೆ । ತರಳೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು । ಧೊರೆಯಾದರೆ ನಿನಗೆ । ಶರ
 ಣೆಂಬೆನೊ ಅನ್ಯಾಯ । ಧರವಲ್ಲಾವೆಂದು ಮೋರೆ । ಇರಿದಿರಿದು ಅಡಿದೆ ।
 ಪರಿಪರಿ ನ್ಯಾಯನಿಷ್ಕರಮಾಡೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ । ಅಂಕಿಲ್ಲದೆ ಗೋಪಾಲನ । ಅರ
 ಮನೆಗೆ ಬರಹೇಳಿ ನಾ ಬಂದೆನೇ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

ಶ್ರೀರಾಗ, ಆದಿತಾಳ.

ಮುಗುವೇ ನೀಹೋಗಿ ಮಾಧವನಾ ಬಳಗಮ್ಮಾ । ಹಗರಣದ ಸುದ್ದಿ
 ತಂದು ಹರವಿದೆಯಲ್ಲಮ್ಮಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕರೆಯಾ ಹೋಗಿಂದೂ ನಿನ್ನ ।

ಕರದೆನಲ್ಲಮ್ಮಾ । ನೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭಟ್ಟನೆನಗುತರಮ್ಮಾ । ಹೊರಗೋಗಲಿಕ್ಕೆ ವಾಯಸ ಕಟ್ಟಿತಮ್ಮಾ । ಶ್ರೀ । ಹರಿಬಾರೆನೆಂದಾಗ ಅಂದೆನಲ್ಲಮ್ಮಾ ॥ ೧ ॥ ಬಲಗಣ್ಣು ಬಲಭುಜ ಬಿಡದ್ದಾರಿತಮ್ಮಾ । ನಾ । ಮಲಗೋ ಮಂಚದಲಿ ಸ್ವಪ್ನವ ಕಂಡೆನಮ್ಮಾ ॥ ಕೆಲಿಕೆಲಿ ನಕ್ಕಿದ್ದು ಕೇಡಾಯಿತಮ್ಮಾ । ಚಲುವ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯಾ ಬಾರದ ಫಲವಮ್ಮಾ ॥ ೨ ॥ ನಂಬಿದ್ದೆ ನಮ್ಮ ನಾನು ನಿನ್ನೀರುಳೆಲ್ಲಾ । ಅಂಬುಜಾಕ್ಷನಾ ತಾರದೆ ಬಾಹಳಲ್ಲಾ । ಶಂಬರಾರಿಯಾ ಮಸ । ದಂಬಿಗೆ ನೀವೆಲ್ಲಾ । ಕಣ್ಣು । ತುಂಬಾ ನೋಡುತಲೆನ್ನ ಒಪ್ಪಿಸಿದಿರೆಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥ ರತಿಪತಿಪಿತನೆಂದು ನಂಬಿದೆ ನಮ್ಮಾ । ನಾ । ಗತಿಯೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಮರೆಹೊಕ್ಕೆನಮ್ಮಾ । ಕೃತಕ ಮಾಡಿದಳೆನ್ನಾ ಕೆಟ್ಟಾ ಸವತ್ಯಮ್ಮಾ । ಶ್ರೀ । ಪತಿಯಾ ಕಾಣದೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಸೈರಿಸಲಮ್ಮಾ ॥ ೪ ॥ ಸಾಮುದ್ರಿಕೆ ಕೇಳಿ ಸಾವಿರಾ ಕೊಟ್ಟೆ । ನಾ । ಸ್ವಾಮಿ ಪಾದದಲೆನ್ನಾ ಮನವಾ ವೈದಿಟ್ಟೆ ॥ ಭೂಮಿದೇವರಿಗೆ ಆದಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟೆ । ಶ್ಯಾಮವರ್ಣಗೆಯೆನ್ನ ಮನಸೂರೆಬಿಟ್ಟೆ ॥ ೫ ॥ ಕಾಳಿಕಾದೇವಿಯ ನಮಿಸಿ ನಾ ಸೋತೆ । ನಾ । ಕಾಲಾರುದ್ರನ ಸತಿಗೆ ಕನಕವನೆರೆದೆ । ವೇಳ್ಯವರಿತುಂಬೋ ಊಟವನೆಲ್ಲಾ ಜರೆದೆ । ನಾ । ಜಾಲಮಾಲೆಯಲಿ ಮೈಸ್ಮರಣೆಯ ಮರದೆ ॥ ೬ ॥ ನೋತಾ ಫಲವಲ್ಲದೆ ನಾಯಥೇಷ್ಟನಾ । ಬರೆ । ಮಾತು ಹೇಳಿದರೇನು ಬಯಲಾ ದುಃಖಮ್ಮಾ ॥ ಯಾತಕೆ ವಿಧಿಯೆನ್ನ ಪುಟ್ಟಿಸಿದನಮ್ಮಾ । ಅ । ನಾಥೆ ಉಸುರವನಿಗೆ ಮುಟ್ಟಾಲೆಯಮ್ಮಾ ॥ ೭ ॥ ಚಿಕ್ಕಾವಳೆಂದೆನ್ನ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದನೆ । ತ । ನ್ನಕ್ಕಾರಿದ್ದಲ್ಲಿ ಊಳಿಗವಾ ಮಾಡುವನೆ ॥ ಅಕ್ಕಾ ಅವಳಲ್ಲಿ ಗುಣವೇನು ನೋಡಿದನೆ । ಮದ । ಸೊಕ್ಕಿದವಗ್ಯಾತರ ನ್ಯೂನಾಪೂರ್ಣಗಳೆ ॥ ೮ ॥ ನಿದ್ವೆಯೆಂಬುದು ಕಣ್ಣೆ । ಗಿದ್ದಿಲ್ಲವಮ್ಮಾ । ನಾ । ನೆದ್ದೂ ಮಂಚದಲೊರಗಿದ್ದಿರುಳಮ್ಮಾ । ಸದ್ದೂಸಪ್ಪಳವಾನಾಲಿಸುತಿದ್ದೆನಮ್ಮಾ । ನಾ । ಹದ್ದೂಗೈಯಿಟ್ಟೂ ಕದಹೊಂದಿದ್ದೆನಮ್ಮಾ ॥ ೯ ॥ ಮಂದಮಾರುತ ಎನೆಗೆ ಇಂದ್ರಾಯುಧವಮ್ಮಾ । ಈ । ಚಂದ್ರತಾಪದಿ ಬಹಳ ಬೆಂದೆ ಕಾಣಮ್ಮಾ ॥ ಗಂಧರೇ ಪನವೆನೆಗೆ ಗಂಡಾಂತ್ರವಮ್ಮಾ । ಅರ । ವಿಂದನಾಭನ ಕಾಣದ್ಯಾತರ

ಜನ್ಮಾ || ೧೦ || ಪೂಗೋಲನಯ್ಯನ ಪುಣ್ಯದಿಂದಮ್ಮಾ | ಭೋಗ
ಮಂದಿರವೂ ಬ್ಯಾಸರಿಕ್ಕಟ್ಟಿತಮ್ಮಾ || ಆಗಲಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೀ ಹೋಗಿ
ವಾರಮ್ಮಾ | ಮನೋ | ರೋಗಾ ಬಿಡಿಸಿನ್ನ ನೀ ಕಾಯಿದುಕೊಳ್ಳಮ್ಮಾ ||

೧೧ || ಮಾತು ಸೈರಿಸದೊಂದು ರೀತಿತಳಿಯದೆ | ಕಾ | ಮಾತುರ
ದಲ್ಲಿ ಮನ ಕಂಗೆಡುತಿದು | ಯಾತರ ಬದುಕಮ್ಮಾ ಎಲ್ಲಿಯಾ
ಧರ್ಮಾ | ಶ್ರೀ | ನಾಥಗೇನೆನಲಮ್ಮಾ | ಇದು ನನ್ನ ಕರ್ಮಾ || ೧೨ ||
ದೂತಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನಿಜನಾಥ ನನಗಮ್ಮಾ ಆತೂರಕಾಗದ್ದು ಅಕ್ಕ
ರ್ಯವಮ್ಮಾ || ಸೋತುಬಾಹದಕೆ ಫಲಕಾಲ ಬೇಕಮ್ಮಾ | ಆತ
ಗೋಪಾಲಾ ವಂಚನೆಗಾರನಮ್ಮಾ || ೧೩ || ಶ್ರೀ ||

ರಾಗ್ ಭೈರವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಸೌಮಾದಿಂದಲವನಾ ಪ್ರೇಮಾ ಸಂಪಾದಿಸೆ ಕಂಡ | ಕಾಮಿನಿಯರ
ಮಾತಿಗೆ ಕಲಕದೀರಮ್ಮಾ || ಪಲ್ಲ || ರಚ್ಚೆವಳ್ಳೆದಲ್ಲಿ ಅವಗೆ | ಮತ್ತರ
ಹುಟ್ಟಿದೇ | ಮುಚ್ಚುಮರೆಯೆಂಬೋದು ಬಹುಳ್ಳೆಚ್ಚು ಕಾಣಿಸೋದೆ |
ಮುಚ್ಚುನುಂಗಾವಾರೆ ಅವನಾ | ಇಚ್ಛೆ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ | ಕುಚ್ಚಿತಬು
ದ್ಧಿಯು ನಿನಗೆ | ಕಲಿಸುವಾರು ಬಹಳ || ೧ || ಗಂಡುಸಲ್ಲವೇನೆ ಮಾ |
ಕೊಂಡಾವಾಳು ನೀನೆ ಭೂ | ಮಂಡಲನಾಳೂವಗ್ಯಾಕೆ ನಿನ್ನ ಮುಗು
ದಾಣೆ || ಅಂಡೊಲಿದು ಅಷ್ಟರೊಳು | ಭಂಡಾಳಾಗಾದೀರೆ ನಿನ್ನ | ಮಂಡೆ
ಕುಕ್ಕಿ ಬೋಧಿಸುವ | ಮಿಂಡೆರೈದಾರೆ || ೨ || ಹಲವನಾಡಬೇಡ ಪ್ರೇಮ |
ಕಲಹವೆಂದು ತಿಳಿಯೆ | ನಳಿನಮುಖಿ ನಿನ್ನ ಮನದ | ಭಲವನೆಲ್ಲಾ
ಕಳಿಯೆ || ಕುಲಸತಿ ನೀನುಂಟಾದರೆ | ಕುಶಲದಿಂದಲವನಾ | ವಲಿಮೆ
ತಿಳಿದುವಾಗ್ಗುರುರದಿ | ಕೂಡೆ ನೀ ಮಾಧವನಾ || ೩ || ಅಂದರೆ ನೀಯೆನ್ನ
ನೋರೆ | ಮುಂದಾಗಡಿಯಾಲನೆ | ಕಂದರ್ಪನಂಬಿಗೆ ಸಿಲ್ವಿ | ಬಳಲದ್ದಾ
ವಾಹೆಣ್ಣೆ | ಅಂದಾವಲ್ಲಾ ತವಕಾ | ಮನದೋಳಾಲಿಸಿ ಕೇಳಮ್ಮಾ |
ನಂದಕುವರ ನಿನ್ನ ಮನದಾ | ನಯವನೋಡ್ಬನಮ್ಮಾ || ೪ || ಸವತಿ
ಯೆಂಬ ಶೂಲ ಸಲ್ಲದಮ್ಮಾದಾರಿಗನ್ನಾ | ಯುವತಿ ತಾಯಿ ತಂದೆ

ಕೊಟ್ಟು, ರಿವಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ನಿನ್ನಾ । ನವಯವ್ವನೆನಿನ್ನಾಡಾಲು । ನಾಲಿಗಿಲ್ಲಾ
ವಮ್ಮಾ । ನವನೀತತಿಯೋ ಬಾಯಿನೋಯಾಲರಿಯಾದಮ್ಮಾ ॥
॥ ೫ ॥ ಹಗೆಯಾನೆನೆ ಹಗಲುಯಿರಳು ಹೋಗಲಡದಿರೆ । ಮುಗುಧೆ
ಯಂತೆ ಮೌನದವನಾ ಮನಸನಾದರನೋಡೆ । ತಗೆಬಗೆಯಮಾಡೆ
ತಾತ್ತರವಾಗೋದಲ್ಲೆ । ಸುಗುಣಕೃಷ್ಣಾನೊಲಿಸಿಕೊಂಬೊ ಸೊಗಸಾ
ದೇನ ಬಲ್ಲೆ ॥ ೬ ॥ ಹರಿವಾಣದೊಳಗಿನಾ ತುಪ್ಪಾ ಹರಿದುಹೋಗ
ದಮ್ಮಾ । ಸರ್ವಕಾಲ ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ ಸಮವಾಗೀರದಮ್ಮಾ ॥ ಸುರತರು
ವಿನಾ ಸುಚಛಯಾವು ತಿರುಗಾದಿಹಾದೆನೇ । ಮುರಹರ ಗೋಪಾಲ
ನಿನ್ನಾ ನೆರದು ಮುದ್ದಿಸ್ಯಾನೆ ॥ ೭ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ಸೀಸಪದ್ಯ.

ಇಂತು ನೀ ಒರದೊರದು ಹೇಳಿದರೆ ಎನ್ನ ಮನದ ಸಂತಾಪ ಬಿಡದಲ್ಲೆ
ಸರೋಜಮುಖಿಯೆ । ಕಾಂತಯೆನ್ನಯ ಸರಿಸಮಾನದ ಗರತಿಯರೊಳು
ಏಕಾಂತವಾಡಿದನಲ್ಲೆ ಕೇಳೆ ಸಖಿಯೆ ॥ ಸಂತೋಷವಡದು ಸಾವ್ರಾ
ಜ್ಯಪದದೊಳಗೆನ್ನ ಅಂತರಂಗದ ತಾಪ ಅರಿಯದಾದ । ಇಂತಿನಾನು
ಇದ್ದುಫಲವೇನು ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಗಣ್ಣಿಲಿ ನೋಡ ಮಾತನಾಡಾ ॥ ೧ ॥
ಅವನ ನೋಡದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಅಲರುಹವೆಂಬ ಚಲುವ ಸಾವ್ಯಗ
ಳ್ಯಾಕೆ ಬಾಹುಗಳಿಗೆ । ಅವನ ತೆಕ್ಕೆಯೊಳಟ್ಟು ಬಿಗಿಯಪ್ಪದಿರೆ ಸ್ವರ್ಣ
ಲತೆಗಳೆಂಬವುಸಮೆ ಸಲ್ಪದೇನೆ ॥ ಅವನ ಸಂತೋಷದಲಿ ಆಲಿಂಗಿಸದ
ಸ್ತನ । ದ್ವಯಕೆ ವುತ್ರೇಕ್ಷಗಜಮಸ್ತಕೆಂಧು । ಅವನ ಚುಂಬಿಸದ ಅಧ
ರಕ್ಕೆಮಾಂದಳರೆಂದು । ಅನುವಿಲಿಹುದೆ ಲೇಸು ಅಂಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೨ ॥ ಬೆನ್ನಿ
ನಲಿ ಬಿದ್ದ ನಿಡುಗುರುಳು ಕಟ್ಟಿದಲಾದೆ । ಎನ್ನ ಮನದ ಮೈಕ್ಲಟ್ಟು
ನೋಡೆ । ಅನ್ನೋದಕುತ್ತಾರಕೊಂಬೊದಲ್ಲದೆ ನಿಂಬೆ । ಪಣ್ಣ ಪೋಲ್ಪ
ಡೆತನವು ಕಂದಿತಲ್ಲೆ । ನಿನ್ನಾಣೆ ನಿಟ್ಟುಸುರಿನ್ನೊಯಿಲಿನಲಿ ತೊಂಡೆಯಾ ।
ಪಣ್ಣಧರ ಕಂದಿ ರಸವಾರಿತಲ್ಲೆ ಎನ್ನ ಮನೋಹರನಾದ ಯದುಕು
ಲೋತ್ತಮ ಬಾರ । ಇನ್ನೊಗೆ ಜೀವಿಸಲೆ ಇಂದುವದನೆ ॥ ೩ ॥ ಹಸರು

ಜರತಾರದ ಮುಂಡಾಸ ತಿರಿವಿಟ್ಟು । ಹೊಸ ಜಾತಿಮುತ್ತು ಕುಂಡಲ
ಗಳಿಟ್ಟು । ಹಸನಾದ ಶಾಲುಶಲ್ಯದ ಕವಚವತೊಟ್ಟು । ಕುಸುಮಕೇಸ
ರದ ಜವ್ವಾದಿಗಳಬೊಟ್ಟು । ದಶಸಹಸ್ರ ಜತೆವಜ್ರದಗುಂಡು ಕಂಠದೊ
ಳಿಟ್ಟು । ದೆಸೆದೀಪ್ಯವಾದ ಪದಕುರದಲಿಟ್ಟು । ನೆಸಲೊಳಗೆ ಕಸ್ತೂರಿಯ
ನಿಟ್ಟು ನೀಳ್ಯವ ಮೆಲುತ । ನಸುನಗುವ ಕೃಷ್ಣನಾ ನಾನೆಂದು ಕಾಂಬೆ ॥
॥ ೪ ॥ ಕುರುಳುಗೂದಲು ಕರ್ಣಯುಗದಲ್ಲಿ ರಾಜಿಸುವ । ಸ್ಮರನಸಿಂಗ
ಡಿಗಿಂದಧಿಕಪೂರ್ಬು । ಅರಳಿದಾ ನೈದಲೆಯ ನಿಟ್ಟಿಸಳಗಣ್ಣು ಸಂಪಿಗೆ
ನೆನೆಯಂತೆ ನಾಸಿಕ ಮೆರವಗಲ್ಲಾ । ಮುರಹರನ ಅಧರಮಾಂದಳಿರಥವ
ಮಾಣಕದ । ಹರಳಧರ ತೊಂಡೆವಣ್ಣಿರವು ಜಾಣೆ । ಬೆರಳಿಂದಮುರಳಿ
ನಾದಿಸುವ ಮನಸಿಜಪಿತನ । ಕರೆಸಿಂದು ಕಣ್ಣಿನಯೆ ಕಾಂಬೆನಮ್ಮಾ ॥ ೫ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ನಿರೀಲೋತ್ಪಲಬಾಣ ನಟ್ಟಿತೆನ್ನ ಎದೆಗೆ । ಕೀಳುವರೊಬ್ಬರ ಕಾಣೆ ।
ಲೋಲಾಪ್ತನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗೆನ್ನಯ ತಾಪಾ । ಲೋಲಾಪ್ತಿ ನೀಹೋಗಿ
ತಿಳಿಸೇ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಶುಕನೆಂಬ ವಾಜಿಯನೇರಿ ಸಕ್ಕರೆಬಿಲ್ಲಾ । ಶಕುತಿಂದ
ಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಸೆಳದಾ । ಪಿಕನಾದ ಮರಿದುಂಬಿಗಳ ಘೋರಕಾರಕ್ಕೆ ಭ್ರಾ ।
ಮಕಳಾದೆ ಅರಸಂಜೆಗಮನೆ ॥ ೧ ॥ ಮೆರೆವ ವಸಂತನ ಧಾರವ ಕಂಡೀ
ದೇಹ । ತರಹರಿಸದೆ ತರಳಾಪ್ತಿ ಸುರಿವ ಕಿಚ್ಚಿದು ಚಂದ್ರಿಕೆಯಲ್ಲ
ನಿನ್ನಾಣೆ । ಸುರವಂದ್ಯನ ಕರತಾರೆ ॥ ೨ ॥ ಎಡದಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೋಲ್ಕು
ಡಿಯವಿದಿದು ತನ್ನ ಬಲಗಯ್ಯ ಚುಬುಕಾಗ್ರವಿದಿದು । ತೊಡೆಯಮೇ
ಲಿಟ್ಟು ಮುದ್ದಿಸದಿರೆ ಯಿಂದಿನ । ಪಡದಾವಪರಯ ಗೆಲುವೆನೆ ॥ ೩ ॥
ಸುಳಿಗುರುಳು ತಿಡ್ಡುತ ಸಮಕುಚಗಳಲಿ ಚಳ್ಳುಗುರು ಮೂರ್ವೊನೆ
ನಾಟಿಸುತಾ । ನಳಿನಾಪ್ತಿ ಬಾರೆಂದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪದಿರೆ ಈ । ಮುಳಿವುದಿ
ರುವ ಬಗೆಹ್ಯಾಗೆ ॥ ೪ ॥ ಪನ್ನೀರ ಚಲ್ಲಬೇಡಿರೆ ದೇಹಕೆ ಪಾಪಿ । ಹೆಣ್ಣು
ಗಳರ ತಾಳುವದೆ ಯೆಣ್ಣೆ ಕಾಡ್ಲಂಚಿಗೆ ಎರಡಂತೆ ಮತ್ತಿಷ್ಟು । ವುನ್ನತ
ವಹುದುವಿರಹಾಗ್ನಿ ॥ ೫ ॥ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಹೆಂಗಳೆಯರ ಜನ್ಮವು ।

ಪುಟ್ಟಿಸಿದನ್ಯಾಕೂ ಬ್ರಹ್ಮಾ । ಮುಟ್ಟಲೆನ್ನ ಉಸುರು ಮನ್ನಥ ರಿಪು
 ಬೇಗ । ಕುಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟಾನೊಂದು ತಲೆಯಾ ॥ ೬ ॥ ಉರ್ವಿಯೊಳಗೆ
 ನಾನೋತಫಲಂಗಳ । ಪೂರ್ವಜನ್ನು ಸುಕೃತಗಳೂ ॥ ದೂರ್ವದಳಸ
 ದ್ರೂಪಾಂಗ ಕೃಷ್ಣನ ಅಗ । ಲೋರ್ವಳಿದ್ದರೆ ಅಸಾರ್ಥಕವೆ ॥ ೭ ॥ ದ್ರುಪ
 ದನಂದನೆಯಳ ಎಳತಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ । ಅಪಹಾಸ್ಯವ ಮಾಡುತಿರಲೂ ॥
 ಕೃಪೆಯಿಂದಲಭಿಮಾನಿಮಾನ ಕಾಯಿದ ಗೋಪಾ । ಲಕ ಯಾಕೆ ಎನ್ನಮರೆ
 ದನೆ ॥ ೮ ॥ ಸೀತೆಗಾಗಿ ಸೇತುವೆಗಟ್ಟಿ ಅಪರಿಮಿತ । ಕೋತಿಗಳನೆ ಕೂಡಿ
 ಕೊಂಡು । ವಾತಾಹತಾ ರಾಕ್ಷಸರ ಮಡುಹಿದ ರಘುನಾಥನನ್ಯಾಕಗಲಿ
 ದನೆ ॥ ೯ ॥ ತಿಲೆಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಳ ತುಳಿದುಪಾದಂಗಳಿಂದ । ವಲಿದು ಹೆಂಗಳ
 ನು ಮಾಡಿದನೆ । ಬಲುವಿಂದ ಚಂಚೆಯನಾಳದಂಥ ಗೊಲ್ಲರ । ಕುಲ
 ದೀಪ ನನ್ನ ಮರದನೆ ॥ ೧೦ ॥ ಮಾತೆಯ ಕೊಂದವಗ್ಯಾತರ ನ್ಯಾಯವೆ
 ದಾತಬಲಿಯ ಮೆಟ್ಟಿ ತುಳಿದಾ । ಪೂತನಿನೊಲೆಯುಂಡು ಘಾತಮಾ
 ಡಿದ ಮಂಕು । ದೂತಿನಾನವ ಗೇನೆಣೆಯೆ ॥ ೧೧ ॥ ಕುಬ್ಜೆಯ ಕೋಮ
 ಲಾಂಗಿಯ ಮಾಡಿದನು ಕರಿ । ಸೃಬ್ಜಲೋಚನೆಯ ಕೂಡಿದನೆ । ಅಂಬುಜ
 ದಳಾಕ್ಷಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಯಕೂಡಿ ಎನ್ನ ಶಬ್ದವನ್ಯಾಕೆ ಮರೆದನೆ ॥ ೧೨ ॥
 ಕಾಮೋತ್ಕಟ ವೇದನೆಬ್ಯಾರೆ ಸವತಿಯೋಳ್ । ಪ್ರೇಮಮಾಡುವ ದುಃಖ
 ಬೇರೆ । ವಾಮಲೋಚನೆಯರು ತಲೆಮಂಡೆ ಕುಕ್ಕುವ । ಈಮಹಾ
 ದುಃಖ ತಾ ಬೇರೆ ॥ ೧೩ ॥ ಎಂತು ಸೈರಿಸಲಮ್ಮಾ ಕಾಂತನಿಲ್ಲದ ರಾತ್ರಿ ।
 ನಿಂತಿದೆ ಯುಗಕೋಟಿಯಂತೆ । ಕಂತುಜನಕ ಗೋಪಾಲನ ಕರ
 ತಂದು । ಇಂತು ನೀ ವಡಗೂಡಿಸಮ್ಮಾ ॥ ೧೪ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

ಸೀಸಪದ್ಯ.

ಎನ್ನ ಪೋಲುವ ಪಾಪಿ । ಹೆಣ್ಣು ಈ ಇಳೆಯೊಳಗೆ । ಇನ್ನೇಳು ಜನ್ಮಕ್ಕೆ
 ಜನಿಸಬೇಡ । ಇನ್ನು ಈತನುವು ಜನಿ । ಸುವದಕಿಂತ ಜಡವೃಕ್ಷ । ವನ್ನಾಗಿ
 ಆಡವಿಯೊಳಗಹದೆ ಲೇಸು ॥ ಮುನ್ನಾರ ವಗತನವನಳದಿದೇನಕಟಕಟಾ ।
 ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣಪತಿಯನೆಗೆ ಹಗೆಯಾದ । ಮುನ್ನ ನಾ ಮಾಡಿದ್ದು ನಾನುಂ
 ಡುತೀರಿಸದೆ । ಅನ್ಯರಿಗೆ ಬಾಯಿದೆರದರೇನೂ ॥ ೧ ॥ ಅರಿಗುಸುರಲಿ

ಅಲ್ಲಿಯಲಿನ್ನಾಗಿ . ಆರಹಂಗಿಗಳಾಗಲಾರಮರೆಹೊಗಲಿ . ಆರಿಗೇ
ನಾನು ದೈನ್ಯವಬಡಲಿ ಅಕಟಾ ನಾ . ನಾರ ಕೈಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಬಲಿ
ಯಲ್ಲ . ಆರಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದೆ ಆರ ಕೈವಿಡಿದೆ ಗ್ರಹ . ಚಾರಬಾಹದನು ನಾನರಿ
ತದಿಲ್ಲ . ಆರನಾಪ್ತರಕಾಣೆ ಆರಣ್ಯವಾಯಿತಿದು . ಮಾರನುಪಟಳವ ನಾ
ತಾಳಲಾರೆ . ೨ . ಎಸಗುವ ಸುಗಂಧಾಂಗಿ ಯೆನ್ನ ನೀ ಮೆಚ್ಚಿದಿರೆ .
ಮಸಗುವ ಕುಗಂಧಾಂಗಮತ್ಸ್ಯನಾಗೂ . ನಸುನಲಿವ ಬಾಹುಲತೆಯ
ಳನಪ್ಪದಿರೆ ಕಾಂತ . ಪಸುಸುವ ಬಾಹುಗಳ ಕೂರ್ಮನಾಗೂ . ಹಸ
ನಾದ ಅವೃತ ತುಂಬಿದ ಅಧರಸೊಗಸದಿರೆ . ಹಸಿಮಣ್ಣುಗಳತಿಂಬ ವರ
ಹನಾಗೂ . ಶಶಿಮುಖಿ ಸುದತಿಯಳ ಶುಕಮಾತನೊಲ್ಲದಿರೆ . ಮಸದು
ಅರ್ಭಟಿಸುವ ಸಿಂಹನಾಗೂ . ೩ . ಮಾರಕೇಳಿಯೊಳೆನ್ನ ಕೂಡದಿದ್ದರೆ
ಬ್ರಹ್ಮ . ಚಾರಿಯಾಶ್ರಮ ನಿನಗೆ ತಪ್ಪಬೇಡ . ಭಾರಿದ್ವ ವಿರಹಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ
ಹೊರಳುವೆನು . ಸಾರ್ವಗಾಲದಿ ಅನಲಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗೂ . ಸೇರ
ದಲೆ ನೀಯೆನ್ನ ನಗೆಗೇಡುಮಾಡಿದ್ದೋ . ನಾರಿ ವಿರಹದಲಿ ವನವನವ
ತಿರುಗೂ . ಪೋರಾಟಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲವೋ ನೀನು ಎನ್ನಕೂಡೆ . ಸೇರಿ ಗೋಕುಲದಿ
ದನಗಾವಿಯಾಗೂ . ೪ . ನಗೆಗೇಡುಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲವೋ ನೀನು ಎನ್ನಕೂಡ .
ಜಗದೊಳಗೆ ನೀ ದಿಗಂಬರನಾಗೂ . ಹಗೆಯಳನೆಮಾಡ್ಯೆನ್ನ ತಗಬಗೆಯ
ಗೊಳಿಸಿದ್ದೋ . ಹಗೆಯರ್ದೆಚ್ಚುವರು ನೀ ಹಯವನೇರೂ . ನಗಧರನೆ
ನಾನಿನಗೆ ಭಾರವಾಗಿದ್ದನೇ . ಜಗದೊಳಗೆನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮ ಪುಟ್ಟಿಸಿದನ್ಯಾಕೊ .
ಮುಗುಧೆ ಉಸುರವಗೆ ಮುಟ್ಟಲೀಹದೆ ಪಾಪಿ . ನಗಜಾತೆಪತಿಯವನ
ತಲೆಕುಟ್ಟಲಮ್ಮಾ . ೫ . ಅವನ ಪಟ್ಟದರಾಣೆ ಅವನಿಯೊಳುತಿರಿತಿ
ನಲಿ . ಅವನ ಸೋದರಿ ಶಿವನ ಸೇರಲಿನ್ನೂ . ಅವನ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವ
ಅಗ್ನಿವಶವಾಗಲೀ . ಅವನ ಸುತನಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕದನ ಬರಲಿ . ಅವನ ಪೂಜಿಸ
ಬೇಡ ಅಖಿಳಲೋಕದ ಜನರು . ಅವನ ಪಟ್ಟಕೆ ಮುಂದೆ ಹನುಮ
ಬರಲಿ . ಅವನೆನ್ನ ಪುಟ್ಟಿಸಿದನೆವನೇನೆ ಅಮ್ಮಯ್ಯ . ನವಮಲ್ಲಿಕಾ
ಶರಕೆ ನಾ . ತಾಳಲಾರೆ . ೬ . ನೆರದಂಡಿಲಿವಮಾರ ಉರಿದು ಬೀಳಲೊ
ನೀನೂ . ಪರರ ಪಂಜರದೊಳಿರಲಿ ಕೋಗಿಲೆಗಳೂ . ಸ್ಮರನ ಕಣ್ವಿನ

ಬಿಲ್ಲು ಗಾಣದೊಳು ಬೀಳಲೇ । ಸರಳುಮದ್ದಾನೆಗರುಮುರಿಯಲಮ್ಮ
 ಧರವಸಂತನು ಬೇಗ ಬರಲಾಗಹೋಗಲೆ । ಅರಗಿಳಿಯು ಪಂಜರದೊ
 ಳಾಗಲಮ್ಮಾ । ಇರುಳಾಳ್ವನಿಗೆ ರಾಹು ತೊಡಕಲೆ ಈಕ್ಷಣದಿ । ಮರಿ
 ದುಂಬಿ ಕಮಲದೊಳು ಮುಚ್ಚಲಮ್ಮಾ ॥ ೭ ॥ ಕಾಮಿನೀ ವೃಥಾವಾ
 ಯಿತು ಎನ್ನ ಯೌವನವು । ಕಾನನಕೆ ಕಾದ ಬೆಳದಿಂಗಳಂತೆ । ಆಮಾತೆ
 ಎನ್ನನೇನೆಂದು ಪೆತ್ತಳೊ ವೃಥಾ । ಭೂಮಿಯೊಳು ಅಜಗಳಸ್ತನಯು
 ಗೃಧಂತೆ ॥ ಕಂಡುಕಂಡೆನ್ನ ಕೊಟ್ಟರು ತಾಯಿತಂದೆಗಳು । ಚಂಡಿಕರ್ಕ
 ಶಿಯಾದ ಸವತಿಮೇಲೆ । ಕೊಂಡರೆನ್ನೊಗತನವ ಕರಿನೋಕ್ತಿಗಳು
 ನಾನು । ಕಂಡಕಂಡವರಿನ್ನಾಡಲ್ಯಕೆ ॥ ೮ ॥ ಇರುವಂತಿಗೆ ಹಾರ
 ಕೊರಳಿಗ್ಧಾಕಿಕೊಂಡು । ಉರಲುಬೀಳಲೆ ನಾನು ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿ । ತುರುಬಿ
 ನೊಳಗಿದ್ದ ಕೇದಗಿಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು । ಉರದಮೇಲಿಂದುಕೊಳಲೆ
 ಇಂದುವದನೆ । ಪನ್ನೀರಕೊಳದೊಳು ಧುಮಕಲೆ ನಾ ಪಾಪಿ । ಹೆಣ್ಣುಗ
 ಳಿರಾ ಎನ್ನ ಬಿಡಿಬಿಡಿರೆನುತ । ಕಣ್ಣೀರಸೋನೆಯಲಿ । ಕಾಮಕಲಶಾಸ್ತ್ರ
 ಸಂಪನ್ನೆಗೈದಳು ಮೂರ್ಛೆ ಕಾಮಗಿದು ಚರ್ಚೆ ॥ ೯ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ಪಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಛೇಚ್ಛೇಚ್ಛೇಚ್ಛೇ ಮದನಗಿದು । ಚರ್ಚೇಚ್ಛೇಚ್ಛೇ ॥ ಪಲ್ಲ ॥
 ಋಷಿಕುಲವನೆಲ್ಲ ಓಡಿಸಿದೆ । ಭಸಿತ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಬಿಡಿಸಿದೆ ಈ ।
 ಶಶಿಧರರುದ್ರನು ಪಾರ್ವತಿಯಾ ಕೂಡಿದನೆಂಬ ॥ ೧ ॥ ಇಂದ್ರನನ್ನ
 ಬಲೆಯೊಳಗೆ ಈ । ಚಂದ್ರ ನನ್ನಂಬಿನಕೆಳಗೆ । ಜಲಂಧ್ರನ ಕೆಡಿ
 ಸಿದ ಜಗಜಟ್ಟು ನಾನೆಂಬೆ ॥ ೨ ॥ ಭಲಬಿಂದುಗಳ ನಡಿಸುವೆ । ಬಲಿ
 ಗಳ ಕೂಡವಗಡಿಸುವೆ ಈ । ಜಲನಿಧಿ ಜಾತಿಗೆ ವ್ಯಾಕುಲವಾಮಾಡಿದೆ
 ನೆಂಬ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ಯರಕಲಕಾಂಬೋಧಿ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ರೌಮುನಾಘಾಳಿ ಸೋಕೀತೂ । ಹೇಮಲತಾಂಗಿಗೆ । ಕಾಮಿನಿಯಾರೆ
 ಲ್ಲಾರು । ಕವಿದು ಬನ್ನಿರೆಯವ್ವಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹಿರಿಯರ ಕರಿಯಾರೆ ಹೆತ್ತ

ವರಗ್ಧೇಳಿರೆ | ಶೌರಿಯ ಬಳಿಗೊಬ್ಬ | ಧ್ವರಿದುಹೋಗಿರಿಯವ್ವಾ | ಹಿರಿಯ
ನಿಂಬೆಯತನ್ನಿ | ಹಣಿಗೆ ಕಪ್ಪಿಡಬನ್ನಿ | ತರಳೆ ನಮಗೆ ಕಲ್ಪ | ತರುವೆ
ಚಿಂತಾಮಣಿ || ೧ || ಪಚ್ಚೈಕಪೂರ್ವ | ಹಚ್ಚಿರೆಸಾದಕ್ಕೆ | ಅಚ್ಚಶ್ರೀ
ಗಂಧವ | ಅಂಗಕ್ಕೆ ವರಸಿರೆ || ಹೊಚ್ಚಿರೆಮಲ್ಲಿಗೆ | ಕೊಚ್ಚಿರೆ ಪನ್ನೀರೂ |
ಮಚ್ಚಗಂಗಳೆ ನಮ | ಗ್ಧಿಚ್ಚಿನ ಸುರಧೇನು || ೨ || ಬೀಸಣಿಗೆಯ ತಂದು |
ಬೀಸಿರಂಜೆ ದುಪ್ಪಳ | ಹಾಸಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಲ | ಗಿಸಿರೆ ಸುದತಿಯರು |
ವಾಸುಕಿಶಯನ ಶ್ರೀ | ಕೃಷ್ಣನನೆಲ್ಲರು ಕೂಡಿ | ಈಶಿರೋಮಣಿಗೆ
ತಂದಿತ್ತು ಉಳುಹಿಕೊಂಬಾ || ೩ || ಕಳೆಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕೈ | ಯಿಟ್ಟು ನಾಡಿಯ
ನೋಡಿ | ಗುಳಿಗೆ ಕಾಚಿನಮಾತ್ರೆ | ಗುಟುಕು ತಾಂಬೂಲರಸ | ದೊಳುಬೆ
ರಕೆಯ ಮಾಡಿ | ನಳಿನಾಕ್ಷಬಾಯಾರ | ಕೆಳದಿಗೆ ಕುಡಿಸಾಲು | ಅಳಿದು
ಹೋಹದು ತಾಪ || ೪ || ಜೀವಕ್ಕೆ ಭಯವಿಲ್ಲ | ಭಾವಜನಯ್ಯನು |
ತೀವಿವೆಳೆನಗೆಯಲ್ಲಿ | ಭಾವೆಯ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ || ಆವೇಳೆಯ ಬೆವರೂ |
ಆರೋಗ್ಯ ಸ್ನಾನವು | ವಾನಧರಾವೃತ | ಪರಮ ಪಥ್ಯವೀಕೆಗೆ || ೫ ||

ವಚನ.

ಹೊಲಬುದಸ್ಪಿದಂಗೆ | ಹಾದಿಯ ತೋರದಂತೆ | ನಳಿನಾಕ್ಷ ಕೃಷ್ಣನು
ವಲಿವುತನ್ನ ಸಂಸ್ಕಾರ | ಬಲದಿಂದ ಕನಸಿನೊಳು ಕಂಡು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ |
ನಲವಿಂದ ಕೂಡ್ಯಂಗಸಂಗದೊಳು ಸುಖಬಡುತ | ಲಲನೆ ಕಂಗಳ ತೆರಿ
ಯಳು ಇದು ಸ್ವಪ್ನವಹುದೆಂದು | ತಳಿತಪವಳದ ಲತೆಯು | ನೆಲಕೆ ಹಬ್ಬಿದ
ತೆರದಿ | ಜಲಜಾಕ್ಷಿ ಪಾಣಿಪಲ್ಲವನು | ಗಲ್ಲದಡಿಯಿಟ್ಟು ಎಡಮಗ್ಗು ಲಿಕ್ಕಿರಲು |
ಕಲಕಲ ಧ್ವನಿನಾಡಿ | ಕಲಹಂಸಗಮನೆಯರು | ಬಲುಹಿಂದಲೆಚ್ಚರಿಸೆ
ಕರತಳದ ಮಾಣಿಕವು | ಕಳೆದು ಕಂಗೆಡುವಂತೆ | ಲಲಿತಾಂಗಿ ಮೂರ್ಛಿತಳಿ
ದೆದ್ದುಕುಳಿತಳು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ | ಸಲಹೆಂದು ಸ್ವಪ್ನಸಂತೋಷಕರವೆಂದೂ || ೧ ||

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ಪಿ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಯಾತಕೆನ್ನನು ಎಬ್ಬಿಸಿ | ತೆಕ್ಕೆಯೊಳಿದ್ದ | ನಾಥನಗಲಿಸಿದಿಯರ್ |
ಯಾತಕೆನ್ನನು ಎಬ್ಬಿಸಿದಿರೆಲೆಲೆ ಪಾಪಿ | ಜಾತಿಗಳಿರ ಪ್ರಾಣ ಸಾಧೀಗ |

ಬಂದಿದ್ದು || ಪಲ್ಲ || ಎಂಥ ಪುಣ್ಯದ ಕಸಸೆ | ನಿಮಿಷವೆನ್ನಾ | ಪಂಥವೀಡೇರ
 ಸಿತೆ || ಅಂತರಂಗದ ತಾಪ | ಅತಿಗಳದೆನ್ನ ಪ್ರಾಣ | ಕಾಂತ ಮುಂಗುರುಳು
 ನೇವರಿಸಿ ಮುದ್ದಿಸುತರೆ || ೧ || ಗಲ್ಲವ ಪಿಡಿದಿದ್ದಾನೆ | ಎನ್ನಯ ಹೆಗ |
 ಲಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿದ್ದಾನೆ || ನಲ್ಲೆಬಾರೆಂದಪ್ಪಿ | ಪಲ್ಲಿಲಧರವತ್ತಿ | ಬಲ್ಲೊಲೆ
 ಯಲಿ ಉಗು | ರಿಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ || ೨ || ಸರಸಮಾತುಗಳಾಡುತಾ |
 ಮದನನಾ | ತುರದಿ ಮೊಗವ ನೋಡುತಾ || ಭರದಿ ಕಳೆಗಳನ್ನು | ಅರಿದು
 ಅಧರಸುಧೆ | ಸುರಿವುತ ಗೋಪಾಲ | ನೆರದಾ ಸಂತ್ಯಸುತರೆ || ೩ ||

ರಾಗ ಪಾಡಿ, ಕುರಗ ಝಂಪೆತಾಳ.

ಸುಮ್ಮನೆ ದುಃಖಸಬೇಡವನ್ನಾ | ಬೊಮ್ಮ ಫಣೆಯಲಿ ಬರೆದ ಬರಹ
 ತಪ್ಪದು ತಾಯಿ || ಪಲ್ಲ || ಪಕ್ಷಿಗಳು ಮೊದಲಾಗಿ | ಇಚ್ಛೆಬಂದಲ್ಲಿ
 ಬಲು | ವೃಕ್ಷಗಳ ಫಲಸಲಿಸಿ ಉಲ್ಲಾಸವೆರಸಿ || ಸ್ವಕ್ಷೇತ್ರವನು ಸೇರಿ |
 ಸಂಜೆಯಲಿ ಸತಿಪತಿಗಳು ಸ್ನಹದಿಹವದಕೆಂ | ತತ್ತ ನಿನ್ನಯಬದಕು || ೧ ||
 ಎರಳೆಹಿಂಡುಗಳು ಗಂ | ಡೆರಳೆಗಳ ಕೂಡಿ ಹಗ | ಲಿರಳು ಸಲ್ಲಾಪಸಂ
 ಭೋಗದೊಳಗಿಹನೆ || ಮರುಳೆ ಸತ್ರಾಜಿತ | ತರಳೆ ವಿಧಿಲಿಖಿತದಿ | ದ್ವಿರಳೆ
 ಯೆರಡಾಗುವಡೆ ಯಾತಕೆ ಬಂದಿನೀ || ೨ || ಒರಲೆ ಹುತ್ತಿಗೆ ಸರ್ಪ |
 ವರನಾದಬಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ | ತೆರೆದು ಪಡದಿಟ್ಟು ಭೀಷ್ಮಕ ಕುವರಿಯಾ ||
 ಹರಲೆ ನಿನ್ನ ಬದುಕಾಯಿತು | ಪಡದ ಪೊಟ್ಟಿಪುಣ್ಯ | ಸುರಧೇನು ಬರ
 ಡಲ್ಲ | ಗೋಪಾಲನೆ ಬಲ್ಲ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

ಸೀಸಪದ್ಯ.

ಲಿಲಿತ್ತಮರೆ ನೀವು ಮೇಣದ ಶೂಲವನೆ | ಸುತ್ತಿಸುವಿರೆಲೆ ಸುಖದ
 ಸುಗ್ಗಿ ನಿಮಗೆ | ನೆತ್ತಿನೋಯಲು ಕಾಲಿಗೊಪಧವ ಮಾಡುವಿರಿ | ಹೆತ್ತ
 ವರರಲು ಬೇವುಹೆರರಿಗಿಕ್ಕುವಿರಿ || ಹತ್ತೊಟ್ಟಿ ಶೂಲಿಯಲಿ ಹೊರಳುವಿರಿ
 ಗಜನಾನ | ಬಿತ್ತಿಸಿದವೆರದು ಹೇಳುವಿರಿ ನೀವು | ಕತ್ತೆಕೈಮಾಡೆ
 ಡೊಂಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಡತನವು | ಶಸ್ತ್ರದಲಿ ಸೊನ್ನೆ ಹುಲಿಯಂತೆ ಬಂಟಾ ||
 || ೧ || ದಿಳಿಮಾತಿಂದ ಫಲವೇನೆ ಎಲೆದೂತಿ ನೀ | ನ್ನಳಿತೋಳ್ಳುಳು

ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗುವಲ್ಲಿ. ಸುಳಿಗುರುಳಿನಿಂಪುಕರ ಹಲ್ಲಿನಿಂಗಿನ ಮುರವು | ಹಳೆ
ಸುದ್ದಿ ಹೇಳಲಿಕೆ ಹೆಚ್ಚುಲಿಯೆ ನೀನು | ತೊಳಲಿ ಬಂದೆಲೆ ಗಾಣದತ್ತಿನಂ
ದದಿ ನಿನ್ನ | ನಿಲವು ಚಂಡಿಕೆದೇವಿ ಹೊಳವು ಕಾಣೆ | ವಳಹೊಳ್ಳು ಭೇರಿ
ಯಂತೊದರು ಬಲ್ಲಿಷ್ಟೆ ಕಂ | ಡವರಿಗೆಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯದೊಯಿಲು ಬಿಟ್ಟೆ || ೨ ||

ರಾಗ ಯರಕಲಕಾಂಬೋಧಿ, ಅಟತಾಳ.

ಹೈಕೃಂದು ಮೊದಲು ನಿನ್ನೆತ್ತಿಳುಹಿದೆನೆಂದು | ಅಕ್ಕರದಿಂದೆನ್ನಾ ಹತ್ತಿ
ಲಿಟ್ಟನು ತನ್ನಾ | ಮಕ್ಕಳ ಸಮಮಾಡೀ ಮಹಿಸತಾ ಸಲಹಿದಾ | ಚಿಕ್ಕ
ತನದಲಿಂದಾ | ಚಿತ್ತಾ ತಿಳಿಯದಾದೆ || ೧ || ಹೆತ್ತಯ್ಯನ ಮನೆಯಾ | ತೆತ್ತಿ
ಗಳು ನಾನಲ್ಲಿ | ತುತ್ತಿನಾಸೆಗೆ ಬಂದಾ | ತೊತ್ತುತೊಡಿಕೆಯಲ್ಲಾ ||
ಮತ್ತೇನು ಗುಣವುಂಟು | ಹತ್ತಕ್ಕೆ ಕೊಡಲುಂಟು | ಮರ್ತ್ಯಕರೆಸು ನನ್ನಾ |
ಸತ್ತಾಜಿತಸಂಸನ್ನ || ೨ || ಮಾಡಬಾರದುಪಾಯ | ಮಾಡಿ ನೋಡಿದೆ
ನಿನ | ಗೀಡಾದವಳಿಗೆ ನಾ | ಝಾಡಿಸ್ಯಾಡಿದೆನಮ್ಮಾ | ಆಡಬಾರದ
ಮಾತ | ನಾಡಲವಧಿಸಿದೆ | ರೂಢಿಮೆಚ್ಚುವರೆನ್ನಾ | ನಾಡು ಹೆಂಗಳೆ
ಯೆಲ್ಲಾ || ೩ || ಹಿರಿಯಳಾದೆಮ್ಮಾನಿನ | ಗ್ವೀಳುಮರಾದರು | ಪರವೇನೆ
ನಿನಗೆ ಹೆ | ತ್ತವರ ಹೊಂದಿದವರಾ | ಧೊರಿಯತನವೆ ಅಂದ | ಆಡುವಿರಿ
ನಲುವಿಂದ | ತುರುಬಿದ್ದವರುಯತ್ತ | ತಿರುವಿಕೊಂಡರೆ ಚಂದ || ೪ ||
ಸಾಕಮ್ಮಾಸಂಗನಾ | ಪೋಕಬುದ್ಧ್ಯವಳಲ್ಲ | ಬೇಕಾದವರ ನೀನು | ಬೈದ್ದು
ಲೂಳಿಗಕೊಳ್ಳೆ | ಸಾಕುವಾರೆನಗುಂಟು | ಸಾವ್ರಾಜ್ಯಪದವುಂಟು |
ನಾಕುದಿವಸನಮ್ಮಾ | ಮನೆಯೊಳಗಿಹೆನಮ್ಮಾ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

ಸೀಸಪದ್ಯ.

ಊರಿನ ಹುಣ್ಣಿಗೆ ಉಪ್ಪು | ನೊರಸಬೇಡೆಲೆ ಪಾಪಿ | ಹಿರಿಯಳಲ್ಲೇನೆ
ಹೆತ್ತಮ್ಮಕೊಟ್ಟೆ || ಗರುವೆಗಿನ್ನಾಡದಲೆ ಅನ್ಯರಿಗೆ ಆಡಿದರೆ | ಜರೆವರಲ್ಲದೆ
ಅವ | ರಂಗೀಕರಿಸುವರೆ | ಸರಿನಿನ್ನ ಬಸುರಿನಲಿ | ಬಂದ ಹೆಂಗಳೆ ನಾನು |
ಅರಮರೆಬೇಡವೆ ಅಂಬುಜಾಕ್ಷಿ || ಕರೆಯ ಹೋಗುವ ಬಾರೆ | ಕೂಡಿ
ನಾವಿಬ್ಬರು | ಕರಾರಾಜವರದ ಕೃಷ್ಣನ್ನ ಬಳಿಗೆ || ೧ || ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ಪಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಬಿಲೆಯಿಂದುವದನೆ ಕುಟ್ಟಿಲರದನೆ ನಾನೆಲ್ಲ । ನಂದಕುವರನ ಕರೆದು
ತಾಹನಂತೆ । ತಾಯಂತೆ ಸಲಹಿದನಾಳ್ವನ ಬಾಧೆಗೆ । ತಾಳದೆನ್ನ ದೇಹ
ಆಯತಾಕ್ಷಿ ಉ । ವಾಯನೇನು ಲಜ್ಜಾಯತಳಾದರೆ । ಕಾಯವುಳಿಯೆ
ಕೋಟಿಕಾರ್ಯ ಕಾಣಬಹುದು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕಯ್ಯನಿಡಿದ ಕಾವ । ನಯ್ಯನ
ಕರತರ । ಲಯ್ಯ ಕೊರತೆ ಅವನೊಳಗ್ಯಾಕೆದ್ವಿರ್ಥೆ । ಸಯ್ಯ ಕೋಪದಿ
ಪರಾ । ಜುಪ್ಪಿಳಾಗಿ ನಾ ಬಲ । ಗಯ್ಯ ಯೆನ್ನತ್ತಮಾಡಲು । ನಸುನ
ಗುತಾ ॥ ಮಯ್ಯಡದವಿ ಮು । ದ್ವಿಸಿ ಉಪಚರಿಸುವ । ವಯ್ಯಾಳಿಗೆನಗೇ ।
ತರ ಭೇದವವ್ವಾ । ಗಯ್ಯಾಳಿ ರುಕ್ಕಿಣಿ । ಗರ್ವಮುರಿದು ಮನ । ನೋ
ಯಿಸಿ ಮರ್ಮಗ । ಳಾಡಿ ಮಾಧವನ್ನ । ಕಯ್ಯನಿಡಿದು ಕರ । ತಂದರೆ ನೀ
ನೋಡಿ । ಸಯ್ಯಸಯ್ಯಸೈಸೈ ಯೆಂಬಂತೆ ॥ ೧ ॥ ನೋಡಿದಂತೆ ಕಾರ್ಯ ।
ನಯದಿಂದಲಾದರೆ । ಅಡೆನೊಬ್ಬರ ಕೂಡ । ಜಗಳವೆ ಬೇಡಾ ॥ ರೂಢಿ
ಮೆಚ್ಚಲು ಮಾ । ತಾಡುವೆ ಸವತಿ ಮುಂ । ಚಾಡಿದರನ್ನ ತಾಳುವೆ ನಾನೊಂ
ದೆನ್ನಾ । ನೋಡವ್ವನಾಗ್ಗೇವಿ । ಬಲದಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಮುತ್ತು । ಜೋಡಿಸಿದಂತೆ
ಎನ್ನ । ವಚನವು ಕಾಂತೆ ॥ ಅಡುತಾಡುತಲೆ ಅಂಬುಧಿಶಯನನ । ಕೂಡಿ
ಕೊಂಡು ಮಂದಿರಕೈತಂದರೆ । ಈಡಿಲ್ಲಿದೆನ್ನಾ ಯೆದುರಿಗೆ ನೀನಿಂದು ।
ನೋಡಿ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ನಲಿವಂತೆ ॥ ೨ ॥ ಅಸಿಯಳೆಕಾರ್ಯಾ
ರ್ಥಿಗೆ ಗರ್ವವ್ಯಾತಕೆ । ಹೊಸಮಾವು ತಿನಬೇಕು ಗಿಡದೆಡೆಕ್ಯಾಕೆ । ಪುಸಿ
ಯಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣನ್ನ ಪಾದಕಮಲದಲ್ಲಿ । ಮಕರಂದಪನಂತೆ ನಲಿವೋದು
ಭ್ರಾಂತೆ ॥ ಶಶಿಮುಖಿ ಭೀಷ್ಮಕಸುತೆ ಜಾಲಗಳೆಲ್ಲ । ಅಸಿಧಾರಗಳಂತೆ
ತಿಳಿನಿಶ್ಚಿಂತೆ । ನಸುನಗೆಯಲಿ ನಳಿನಾಕ್ಷ ಗೋಪಾಲನ । ಕೊಸರಿ
ಕೊಂಡು ಮಂದಿರಕೈತಂದರೆ । ಆಸಮಯದಿ ನೀನರ್ಥಿಯ ನೋಡುತ ।
ಬಿಸಜಾಕ್ಷನ ಅಪಹಾಸಮಾಡೇವಂತೆ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ದ್ವಿಪದೆ.

ಅಿಂದಣವತಾರೆಂದು ಇಂದುಮುಖಿ ನುಡಿಯೆ ನಲ । ನಿಂದ ದೂತಿಯ
ಗಡಬಡಿಸಿ ಕ್ಷಮುಗಿದು ಹೊಸ । ಕುಂದಣವನಿಟ್ಟು ಕೆತ್ತಿಸಿದ ನವರತ್ನ ।

ಹೊದ್ದಿದ್ದ ಪಂಚದುಪ್ಪಟ ಹಾಸಿಗೆಗೆ ಕೈ . ಯಿಂದಲೊಪ್ಪುವ ಜರತಾರಿ .
 ಗೊಂಡೆಸಹಿತ ಜಾತಿಮುತ್ತುಗಳ ಕುಚ್ಚು ಮೇ . ಲಿಂದ ರಾಜಸುವ
 ಅಂದಣವ . ತಂದಿಡಲು ನಾರಿಯರ ಸಂದೋಹನೇರದು . ಚಂದ್ರಗಾ
 ವಿಯ ಸೀರೆಯುಟ್ಟವರು ಕೆಲರು . ಗಾಂಧಾರಗೌಳ ಕೇದಾರದೇಶಗಳಿಂದ .
 ತಂದ ಸೀರೆಯುಟ್ಟು ಚಲೈಯರು ಕೆಲರು . ಅಂದವಹ ದ್ವಾರಕೆಯ
 ಹೊಸಬಣ್ಣಗಳನುಟ್ಟು . ಮಂದಯಾನೆಯರು ಕಂಚುಕವ ತೊಟ್ಟು
 ತಮ್ಮ . ಹೊಂದಿದ್ದೂಳಿಗದಿ ನಿಂದಿಹರು ಆಭರಣ . ದಿಂದ ಪಂ
 ಳದಲತೆಯ ಸೋಲಿಸುತ || ೧ || ಹೊನ್ನಗಿಂಡಿಯಲಿ ಪನ್ನೀರ ಸಿಡಿ
 ದವರು ಕೆಲರು . ಕಸ್ತೂರಿ ಗಂಧ ಅತ್ತರು ಹೊಸ . ಚಿನ್ನಮಯ ತಬಕಿ
 ನಲಿ ಪಿಡಿದವರು ಕೆಲರು . ಸಣ್ಣಜಾನು ಜಾಜಿಬೊಟ್ಟು ಮುಲ್ಲೆಮ
 ರುಗ . ಬಣ್ಣದ ಬೀಸಣಿಗೆಯ ಪಿಡಿದವರು ಕೆಲರು . ನುಣ್ಣಾನ ಬಿಳ್ಳೆ
 ಬಿಳಿಯಲೆ ಪಟ್ಟಿಗಳ ಕಟ್ಟಿ . ಸುಣ್ಣತುಂಬಿದ ಕಾಯಿ ಸ್ವರ್ಣಲೇಪಿಸಿ
 ದ್ದೋಳು . ಸಣ್ಣಯಾಲಕ್ಕಿಕಾಯಿ ಪತ್ರಿಕಪೂರ . ಚಿನ್ನಕನ್ನೆಯರು
 ಧಣ್ಣಾನ ಜಲದಹೂಜಿಗೆ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಸುತ್ತಿ . ಸಣ್ಣಮಿಳ್ಳಿಗಳವೆರಸಿ ಪಿಡಿ
 ದವರು ಕೆಲರು . ಕರ್ಣಫಲಯಲೆಗಾಚು ಪಿಡಿದು ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿದರ
 ರಸಿ ಬಳಿವಿಡಿದು || ೨ || ಪರಮ ವಯ್ಯಾರದಿಂ ಹರಿಯ ಕಾಂಬುವ
 ಭರದಿ . ಸರಸಿಜಾನನೆಯು ದಂಡಿಗೈಯ ಹತ್ತಿ . ನಾರಿಯರ ಗಡಣದಲಿ
 ಹಮ್ಮುಬಳಿವಿಡಿದು . ಬರುತಿರೆ ಶೌರಿ ಅರಸಿರುಕ್ಕಿಣಿಗರುಹಿ ದುಗಬಿತ್ತು
 ನಿನಗೆಂದು . ಸಿರಿಯರಸ ಸಂಜ್ಞೆಯಲಿ ಪರಿಹಾಸಮಾಡುತ್ತ . ಧುರ
 ದಿಂದ ಜೂಜನಾಡುತ್ತಲಿರೆ . ಧೋರೆ ಸತ್ತಾಜಿತಪುತ್ರಿ ದಂಡಿಗೈಯನಿಳಿದು
 ಬಳುಕುತಲಿ . ಕರಿಯ ಸೋಲಿಪ ಮಂದಗತಿಯಿಂದಿರುಬರುತ .
 ಶ್ರೀಹರಿಯ ಕಂಡಳು ಯರವಿನಾಭರಣದಂತೆ || ೩ || ಬಾಲ್ಯದಲಿ ಗೋಕು
 ಲದಿ ಹಾಲುಮೊಸರನೆ ಕದ್ದು . ಆಲಯವ ಮೊಕ್ಕು ಅಬಲೆಯರ ಠಕ್ಕಿಪ
 ಕಾಮ . ಲೀಲೆಗಳಮಾಡಿ ಕಡವೇರಿ ಕಾಳಿಂದಿ ಧುಮುಕಿ . ಕೊಲಾ
 ಹಲವಮಾಡಿ ಶಕಟನ್ನ ಎಡ . ಗಾಲಿಲಿ ವರಸಿ ಬಕಖರಾಸುರ
 ಆ . ಮೂಲಭೇದನವಮಾಡಿ ಬಿಸಿಲು ಬಿರುಗಾಳಿಯೆನ್ನದಲೆ . ಗೋವುಗಳ

ಕಾಯಿದು ಬಳಲಿ । ಕಾಲನೇಮಿಯ ಕೊಂದು ಮಗಧನುಪಟಳಕೆ ।
 ಕಾಲನೇಗದಿ ಮಧುರಪುರವ ಬಿಟ್ಟೋಡಿ । ಅಲಯವವಾಡಿ ಅಂಬುಧಿ
 ಯೊಳಗೆ ಅನು । ಸಾಲ್ವನನು ಕೊಂದು ಪಾಂಡವರನುಪಡರಿಸಿ । ಖೂಳ
 ಶತಧನ್ವನ್ನು ಕೊಂದೆ ನೀನೂ । ಬಾಣಾಸುರನ ಪಟ್ಟಣಕೆ ಧಾಳಿಯ
 ನಿಟ್ಟು ಕುರುಪಾಂಡವರ ಯುದ್ಧದೋಳು । ಊಳಿಗವ ಮಾಡಿದಮ್ಮನೆ
 ದಣಿದು ಈಗ ಗಯ್ಯಾಳ ರುಕ್ಮಿಣಿಕೂಡ ಜೂಜಿನಾಟಗಳೆ ॥ ೪ ॥ ಸಮ
 ಠದೊಳಗಾನು ಸೌಭಾಗ್ಯದೊಳು ರುಕ್ಮಿಣಿಯೆ । ಕಮಲೇಶ ನೀ ಕೃತಘ್ನ
 ನಲ್ಲೆ ದೈತ್ಯಬಾಧೆಯೊಳು ಹೊರಳೆ । ಪ್ರಮದೆ ತಾನೆಲ್ಲಿದ್ದಳದು ನೀನೆ
 ಬಲ್ಲೆ । ಕ್ರಮ ತಿಳಿದವರು ಅರಸುಗಳಲ್ಲದೆ ಪರಿ । ಶ್ರಮ ನಿನ್ನದೇನು
 ಗೊಲ್ಲರ ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ಹುಟ್ಟು । ಗಮಕಮಾಡಿದರೇನು ದನಗಾವಿಗಳ
 ಬುದ್ಧಿ । ಸಮನ ಬಾಹದೆ ಸಿಂಹಸೀತ ಆರೂಢಿಗೆ । ತಮವು ಕವಿದಿ
 ತ್ತೆನ್ನ ಹೆತ್ತವರ ಕಂಗಳಿಗೆ । ಸಮರಾಯರನು ಬಿಟ್ಟು ಶುದ್ಧ ಸವತಿಯ
 ಮೇಲೆ । ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟರೊ ಕೃಷ್ಣಾ ಬ್ರಹ್ಮಗಿದು ಇಷ್ಟಾ ॥ ೫ ॥ ಇನ್ನೇನು
 ಭಯವೆನಗೆ ಜೀವದ್ವಂಗೆದೊರದೆ । ನಿನ್ನ ನಂಬಿದವರಾರು ಪ್ರಾಂತು
 ಗಂಡರು ನೀನು । ಧನ್ವನ್ನು ಕೊಲಿಸಿದ ಕಲಿಮನಸಿನವನಲ್ಲೆ । ನಿನ್ನ ಹೆತ್ತ
 ತಾಯಿ ತೊಲಗಿಸಿದ ಸತ್ಪುತ್ರ । ಬಣ್ಣವಹುದೆ ನಿನಗೆ ಬಂಧುತ್ವ ನೋಡ
 ದಲೆ । ಅಣ್ಣ ಶಿಶುಪಾಲನು ಆಕ್ಷಣದಿ ತಂದೆ । ಮಣ್ಣುಕಲಸಿದೆ ಮಾವ
 ಕಂಸನ್ನ ಸೈರಿಸದೆ । ಸಣ್ಣ ಅಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಸಂಗ್ರಾಮದೊಳು ಕೊಂದೆ ।
 ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸೂರ್ಯನ ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಲ್ಲಿಸಿದೆ ಸೈಂಧವನ । ನಿನ್ನ ಕಪಟರೀತಿಗೆ
 ಇನ್ನು ಕಡೆಯುಂಟೆ । ಕರ್ಣನ ಕಪಟರೂಪದಲಿ ಕೊಂದೆಲೊ ನೀನು ।
 ನಿನ್ನ ಸಹೋದರಿಯೆನಿಸಿದ ದ್ರೌಪದಿಯ ಅಭಿಮಾನವನು । ಕುನ್ನಿಗಳ
 ಕಯ್ಯ ಕೊಳಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮನೋ ನೀನು । ಎನ್ನ ಪಾಡಿನೋನು
 ಸುಗುಣ ನೀನೂ ॥ ೬ ॥ ಈರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಕಣ್ಣಿಂದ ಜಲ ।
 ಧಾರೆಗಳ ಸುರಿಸುತ್ತ ಮೋರೆ ತಗ್ಗಿಸಿ । ನೆಲವನುಂಗುಟದಿ ಬರೆವುತ್ತ ।
 ಹಾರೆ ವಿಧಿಯ ಎನ್ನನ್ಯಾಕೆ ಪುಟ್ಟಿಸಿದೆ । ಸೂರೆ ಹೋಯಿತು ಮಾನ
 ಸರಿಗರತಿಯರೊಳೆಂದು । ನಾರಿಜಕ್ಕನೆ ಜರಿದು ಕೆಡವುತಿರೆ ಮುರವೈಂ

ನೋಡಿ ಧಿಗ್ಗನೆಯೆದ್ದು । ತೋರಕುಚಯೆದೆಗವಚಿ ತೊಡೆಯನೇಲಿಟ್ಟು
ಪನ್ನೀರಿನಲಿ ಮೊಗದೊಳದು । ಪವನಹಸ್ತವಮಾಡಿ ವ । ಯ್ಯಾರಿ ಕಣ್ಣಿ
ರದು ನೋಡೆ ಮಾತಾಡೆಂದು ಅಸು । ರಾರಿ ಗಲ್ಲವಿಡಿದು ಮುದ್ದಿಸುತ
ಅಮನೋಹರೆಯ ಮೂರ್ಛಿತಳಿಸಲು ಮೌನದಿಂದಿಪ್ಪ ಮೋಹನಾಂಗಿ
ಯನು ಮನ್ನಿಸಿದ ॥ ೭ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಯೌತಕನ್ನೊಳು ಕೋಪವೆಲೆ ಪ್ರಾಣಸಖಿ ನಿನ್ನಾ ಬೇಕೆಂದು ಬಯ
ಸಿದನೆ । ಮಾತುಮಾತಾಡುತ ನೀ ಮೂರ್ಛಿಗೈಯಲು ಬಲು ,
ಪ್ರೀತಿಗೊಂಡೆನೆ ನಿನ್ನಾಣೆ । ಏನೋ ಕಾಣೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅರುಣಾಕ್ಷಯುಗ
ಳ್ಳುಬ್ಬು ಕಿಂಗಂಟು ನಿನ್ನರವಸ । ಪರಮ ಸೌಖ್ಯವು ತೋರಿತೆ । ಕೊರಳು
ತಿರವುಕರಹಲ್ಲಿನ ಬಾಯಿಗಿಂಪು । ಪರಿಮಳಯೆಸವೂತಿರೆ ತುರುಬುಸಡಿಲಿ
ಮುಖ । ಕೈರಗಲು ಚಂದ್ರಂಗೆ ಮೇಘ । ಮರೆಗಟ್ಟಿದಂತಾಯಿತೆ । ಸರಸಿ
ಜಾನನೆ ನನಗೊಂ । ದರುತಿ ಕಾಣಿಸಿತೆ ನಿನ್ನ । ಕೊರಳಾಣೆ ನಾನು ತಾತ್ಪ್ರ
ರಮಾಡಿದವನಲ್ಲ ॥ ೧ ॥ ಸಡಲಿದ್ದ ಶರಗು ಪೊಂಗೊಡಕುಚಮುಡಿ
ಬಿದ್ದು । ನುಡಿಗಿಡಗನ ಹವಣಾವೂ । ಮುಡಿಯಿಂದಾ ಜಗಳುವ ಬಿಡಿ
ಹೂವು ಕಿರಿಬೆವರು । ಕಡೆಗಣ್ಣಾ ಕುಡಿಯ ನೋಟವೂ । ನಡವೀನೊ
ಡ್ಯಾಣಾವೊ ನಟನೆಮಾಡುವದು ಕಾಲ್ಪಡಗ ಕಂಕಣರವವೂ ॥ ಮಡದಿ
ನಾನೊಂದೊಂದು ಬೆಡಗ ನೋಡುತ ನಿನ್ನಾ । ನುಡಿಯ ಮರದೆನಿಂದೆ
ಪೆಡಸುಮಾಡೋದು ವೃಥಾ ॥ ೨ ॥ ಮುನಿಸುಗುಟ್ಟುವದುಂಟು
ಮರ್ಮಗಳಾಡುವದುಂಟು । ಮನದೊಳಗೆ ದುಗುಡಬೇಡೆ ಅನುಮಾ
ನವಿಲ್ಲದೆ ಅಭಿಮತಗಳು ಹೇಳೆ । ಅಪ್ತಲೋಚನೆಯಮಾಡೆ ।
ತನುಮನ ಧನವನು ನಿನ್ನದೆಂದು ತಿಳಿಯೆ ತವಕ ಇದೇನು ಹೇಳೆ ।
ವನಿತೆ ಶಿರೋಮಣಿ ನೀನೆನದಂತೆ ಮಾಡದಿರೆ । ಮನಸಿಜನಾಣೆ
ಗೋಪಾಲನಲ್ಲವು ಕಾಣೆ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

ಸೀಸಪದ್ಯ.

ವಸುಧೆಯೊಳು ನಿನ್ನ ಲಾವಣ್ಯಾಂಬುಧಿಯೊಳು ಈ । ಕುಸುಮಶರ
ನೊಂದು ಕಣಮಾತ್ರನೆಂದು । ದಶದಿಗಾಂತರದೊಳು ನಿನ್ನಧಿಕರಿ
ಲ್ಲೆಂದು । ಹಸನಾದ ಗುಣಗಣಪಯೋಬ್ಧಿಯೆಂದು । ಸಸಿನಯೆನ್ನಯ್ಯ
ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು । ಶಾಶ್ವತಮಾನವನು ಕೊಟ್ಟು ಸಲಹೆಂದು । ಬಿಸಜಾಕ್ಷ
ನಿನ್ನ ನಿಜಗುಣವ ತೋರಿದಿ ಒಂದು । ಕುಸುಮಮಾತ್ರಕೆ ನಾನು ಸಲ್ಲ
ದಾದೆ ॥ ೧ ॥ ಎಲ್ಲರಿಂದಧಿಕಳೆಂದೆಲ್ಲೊ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಯೆ । ನ್ನಲ್ಲೇನವಗುಣದ
ಸುಳುವು ಕಂಡಿ । ಚೆಲ್ವಕಂಗಳೆ ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದಳೇ ಅಧಿಕ । ಯೆಲ್ಲರಂಥ
ಹುಲ್ಲಬಲೆಯಲ್ಲ ನಾನು । ಎಲ್ಲರಾಯರ ತನುಜೆಯಾದವಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ।
ಅಲ್ಲದನುಚಿತ ಅನಾದರವ ಸಹಿಸಿ । ನಲ್ಲೆಯಾರೊಳಗೆ ನಗೆಗೇಡು ಆಗು
ವದು ಘಣೆ । ಯಲ್ಲಿ ಬರದಿದ್ದನೇ ಪಾಪಿ ಬ್ರಹ್ಮಾ ॥ ೨ ॥ ಸಂಪಿಗೆರಳುಂಡ
ಅಳಿಯಂತೆ ನರಳದೆನೋ । ತಂಪುಗಾಣದೆ ವಿನಾನಮರಿಯಂತೆ ಹೊರಳಿ
ದೆನೊ । ಸಿಂಪುಸ್ವಾತಿಯಹನಿಗೆ ಬಾಯದೆರದಂತೆ ನಾ । ಭ್ರಾಂತಳಾಗಿದ್ದ
ಯದುಕುಲತಿಲಕ ನಿನಗಾಗಿ । ಕಂಪಿಸಿತು ಕಾಯ ಕಾಮನ ಬಾಣ
ದಿಂದ । ಇಂಪುದೋರವು ಮಾತು ಇಂದಿರೇಶ । ಗುಂಪು ಸರಿಸವತಿ
ಯರು ಗುಪಿತದಲಿ ನಗುತಿಹರು । ದುಂಪುವಳಿತಲ್ಲ ಅನ್ಯಾಯವಿದು
ಸಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥ ಎನ್ನ ವೈಕ್ಲಬ್ಯ ಎನ್ನ ವ್ಯಥೆ ಎನ್ನ ತಾಪ । ಇನ್ನೂಗುಸು
ರುವೆನೊ ಪ್ರಾಣನಾಥ । ನಿನ್ನ ಮನಸಿನಭಾವವ ನೀನೆ ಬಲ್ಲಿಲ್ಲೊ । ಸುಣ್ಣ
ಬೆಣ್ಣೆಂದರಿದೆ ಬಿಳಿದೊಂದೆ ಬಲ್ಲಿ । ಕಣ್ಣೀರು ನವಿಲು ಸುರಿಸಿದರೆ ವ್ಯಾಧಿಗೆ
ಮುದ್ದೆ ಈ ಹೊಂ । ಬಣ್ಣಬಲೆ ಒಬ್ಬಳೆ ಹೊಂದಿದವಳೊ । ಸಣ್ಣವಳ
ಮಾತೇನು ಸಟೆಯಲ್ಲವೊ ನಿನಗೆ । ಇನ್ನಿವಳು ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದೆ ಬುದ್ಧಿ ॥ ೪ ॥

ಸೀಸಪದ್ಯ.

ಲೆಬ್ಬರಿನ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯ ಕಂಡು ರುಕ್ಮಿಣಿ । ಸೋಲ್ಕುಡಿ ಅಲ್ಲಾಡಿ
ಕಾಂತನ ಮೊಗವ ನೋಡಿ । ಬಾಲೆವೊಬ್ಬಳ ಬೆನ್ನಿನಲಿ ನಿಂತು । ಲೋಲ
ಲೋಚನೆಯು ಮಾಡಿದಳು ಕಿರುನಗೆಯಾ ॥ ೧ ॥

ಶ್ರೀಃ 4

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ರೇಣ್ಣು ಹಬ್ಬಯಿತೆ ನಿನಗೆ | ಕಲಹಗಂಟು ರುಕ್ಮಿಣಿ ನೀ | ಯೆನ್ನ ನೋಡಿ
 ಸಣ್ಣನಗೆಯ | ನಗುವದ್ಯಾತಕೆ || ಸಣ್ಣವಾಳೆ ಬನ್ನಣೆಯ | ಮಾತಿನಿಂದ
 ಕೃಷ್ಣನನ್ನ | ನಿನ್ನ ಚನ್ನರಚಲುವಿಕೆಯ ತೋರಿ | ವಲಿಸಬಂದಿಯಾ ||
 || ೧ || ಚಲುವೆಯೆಂದೊಬ್ಬನ ಕಳುಹಿ | ಚಕ್ಕುಮಲಿಕೇಲಿ ದ್ವಾರಕೆಯಾ |
 ನಿಲಯಾನನೊಲಿಸಿಕೊಂಡೆಲ್ಲ | ಗಯ್ಯಾಳ ರುಕ್ಮಿಣಿ || ತಲೆಯಾಲ್ದೊತ್ತು
 ತಂದು ಮಣಿಯಾ | ಕಳವಾನಿಕ್ಕಿದಾ ತಪ್ಪಿಗೆ | ಕೆಳದಿ ನಿನ್ನ ಕೊಟ್ಟ
 ರಲ್ಲಿ | ಸತ್ಯಭಾಮಿನಿ || ೨ || ಅಂಡಾಲಿದಾ ಶಿಶುಪಾಲನೋ | ಛಾಟಾವ
 ಕೂಡಾದೆ ಪ್ರತಿ | ಗಂಡನ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆಲ್ಲ | ಭಂಡೆ ರುಕ್ಮಿಣೀ || ಗಂಡ
 ನಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಶತ | ಧನ್ವ ನಿಮ್ಮಯ್ಯನ ಪ್ರಾಣಾ | ಕೊಂಡವನೆಯಾ ಸದ್ವು |
 ಸತ್ಯಭಾಮಿನಿ || ೩ || ಓಡಿಬಂದಾವಾಳಿಗೆಷ್ಟು | ನಾಲಿಗೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಮಾರಾ |
 ಬೇಡಾ ಕಮ್ಮಾರಾಗೇರಿಯೋಳ್ | ಕದರನೊಮ್ಮಿಗೆ || ನೋಡಾ ತಪ್ಪಾ
 ನೊಪ್ಪಿಗೆ ನಿನ್ನ | ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಿಚ್ಚು | ಬೇಡಾ ತಾಯಿಮುಂದೆ
 ತೌ | ರವರ ಬಳಗವಾ || ೪ || ಹಿರಿಯಳಾಗಿ ನಿನ್ನ ಉಕ್ಕು | ಮುರಿಯಾ
 ಲಿಲ್ಲಿ ಮುರಹರನ್ನ | ಮರುಳುಮಾಡಿಕೊಂಡೆ ಮಾಯ | ಕಾರಿ ರುಕ್ಮಿಣೀ ||
 ಕಿರಿಯಳಾಗಿ ನಿನ್ನ ಸೊಕ್ಕು | ಸರಿಯಾಲಿಲ್ಲಿ ಕೇಶವನ್ನ | ಕರದೊಯಿ
 ದೇನೆಂದು ಬಂದೆಲ್ಲ | ಸತ್ಯಭಾಮಿನಿ || ೫ || ಅಕ್ಕರತೀರದೆ ನಿನ್ನ | ಚಕ್ರ
 ಧರನ ಒಬ್ಬಳೆ | ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡುಲ್ಲ ಅನ್ಯ | ಕಾರಿ ರುಕ್ಮಿಣಿ || ಚಿಕ್ಕಾ
 ವಾಳೆವಂದಿನೊಳ | ಗಿಕ್ಕಿತಾ ಬೆಳಸಿನಂತೆ | ಬಿಕ್ಕಿಬೀಗಿ ಬೆಳದಿಯಲ್ಲಿ | ಸತ್ಯ
 ಭಾಮಿನಿ || ೬ || ಜಲಜನೇತ್ರ ಕುಸುಮವನ್ನು | ವಲಿದು ನಿನಗಿತ್ತಾ
 ನೆಂದು | ಗಳಹದಿರೆ ಕೊಬ್ಬಿಲಿ ಗ | ಯ್ಯಾಳ ರುಕ್ಮಿಣಿ || ಹಲಬಾದಿರೆ
 ಹರಿಗೆ ನಾನು | ಹಿರಿಯಾ ಪಟ್ಟದರಸಿ ಮಿಕ್ಕಾ | ಹಲವರೊಳು ನೀನೊ
 ಬ್ಬಳು | ಸತ್ಯಭಾಮಿನಿ || ೭ || ದಂಡಿನೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮಣ್ಣ | ಭಂಡಾಗಿ
 ಹೋದ ಮಾನವ | ಕಂಡಾರಲ್ಲಿ ಕಲಹವ್ಯಾಕು | ದ್ವಂಡ ರುಕ್ಮಿಣಿ || ಗಂಡು
 ಗಾದೇವತಿ ನೀ ಕೈ | ಕೊಂಡು ರಕ್ಕಸರೊಡನೆ | ಮುಂಡಿಯಾಗಿ ಕಾದಿ
 ಗಿಲುವೆ | ಸತ್ಯಭಾಮಿನಿ || ೮ || ಮಲಗಿದ್ದುಲಿಯಾನೆಬ್ಬಿಸದಿರು | ಮರತ

ಮಾತಾ ಕೇಣಕಾದಿರು । ಕಲಕುವೆ ನಿನ್ನವಗುಣವಾ ಕೈ । ಗಾಯೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ॥
ಅವಗುಣವ ಕಂಡು ನಿನ್ನಾ । ಆಯತಾಕ್ಷನೊಲ್ಲದ್ದೋದಾ । ನವಯ
ವ್ವನ ವೃಥವಲ್ಲೆ । ಸತ್ಯಭಾಮಿನಿ ॥ ೯ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟತಾಳ.

ಸುಕೃರ್ಯಾಗಿನ ಚೂರಿ ರುಕ್ಮಿಣಿ । ಸೀತಾಳಗತ್ತರಿ ಸತ್ಯಭಾಮಿನಿ ॥
ಮನವಮುಚ್ಚೆ ಮುಗ್ಧೆ ನೀ ರುಕ್ಮಿಣಿ । ಅನುವುಸಕಾರಿ ಸತ್ಯಭಾಮಿನಿ ॥
ಕರ್ಕಶಕಟುಕೆ ನೀ ರುಕ್ಮಿಣಿ । ಠಕ್ಕುಭಕುತಿಯವಳೆ ಸತ್ಯಭಾಮಿನಿ ॥
ಹಠವು ನಿನ್ನದು ಬಹಳೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ । ನೀ ಹಟಮಾರಿ ಸತ್ಯಭಾಮಿನಿ ॥
ಎನ್ನ ಸರಿಯೇನೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ । ಮೊನ್ನಿನ ಪೋರಿನೀ ಸತ್ಯಭಾಮಿನಿ ॥
ಕೃಷ್ಣನಂಜಕೆಯಿಲ್ಲೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ । ಮುಂಜೆ ಕುಟ್ಟಿನೋಡುವ ಸತ್ಯಭಾಮಿನಿ ॥
ಮಾರಿಕೊಂಡೆಲೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಕೃಷ್ಣನ್ನಾ । ನೀನಾರು ಹೇಳೆಲೆ ಸತ್ತಿಯ
ಷ್ಟನ್ನಾ ॥ ಧರವಲ್ಲ ಈಕೊಬ್ಬ ರುಕ್ಮಿಣಿ । ಹೊರಕಯ್ಯಲೊಡವೆ ಸತ್ಯ
ಭಾಮಿನಿ ॥ ಗೊರಲೆ ಹುತ್ತಿಗೆ ಸರ್ಪನೆಂತೆಡೆಗೊಂಡಿ । ಉರಲುಹಾಕೆ
ಕೊಳ್ಳೆ ಮಾಯದಕೊಂಡಿ ॥ ಭಾಗ್ಯವಿದ್ದರೆ ಉಣ್ಣೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ । ಹೋಗ
ಲಾಡಬೇಡವೆ ಸತ್ಯಭಾಮಿನಿ । ಘನತನವೇನೆ ಉದ್ದಂಡಿಕೆ । ಅರಮನೆ
ಗ್ಯಾಕೆ ಬಂದೆ ನೀ ಚಂಡಿಕೆ ॥ ಮನೆ ನಿಮ್ಮಯ್ಯ ಕಟ್ಟಿಸಿದಾನೆ ನಿನ್ನ ।
ಜನಕನಲ್ಲಿರುವೊಡು ಘನವೆನೆ ॥ ಒಳ್ಳೆದು ತಾಳೆಲೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ನಿನ್ನಾ ।
ಓಳ್ಳಿಗಂಜೆನೆ ಸತ್ಯಭಾಮಿನಿ ॥ ೧ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ಮೋಹನಕಲ್ಯಾಣ, ಅಟತಾಳ.

ಓಕೈತನಮಾಡಲಿಬೇಡೆ ತಂಗಿ । ಮೆಚ್ಚುವರು ಮೆಚ್ಚರು ಕೇಳೆಲೆ
ತಂಗಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಮೆಚ್ಚಿದನು ಎನ್ನಯ ನಿಶ್ಚಲಗುಣವಾ । ಹೆಚ್ಚಿದನು
ತನ್ನಯ ತನುಮನ ಧನವಾ । ಅರ್ಚಿಕೆಡದಿತ್ತನು ಎಲ್ಲರೊಳು ಘನವಾ ।
ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಾತಕೆ ಕೇಳಿದರನುವಾ ॥ ೧ ॥ ಉಕ್ಕುವರವಣಿಸುವದು
ಯೌವನದ ಮದವೆ । ಸೊಕ್ಕಿನಲಿವೋಲ್ಲುಡಿಸುವದಿದು ಹದವೆ । ಚಿಕ್ಕ
ವಳೆ ಎನ್ನ ನೋಡುತ್ತಾಕೆ ಕುದುವೆ । ವಕ್ಕುಡೆಸಬೇಡಲೆ ಎನ್ನೊಳು

ಹುದುವೆ || ೨ || ತಡೆಗೋಪಾಲೆನ್ನಿಡಿ ಹಗ್ಗದೊಳಲ್ಲಾ | ಬಡಿದು
ಭಕುತಿ ಸವಿಗಲಿಸುವಳಲ್ಲ || ವಡಲೋಳಲ್ಲದ ಹಿತ ಕಿಣಿಕಿದರಿಲ್ಲಾ |
ಕೆಡನಡಿಯಾದಿದರೆಲೆ ಕಿತ್ತುವನೆ ಹಲ್ಲಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ.

ರಿಂರಿಯಳಾದಾರೇನು ಘನವಕ್ಕಾ ಆಡಿಗೆ ಗಡ್ಡಬರೆ | ದಾವ ಮೃಗಾ
ದೊಳಾದು ಲೆಕ್ಕಾ || ಪಲ್ಲ || ಖರಡು ಘನವಾದಾರೆ ಜಾತಿಮುತ್ತೆ ಅಕ್ಕ
ಯ್ಯ ಕೇಳೆ | ಹುರುಡೇನೆ ತೇಜಿಗೆ ಮುದಿಗೆತ್ತೆ ಬರಡಾವು ಕಾಮಾಧೇ
ನಿಗೆ ಪೊತ್ತೆ ಜಾಲಿಯಮರ | ಹಿರಿದಾದಾರೆ ಹರಿಚಂದನಾಯಿತೆ || ೧ ||
ಮದ್ದಾಲಿಗೆ ಸರಿಯೆ ಮರದ ಡೊಳ್ಳು ಗರುಡಾಗೆ ಮುದ್ದು | ಹದ್ದು ಸರಿ
ಯಾಗುವಾದೆ ಸುಳ್ಳು ಮದಗಜಕೆ ಸಿಂಹನೆದೆ ಮುಳ್ಳು | ತಾಳಮರ
ಉದ್ದಾನಾದಾರೇನು ಅದು ಹೊಳ್ಳು || ೨ || ಮಂದರವೆತ್ತಮಾಮರ
ವೆತ್ತಾ ಚಿಂತಾಮಣಿ | ಅಂದಛಾಯವೆತ್ತ ಹರಳೆತ್ತಾ || ಸುಂದರಿ
ನೀನೆತ್ತ ನಾನೆತ್ತಾ ಪಟ್ಟದರಾಣಿ | ಅಂದರೇನು ಗುಣವಿಲ್ಲ ವೃಥಾ || ೩ ||

ಸೀಸಪದ್ಯ.

ಮದನಬಾಣಾಕ್ಷಿ ಮಿನಾಕ್ಷಿ ಸಮಕಕ್ಷಿ ನಿ | ನ್ನುದ್ಧಟಿತನಕೆ ಮಾಡು
ವೆನು ಶೀಕ್ಷೆ || ಸುದತಿ ಸತ್ತಾಜಿತ ಕುವರಿ ಭೀಷ್ಮಕಕುವಾರಿ | ಕದನ
ವ್ಯಾತಕೆ ನಿಮಗೆ ಹದವ ಮಿಾರಿ || ಮದಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಯಂತುಕ್ಕಿ ನೆರೆ
ಸೊಕ್ಕಿ ಕಾ | ಲೈದರುತ ದುರೂಕ್ತಿಗಳು ಬಯಲಿಗಿಕ್ಕಿ || ಹದುಳವೆ ನಿಮ್ಮ
ಭಯ ದೋಷಗಳ ಈಸಭೆಯ | ಸುದತಿಯರು ಕಂಡರೆ ನಗುವರು
ಭಯಾ || ೧ || ರುಕ್ಕಿಣಿ ಒಬ್ಬಕೆಗೆ ಅಂಬುವಧು ಪಂಕರುಹಮುಖಿ |
ನಿಶ್ಯಂಕೆಯಲಿ ಸತ್ತಾಜಿತ ಅಂಕುರಿಯ ಬಿಂಕದಿಂ ಜರಿವರೇನೆ ||
ಕಿಂಕರಿಯೆ ನಿನ್ನವೋಲ್ ರೋಂಕರಿಸಿ ಎನ್ನಪ | ಯಂಕಕ್ಕೆ ಭಾಗಾ
ಹಳ್ಳವೇನೆ || ಅಹಂಕಾರ ಬಿಟ್ಟು ಎನ್ನಂ ಕೋರಿ ನಿನ್ನಮನೆ | ತಂಕ
ಬಿಡಿನುಡಿಗಳೇನೆ || ಪೊಂಕದಿಂ ಉಭಯತರು ಸಂತೋಷದಲಿ ನಿರಾ |
ತಂಕ ಹೆಂಗಳಿತನದ ಮಾತನಾಡಿ || ೨ || ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೆ ಅಂಬುವ

ಮಾತು || ಎಲೆ ಸತ್ಪ್ರಜಿತ ಅತ್ಮಸಂಭವೆಯೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಹಿರಿಯಳಲ್ಲೇನೆ
 ದಿನಗುಣಗಳಲ್ಲಿ || ಭಲಕೀಗ ನಿನ್ನ ಮನ ಕಲಕಿ ವೈಷಮ್ಯದಲಿ |
 ಬಲಿಮೆ ಆಡುವದೇನು ಭಾಗ್ಯ ನಿನಗೆ || ಸಲಿಸಿ ಆಡಿದರೆನ್ನ ನಾಡು
 ಯಾತಕೆ ವೃಥಾ | ಕಲಹ ನಿಮ್ಮುಭಯ ಹೆಂಗಳೆಯರೊಳಗೆ || ಫಲದಿಂದ
 ಕಾರಣವೊ ಭಲದಿಂದ ಕಾರಣವೊ | ಲಲನೆ ಜನಮೆಚ್ಚುವಾ ಮಾತ
 ನಾಡು || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ತೆನ್ನ ಕಣ್ಣೊಳವನಕೈಯ್ಯನಿಟ್ಟು ಅನ್ಯರ | ಕಣ್ಣುಕಸವನಾಯಿವಂತೆ |
 ನಿನ್ನ ಆಚರಣೆಗೆ ನೀನೆ ಮೆಚ್ಚಿದ್ಯೊ ಕೃಷ್ಣಾ | ಇನ್ನೊಬ್ಬರಹುದೆಂದ
 ರಹುದೂ || ಪಲ್ಲ || ಮೊತ್ತು ಗರ್ಭದಿ ನವಮಾಸ ಬೇನೆಯ ತಿಂದು |
 ಹೆತ್ತು ಮಗ್ಗಲೊಳಗಿಟ್ಟು || ಅರ್ಥಿಯಿಂ ಜೋಗುಳಹಾಡಿ ಬೆಳಸಿ
 ದಂಥ | ಹೆತ್ತಾಯಿ ದ್ರೋಹ ನೀನಲ್ಲೆ || ೧ || ಹೇಸಿಕಿಲ್ಲದೆ ಹುಳಿಬಿಣ್ಣೆಗೆ
 ಚೌರ್ಯದಿ | ಆಸೆಬಿದ್ದವ ನೀನಲ್ಲೆ || ಮೋಸಮಾಡಿ ಗೊಲ್ಲಸತಿಯರ್ಗ
 ನೀ ಕಾಮ | ನ್ಯಾಸ ಕಲಿಸಿದದು ಬಲ್ಲೆ || ೨ || ದಾನವರುಗ್ರತಪವಮಾಡಿ
 ಹರನಿಂದಾ | ನಾನಾವರಂಗಳ ಪಡಿಯೆ || ನೀನೋಡಿ ಸೈರಿಸದಲೆ
 ಕೆಡಿಸಿದಿ ಅನ್ಯಾ | ಕಾರಿ ನೀ ಪರದೇವತೆಯೆ || ೩ || ಅಂಜಿಕಿಲ್ಲದೆ ಶಬರಿ
 ಯಂಜಲ ತಿಂದಘ | ಭಂಜನ ಲೋಕಪಾವನ್ನಾ || ಕಂಜದಳಾಕ್ಷ
 ರಮಾಸತಿ ಚಂಜೆಯ ಮುಂಚೆರಗೆಳದವನಲ್ಲೆ || ೪ || ವಾಲಿಯ ಕೊಂದ
 ವನಾ ಬಾಲೆಸುಗ್ರೀವಂಗೆ | ಅಳಿಕೊಳ್ಳೆಂದ್ಡಿಡಕೊಟ್ಟೆ || ಸಾಲದೀ ಅನ್ಯಾ
 ಯಾ ಸಲೆ ಋಷಿಪುತ್ರನ | ಸಾಲದಲೆಯ ಕುಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟೆ || ೫ || ಸೆರೆಬಿದ್ದಾ
 ಸತಿಗಾತಾ ಸೇತುವೆಗಟ್ಟಿ ನೀ | ವುರಿಹೊಗಿಸಿದ ಅಂತಃಕರಣೆ || ನೆರೆನವ
 ಮಾಸ ತುಂಬರೆ ಕಾಂತಾರಕ್ಕೆ | ಕಳುಹುರಳಲಿದಕ್ತರುಣೆ || ೬ || ದಾನವ
 ಕೊಟ್ಟು ಬಲೀಂದ್ರನ ತುಳಿದಿ ನೀ | ದಾನಿರಾಧೇಯನ ಅಳಿದೆ || ಅನಂದದಿಂ
 ದರ್ಚಿಸಿದ ಭೂಪತಿಯ ಸ್ತಂಭ | ಕಾನಿಸಿಬೃಗ ಮಾಡಿಸಿದೆ || ೭ ||
 ಗುಣಸಮುದ್ರ ನೀನೆಂದು ನಂಬಿಗೆಯಿಂದ | ಗುಣನಿಂದ್ಯ ಕೀರ್ತನೆ
 ಗೈದೇ || ಅಣುಗೆಯೆನ್ನಪರಾಧ ಎಣಿಸಾದೆ ಗೊಲ್ಲರ | ಅಣುಗ ನೀಯೆನ್ನ

ರಕ್ಷಿಪುದು || ೮ || ಹೇಳಿದವರ ಮಾತು ಆಲಿಸಿಕೇಳದೆ | ನ್ನಾಲಯಕ್ಕಾಗಿ
ನಡೆ ಬೇಗಾ || ಈಲೋಕದೊಳು ಅಶ್ರೀಕ್ಷಿತೆಯೆಂಬ ಪಕೀರ್ತ್ಯೆನ್ನ | ಪಾಲಿಗೆ
ನೀತರಬೇಡಾ || ೯ || ಪೊಡಮಡುವೆನೊ ಪದಕೆ ಪದತಳರೇಣು | ಇಡು
ವೆನೊ ತಲಕವಮಾಡಿ ಶರ || ಗ್ವಿಡಿದೆಳವೆನೊ ಹೆಳಲು | ಕೊರಳಿಗೆ
ಹಾಕಿ ಎಳವೆನೊ ಬಿಡಿಸುವರಾರಾ || ೧೦ || ಬಾವನ್ನಕೆ ಅಹಿಸುತ್ತಿದಂ
ದದಿಯೆನ್ನಾ | ಬಾಹುಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟುವೆನೊ || ಮಾವಿನ್ದಣ್ಣಗೆ ಗಿಳಿ
ಧುಮಕಿದಂದದಿ ಗಲ್ಲ | ನೋವಂತೆ ಉಗುರಿಕ್ಕುವೆನೊ || ೧೧ || ಎನ್ನ
ಪೋಲುವ ಚಲ್ವ | ಹೆಣ್ಣು ನೀತೋರೋ | ಗು | ಕಾರಣವಕೇನು ಮತ್ಸ
ರವೊ || ಕಣ್ಣಿಲಿ ನೋಡೆನ್ನ ಅವಯವ ಇಂದಿರೆ | ಎನ್ನ ರೂಪವ ಬಯ
ಸುವಳೊ || ೧೨ || ಪೊನ್ನಕಲಶಜಕ್ಕವಕ್ಕೆಯೊ ಬೆಳಲಗ್ಗಿಯೊ | ಸ್ವರ್ಣ
ಗಿರಿಕಂಜ ಮುಕುಳಗಳೊ || ಎನ್ನ ಕುಚದ್ವಯಕಾಗಿ ಗಿರಿಮುಳುಗುತ್ತಿರೆ |
ಬಿನ್ನಿಂದ ನೀನೆತ್ತಲಿಲ್ಲೆ || ೧೩ || ತಳರು ಸೋಲಿಸಪದ | ತಳ ನೋಡು
ಎನ್ನಯ | ಚಲುಚಂದುಟೆ ತೊಂಡೆಹಣ್ಣೊ || ಕಳಕಳ ಸಾಶಕ್ಕೆ ಕಮಲ
ನೀರಿನೊಳು ವ್ಯಾ | ಕುಲ ಮನದಿಂದ ಮುಳುಗಿಹುದೊ || ೧೪ || ಎಳೆವ
ಳ್ಳಿಯ ಪೋಲ್ವ ಚಲುವ ಕೋಮಲತನು | ಬಳಕುವ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶಾ ||
ಸುಳಿನಾಭಿ ಬಾಳೆದೊಡೆ ಕಂಗಳು ನೈದಿಲೆ | ಸಲೆಕುಸುಮವ ಸೋಲಿ
ಪವೊ || ೧೫ || ಮಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಲುವಾ ಮಂದಸ್ಥಿತ ಯೆನ್ನ | ಹಲ್ಲಿಗೆ
ಮಗ್ಗಿಗಳೆಡೆ || ಒಲ್ಲೆನೆಂಬಾ ಪರಿಯೇನನ್ನ ರುಕ್ಮಿಣಿ | ಚಲ್ಲಿದಳೇನೊ
ಮಚ್ಚಿಕೆಯಾ || ೧೬ || ಊಡಿದಳೆಣ್ಣೆಯು ತಲೆಗೆ ವಲಿವ ಮದ್ದು |
ಮಾಡಿದಳೇನೊ ಮಾಯಕಾರಿ | ಕೂಡಿದ್ದೆ ಹಾಲು ಸಕ್ಕರೆಯಂದದಿ
ಸವತಿ | ಮಾಡಿದಳ್ ಜೋಡಗಲ್ವಂತೆ || ೧೭ || ಕೊಡದ್ವಲಿಗೆ ಹುಳಿಯೆ
ರದಳೊ ಜೇನಿನ | ಕೊಡದೊಳು ನೀರ್ಬೆರಸಿದಳೊ || ಹಿಡಿದಳು ದ್ವೇಷವ
ಹಿತದಿಂದ ಬಿಲ್ಲವಾ | ಗುಡಿದಚ್ಚು ಬೇವುಮಾಡಿದಳೊ || ೧೮ || ತನು
ಮನ ಧನವನು ನಿನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದೆನೊ | ಮನಬಂದಂತೆ ನೀಮಾಡೊ ||
ಕನಿಕರವುಳ್ಳರೆ ಕಾಯಿದುಕೊ ದ್ರೌಪದಿ | ನೆನಸಿದರ್ಕಾಯಿದೆ | ಗೋ
ಪಾಲಾ || ೧೯ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ಮೃದನನಂಬಿಗೆನ್ನಾ ನೀ ಮುಂದುಮಾಡಬೇಡಾ । ಯದುಕುಲ
ಲಲಾಮ ಎನ್ನಾ ಮಂದಿರಕೆ ಬಾರೊ ॥ ಸಲ್ಲ ॥ ಆರ್ತಳಾದಿನಲ್ಲೊ
ಕಾಮಾತುರಾ ಬಲುಹೊಲ್ಲೊ । ಸ್ವಾರ್ಥಮಾಡಿದಲ್ಲೊ ಅಬಲೆ ಧೂರ್ತ
ಳು ನಾನಲ್ಲೆ ॥ ೧ ॥ ಚಿಕ್ಕವಳೆಂದೆನ್ನ ಬೆನ್ನ ಚಿತ್ತಜ ಬಿದ್ದಾನೊ ।
ಹೊಕ್ಕೆ ನಿನ್ನಾ ಮರೆಯನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ ಬಾರದೇನೊ ॥ ೨ ॥ ಅಲ
ರಂಬನಂಬಿಗೆ ನಾನು ಅಳಲುವಾದು ನೋಡೊ । ಘಳಿಗೆ ತಾಳಲಾರೆ
ಎನ್ನಾ ಘಾಸಿಮಾಡಬೇಡ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ಬಿರೋ ಕೃಷ್ಣಾ ನಮ್ಮನೆಗೆ । ಪೋರರಾಟಕೆ ಇದೇನೊ ॥ ಗಾರು
ಮಾಡುವಾದು ನಿನಗಿದೊಳ್ಳಿತೆ ಹಿಂದಣ ತುರು । ಗಾರತನ ಇನ್ನು ಬಿಡ
ದಾಯಿತೆ ಮನ್ಮಥ ಮನ । ಸೂರೆಗೊಂಬಾಗ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡುವದು
ನೀತಿಯೇ ॥ ೧ ॥ ಬಾರೊ ನಮ್ಮನೆಗೆ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ । ಪೋರತನದಲ್ಲಿ
ಮದವೇರಿದಾ ಗಜ ಕೆಡಹಿ ॥ ಮಾರಿದ್ವಾ ಜಟ್ಟಿಗರನೆಲ್ಲಾ ಮಡುಹಿ ಬಿಲ್ಲು
ಹಬ್ಬಕೆ । ಯೇರಿಸಿಡೆ ಮುರಿದೆ ಕಾಲಿಲೆಡಹಿ ಮಾವನಸುವ ॥ ಹೀರಿ
ಕೊಂಡು ಹೆತ್ತವರ । ನಾರ ಬಿಡಿಸಿದವನಲ್ಲೆ ॥ ಬಾರೆ ನಿಮ್ಮನೆಗೆ ಶ್ರೀಸತ್ಯ
ಭಾಮೆ ಬಾರೆ ನಿಮ್ಮನಿಗೆ ॥ ೨ ॥ ಬಿಲ್ಲು ಝೇಂಕಾರಿಸಿ ಶರಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಿಡಿ
ದಾನು ಕಾಮಾ । ನೆಡ್ತಿಲ್ಲಾ ಕೈಲಾಗದಲೆ ರೂಢಿಸಿದಾ ಇರುಳು ಹಗ ॥
ಲೆಲ್ಲಾ ಬಿಡದೆಲೆ ಪೀಡಿಸಿದಾ ಸವತಿಯ ಮಗ । ನಲ್ಲೆ ನಿನ್ನ ತಡದ
ವನ ಬಲ್ಲುಮೆ ತೋರಿಸೆಂದಾಳೊ ॥ ೩ ॥ ಅರವಿಂದಾ ಬಾಣಾವು ನಿನ್ನಾ
ಅವಯವಾದೊಳೆಟ್ಟುಕೊಂಡು । ದುರುಳ ಕಂದರ್ಪನ ಕಬ್ಬುಬಿಲ್ಲಾ
ಸೆಳದು ಹುಬ್ಬಿನಾ ॥ ನೆರೆಯಾಲಿಟ್ಟಾರೇನು ಅದು ಹೊಲ್ಲಾ ಅಯ್ಯಾ
ಇನ್ನೆಷ್ಟು । ಬೃರದ ಬಾಲೆ ಅರ್ಭಕನ ಅವಗುಣಗಳೆಡಿಸಿದೆ ॥ ಬಾರೆ ನಿಮ್ಮ
ನಿಗೆ ಶ್ರೀಸತ್ಯಭಾಮೆ ಬಾರೆ ನಿಮ್ಮನೆಗೆ ॥ ೪ ॥ ಅರ್ಭಕ ನೀ ಮೊಲೆಯಾ
ಗೊಟ್ಟವಳಸುವಾ ಹೀರಿ ಕೊಂದುದಿಲ್ಲೆ । ಅರ್ಭಕ ಶಕಟನ ವಧೆಯಾ

ಲಿಲ್ಲೆ ಮತ್ತಿಯಮರ || ಅರ್ಭಕತನದಲ್ಲಿ ಕೆಡಹಲಿಲ್ಲೆ ಶಂಬರನ ಕೊಂ
ದಾ | ಅರ್ಭಕರತಿಯ ತಂದ ಅರ್ಭಕನೆಂದುಸುರಿದಿ || ಬಾರೊ ನಮ್ಮ
ನೆಗೆ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ || ೫ || ಒಂದನಾಡಿದರೆ ಹನ್ನೊಂದನಾಡಿದಲ್ಲಿ
ಮ | ದಾಂಧಕಾರ ಬಂದು ಮುಸುಕಿತಲ್ಲಿ || ಪ್ರಾಯದವಳು ಮುಂ
ದುಗಾಣಾಳೆಂಬೊದು ಸಿದ್ಧಲಿ ನನ್ನ ಮನಸು | ಬಂದಾರೆ ಬಾಯ್ಗೆ
ನಿರ್ಬಂಧಾವೆ ಕೋಕಿಲಗಾನೆ || ಬಾರೆ ನಿಮ್ಮನೆಗೆ ಶ್ರೀಸತ್ಯಭಾಮೆ
ಬಾರೆ || ೬ || ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿ ನಿನ್ನಾ ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡಾಳೆನೊ ಭುವನ |
ದರಸುತನವು ಈಕೆಗೆ ಬಂತೇನೊ ಯಾದವರೊಳೊಬ್ಬ || ರರಸುತನಕೆ
ಅರ್ಹಲಿಲ್ಲಾವೇನೊ ಸ್ತ್ರೀರಾಜ್ಯವನು | ಮರಸಿತೊ ದ್ವಾರಕೆ ಮುರ |
ಹರ ಇದು ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆ || ಬಾರೊ ನಮ್ಮನಿಗೆ || ೭ || ವಾರಿಜಾಕ್ಷಿ
ನೀನು ಶುದ್ಧಭ್ರಾಮಕಾಳೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ | ಎರಿ ಒಂದೆ ರಥದಲಿ ಹೋ
ಗಿದ್ದೆ ದೇವಿಯ ಪೂಜೆಮಾಡು || ತಿರಲು ಕರವಪಿಡಿದು ಗೆದ್ದೆ ಜೀವಾ
ವೆಚ್ಚಿಸಿ | ತೋರಿತಂದೆ ಇವಳಿಗಿಂತ ಮಾರಿದ್ದ ಹೆಂಗಳಿನ್ನಾರೆ || ಬಾರೆ
ನಿಮ್ಮನೆಗೆ | ಶ್ರೀಸತ್ಯಭಾಮೆ || ೮ || ಸೋದರನ ಗಡ್ಡಾಮಂಡೆ ಆದ
ರದಿ ತೆಗಸಿ ನಿಶ್ಚಯ | ವಾದ ಗಂಡನೊಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಅಂತರಂ
ಗದಾ || ಭೇದದಿಂದ ದ್ವಿಜನ ಕಳುಹಿಕೊಟ್ಟು ಅಯ್ಯಯ್ಯ ಅನು |
ವಾದಾ ಮಾಡಿದವಳಾ ಗುಣ ನಾದಾನಾಚಿಕೆಯಾ ಬಿಟ್ಟು || ೯ ||
ಹೆಚ್ಚನಾಡಾಬೇಡಾ ನಿನ್ನಾ ಇಚ್ಛೆಯಾ ಬಂಟಿ ನಾನಲ್ಲ | ಮೆಚ್ಚಿದವಳಾ
ನೀನಂಬೋದಿನ್ನೇನೆ ಮನೋಭಾವ || ಬಿಚ್ಚಿಹೇಳಿದನನ್ನಾ ತಿಳಿದೇನೆ
ನಾನು ಮೊಗ | ದಿಚ್ಛೆಯಾನಾಡೂವಾನಲ್ಲ ಮನಕೆಬಂದಂತೆ ನೀ
ಮಾಡೆ || ಬಾರೆ ನಿಮ್ಮನೆಗೆ ಶ್ರೀಸತ್ಯಭಾಮೆ | ಬಾರೆ ನಿಮ್ಮನೆಗೆ || ೧೦ ||

ದ್ವಿಪದೇ.

ಎಲೊ ಕೃಷ್ಣ ಹೆಂಗಳೆಯರುಸುರು ವಳಿತಲ್ಲ | ಸಲೆನೆಚ್ಚಿದವಳ ನೀ
ಶಳದು ಬಿಸುಟುವದಲ್ಲ || ತುಪ್ಪದಾಗಿನಕವು ಅಯ್ದಕಡಿಗಿಟ್ಟಂತೆ |
ತಪ್ಪಿನಲಿ ಕದ್ದ ಕಳೆಯನು ಗದ್ದಲಿಸಿದಂತೆ || ಕಂಗುಮಾಡಿದೆ ಎನ್ನ

ಕಂಡವರೊಳಗೆ । ಭಂಗಬಡಿಸಿದೆ ನೀನು ಬಾಹ್ಯಳನು ಮಾಡಿ ॥ ರಹ
ಸ್ಯದೊಳು ಯೇನುಮಾಡಿದರೆ ಕುಂದಿಲ್ಲ । ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದೆ ಹತ್ತ
ರೊಳಗೆ ಅಯ್ಯಯ್ಯೊ ॥ ಕಂಡು ನಗುವರ ಮುಂದೆ ಕಾಲೆಡವಿ ಬಿದ್ದಂತೆ ।
ಭಂಡುಮಾಡಿದ್ಯೋ ಜಗದ್ಭಂಡ ನೀನೆಲವೊ ॥ ಅಂದಚಂದಗಳ್ಯಾಕೆ
ಗಂಧಲೇಪನವ್ಯಾಕೆ । ಸಂದಟಿತವಾದ ಹಾರಾವಳಿಗಳ್ಯಾಕೆ ॥ ಈಕೊರಳೊ
ಳಗೆ ಈಸೊಗಸು ಈಶ್ಯಂಗಾರ । ಕಾಸುಬಾಳದು ನಿನ್ನಗಲಿ ಓರ್ವಳರಲೂ ॥
ಅನ್ನೋದಕವ ಕೊಂಡರೆ ನಿನ್ನ ಪಾದವೆ ಸಾಕ್ಷಿ । ಬೆನ್ನುಹಚ್ಚಿನೋಡು
ಹಾಸಿಕೆಗೆ ಎನಗೆ ದೀಕ್ಷೆ ॥ ಬಿಳಿದೊಸ್ತವನುಟ್ಟು ಭಸಿತವ ಪೂಸಿ ।
ಯಾಸನವ । ಪುಲಿಚರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಶಕ್ತಿಯ ಪೂಜಿಸಿ ನಿನ್ನ ॥ ವಲಿ
ಸದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಲಲನೆಯಲ್ಲವೊ । ಸತ್ಯಭಾಮೆಯೆಂಬ ಹೆಸರೃಕೆ
ನಿನ್ನ ॥ ಕಲ್ಲಿನಂಥ ಮನಸು ಬೆಣ್ಣೆಸರಿಮಾಡಿ ಕರಗಿಸದಿದ್ದರೆ ನಾನು । ಹೆಣ್ಣೆ
ಕಣ್ಣಿಫುಬ್ಬಿಗೆ ನೋಡು ಕಡುದೂರವಲ್ಲ । ನಿನ್ನ ರುಕ್ಮಿಣಿ ನೀನು ಸುಖ
ದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀನಾಥ । ನನ್ನ ಗೊಡವೆ ನಿನಗೃಕೆ ಅಜನ ಪಿತನೆ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟಿತಾಳ.

ಕಂಡಿಯರ್ । ರಂಗನಗುಣ ಕಂಡಿಯರ್ ॥ ಕಂಡಕಂಡವಳನು ಕೂಡಿ
ವೊಂದನೆನ್ನ । ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನ ಪಾದಪದ್ಮಗಳಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕದ್ದು
ಬೆಣ್ಣೆಯ ಮನೆ ಪೊಕ್ಕಾ । ಸಿಗ । ಬಿದ್ದು ಬೈದರವರು ನಕ್ಕು । ಕಳ್ಳ ।
ಬುದ್ಧಿ ಬಿಟ್ಟುಬರಿ ಶುದ್ಧನಾಗಿ ಪ್ರ । ಸಿದ್ಧರಸುಗಳಂತೆ ತಿದ್ದಿತಿರಿಸುವದು ॥
ಕಂಡಿಯರ್ ॥ ೧ ॥ ತುರುವಕಾಯ್ದನು ಕೆಲಕಾಲಾ । ಗೊಲ್ಲ । ತರಳರಲ್ಲಿ
ತನ್ನ ಮೇಳಾ । ಅದು । ಮರದು ವಾಜಿಯರಥ ಕರಿಘಟಿವೀರರೋಳಾ ।
ಪರಿಪರಿ ವಿಭವಾದಿ । ಧೋರೆಯಾಗಿ ಮೆರೆವನ ॥ ಕಂಡಿಯರ್ ॥ ೨ ॥ ಚಂಡು
ಹಾರಿಸಿ ಬುತ್ತಿಹಿಡಿವಾ । ಗಾವು । ಗೊಂಡ್ಯ ಗೊಲ್ಲರ ಬೆನ್ನಿಲ್ಲೊರುವಾ ।
ಈಗ । ದಂಡುತೆಕ್ಕೆಯ ಕಾದು । ಕೊಂಡು ಸುದತಿಯಾರ । ಮುಂದಾಡ್ಯ
ಧರ ಸವಿ । ದುಂಡು ನಲಿವನಿವ ॥ ಕಂಡಿಯರ್ ॥ ೩ ॥ ಮುಂಜೆರಗಿನ
ಬುತ್ತಿಯಲ್ಲಿ । ಗುಲ । ಗಂಜಿ ಆಭರಣಾವುಯಲ್ಲಿ । ಈಗಾ ॥ ಕುಂಜರಗಮನೆ

ಯರ್ಕೂಡಿ ಪಡುರಸನ್ನಾ । ಭುಂಜಿಸಿ ನವರತ್ನ ಪುಂಜನಾಗಿಹನಿವ ॥
 ಕಂಡಿಯಾರ್ ॥ ೪ ॥ ಕುಚ್ಚಿಯಾ ಕೂಡಿದವನಲ್ಲಿ । ಚಿಕ್ಕ । ಶಬರಿಯಂಜ
 ಲಿಗ್ಗಿಸಾಲಿಲ್ಲಿ । ಅಬುಜದಳಾಕ್ಷಿಯರಷ್ಟಭಾರ್ಯರತಿ । ಪ್ರಬಲವಾಗಿ
 ರಾಜವಿಭವದಲ್ಲಿಹುದ ॥ ಕಂಡಿಯಾರ್ ॥ ೫ ॥ ನೀಲೆಭದ್ರೆಮಿಶ್ರೆವಿಂದೆ ।
 ಈ । ಬಾಲೆಲಕ್ಷಣೆ ಕಾಳಿಂದಿ । ಅನು । ಕೂಲೆ ಜಾಂಬವತಿ ಮೇಳಾದಿ
 ಪ್ರೇಮಸು । ಶೀಲೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಬಿಲ್ಲ । ದಾಲೆಯಂತಿವಳಿಗ ॥ ಕಂಡಿಯಾರ್ ॥
 ॥ ೬ ॥ ಆಗಲಿ ಅತ್ತಿತ್ತಗಲೀಸಾ । ಎನ್ನ । ಸೊಗಸು ಅಧರಲೇಸು ಗ್ರಾಸಾ
 ಮಾಡಿ । ನಗಧರ ಎನ್ನಯ ಮೊಗನೋಡಿ ಮಂದಹಾ । ಸಗಲಿಂದ
 ನುಡಿಸೆನ್ನಾ । ಹಗೆಯಳಾಳಾದನ್ನಾ ॥ ಕಂಡಿಯಾರ್ ॥ ೭ ॥ ಹೆಸರು
 ಗೊಂಡೇನು ಫಲವಮ್ಮಾ । ಎನ್ನ । ಉಸುರಿವಳಿಗೆ ಮುಟ್ಟಲಮ್ಮಾ । ಈ ।
 ಪಶುಕಾಯ್ತು ಗೊಲ್ಲಾನ ಪುಸಿಮಾತಾ ಪಾಠಿಸಿ । ವಶಮಾಡಿಕೊಳಬಂದ
 ವ್ಯಾಸನ ಹಚ್ಚಿದನಿವ ॥ ಕಂಡಿಯಾರ್ ॥ ೮ ॥ ಧೋರೆತನ ಲೇಸಾಯಿ
 ತಮ್ಮಾ । ಮುರ । ಹರ ಮುಂಗುತಿಗಾಳಾದಾನಮ್ಮಾ । ಪ್ರಾಣ । ದರಸಾ
 ಮಾಡಿದನಲ್ಲಿ । ವಿರಸ ಗೋಪಾಲೆನ್ನಾ । ದರಿಸಾದೆ ಸವತಿಯ । ಹರುಷಮಾ
 ಡಿದನಿವ ॥ ಕಂಡಿಯಾರ್ ॥ ೯ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ಮೆತಿಯೊಳು ಶಪಥವಮಾಡಿ ಸತ್ತಾಜಿತ । ಸುತೆ ಮಂದಿರಕ್ಕೆದಿದಳೂ ॥
 ಅತಿಹರುಷದಲಿ ಮಜ್ಜನಮಾಡಿ ಧೌತವಸ್ತ್ರವನುಟ್ಟು । ಗಂಧವ ಪೂಸಿ
 ದಳೂ ॥ ೧ ॥ ಮುತ್ತಿನ್ಣಾರವು ಹಾಕಿ ಮುತ್ತಿನೋಲೆಯನಿಟ್ಟು । ಮುತ್ತು
 ಕೈಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿದಳೂ ॥ ಮುತ್ತಿನುಂಗುರನಿಟ್ಟು । ಮುತ್ತಿನ ಮೂಗುತಿ ।
 ಅರ್ಧಿಂದ ನಾಸಿಕಕೆಟ್ಟು ॥ ೨ ॥ ಮುತ್ತಿನ ಬುಗುಡಿ । ಮುತ್ತಿನ ಹುವ್ವು
 ಮುತ್ತಿನ । ಸುತ್ತುಕಾಲುಂಗುರನಿಟ್ಟು ॥ ಮುತ್ತು ಕೆತ್ತಿಸಿದ ಪಿಲ್ಲಿಯ
 ನಿಟ್ಟು ಪಾದಕ್ಕೆ । ಮುತ್ತೈದೆ ಅನುವಾದಳಾಗಾ ॥ ೩ ॥ ಮುತ್ತು ಮಾಡಿಕ
 ನವರತ್ನ ತುಂಬಿದ ತಟ್ಟೆ । ಹತ್ತಿಲಿಟ್ಟಳು ಬಳವಿಡಿದೂ ॥ ಶಕ್ತಿಯಾ
 ಲಯಕಾಗಿ ಹೊರವಂಟಳಬಲೆಯು । ಮೊತ್ತದೋಳ್ಳದಕರಿಯಂತೆ ॥

|| ೪ || ಪೊರಮಟ್ಟು ಪಾದಕೆ ಎರಗಿದಳ್ಳಗದಂಬಾ | ಕರುಣಾದಿ ರಕ್ಷಿಪ
 ಕೆನ್ನಾ || ಸ್ವರ್ಣಪುಷ್ಪಗಳಂಜಲಿಯಿಂದಾ ದೇವಿಯ | ಚರಣಕ್ಕೆ
 ನೀವಾಳಿಸಿದಳೂ || ೫ || ಹಾಕುತಾಸನ ತಾನು ಏಕಮನಸಿನಿಂದ | ನೂಕೆಸಿ
 ಪರಿತಾಪವನೂ || ಲೋಕೈಕನಾಥ ಈಶ್ವರನರ್ಥಾಂಗಿನಿಯ ಮನೋ |
 ನ್ಯಾಕುಲದಿಂದ ಧ್ಯಾನಿಸಿದಳೂ || ೬ || ಹೊನ್ನ ಕಲಶದಗ್ರೋದಕವಲಲ
 ನೆಯರು | ಸ್ವರ್ಣತಟ್ಟಿಯೊಳರಿಸಿದರೂ || ಪುನ್ನಾಗ ಜಾಜಿಮಲ್ಲಿಗೆ ರಕ್ತ
 ವರ್ಣದ್ದೂ | ವನ್ನೆ ದೇವಿಗೆ ತಂದಿರಿಸಿದರೂ || ೭ || ಅಗರುಚಂದನಗಂಧ
 ಅರಸಿನ ಬುಕ್ಕಿಟ್ಟು | ಸೊಗಸಾದ ಅಚ್ಚಕೇಸರದಾ || ತೆಗೆಸಿಟ್ಟು ಗಂಧ
 ಬಟ್ಟಲ ತುಂಬಿ ಮೃಗನಾಭಿ | ತರಿಸಿಟ್ಟರಬಲೆಯರಾಗಾ || ೮ || ಬಿಲ್ವ
 ಪತ್ರೆಯು ಮಾಂದಳರು ಉತ್ತರಣೆಯು | ಸಲ್ಲಲಿತವಾದದೂರ್ವೆಗಳೂ ||
 ಚಲ್ವಕೆಂದಾವರೆ ಚಾರುನಾಗಸಂಪಿಗೆ | ಅಲ್ಲಿಟ್ಟರಾಗ ಹರುಷದಲಿ || ೯ ||
 ಚಂದ್ರತುಂಬಿದ ಕರಡಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆ ಭರಣಿ | ಅಂದವಾದೂದುಕಡ್ಡಿಗಳೂ ||
 ಮಂದಾರಮಾಲೆಯ ತಂದಿರಿಸಿದರಾಗ | ಮಂದಗಮನೆಯರುತ್ತವದಿ ||
 || ೧೦ || ಮಜ್ಜನಗೈಸಿ ದಿವ್ಯಾಂಬರವನುಡಿಸಿದಳು | ಧೂರ್ಜಟಸತಿಗೆ
 ನೇಮದಲಿ || ಮಜ್ಜನಕಳೆ ಗಂಧಲೇಪನ ನಿನಗೆಂದು | ಉಜ್ಜುಗದಿಂದ
 ಮಾಡಿದಳೂ || ೧೧ || ಸಿರಿವೊಗಕರಸಿನವೆರಸಿ ತಿಲಕವನ್ನು | ಮೆರವ
 ಭಣೆಯೊಳರಿಸಿದಳೂ || ಎರಳೆಗಂಗಳಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆಹಚ್ಚಿ ಚಂದ್ರವ | ಸುರಿ
 ದಳು ಬೈತಲೆಗಾಗಾ || ೧೨ || ಮುತ್ತಿನ ದಂಡೆಯ ಮುಡಿಸಿ ಅಭರ
 ಣವ | ತೆತ್ತಿಸಿಟ್ಟಳು ದೇವತೆಗೆ || ಸುತ್ತಿಟ್ಟ ಜಾಜಿಮಲ್ಲಿಗೆ ಹಾರಗಳೆತ್ತಿ |
 ಕಾತ್ಯಾಯನಿಗರ್ಪಿಸಿದಳೂ || ೧೩ || ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆಯು ಮೊದಲಾದ
 ದೂರ್ವಾಂಕುರ | ವಲ್ಲಭೆಗರ್ಪಣೆಮಾಡಿ || ಎಲ್ಲಕುಸುಮಗಳ ಸುರಿ
 ವುತ ಶಂಭುವಿ | ನೊಲ್ಲಭೆಯ ಪೂಜೆಮಾಡಿದಳೂ || ೧೪ || ಬೆಳಗುವ
 ದೀಪಾವಳಿ ತಾರೆಗಳೊಳು | ಹೊಳೆವ ಶಶಿಗಳೆರಡಂತೆ || ಹೊಳದ
 ಪೂಜ್ಯಳು ಪೂಜಿಸುವಪರಿವಾರ | ಕಳಕಳ ಪಾರ್ಶ್ವಗಳಿಂದಾ || ೧೫ || ಅಗ
 ರಿನ ಧೂಪವು ನಗಜಾತೆಗರ್ಪಿಸಿ | ಸೊಗಸಿಂದ ಕಡ್ಡಿಬತ್ತಿಗಳೂ ||
 ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂದಲಿ | ವೊಗನೋಡಿ ಬೆಳಗುತ | ನಗಧರನೊಲಿಮೆ

ಬೇಡಿದಳೂ || ೧೬ || ಪಡುರಸಾನ್ನದ ನೈವೇದ್ಯವ ಕೊಟ್ಟಳು | ಶರಗಿಂದ
ಮರೆಯಮಾಡಿದಳು || ಹರನ ಪಟ್ಟದರಾಣಿ ಮಾಧವನಧರದ | ಮಧುವ
ಯೆನಗುಣಬಡಿಸೆಂದು || ೧೭ || ಬಿಳ್ಳೆಲೆ ಸುಣ್ಣ ಕರ್ಪೂರದಡಿಕೆಯ
ಹೋಳೂ | ಭೆಳ್ಳನೆಲೆ ಕಾಚುಕಾಯಿಪತ್ರೆ || ಉಳ್ಳ ತಾಂಬೂಲವ ಹರ
ನಪಟ್ಟದರಾಣಿ | ಕೊಳ್ಳೆಂದು ವಿನಯಮಾಡಿದಳೂ || ೧೮ || ಧೂಪವನೆತ್ತಿ
ದಳು ದೀಪದ ಬೆಳಕಿಲಿ | ಆಪಾರ್ವತಿಗೆ ಹರುಷದಲಿ || ಶ್ರೀಪಾದಕೆ ತಂದು
ಬೆಳಗಿದಳಾರತಿ | ಖ್ಯಾಪಿಖ್ಯಾಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಡಲು || ೧೯ || ಪುಷ್ಪಾಂ
ಜಲಿಯ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಆನಂದ | ಬಾಷ್ಪಗಳಿಂದ ಮೈಮರದು || ಸುಪ್ರಸ
ನ್ನಳು ಎನಗಾಗೆಂದು ದೇವಿಯ | ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು ಮರೆಹೊಕ್ಕು || ೨೦ ||

ರಾಗ ಪಾಡಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಲಿಂಬಾ ಪಾಲಿಸೆ ಜಗ | ದಂಬಾ ದಯಮಾಡು ಜಯ | ಸ್ತಂಭಾ ಶೋಭ
ನನಿತಂಬಾ || ನಂಬಿದೆ ನಾನಿನ್ನು | ಹಂಬಲಮಾಡಿದೆ | ಶಂಭುವಿನಧಾಂಗಿ
ನೀ ಅಂಬುಜವದನೆ || ಪಲ್ಲ || ಶಶಿಧರರುದ್ರನ್ನು ರಾಣಿ ವರದೆ ಕಲ್ಯಾಣಿ |
ಕಿಸಲಯಪಂಕಜಪಾಣಿ | ಹಸುಮಗಳೇನಾ | ನುಸುರಿದ ಶಪಥಕೆ | ಪುಸಿ
ಯಮಾಡದೆ ಸ್ಥಾ | ಪಿಸಿ ಶೌರಿಯ ಎನ್ನೊ | ಶವಮಾಡು ನೀ | ಬಿಸಜಾಂಬ
ಕಿಯೆ | ಅಸಮುದಯಾಳು ನಿನ್ನ | ಬಸುರಿಲಿ ಬಂದೆ || ೧ || ಭೃಂಗಾಕುಂ
ತಳೆ ನೀಲವೇಣಿ ಲಲಿತವೃದುವಾಣಿ | ಶೃಂಗಾರ ಸೊಬಗಿನ ಶ್ರೇಣಿ |
ಹೆಂಗಳೆ ನಾ ನಿನ್ನ | ಕಂಗೊಳಿಸಿದೆನೆ ಆ | ನಂಗನಯ್ಯ ಸಿರಿರಂಗನ
ಕೋಮಲ | ಅಂಗಸಂಗಕ್ವಾರೈಸುವೆ ಎನಗಿದು | ಮಂಗಳಮಾಡಿಸು
ಮಮ ದೇವತೆಯೆ || ೨ || ಮಂದಸ್ತಿತ ಮುಖಾರ | ವಿಂದಾ ಸುರಮುನಿ
ವೃಂದ ವಂದಿತಪಾರ ಭ | ಕ್ತಿಂದಾ | ಕಂದೆರದೀಕ್ಷಿಸು ಕರುಣಾರ್ಣ
ವಳೆ | ಸುಂದರವಚನದಿ ಶುಭವಾಕ್ಯವ ಕೊಡು | ಕಂದರ್ಪನಪಿತ ಕೃಷ್ಣ
ತಾನೆ ಬಲು | ವಿಂದ ಬರುವದಯ | ವಂದು ನೀಮಾಡಿ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ಸುರನದಿ ಜಲದಿಂದ ಸುರನದಿಗೆ ಅರ್ಘ್ಯ | ಎರವಂದದಿ ಮಹಾಕಾಳಿ |
ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಗೆ ಸಿರಿಯರಸನೊಲಿಯಲೆಂದು | ವರರೂಪೆ ವರವಿತ್ತಳಾಗ ||

|| ೧ || ಚಂದಿರಮುಖಿಗಪ್ಪಣೆಯ ಕೊಡಿಸಲಾ । ನಂದದಿಂದೊಂದಿಸೆ
ಪದಕೇ || ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷ ಸತ್ಪ್ರಜಿತತರಳೆಗುಮೆ । ಗಂಡನೊಲಿಸಿಕೊಡಿ
ಸಿದಳೂ || ೨ || ಬೆಲ್ಲಾದ ಹಾಲಿಗೆ ಬೆಲ್ಲಾನ್ನೆವೆದ್ಯಾ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ।
ನಲ್ಲೆ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ ಕನ್ನಿಕೆಗೆ || ಗೊಲ್ಲಾರಾ ಕುಲದೀಪನಧರಪಾನೌತಣ ।
ದಲ್ಲಿ ತಂದಿಟ್ಟಳು ಅಂಬಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಕೊಟ್ಟಿನೊರವ ಕೊಟ್ಟಿನೊರವ ಸತ್ಯಭಾಮಿನಿ || ಕೃಷ್ಣಮನೆಗೆ ಬಂದ
ನಾದಯವಿಟ್ಟಿ ಕಾಮಿನಿ || ೧ || ಹರಸಿದೆನೇ ಭಕುತಿಗಂಗೀಕರಿಸಿ ಆ ।
ಕರುಷಣ ನಿನ್ನತ್ತಮಾಡಿದೆ ಸರಸಿಜಾಕ್ಷನ || ೨ || ಅಂಜಬೇಡ ಅಂಜ
ಬೇಡ ಅಭಯವಿತ್ತಿನೆ । ಕಂಜಲೋಚನ ಕೃಷ್ಣನ ನಿನ್ನಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿನೆ || ೩ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಆದಿತಾಳ.

ಕೊಳೆಯು ಕೊಟ್ಟಮಾತಿಗೆ ಹರುಷಿತಳಾಗಿ । ಕಾಲಿಗೆರಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂ
ಡೂ || ಆಳಿಯರೊಡಗೂಡಿ ಮೇಲ್ಮನದಿ ನಗುತ ತ । ನ್ನಾಲಯ ಪೊಕ್ಕ
ಳುತ್ಸವದಿ || ೧ || ಆರೋಗಣೆಯ ಮಾಡಿದಳುಬ್ಬಿನಲಿ ಕೈಗೆ । ಗೀರು
ಗಂಧವ ಹಚ್ಚಿದಳು || ಮಾರಿದ್ದಪರಿತೋಷಿತಳಾಗಿ ಫಣಿಗೆ ಕ । ಸ್ತೂರಿ
ತಿಲಕನಿಟ್ಟಳಬಲೆ || ೨ || ಮನಕೆಬಂದಾಭರಣಗಳೆಲ್ಲವನಿಟ್ಟು । ಕನಕ
ಲತೆಯಲಿ ರಾಜಿಸುವಾ || ಘನತರವಾದ ಸೀರೆಯನುಟ್ಟು ಕುಪ್ಪಸ । ತನು
ಕೆಕ್ಕರಿಸುವಂತೆ ತೊಟ್ಟು || ೩ || ಬಿಳಿಯಲೆ ಮೆಲುವುತ ಹಾವಿಗೆಯನು
ಮೆಟ್ಟು । ಚೆಲುವ ಹಂಸದ ಗಮನದಂತೆ । ಉಳ್ಳ ಅದರಣೆ ಪಾದಾ
ವಧಾನಜತನ । ದಲ್ಲಿ ಯೇರಿದಳು ಸಜ್ಜೆಯವಾ || ೪ || ಹತ್ತಿಕುಳಿತಳು
ಪೀಠವ ಸುಡತಿಯರೊಳು । ಅತ್ಯಂತ ಅತಿಶಯದಿಂದಾ || ಸತ್ಯಭಾ
ಮೆಯು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪದದಲ್ಲಿ । ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಧ್ಯಾನಿಸಿದಳೂ || ೫ ||

ದ್ವಿಪದೆ.

ಇದುವೇನು ಸೋಜಿಗವೊ ಎನ್ನ ಜೀವ ಮರುಗುತಿದೆ । ಕಡಡಿತಂತಃ
ಕರಣ ಕಾಯ ತಲ್ಲಣಿಸುತಿದೆ || ಕರಗುತಿದೆಯೆನ್ನ ಮನಸು ಕಡುದೈನ್ಯ

ದಬಲೆಯ ಮೇಲೆ । ಎರಗುತಿದೆ ಎನ್ನ ಮನಸು ಎಂದಿನಂತಲ್ಲ ॥ ಏನು
ಮಾಯವಿದೆಲ್ಲ ವಿಧಿತಾನೆಬಲ್ಲ । ಮಾನಿನಿವಿಲಾಸ ಹೆಚ್ಚಿತು ಎನಗೆ
ತಾಸ ॥ ಆರ್ತಳಾದವಳ ನಾನಾದರಿಸಲಿಲ್ಲ । ಸ್ವಾರ್ಥಮಾಡಿದೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ
ನನ್ನದಲ್ಲ ॥ ಪತ್ರಬರದರೆ ನಾನು ಪಾಠಿಸಲಾದೆ । ಮಿತ್ರಿಯನು ಕಳುಹಿ
ದರೆ ಮನ್ನಿಸಲಾದೆ ॥ ಲಲಿತಾಂಗಿ ತಾನೆಬರೆ ನೋಡಿ ನುಡಿಸದಲಿದ್ದೆ ।
ಭಲದಿಂದ ರುಕ್ಮಿಣಿಯೊಳು ಜೂಜನಾಡುತ್ತಲಿದ್ದೆ ॥ ಸಥೆಮಾಡಿ ಎನಗೆ
ನುಡಿದಳು ಮನಕೆ ಬಂದಂತೆ । ಹಿತಮಾಡಿ ನಾನವಳ ಹತ್ತಿಲಿಕರದವ
ನಲ್ಲ ॥ ಎಷ್ಟು ನೋಯಿತು ಮನವು ಎನ್ನ ತಾತ್ಪರಕ್ಕೆ । ಕಷ್ಟಬಡಿಸಿದೆ
ನಯ್ಯೊ ಕೋಮಲಾಂಗಿಯನು ॥ ಕೊರಳಸಿರಬಿಗಿದು ಕಂಗೆಡುವಾಗ
ಅವಳ । ಕುರುಳ ತಿದ್ದುತ ಗಲ್ಲವಿಡಿದು ಮುದ್ದಿಸಲಿಲ್ಲ ॥ ಮುಡಿಬಿಚ್ಚಿ ಬಿನ್ನಿ
ನಲಿ ಜಡವ ಸಮಯದಲಿ । ಕುಡುತೆಕಂಗಳಧಾರೆ ವರತೆಗೊಂಡಿರಲೂ ॥
ಜರಿವ ರಾಗುಟೆಚಾರಿ ಹೆರಳು ಭಂಗಾರ । ಸರಳಮುತ್ತಗಳು ಸರಿದು
ಉರುಳುವ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ॥ ಕೆಮ್ಮೋವಿವಣಗಿ ಕಸ್ತೂರಿಲಕ ಬೆವರಿನಲಿ ।
ನಣ್ಣೊಗವ ಪಸರಿಸಿ ತಲೆಬಾಗಿ ಅಬಲೆ ॥ ಎಲ್ಲೆ ಕಾರಿಣ್ಯ ಎನಗ್ಯಾಕೆ ಸಂ
ಧಿಸಿತೊ । ಸಲ್ಲಿತ ವಚನಗಳು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ॥ ಅರಸುಮಗ
ನಿಗೆ ಹೊಗೆಯನಿಟ್ಟು ಬಳಲಿಸಿದಂತೆ । ಪರುಷವಾಷಾಣವನು ಸಮ
ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಂತೆ ॥ ಬಾಳೆಹಣ್ಣಿಗೆ ಗರಗಸವಕೊಂಡ ತೆರನಂತೆ । ಕಾಲ
ಬಲವಂತ ಕಾರಿಣ್ಯದವ ನಾನಲ್ಲ ॥ ಕೆಟ್ಟಿನೀ ದ್ವಾರಕಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಮಡುವು
ಧುಮಕಲೊ । ಬಿಟ್ಟದ ಮರೆಯಹೊಗಲೊ ಭೂಮಿವಳಬಗಿದು ಹೊಗ
ಲೊ ॥ ಈಶಶ್ಚಾತ್ಮಪದಿಂದ ರೂಪತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳಲೊ । ಕೋಪದಿಂದೊ
ಡದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊರಗಾಗಲೊ ॥ ಜಗವ ದ್ವಿಜರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಜಟಿ
ಧಾರಿಯಾಗಲೊ । ಅಗಲಿ ನಾನಿರಲಾರೆ ಆಯತಾಕ್ಷಿಯಳ ॥ ವನಿತೆ
ತಾಸಕೆ ನಾನು ವನವಾಸಿಯಾಗಲೊ । ದನಗಾವಿ ನಾ ಹೋಗಿ ದಿಗ್ವಸ್ತ
ನಾಗಲೋ ॥ ಹರುಷದಿಂದರಸಿದ್ದ ಮಂದಿರಕೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ವಾಜಿಯನು ।
ಹಾರಿಸಲೊ ಏನುಪಾಯವು ಮಾಡಲೆಂದು ॥ ಕರಿವರದಕೃಷ್ಣ ಮಾನಿ
ನಿಯಮನ ತಿಳಿದದಕೆ । ಧರಿಸಿದನು ಕೊರವಂಜಿ ರೂಪವಾಕ್ಷಣದಿ ॥

ರಾಗ ನಾಟ, ಝಂಪತಾಳ.

ಔಮಜಯ ಜಗನ್ನಾಥ ಜಯಸುಪರ್ಣವರೂಢ | ಜಯಕೌಸ್ತುಭಾ
ಭರಣ ದುರಿತಹರಣಾ || ಜಯಪೀತವರಣ ಆವರಣ ದೈತೇಯಹರಣ |
ಜಯಭವೋತ್ತರಣ ಜಯತೀರ್ಥಚರಣಾ || ಜಯಜಯಾ || ೧ ||
ವಾರಿಜಾಸನ ತನಯ ನಾರದಮುನೀಶ ಸುರ | ಪಾರಿಜಾತದ ತರುವಿ
ನೊಂದು ಕುಸುಮಾ || ದ್ವಾರಕೇನಿಲಯ ಅಚ್ಯುತಗೆ ಕೊಡೆ ಸ್ನೇಹ
ದಿಂ | ನಾರಿರುಕ್ಮಿಣಿಗಿತ್ತ ನೆವದಿಂದಲಿ || ಜಯಜಯಾ || ೨ || ಶ್ರೀರಮ
ಣನೊಡನೆ ಸತ್ಪ್ರಜಿತಕ್ಷೇತಿಪ ಸುಕು | ಮಾರಿ ಮುನಿದರೆ ಶೌರಿ ಕರುಣ
ದಿಂದಾ || ವಾರಿಜಾಕ್ಷಿಯ ಮನವಿಚಾರಮಾಡುವೆನೆಂದು | ನಾರಾ
ಯಣೇಯೆಂಬ ಕೊರವಿರೂಪಾದ || ಜಯಯಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಸಾರಂಗ, ಆದಿತಾಳ.

ಔಡೆಬಿಚ್ಚಿ ಸಂಪಿಗೆಣ್ಣೆಯ ಹಚ್ಚಿ ನಲುವಿನಲಿ | ಜಡಿವುತಿರ್ಪವು ಜಂ
ಘೆವರಸೀ ಕೇಶಗಳೂ || ವಡಮುರಿದ್ಧಿಕ್ಕೆ ವಾರಣದಿಂಗಲ್ಲಗಳಲ್ಲಿ | ಸುಳ
ಕುಂತಳಗಳಾ ರಚಿಸಿದಳು ಕೊರವಂಜಿ || ೧ || ಸ್ವರ್ಣಾಲತೆಗಳಿಂದಾ
ವರ್ಣಾವಾಗಿದ್ದ ನೀಲ | ವರ್ಣಾದ ಚಾರುಪಾವಡದಿ ಸಡಗರದಿ || ಕುರು
ಳುಗೂದಲು ತಿದ್ದಿ ಕಸ್ತೂರಿತಲಕವ | ಧರಿಸಿದಳು ಮೆರವಾ ಫಣೆಯಲ್ಲಿ
ಆರ್ಥಿಯಲಿ || ೨ || ಹರುಷಾದಿಂ ಪಂಜೀನೊಲಿಯನಿಟ್ಟು ಕರ್ಣದಲಿ |
ಧರಿಸಿದಳು ಕುಚ್ಚೂಮುತ್ತಿನ ಬಾವುಲಿಗಳಾ || ಬರಸೀ ಹಚ್ಚಿಯ ಬಟ್ಟು
ಫಣೆಯ ಅರಳೆಲೆಯೂ ಮುದ್ದು | ಸುರಸೀ ಶೋಭಿಸಿತು ಕೊರವಿಗೆ
ಎನೆಂಬೆ || ೩ || ಹತ್ತುಬೆರಳಿಗೆ ವಜ್ರಕೆತ್ತಿಸಿದುಂಗುರ | ಗುತ್ತಾಪಟ್ಟಿಗೆ
ಹಚ್ಚಿಮಣಿಯಣ್ಣೆನೂಲೂ || ದುತ್ತಾಮಾಯಾರಾಣಿ ಸುರಹೊನ್ನ
ಪಾದಾ | ಸರಶಕ್ತೀ ಬಿರುದುಗಳಾಧರಿಸಿದಳೂ ಕೊರಳಿಂಗೇ || ೪ ||
ಶಂಖಮಣಿ ತಾವರೇಮಣಿ ಕರ್ಪುರಮಣಿಯೂ | ಬಿಂಕಾದ ತುಲಸೀ
ಮಣಿ ಗಂದದಾಮಣಿಯೂ || ವೊಂಕಾದಿಂ ಪುಟಿಕಾದಾಮಣಿಗಳ್ವಾರ
ಗಳಾ ಬಿರಿ | ದಂಕಾ ಕೊರವಂಜೀ ಧರಿಸಿದಳೂ ಕೊರಳಿಂಗೇ || ೫ ||

ಗುಲಗಂಜೀಸ್ತರಾವು ಗುರತೀಗ್ಲಾಕಿದಳೂ । ಹೊಳೆವ ಯಂತ್ರಗಳೂ
ಮುಂದಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿ । ಧಳಧಳಸುವ ಪಿಂಞತೂರಾಯಿಗಳನಿಟ್ಟು । ಸುಳ
ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದಳೊನ್ನಂಟಿ ॥ ೬ ॥ ವಂಟೆಬೆರಳಿಗೆ ಸುತ್ತ ಮೇಂಟಿ
ಕೆಗಳನಿಟ್ಟು ಗೋ । ರಂಟೀ ಹಚ್ಚಿದಳೂ ಪದಕರ ನಖಗಳಿಗೆ । ಕಂಠಕ
ಕಣುದೃಷ್ಟಿತಾಕಾದಿರಲೆಂದು ಕಲ । ಕಂಠಿ ಗಲ್ಲಕೆ ಕಪ್ಪಾನಿಟ್ಟು ವಪ್ಪಿ
ದಳೂ ॥ ೭ ॥ ಸಂಪೀಗೆ ಜಾಜಿಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಟ್ಟುನೊಲ್ಲಿ । ಇಂಪಾದ ಕ್ಯಾದೀಗೆ
ಸುರಹೊನ್ನೆ ಝಲ್ಲಿ ॥ ತಂಪೀನ ಮದನಬಾಣದ ಪಾರಿಜಾತದ । ಗುಂ
ಪಿನ್ವಾರಗಳಾ ಧರಿಸಿದಳೂ ಕೊರಳಿಗೆ ॥ ೮ ॥ ಕಂಬುಕಂಧರೆ ಚಲ್ವ
ಮುಂಗಯ್ಯಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀ । ಗಂಧಾ ಲೇಪನವಾ ಮಾಡಿದಳೂ ಉತ್ಸಹದಿ ॥
ತುಂಬಿದ್ದುವಿನಾ ಕುಪ್ಪಸತೊಟ್ಟು ತೋಳಿನಲಿ । ಬೊಂಬೆಪಟವಾ
ಳಿಯ ಬಿಗಿಬಿಗಿದುಟ್ಟು ॥ ೯ ॥ ಶಳದುಮಲಗಂಟೂ ಸಿಂಗನ ಬೆನ್ನಿನಲಿ
ಕಟ್ಟಿ । ಹೊಳವ ರತ್ನದವುಟ್ಟಿ ಬಲಗಯ್ಯಲ್ಲಿಡಿದೂ ॥ ನಲವಿಂದ ನವಿ
ಲಗರಿ ನಳವಡಿಸುತಲಿ । ಮೊಳಗೂವ ಕೆನ್ನರಿ ಹೆಗಲಾಮೇಲಿಟ್ಟು ॥
॥ ೧೦ ॥ ಗಲ್ಲಾದಲೊತ್ತಿದ ಬಾಯಿದೊಂಬಲಕರ । ಹಲ್ಲ ತೋರಿಸು
ವಂತೆ ಕಿರಿನಗೆ ನಗುತಾ ॥ ವಲ್ಲಭೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಯ ಮೊಗವಾ ನೋಡು
ತಲಿ । ಪುಲ್ಲನಾಭನು ಕೊರವಂಜೀ ರೂಪಾದಾ ॥ ೧೧ ॥ ಕಾಲಾನೂ
ಪುರ ಝಣಝಣಝಣರೆನುತಾ । ಮೇಲಾದ ಸ್ವರದಿ ಗಾಯನವ
ಮಾಡುತ್ತಾ ॥ ಆಲಯ ಹೊರವಂಟು ರಾಜಬೀದಿಯಲಿ ಬ । ಹಳಾ
ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳಾಗ ॥ ೧೨ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ, ಅಟತಾಳ.

ಭೈರವಾನಾತ್ರಿತೆ ಯೆನ್ನಾ ವೈರಿಗಳಾ ಹಲ್ಲುಮುರಿಯೆ ಬಿರಿದಾಹೊ
ತ್ತಿಗೆ ನಾನಿನ್ನಾ । ಮರೆಯಾಬೇಡೆನ್ನಾ ॥ ಸೈರಿಸಾದವರ ನೀನು ಶೀಕ್ಷಿ
ಸಾಬೇಕೆ ಸಾದೇವಿ । ಸರಿಯಿಲ್ಲದಾ ಶಾಕಂಭರೀಶಾಂಭವೀತಾಯಿಾ ॥
॥ ೧ ॥ ಭಕ್ತೀಮಾಡಿದೇ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಕಾತ್ಯಾಯನೀಮಹೋದರಿ । ಮುಕ್ತಿ
ಕೇಶೀಮಹಾಕರಾಳ ಕೇಳೆ ಮಹಾಕಾಳ ॥ ಸತಿಯಾರೊಳಗೆ ಶಿವಸತಿ

ನೀನೆನಿಸಿಕೊಂಡೆ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳೆ ಎನ್ನ ಮಾತಾನೂ ಯೇಶಿವದೂತಿ ||
 || ೨ || ಚಪ್ಪನ್ನಾದೇಶವನ್ನು ತಪ್ಪಾದಾಲೆ ತಿರುಗುವೆ | ಕಪ್ಪುಗೊರಳನ
 ಧಾಂಗೆನೀ ಕೃಷ್ಣಾಪಿಂಗಲೆ || ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೆ ಎನ್ನ ಮಾತಾ ಕಪ್ಪುನಿಟ್ಟು
 ಜಗಕೆಲ್ಲಾ | ಉಪ್ಪುಕಾರಾ ಮಾಡೀತೋರುವೆ ಯೇ ತಪ್ಪಿನಿಟ್ಟು || ೩ ||
 ವಿಕಟಾಂಗೀ ಎನ್ನ ನೀನು ಪ್ರಕಟೀಸೀಡೆ ಕಾರಣ || ಮಹಾಪ್ರಭಾಕರ
 ಗ್ವೇಳದೆ ಮೆಚ್ಚುಪಡದೆ | ಅಕಟಾ ನಿಸ್ಸವ್ಯಳೆಂದು ಅದನು ಕಾಯಿ
 ಬಂದು | ಭೃಕುಟೇವಿಲಾಸಿಭದ್ರೆ ಗುಣಸಮುದ್ರೆ || ೪ || ಹಿಂದೆ ನಾರದ
 ಸ್ವಯಂವರದರಿಧು ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ ಕೊರವ್ಯಾಗಿ | ಬಂದು ಹೇಳಿದೊಂದೇ
 ಮಾತಾನೂ ಸತ್ಯಮಾಡಿದೆ || ಬಂಧಾನದೊಳು ದೇವಕಿಗೆ ಕಂದನ:ತ್ಯ
 ಪ್ಪನಾ ಪೇಳಾ | ಬಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಕೊರವಂಜಿಗೆ ಬೆನ್ನಿಲಿಯಿದ್ದೆ || ೫ ||
 ಇಂದು ಎನಾಗೊಲಿಯಾಬಾರೆ ಇಂದ್ರಾಣಿ ರುದ್ರಾಣಿ ದಯ | ದಿಂದ
 ಲಾರ್ಯಾಧಾಕ್ಷಾಯಣಿ ಕೇಳೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಣಿ | ನಿಂದಲ್ಲಿ ನೀ ನೆಲೆಯಾಗೆ
 ಹೊಂದಿದಲ್ಲಿ ಕಲೆಯಾಗೆ | ಬಂದ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಲಿಯೆ ವದ
 ನಾದಿ ನಲಿಯೆ || ೬ || ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಾವನ್ನು ಪದರಾದಾಲೆ
 ತಿರುಗಿದೆ | ಯದುಕುಲೋತ್ತಮನ ದ್ವಾರಾವತಿಯೊಳಗಿನ್ನಾ || ವದನಾ
 ಶಂಕಿತವಾಗಿ ವಾಕೂಸಿದ್ಧಿಯಾ ಕೊಟ್ಟು | ಮುದದಿಂದಾ ಲೇಸೂ
 ತೋರಿಸಿ ಮಹಮೆವುಳಿಸೇ || ೭ ||

ಶ್ರೀ ||

ವಚನ.

ರಂಗೇಂದು ಕೊರವಿ ತನ್ನ ಇಷ್ಟದೇವತೆ ಕುಲದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾ
 ಡುತ್ತ ರಾಜಬೀದಿಯೊಳು ಬರುವ ಚಂದಾ

ರಾಗ ಯರಕಲಕಾಂಬೋಧಿ, ಆದಿತ್ಯಾಳ.

ಗಟ್ಟಲೋಮಿದಾ ವಾನಲುಗುಂಸೆ | ಚಟ್ಟಲೋ ಚಾಮಲೊ ಗಡ್ಡಿಲೊ
 ಬೆರಗೆ | ಹಟ್ಟಿ ಅವಲಕುಮ್ಯಾಂತಗಟ್ಟಿಗಾಗಲಗೆ | ತಟ್ಟಿಗಂಪಲಿಟ್ಟಿಕಡವ
 ಗಟ್ಟಿಚಲದೆತ್ತಿ || ೧ || ನಲ್ಲಿಕೂರಬದ್ಧಿಕೂರನಲ್ಲೇರುದೆತ್ತಿ | ಪಲ್ಲಿಲೋದಿ
 ರಗಿ ಪೋಲಿಮಾರ ಜೊನ್ನದೆತ್ತಿ || ಬಲ್ಲಿವಿಾತೋವೊಗನಿತೋನಸನ್ನು

ಗಿಸರಪಿಸ್ತಿ । ತೆಲ್ಲಮುಸಲಿ ಅತ್ತತೋರೊಟ್ಟಿಗಾಲಿದೆಸ್ತಿ ॥ ೨ ॥ ಬಿಚ್ಚು
ಮೆತ್ತ ಅತ್ತನೂರ ದಿಕ್ಕನರಪಿಸ್ತಿ । ಬಿಚ್ಚುಟಾನಿಮೊಗನಿಬಕ್ರೆ ದೆಚ್ಚು
ಶಾಲವಿಸ್ತಿ ॥ ಅಚ್ಚುಅಗಸೆಮಾನೆರೊಟ್ಟಿಬಿಚ್ಚುಬೆಲ್ಲಪಚ್ಚು । ಇಚ್ಚುಬಾರ
ದೀಂಟಿವಿವಾದ ಚಲ್ಲಬುಚ್ಚುಕೊಂಟಿ ॥ ೩ ॥ ಅಕಲೂವೀಕಲು ನಿಡುಗಂಟು
ಕಟ್ಟಿಕೊಂಟಿ । ಪೇಕನಬೊಟಿವೊಮಂಚಮೇಸುಕೊಂಟಿ ॥ ೪ ॥ ಎಕಚಿತ
ಮಾಸಾವಂಚಿ ಪದಾಲುಸೊಡುಕೊಂಟಿ । ಲೋಕಮೆಲ್ಲಜಡೆಸಂಪಿ ನೂನೆ
ಬೂಸಕೊಂಟಿ ॥ ೫ ॥ ಬುಕ್ಕುಪೆರದೆಚ್ಚಿನೆ ಮುಕ್ಕುಕಂಟಿಸ್ತಿ । ಲೆಕ್ಕಲೇನಿ
ಮಲ್ಲಿಪುಳು ಮೊಗರಿಪೂಲುದೆಸ್ತಿ ॥ ಅಕ್ಕಲಾಕುಅಮ್ಮಲಾಕುಗುಡಿಸೆವಪ್ಪಿ
ಗಿಸ್ತಿ ॥ ಇಕ್ಕಡೋಕೇರಿಲೋನಯರಕಜಪ್ಪವಸ್ತಿ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ಪಿ ಆದಿತಾಳ.

ಕೇರಿಕೇರಿಯೊಳಾಡುತ ಪಾಡುತ ವ । ಯ್ಯಾರದಿ ಮನೆಮನೆ ತಿರು
ಗೂತಾ ॥ ನಾರಿಮಣಿಯರಿಗೆ ಶಕುನವ ಹೇಳುತ । ಬೀರುತ ಸುಖವನು
ಸಾರುತ ॥ ಪಲ್ಲ । ಒಮ್ಮೆ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಮುಂದಕೆಯಿಟ್ಟು ನಡೆವಳು ।
ಒಮ್ಮೆ ವಯ್ಯಾರಮಾಡುವಳು ॥ ಒಮ್ಮೆ ನವಿಲಗರೆ ನಳವಡಿಸುತ
ಭ್ರೂಲ । ತೊಮ್ಮೆ ಏಲಾಸಮಾಡುವಳು ॥ ೧ ॥ ಒಮ್ಮೆ ಕಿನ್ನರಿಯನ್ನು
ಪಿಡಿದು ಪಾಡುವಳು । ಒಮ್ಮೆ ಪುಟ್ಟೆಯ ತಿರುವುವಳು ॥ ಒಮ್ಮೆ ಕಾಲಾ
ಟದಿ ನಲಿವುತ । ಒಮ್ಮೆ ಸೊಗಸುದೋರುವಳು ॥ ೨ ॥ ಅಮ್ಮಮ್ಮ ಇವ
ಳಾವದೇಶದ ಕೊಡುವೆಂದು । ಕೂರ್ಮಿಯೊಂದಲಿ ಪುರಜನರೂ ॥ ಹವ್ಯೂ
ಗಲ್ಲತ್ತಿನೋಡುತ ಹಗಲುಚಂ । ದ್ರಮನೆಲ್ಲದಿಸಿದನೆಂದೂ ॥ ೩ ॥ ದ್ವಾರಾ
ವತಿಯಲಿ ಬೀರಿತು ಹೊಸಸುದ್ದಿ । ಕೇರಿಕೇರಿಯೊಳೆಲ್ಲ ಬಿಡದೆ ॥ ಪಾರಿ
ಬಂದರು ದೂತಿಯರು ಸತ್ರಾಜಿತ ಸುಕು । ಮಾರಿಗ್ಗೇಳಿದರರ್ಥಿಯಲಿ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಅಟತಾಳ.

ಕೊರವಿ ಬಂಧಳಮ್ಮ ಈ ಪುರದೊಳಗೆ । ನೆರದಿದೆ ಜನವೆಲ್ಲವಂ
ದರಿದೇನ ಹೇಳಲಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ವಜ್ಜಾರೆಗಂಗಳೋ ಮದನಚಾಣಂ

ಗಾಳೋ । ಪೆಚ್ಚಿನ ಕುಚತಟವೋ ಸುವರ್ಣಫುಟವೋ ॥ ಬೆಚ್ಚಿದಮೃಗ
ಮಧ್ಯವೋ ಕಾಣಲಸಾಧ್ಯವೋ । ಅಚ್ಚನೀಲವೇಣಿಯೋ ಅಥವಾ
ಕಾಳಾಹಿಫಣಿಯೋ ॥ ೧ ॥ ರೂಪದಲಿ ರತಿಯೋ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವತಿಯೋ
ಪ್ರ । ತಾಪದಲ್ಲಿ ಸವಿತರಳೋ ಸುಧಾಕರಳೋ ॥ ಅಪುಣ್ಯವಚನದಿ ಶುದ್ಧ
ವಾಣಿಯೋ ಬ್ರಹ್ಮಾಣಿಯೋ । ನೂಪುರಕಾಲಾಟದಿ ಉರ್ವಸಿರಂಭಿಯೋ
ಸ್ಪರ್ಶಬೋಂಬಿಯೋ ॥ ೨ ॥ ಸುಳಿಕುಂತಳವೋ ಅಳಿಗಾಳಪಂಕ್ತಿಯೋ ।
ಹೊಳವಾ ಹಲ್ಲಳೋ ವಜ್ರದ ಸಾಲಗ್ನಳೋ ॥ ತಳಿರಧರವೋ ಅಥವಾ
ಮಧುರವೋ । ಇಳೆಯೊಳಿನ್ನಿವಳಾವ ಕೊರವಿಯೋ ಕಲ್ಪತರುವೋ ॥ ೩ ॥

ವಚನ.

ಕೈರವೆಂಬುವ ಸುದ್ದಿಯಕೇಳುತ । ಸರಸಿಜದಳಾಯತಲೋಚನೆ ॥
ಕರಿಕರೆಯೆಂದಟ್ಟಿದಳತಿ ವೇಗದಲಿ । ಪರಿಸರದೋಡಿದರಾಳಿಗಳಾವಳಿ ಎರ
ಗುವ ॥ ತೆರದಿಂದರವಿಂದಕೆ ಕೊರವಿಯ ಕರದರು । ಧೊರೆಸಾನಿಯು ಬರ
ಹೇಳಿದಳೆಂದು ॥ ೧ ॥ ಗುತ್ತಿಗೆಯಾಳಾದಗೆ ಯದುಪತಿಸುದ್ದಿ ನಾನೇನೈ
ಳುವೆ । ವಟ್ಟಿದಿಡಳು ನಮ್ಮೊಡತಿಯ ಸರಸವತಿ ॥ ಸುತ್ತಮುತ್ತಿದೆ ಮನ್ಮ
ಥನಾಳುಕುದುರೆ ಶಿವಸತಿ ನೀನೆಂದು । ಸತ್ತಾಜಿತಪುತ್ರಿ ನಿನ್ನನು ಕರೆಸಿ
ದಳೆ ॥ ೨ ॥ ಧೊರೆಸಾನಿಯು ಹೆಸರೇನೇಳಲೆ ಧೊರೆಯಾದವನೀದ್ವಾ
ರವತಿ । ಪುರದರಸೆದುವರ ಸಿರಿಕೃಷ್ಣನರ್ಥಾಂಗಿಯನಿಹದೆ ಎಲೆಲೆ । ಧೊರೆ
ಗಳ ಸಂಗವು ನಮಗ್ಯಾತಕೆ ಶುದ್ಧಪತಿವ್ರತೆ ಕೃಷ್ಣ । ಹರಳಿಗಧರವ
ಲ್ಲೆಮಗೆ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಛಿಂತರವಿನ್ಯಾಕೆ ನಾಸಿಂತಾರದವಳಲ್ಲಾ । ಕಾಂತೆ ನೆನಸಿದಳೆ ನನ್ನ
ಕರಿಯಲಟ್ಟಿದಳೆ ॥ ಸಂತೋಷವ್ಯಾತಮ್ಮ ಬಂದಳೆಂತ ನೀ ಹೇಳಮ್ಮ
ಬಿಲ್ಲ । ದಂಥಾ ಸಿಂಗಾಪುಟ್ಟಾಯೆನ್ನ ಮೊಲೆನುಣ್ಣಾನಮ್ಮ ॥ ಕಬ್ಬು
ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕಾರ್ಮುಕವಾ ಮಾಡುವನೂ ಕೈ । ಗಬ್ಬಿದಾ ಕುಸು
ಮಂಗಳ ಬಾಣವೆಂದೊಡವಾನೂ ॥ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಿ ನುಡಿಯಲ್ಲಾ ಶುಕ

ನಾಜಿಯೆಂದೇರುವನು ಇಂ . ತಬ್ಬರದ ಸುತನೆನ್ನ ಗರ್ಭದಲ್ಲುಟ್ಟಿದನೂ || ೨ || ಹುಟ್ಟುವೊದಲು ಮೊಲೆಯಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಕಂದಾ . ಪಟ್ಟದರಸಿ ಅಧರವುಂಡಾನಲವಿಂದಾ || ಕೊಟ್ಟುನೋಡುವೆ ಮೊಲೆಯ ಕಾಯಜನಿವನಮ್ಮಾ ನಡೆ . ಬಟ್ಟೆಯಾ ತೋರಿಸೆ ಬಾಲೆಯರ ಮನೆ ಗಮ್ಮಾ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ದೇವಕಿಯುದರದಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾ . ದೇವತೆಗಳನೆಲ್ಲ ಜನಿಸೆಂದಾ || ಕೋಲುಕೋಲೆನ್ನಾ . ಮುತ್ತಿನ . ಕೋಲುಕೋಲೆನ್ನಾ || ಪಲ್ಲ || ಮುನಿಸಂಕುಲನೆಲ್ಲಾ ಕಾನನತರು ಪಕ್ಷಿಗಳೂ . ಸನಕಾದಿಗಳಾವಿನ ಹಿಂಡಾದರು || ಕೋಲು || ಅನುದಿನ ತಪವಿದ್ದೂ ಜನಿಸಿದರೈ ಸುರರು . ದನುಜಾರಿಯ ಕೂಡಾಡುವ ಗೊಲ್ಲರು || ಕೋಲು || ೧ || ಹುಟ್ಟಿದ ಮಧುರೆಯೊಳೂ . ಬಿಟ್ಟೋಡಿದ ಗೋಕುಲಕೆ ಉ . ಶೃಷ್ಣನಂದನ ಮನೆಯೊಳಗಾದನು || ಕೋಲು || ಕೊಟ್ಟೆಳು ವಿಷಮೊಲೆಯ ಪೂತನಿ ಕೆಟ್ಟೆಳುಜಗವರಿಯೆ . ಸೃಷ್ಟಿಶ ನಲಿವುತ ವಲಿವಲಿದಾಡಿದ || ಕೋಲು || ೨ || ಶಕಟನಬಗದೊದೆದೂ ತೃಣಾಸುರ ವಿಕಟತನದಿ ಗೆದ್ದೂ . ತಗಲಿಸಿ ವರಳನು ತರುಗಳ ಮುರಿದಾ || ಕೋಲು || ಬಗೆಯದೆ ಬಕಸುರನಾ ಬಾಗಿಸಿ ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಂದಾ . ಹಗೆಯರಗಂಡಸುರರ ಮನೆಕೊಂಡಾ || ಕೋಲು || ೩ || ತುರುಗಾಯುತ ಬರುವಾ ತುರುಗಳ . ನೆರಳಲಿ ಕುಳ್ಳಿರುವಾ . ಸರಿವದ್ದೀಚಿಣಿಚಂಡುಗಳಾಡುವ || ಕೋಲು || ಬಿರಿಹಿಡಿ ಶಂಬಿಗಳಾ . ಬಿರಿಸಿನ ಘನಚಿಣಿಚಂಡುಗಳಾ || ಬಿರಿಸಿಲಿ ಹೊಡವನು ಲುತ್ತಿಯ ಹಿಡಿವನು || ಕೋಲು || ೪ || ಹೊಂಬಣ್ಣೊಸಬೆಳ್ಳಾ ಬಾನನ್ನ ತುಂಬಿಕಪಿಲೆಬೋಲ್ಕಾ . ಕೊಂಬಿನ ಚಂಚಾಕರೀ ಚಂಡಾ || ಕೋಲು || ಕೊಂಬುಕೊಳಲನೊದಿ ಬಾಯಲಿ ರಂಬಿಸಿಕ್ಕೊಡದೂ . ಅಂಬುಜ ವದನದಿ ಅವುಗಳ ಕೂಗುವ || ಕೋಲು || ೫ || ಅಚ್ಚುಕೆಂದಾವರೆ ಬಾರೆಬಾನನ್ನ ಮುಚ್ಚಿದ ಮುಸುಕಾವಿ . ಕೆಚ್ಚಲತುಂಬಿದ ಮುಖಾರವಿಂದಾ || ಕೋಲು || ಅಚ್ಚುತ ಅವುಗಳನು ಹಾದಿಯ . ಹಚ್ಚೊಂದಾವೇರಿ

ಮುಚ್ಚಿಸುತಿದ್ದನು. ಕೋಳಲೂದಿ || ಕೋಲು || ೬ || ಫಣೆಯಲ್ಲರಳೆ
 ಲೆಯೂ | ಪಾದದಿ | ಝಣರೆಂಬಂದಿಗೆಯೂ | ಕುಣಿದಾಡುವ | ಗೆಜ್ಜೆ ಫಿಲ್ಲು
 ಫಿಲುತೆನುತಲಿ || ಕೋಲು || ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ ಚಲುವಾ | ಮೂಣಿಕೆ | ಮಣಿ
 ಯಂದದಿ ಹೊಳವಾ || ಹವಣಗಾರ್ತಿಯೊಳ್ಳುಗಲ್ಲಿರಳಾಡುವ ||
 ಕೋಲು || ೭ || ಕಾಳಿಂದಿಯ ಧುಮುಕಿ | ಕಾಳಾಹುಫಣೆ | ತುಳಿದು | ತುಳ
 ಗತಿಯ ನಟನಾಟ್ಯವನಾಡಿದ || ಕೋಲು || ತೋಳದಂಡಿಗಿಮಾಡಿ | ಗೋ
 ಪಾಲಕರೊಡಗೂಡಿ | ಕೇಳಿಕೆಮಾಡಿದ ಗೋಕುಲದೊಳಗೆ || ಕೋಲು ||
 * ೮ || ಅಲಯಗಳ ಪೊಗುವಾ | ವಿಸಾಸಲ | ಹಾಲುಬೆಣ್ಣೆಯ ಕಳೆವಾ
 ಬಾಲೆಯಹಿಂದಟ್ಟಲು ಸಿಗದೋಡುವ || ಕೋಲು || ಸಾಳತಿಯಲಿ
 ಬರುವಾ | ಕರುಗಳ | ಕಣ್ಣಿಗಳನೆ ಬಿಡುವಾ || ಬಾಲಕರನು ಬಡಿದೋಡುವ
 ಕಾಡುವ || ಕೋಲು || ೯ || ಶೀರೆಯ ಶೆಳದೊವಾ | ಯಮುನಾ |
 ತೀರದ | ಕದವೇರ್ವಾ | ನಾರಿಯರೆಲ್ಲರ ಬತ್ತಲೆಮಾಡುವ || ಕೋಲು ||
 ವೀರಿದನಾಸವನಾ | ವರುಷದ | ಹಾರವ ಬಳಿದುಂಡಾಸಂತ | ಧಾರಿಗೆ
 ಗಿರಿಕೊಡೆಮಾಡಿದ || ಕೋಲು || ೧೦ || ಬಿಲ್ಲುಹಬ್ಬಕೆ ಹೋಗಿ | ಮಲ್ಲರ |
 ಹಲ್ಲುಮುರಿದುನೀಗಿ | ಬಲ್ಲಿದ ಕಂಸನ ಮುರಿದಿಟ್ಟು || ಕೋಲು || ಉಲ್ಲಾ
 ಸದಿ ಹೆತ್ತಾ | ತಾಯಿಯಕಡೆ | ಯಿಲ್ಲದೆ ಬಿಡಿಸಿ | ಸಲ್ಲಿಸಿ ಮುತ್ಯಗೆ ಪಟ್ಟವ
 ಗಟ್ಟಿದ || ಕೋಲು || ೧೧ || ದ್ವಾರಕೆಯಲಿ ಬಂದೂ | ಹೆಂಡಕನಾಯಿದು
 ಮದುವ್ಯಾಡಾ | ವಾರಿಜನಾಭನ ಮಾರ್ತೆಯ | ಕೇಳಿದೆ || ಕೋಲು ||
 ದೂರದಿಂದ ಬಂದೆ | ಶೌರಿಯ | ನಾರಿಯಳನು ಕಂಡೆ || ವೀರಿದಪರಿತ್ನೋ
 ಸದಿ ನಲಿದಾಡಿದೆ || ಕೋಲುಕೋಲೆನ್ನಾ | ಮುತ್ತಿನ | ಕೋಲುಕೋ
 ಲೆನ್ನಾ || ೧೨ ||

ಶ್ರೀ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅದಿತಾಳ.

ಮಿಂದಳೊಲುವಿನಲಿ ಬಾಗಿಲೊಳಗಾ | ನಂದದಿಂದಲಿ ಹಾಡುತಾ |
 ಸುಂದರಾಂಗಳೆ ಆರ | ನಿಂದಾಗಂಗಾಳೆ ಮುದ್ದು | ಮಂಗಳಪದದಿಂದಳಿಂಗ
 ಳವನೆ ಪೊಕ್ಕೂ || ಪಲ್ಲ || ಸೊಲ್ಲುಸೊಲ್ಲಿಗೆ ನಗುತಾ | ಚಲ್ಪ | ಮಲ್ಲಿಗೆ
 ರುಳ್ಳಿ | ಬೆನ್ನಲಿ ವಲಿವುತಾ | ಚಲ್ಪಾಧರದ ಬೆಳಗಾಬೆರಳ ತುಡಿ | ಮಲ್ಲಿ

ವಿಧಿಮು ನೋಡುತಾ | ಸಲ್ಲಲಿತದ ಸ್ವರಂಗನಿತ್ಯತ | ಹುಲ್ಲೆಗಿಂಗಳ
ನೋಟಿ ಹೃದಯದೊಳೊಡ್ಡಿಸುತ | ಪಲ್ಲವಪಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟೀಯದಿ
ರುಪುತ | ನಿಲ್ಲಿದಾರಡಿ ಕುಸುಮದಲ್ಲಿ ಎರಗಿದಂತೆ | ೧ || ನೃತ್ಯವೃತ್ತದಿಂ
ದಾಡುತಾ ಅಭಿನವಗ | ಕೆತ್ತಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತಾ | ಸತ್ಯಭಾಮೆಯ
ಮನಕೆ ಮಡನಸಂಗ | ದುಕ್ಕೊ ಹು ನೋಡೊಡೊರುತ || ಸಪ್ತತಾಳಗಳಿಂದ
ಸಂಗಮು ಮಾಡುತಾ | ಮುತ್ತಿನ್ದಾರಗಳೆಲ್ಲ ಉದರಾದೊಳೊಲವುತ |
ಕಸ್ತೂರಿತಲಕವ ಫಣಿಯಲ್ಲಿ ಬೆವರುತ | ಮತ್ತಾರವಿಂದಕಾದಿತ್ಯನೇರಿಗಿ
ದೊಡೆ || ೨ || ಮಧುರವಾಕ್ಯನಾಡುತಾ | ಮಾನಿನಿಯಳ | ಹೃದಯವ
ಕಡಡಿಸುತಾ | ಮುದದಿಂದ ಮೊಗನೋಡುತಾ | ತನ್ನೊಳುತಾನೆ ಕಿಲಿ
ಕಿಲಿ ನಸುನಗುತಾ || ಬೆದಂದೆರಳೆಯಂತೆ ಬಿಂಕೊಂಡು ನೋಡುತ |
ಸುಡತಿಯ ಮನವೆಲ್ಲ ಸೂರಿಯಮಾಡುತ | ಹುದುಗಿದ ಸಿಂಗನ ಎತ್ತಿ
ಮುದ್ದಾಡುತ | ಮಧುರಮಾವಿಗೆ ಶುಕ | ನೊದಗಿದ ಬಗೆಯಂತೆ |
ಬಂದಳೊಲವಿನಲಿ ಬಾಗಿಲೊಳಗಾ | ನಂದದಿಂದಲಿ ಪಾಡುತಾ || ೩ ||

ರಾಗ ಪಾಡಿ, ಕುರಗ ಯುಂಪೆತಾಳ.

ವಿರಹತಾಪವು ಹೆಚ್ಚಿತವ್ಯಾ ಇವಳೆಲ್ಲಿ | ಕೊರನೆ ಮನ್ಮಥ ಮಸದ
ಶರನೆ ಖಲೆಯವ್ಯಾ || ಪಲ್ಲ || ಪುರುಷರಲಿ ಮನವೆರಗಬಹುದೂ ದೇಶ |
ಚರಿಸುಪಳು ಚಿತ್ತ ಅಪಹರಿಸುವಳು ಅರಿದು | ದ್ವಾ | ಪರದಿಂತುಮಹಿ
ಮಾಗಬಹುದು | ಹತ್ತುಸಾ | ವಿರಕೆನ್ನ ಮನಸು ಅನ್ಯರಿಗೆರಗದು ||
|| ೧ || ರೂಪುಸರಿಹೆಣ್ಣು ನುಡಿಯಲ್ಲಾ | ಮಾಜ | ಲಾಪೆಯದು ಸುಭ
ಧೈಯ ಹೊಳವಿಕೆಲ್ಲಾ | ಕೋಪ ಅತ್ತಿಗೆ ಆಗಳಲ್ಲಾ | ಕೊರವಿಸ್ತು | ರೂಪ
ವೆಂದರೆ ಕಲಾಪ ಬರದಲ್ಲಾ || ೨ || ಯದುರಾಜನಾಗನಲ್ಲಿವ್ಯಾ |
ವದನರವನ ತಾಪರೆಳಂಗ | ಆದೆ ಪೋಲ್ವಡೆವ್ಯಾ | ಹದುರಹದುರವು
ಬಲ್ಲನವ್ಯಾ ಯುವತ್ಯಾಗಿ | ಸುಧೈಪ್ರಪಂಚದಿ ತ್ರಿದಶಂಗೊಲಿದನವ್ಯಾ |
|| ೩ || ಸಕಲಮಾಯವು ಬಲ್ಲನಲ್ಲಿ | ಹೆಣ್ಣಾಗಿ | ವ್ಯಕನುಪಾಯಿಸಿ ತ್ರಿಯಂ
ಬಕನುಳುಹಲಿಲ್ಲಿ | ಪ್ರಕಟಿಸಿದಕೊರವಿ ಇವನಲ್ಲಿ | ಅಕಟ | ವಿಕಟಚರಿತಕೆ

ವಿಸ್ಮಿತಳಾದೆನಲ್ಲೆ || ೪ || ನಗೆಗೇಡಿದೇನ್ನೇಳಲಮ್ಮಾ | ಎನ್ನಕುಚ | ಯುಗ
 ದಲ್ಲಿ ರೋಮಾಂಚನವು ನೋಡಮ್ಮಾ || ಮೊಗವ್ಯಾಕೆ ಕಿರಿಬೆವರಿದಮ್ಮಾ |
 ನುಡಿಯುಡುಗಿ | ಜಘನವೆರಡ್ಯಾಕೆ ಗದಗದಿಸಬೇಕಮ್ಮಾ || ೫ || ತೋರು
 ತದೆ ಕಪಟಕೊರವೆಂದು | ಮುಂದೆ | ದಾರುಬಲ್ಲರು ಇದೇಮಾತು ನಿಜ
 ವೆಂದೂ || ಭಾರೆಜತನನೀಸುದ್ದಿವಂದು | ಅನ್ಯರಿಗೆ | ತೋರಲಾಗದು ನಿನ್ನ
 ಮನದೊಳರಲೆಂದು || ೬ || ನುಡಿಸಿ ನೋಡುವೆನು ಸಂದೇಹ | ಕೆಡಿಸು |
 ವದು ಅತ್ಮವನು ಅದರಿದಕೇನೂ || ನಡವುಡೊಂಕೆತ್ತಾದೆರೇನೂ | ಕಾವ
 ಡಿಯು | ಥಡಿಸೇರಿಮನೆಗೆಬರೆ ಸಾಕು ತಪ್ಪೇನು || ೭ || ಶ್ರೀಃ ||

ವಚನ.

ಧನ್ಯಳಾದೆನೆ ಕೊರವಿ ನಿನ್ನ ರೂಪವ ಕಂಡು | ರನ್ನೆತಿವಸತಿ ನೀನೆಂದು
 ಕರಸಿದೆನೆ || ನೆನಸಿಕೊಂಬೆನೆಯೆನ್ನ ಮನದೊಳಿದ್ದದು ಹೇಳೆ | ಘನತರ
 ಕಬರಿವೃತ್ತಕುಚ ಹೊನ್ನಬೊಗರಿ || ಪತಿಯೆ ಪರದೇವತೆಯು ಪತಿ
 ಯಿಂದಲೈದೆಘನ | ಪತಿಯಿಂದ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಪತಿಯಿಂದಲಾತ್ಮಸುಖ || ಪತಿ
 ಯಿಂದ ಶೃಂಗಾರ ಪತಿಯೆಗತಿ ಜೀವಕ್ಕೆ | ಪತಿಯೆಹಿತ ದೇಹಕ್ಕೆ ಪತಿಯಿಂ
 ದಲೇ ಪ್ರಜಾ || ವಂತಿ ಸೀಮಂತಿ ಶೃಂಗಾರವಂತಿ | ಪತಿಗಾಗಿ ಆತ್ಮಬಂಧು
 ಗಳ ಬಿಡುವರು ಮತ್ತಾ | ಪತಿಗಾಗಿ ಹೆತ್ತವರ ಜರಿದು ಕಳಿಯುನರು ||
 ಆತ್ಮಪತಿಹಳೆಯೆ ಯಜ್ಞದೊಳು ಧುಮುಕಿದಳು ಮಹಾ | ಪತಿವ್ರತೆಯು
 ದಕ್ಷಪ್ರಜೇಶ್ವರನ ತನೂದ್ಭವೆಯು || ಪತಿಗಾಗಿ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಯಾದಳು
 ಸೀತೆ | ಪತಿಗಾಗಿ ಸೈಕೇಂದ್ರಿಯಾದಳು ದ್ರುಪದತನುಜೆ || ಪತಿಯನೊಲಿ
 ಸದ ಹೆಣ್ಣು ಮಣ್ಣು ಪಾಲಾಗಲಿ | ಪತಿಯಿಂದಧಿಕರಿಲ್ಲ ಪೃಥ್ವಿಯೊಳಗೆಲ್ಲ ||
 ಪತಿಯೊಲ್ಲದಾ ಯುವತಿ ಪಾಷಾಣವಲ್ಲದೆ | ಕೇಳಿಬಲ್ಲಿಯೂ ಕೊರವಿ ನೀ
 ನರಿಯುವಿ || ಪತಿಗೆ ಊಡಿದಳೊಲವುದ್ದು ಎನ್ನಯ ಸವತಿ | ಪತಿ
 ಪರಾಧೀನನಾದನೆ ಯಾಕೆ ಯುವತಿ || ಪತಿಯವಳೆ ಬಿಟ್ಟುಗಲಲೊಲ್ಲ
 ಅರೆಘಳಿಗೆ | ಪತಿಯ ಕಟ್ಟುಕಿದಳು ಮೋಹಪಾಶದಲಿ || ನಗೆಯೆಂಬ
 ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮಚ್ಚುಚಲ್ಲಿದಳು ಕುಚ | ಯುಗಜಂಬೀರಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟು

ಕಟ್ಟಿದಳು || ಅಧರ ಮಧುರವ ಕುಡಿಸಿ ಮದವೇರಿಸಿದಳು | ಬದಿಯಗ
ಲದಂತೆ ಭಾಷೆಯ ಕೊಂಡಳಂತೆ || ಪತಿವಿವರ್ಣವ ವರ್ಣಿಸಿ ಕೇಳಿದ್ದಲ್ಲಿ |
ಪತಿಯಗಲಿದ್ದೀದೇಹ ಹೆಮ್ಮರ ನೀಬಲ್ಲಿ || ಸತಿಕೇಳಿ ನೀನಾವದೇಶದೊ
ಳಗಿರುವೆ | ಪತಿಯಾರು ನೀನಾವಜನಪದದ ಕೊರವೆ || ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಯರಕಲಕಾಂಬೋಧಿ, ಅಟತಾಳ.

ಗಂಡ ನನಗಿಲ್ಲವೆ | ಹೆಂಡರನಾಳ್ || ಪಲ್ಲ || ಗಂಡುಗಾದೇವಿ ನಾರಾ
ಯಣೆಂಬೊರು ನನ್ನಾ || ಥಂಡಥಂಡದ ದೇವದೈತ್ಯರ ಕಯ್ಯಾಪೂಜೆ |
ಗೊಂಡ ಹೆಂಗಳಗಾಡಿಗಾರ್ತಿ ಕೊರವಂಜಿ ನಾನೂ || ೧ || ಬೊಮ್ಮ
ನನ್ನ ಮನೆಯಾ ವಮ್ಮನದ್ದಿರಿಯಾನು | ಹಮ್ಮಾನಾಜೀತದಾಳು ಹನು
ಮಾಗೆ ನವವಿಧ | ಹೊನ್ನನೆನಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಹೊಂದಿಸಿ ದೇವತಾವನೂ |
ಉಮಾಪತಿಯು ಎನ್ನಾ ಮೊಮ್ಮಗನೆ ಮೋಹಿನಿ || ೨ || ಲಜ್ಜೆಯೆಂ
ಬೊವಳೆನ್ನಾ ಹೆಚ್ಚಿನಾಪರಿಚಾರಿ | ಕಚ್ಚಾಲಂಜೂವಾದೆನ್ನಾ ಅಚ್ಚಬೆಳ್ಳ
ಹಿಬೆನ್ನಾ | ನಿಚ್ಚಾಹಾಸಿಕೆಮಾಡಿ ಬೆಚ್ಚಾದೆ ಮಲಗೂವೆ | ಇಚ್ಚೆಬಂದಲ್ಲಿ
ಪಕ್ಷಿಯನೇರಿ ತಿರುಗುವೆ || ೩ || ಹಾಲುಹಳ್ಳದೊಳೆನ್ನಾ ಮನೆಯುಂಟು
ಅನಂತ | ಶಾಲೆಯೊಳಗೆ ಈಡುವುಂಟು ಸಟೆಗಳಲ್ಲಾ || ಮೇಲೆ ಭಾಗ
ದೊಳು ಅಳುವಿಲ್ಲದರಮನೆ | ಪಾಲೂಬೇಡುವಂಥಾ ದಾಯಾದ್ಯಾ
ರೆನಗಿಲ್ಲ || ೪ || ನಿದ್ದೆಬಂದಲ್ಲಿ ಯೋಗನಿದ್ರೆಯಮಾಡುವೆ | ಸುದ್ದಿತರ
ಲೊಬ್ಬ ಉದ್ಧವಯೆನಗುಂಟು || ಕಡ್ಡುವಾಜುವಳಲ್ಲಾ ಕರದವಾರಲಿ
ಯುಂಟೆ | ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೇಳೆನ್ನಾ ಸೊಲ್ಲುಪೇಳುವೆನೆಲ್ಲಾ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

ವಚನ.

ಧೈರ್ಯನ ಹೊಟ್ಟೆಯವಳೆ | ತಾವರೆಮೊಗದವಳೆ | ಬಳ್ಳಬಳುಕುವವುಂಗ್ರ |
ನಡುವಿನೊಯ್ಯಾರಿ || ಡೊಂಕದುರುಬಿನಹರದಿ | ಶಂಖಕೊರಳವಧೂಟಿ |
ಪಂಕೇರುಹಪಾಣಿ ಪಟು | ತರದ ಶುಕವಾಣಿ || ತೊಂಡೆಪಣ್ಣುಟಿ ಬಾಲೆ |
ದಿಂಡುದೋಳಿನ ಹೆಣ್ಣು | ಮಿಂಡೆನೆಗ್ಗೆಳೆ ಮದ್ದು | ಗುಲುಕುವನಾಡಿ ||

ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಸೊಬಗೆ ಸಂ | ಪಿಗಿಮೊಲ್ಲಿ ಮೂಗಿನಲಿ | ನಲಿವ ಹುರುಮಂಜು |
ಮುತ್ತಿನ ಮುರುಕಲಾಡಿ | ಗುರುಕುಚದ್ವಯದ ಭಾರಕೆ ಬಾಗಿಡ |
ಗುಜ್ಜಿ | ಸ್ಮರನ ಕಾರ್ಮುಕ ಭ್ರೂ | ಲತೆ ನೀಲಕುಂತಳೆಯೆ | ಥಳಥಳ
ಸುವ ಕಪೋಲೆ | ಹೊಳೆವ ಚಂಪಕಮಾಲೆ | ಎಳೆವಳ್ಳಿಪೋಲ್ವ ಮೃದು |
ತನು ಮೊಳಕೆನಗೆಯವಳೆ | ಬೆದರಿದ ಕುರಂಗಾಕ್ಷಿ | ಮದನಕದನಾ
ಪೇಕ್ಷಿ | ಎದುರಿಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಸಾಂ | ದರ್ಯಕೇನೆಂಬೆ | ನಿನ್ನ ಪುಟ್ಟಿಸಿದ
ಬ್ರಹ್ಮನೆ ಬ್ರಹ್ಮಳುದರದಲಿ | ಹೆತ್ತತಾಯಿ ಧನ್ಯಳು ಸತ್ತಾಜಿತಕುವರೀ |
ನಿನ್ನ ಪುರುಷನೆ ಪರಮಪುರುಷ | ನಿನ್ನ ಕಡೆಗಣ್ಣಿನೋಟಿಕವನೇ
ಪಾತ್ರ | ನಿನ್ನ ಸರಿಗಾಣೆ ಹೆಂಗಳೆಯರೊಳಗೇ | ಮೂರ್ಛಾರೋಕದೊಳಗೆ |
ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆನೇಳು ಅಂಬುಜಾಕ್ಷಿ | ನೀನಿದ್ದ ಅರಣ್ಯ ಅತಿಶ
ಯದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ | ನೀನಿದ್ದ ದ್ವಾರಾವತಿ ಅಮರಾವತಿಗಿಂದಧಿಕ |
ನೀನೆ ಜಯವಂತಿ ಸೀಮಂತಿ ಶೃಂಗಾರವಂತಿ | ನಿನ್ನ ಮನಕೆಬಂದಂತೆ
ಕೇಳೆ ಕಾಂತೆ | ಬಿಡು ನಿನ್ನ ಮನದ ಮೈಕಲ್ಪ ಬೋಳುವೆನೆಲ್ಲಾ | ನಡೆ
ತಾರೆ ಮಂಚದಿಂದಿಳಿ ಅಂಚೆಗಮನೆ | ಸಾಮುದ್ರಿಕೆ ಬಲ್ಲಿ ಶಕುನವ
ಹೇಳಬಲ್ಲಿ | ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಬಿಟ್ಟ ಗಂಡನ ವಲಿಸಿಕೊಡಬಲ್ಲಿ | ವೃದ್ಧ
ಯವ್ವನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಮಾಡಲು ಬಲ್ಲಿ | ಪೌದ್ವುತೀರಿಸಿ ವಲಿಸುವಮದ್ದು
ಗಳ ಬಲ್ಲಿ | ಹುಟ್ಟಬಂಜೆಗೆಧಿಟ್ಟ | ಮಕ್ಕಳನು ಕೊಡಬಲ್ಲಿ | ಕೆಟ್ಟಸವ
ತಿಯ ಬಾಯಕಟ್ಟಲು ಬಲ್ಲಿ | ಲಗ್ನಹಿಡಿಯಲು ಬಲ್ಲಿ ನವಗ್ರಹ ಯಂತ್ರ
ಗಳು ಬಲ್ಲಿ | ಶೀಘ್ರಫಲವೀವ ಗಭಾಡಮೂಹೂರ್ತಗಳ ಬಲ್ಲಿ | ಆನಂದ
ಯೋಗಗಳ ಆಯ್ದು ಕೊಡಬಲ್ಲಿ | ಸ್ವಾನಂದಗಳ ಕೊಡುವ ಧೂರ್ತಲಕ್ಷಣ
ಬಲ್ಲಿ | ಹಕ್ಕಿಶಕುನವು ಬಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಿವ್ಯಾಳೈಯು ಬಲ್ಲಿ | ಯಕ್ಕೆಬೆನಕುಂಟು
ನೆನಸಿಕೊ ಹೇಳಲು ಬಲ್ಲಿ | ಚಿಂತಾಮಣಿ ಬಲ್ಲಿ ಚಿಲ್ಲರಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಲ್ಲಿ ನಿ |
ರಂತರ ಬಲವು ಪೇಳ್ವ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ಬಲ್ಲಿ | ಕಪ್ಪನಿಡಬಲ್ಲಿ ಕೃಜಾಳಕವ
ಬಲ್ಲಿ | ತಪ್ಪದಲೆ ಭೇತಾಳನೊರನಾಡಿಕೊಡಬಲ್ಲಿ | ಸಹದೇವ ಎನ್ನ
ದಾಸರದಾಸ ಸಂಜೆಯನು | ದಯಾದ್ರೀಶನಂತಾದ್ರೀಶನು ಎನ್ನ | ಶಿಷ್ಯರೊ
ಳೆಗವನೊಬ್ಬ | ಆಕಾಶವಾಣಿಯ | ನ್ನಾಶ್ರಿತಳು ಬೇಕಾದ | ರೆನಮಾತು

ಭಯಭಕ್ತಿಯಲಿ ಕೇಳೆ || ನಾಡಾಡ ಕೊರವ್ಯಲ್ಲ ನಿರ್ಮಳಾತ್ಮಕೆ ನಾನು |
ರೂಢಿಯೊಳು ಶಿವಸತಿಯರ ಗಂಟಲಗಾಣ || ತಿರುತಿಂಬೊ ಕೊರವ್ಯಲ್ಲ
ತಿಂಡಿಯಾಶೆಯೊನಗಿಲ್ಲ | ಒರಲೊರಲಿ ಓರ್ವರನು ವಸ್ತ್ರಬೇಡುವಳಲ್ಲ ||
ಖರೆಯುಬಂದರೆ ಮಾತು ಶೆರದುಕೊಡು ತೋರಿದ್ದು | ಭೋರೆಸಾನಿಯಾ
ತರಲಿ ಕೊರತೆಯೊನಗಿಲ್ಲ || ಪರಹಿತಾರ್ಥಕೆ ವೇಷಧರಿಸಿ ತಿರುಗುವೆ
ನಾನು | ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಒಂದುಕಡೆಯಿರುವ ಕೊರವ್ಯಲ್ಲ || ಬೇಸರದೆ ಕೇಳಿ
ದರೆ ಕೊನೆತನಕ ಹೇಳುವೆನು | ಏಸುದೇಶವನೆಲ್ಲ ತಿರಿಗಿ ಬಂದದನೂ ||

ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ದ್ರಿಳಾವರ್ತಖಂಡದಾತಕವು ನೀ ಕೇಳೆ | ಅಳಿಯೆ ಮುನ್ವತ್ತುನಾಲ್ಕು
ಸಾವಿರದಡ್ಡಗಲೆ || ಒಳಗೆ ಮೇರುವುನ್ನತೊಂದುಲಕ್ಷ ಗಾವುದವೂ |
ನೆಲದೊಳಗೆ ಹುದುಗಿಹುದು ಹದಿನಾರುಸಾವಿರವೂ || ೧ || ಎಂಭ
ತ್ತುನಾಲ್ಕುಸಾವಿರ ಅಂಬರದಮೇಲೆ | ತುಂಬ ಮೂವತ್ತೆರಡುಸಾವಿರ
ದಡ್ಡಗಲೆ || ಅಂಬುರುಹಾಸನ ಮನೆಯು ಹತ್ತುಸಾವಿರವೂ ಬೇ | ಕೆಂಬ
ರಾಜಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡುಸಾವಿರವೂ || ೨ || ಇಂದ್ರಗೆರಡುಸಾವಿರವು
ಇಂಬುಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ | ಅಂದದನ್ನಿ ದಿಕ್ಕಾಲಕಗೆ ಅದರಷ್ಟು ಕೇಳ್ವಲ್ಲೆ ||
ಮುಂದೆ ಕಾಲನರಮನೆಯ ದಕ್ಷಿಣದಿಗ್ಗಣಿಗಾ | ಒಂದೆ ಅಳತೆ ಹೆಚ್ಚು
ಕುಂದಿಲ್ಲ ಕೇಳೆ ಈಗಾ || ೩ || ನೈಋತನಾಮನೆಯು ಕೇಳು ಅದರ
ಸಂಸದಲಿ | ವರುಣನಾಲಯವುಂಟು ಪತ್ತಿಮದಿಕ್ಕಿನಲಿ || ತರಕೆ ಕೇಳು
ನೀನು ವಾಯುವಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ | ಮೆರವ ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನಲಿ ಧನ್ವಂತರಿ
ಮನೆಯಲ್ಲಿ || ೪ || ಇಂದ್ರಧನಪತಿಯ ಮಧ್ಯೆ ಈಶಾನಗೇಹ
ವದು | ಹೊಂದಿ ರಾಜಿಸುವರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟದಿಕ್ಕಾಲಕರೂ || ಮುಂದೆ
ಕೇಳು ಮೇರುವಿನ ಉತ್ತರಭಾಗದಲೆ | ಚಂದದ ಪರ್ವತಗಳು
ಚಲ್ವಖಂಡಗರೆ || ೫ || ನೀಲಪರ್ವತ್ತ್ತು ಗಾವುದೆರಡುಸಾವಿರವು |
ನೋಲಾದ ರಮ್ಯಖಂಡ ಒಂಭತ್ತುಸಾವಿರವೂ || ಅಲಿಸೆ ನೀ ಕ್ಷೇಪ
ಪರ್ವತದರಮುಂದಲತ್ತಾ | ಬಾಲೆ ಹಿರಣ್ಯದ ಖಂಡವತ್ತತ್ತಾ ||

|| ೬ || ಶೃಂಗವಾನ ಪರ್ವತದರಸಂಗಕುರುಖಂಡಾ | ಹಿಂಗದೊಂ
 ದೇ ಅಳತೆ ಹೇಳಲೃಕೆ ಥಂಡಥಂಡಾ || ಮಂಗಳವಂತಿ ಮೇರು
 ವಿನ ಪೂರ್ವದಿ ಉದ್ದಂಡ | ಗಂಧಮಾದನಪರ್ವತ ಭದ್ರಶ್ವಖಂಡ ||
 || ೭ || ಪರ್ವತೇರಡುಸಾವಿರವು ಖಂಡ ಮುನ್ವತ್ತೊಂದು | ಸರ್ವದಾ
 ಹುಸಿಯಲ್ಲ ಕೇಳು ದಕ್ಷಿಣದ ಸಂದೂ || ಅರಿದುಕೊಳ್ಳೆ ನಿಷಧಪ
 ವರ್ತ ಹರಿವರುಷದ ಖಂಡ | ಸರಸಹೇಮಕೂಟವಲ್ಲಿ ಕಿಂಪುರುಷದ
 ಖಂಡಾ || ೮ || ಇತ್ತಲ್ಲಿಮಾಲಯ ಕೇಳೆ ಮತ್ತೆ ಭರತಖಂಡಾ |
 ಉತ್ತರದಿಗ್ಭಿಗದಂತೆ ಅದರ ಅಳತೆಕಂಡಾ || ಸತ್ಯ ಸತ್ವಿಮಕ್ಕೆ ಮಾಲ್ಯ
 ವಾನಸಪರ್ವತವು ಅದ | ರ್ಲತ್ತೆಕೇತುಮಾಲ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಗಂಧಮಾದ
 ನವು || ೯ || ಜಂಬುದ್ವೀಪ ಲಕ್ಷಯೋಜನಂಬುಜಾಕ್ಷಿ ಕೇಳೆ ಲವ |
 ಶಾಂಬುರಾಶಿಸುತ್ತಲಕ್ಷ ಕಂಬುಕಂಧರಳೆ || ಪ್ಲಕ್ಷನೇರಡುಲಕ್ಷ ಸುತ್ತಾ
 ಇಕ್ಷ್ವಸಮುದ್ರ ನಾಲ್ಕು | ಲಕ್ಷ ಕುಶದ್ವೀಪಸುರೋದಕ ಸಮುದ್ರಾ || ೧೦ ||
 ದ್ವೀಪಕ್ರೌಂಚ ಅಷ್ಟಲಕ್ಷ ಯೋಜನದ ತಾವೂ | ಭಾಪುರೇಸರ್ಪಿ ಅದ
 ರಷ್ಟು ಭಾಜನವು || ದ್ವೀಪಶಾಕನಾಮಾ ಸುತ್ತಾ ಏಕದಧಿಸಮುದ್ರಾ |
 ಈಪರಿಮಿತ ಹದಿನಾರುಲಕ್ಷವಿಪ್ಪಭದ್ರಾ || ೧೧ || ಶಾಲ್ಮಲೀಯಾದ್ವೀಪ
 ಸುತ್ತ ಪಾಲ್ಗಡಲಲ್ಲಾ ವೇನೆ | ಎಕಾಲಾಕ್ಷಿ ಮೂವತ್ತೆರಡುಲಕ್ಷ ಗಾವು
 ದಾನೆ || ಹರಿಯ ಮಂದಿರದೊಳಗೆ ಹರವಿಪ್ಪತ್ತುಲಕ್ಷಾ | ಸಿರಿಭಾ
 ಗವೆಂಟು ಭೂದುರ್ಗ್ಗನ್ನೇರಡುಲಕ್ಷ || ೧೨ || ಪುಷ್ಕರ ಅರವತ್ತುನಾಲ್ಕು
 ಲಕ್ಷ ಗಾವುದವೂ || ರಸ್ಮರಿಸಬೇಡ ಶುದ್ಧೋದಕವಷ್ಟೆ ತಾವು ||
 ಸ್ವರ್ಣಭೂಮಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಶುದ್ಧಉದಕಕ್ಕೆ ವಿ | ವರ್ಣಿಸಿತೊಂಭತ್ತಾ
 ರುಲಕ್ಷಾ ನೇಮದಕ್ಕೆ || ೧೩ || ದ್ವೀಪಸಮುದ್ರ ಸುವರ್ಣಭೂಮಿ
 ಯಲ್ಲಾ | ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದು ಮೂರುವರೆಕೋಟಿಯಾಯಿತಲ್ಲಾ || ಲೋಕಾ
 ಲೋಕ ಪರ್ವತವು ಅರ್ಧಕೋಟಿಯಲ್ಲಾ | ಸಾಕುಸಾಕು ತಮಸು
 ಏಳುಕೋಟಿ ಅದುಹೊಲ್ಲಾ || ೧೪ || ಫಣೋದಕ ಹದಿನಾಲ್ಕುಕೋಟಿ
 ಇರೋದಲ್ಲೆ | ಅನಂತಾಸನವು ಮೂರುಲಕ್ಷಗಾವದನಲ್ಲೆ || ಎತ್ತನೋಡಿ
 ದಾರೆ ಕೇಳೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದುಕೋಟಿ | ಏವತುಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ವಿಸ್ತಾರ

ವಧೂಟ್ಟಿ || ೧೫ || ಕೆಳಗಿನೇಳುಲೋಕಗಳ ತಿರಿಗಿಬಂದ | ಬಳವಿ
 ದಿದುಕೇಳೆ ತಿದ್ದಿಸಿ ಅದನು ಹೇಳಬಲ್ಲಿ || ಅತಳವಿತಳ ಸುತಳತಳಾತಳವು
 ರಸಾತಳವೂ | ಅತುಳಮತಿಯೆ ಕೇಳು ಮಹಾತಳವು ಪಾತಾಳವೂ ||
 | ೧೬ || ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ಏಳುಲೋಕವೂರ್ಧ್ವಾನೇಕಾ ಪ್ರ | ಶಸ್ತಭೂ
 ಲೋಕ ಭುವಲೋಕಾಸುಖಲೋಕಾ || ಮತ್ತೆಮೇಲೆ ಮಹಲೋಕ
 ದತ್ತ ಜನೋಲೋಕಾ | ಅರ್ಥಿಯಿಂದಾ ಕೇಳೆ ತಮೋಲೋಕ ಸತ್ಯ
 ಲೋಕಾ || ೧೭ || ಈಥರದ ಲೋಕಂಗಳ ಸುತ್ತಿಬಂದೆನಲ್ಲೇ ಮೇ |
 ಲಿತ್ತ ಭೂಮಂಡಲದಾ ವಿಸ್ತಾರವು ಬಲ್ಲಿ || ಅಷ್ಟದಿಗ್ಗಜಗಳುಂಟು ದಿಕ್ಕಿ
 ಲೊಂದೊಂದೂ | ಮುಟ್ಟಿಕೇಳೆ ಹಸ್ತಿಗಳ ಪೆಸರನೊಂದೊಂದು || ೧೮ ||
 ಐರಾವತವೆಂಬಗಜ ಇಂದ್ರದಿಕ್ಕಿನಲಿ | ವೈಶ್ವಾನರದಿಕ್ಕಿಗೆ ಪುಂಡರೀಕ
 ವಲ್ಲಿ || ಯಮನಾಳುವಾದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವಾಮನೆಂಬನಾಗಾ | ಕುಮುದಾ
 ವೆಂಬ ಕರಿಯೂ ನೈಋತಿಯ ದಿಗ್ಭಾಗಾ || ೧೯ || ಅಪರದಿಗ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ
 ಅಂಜನಾಭನೆಂಬ ಗಜವೂ | ಚಪಳೆ ಭೋಗಾವತಿ ಗಂಡನಲ್ಲಿಗಧಿಕ
 ನಿಜವೂ || ವಾಯುವಿನ ದಿಕ್ಕಿನಲಿ ವರುಣ ಪುಷ್ಪದಂತ | ಸಾರ್ವ
 ಭೌಮಗಜಯಿರೋಡು ಸತ್ಯ ದಿಗಂತಾ || ೨೦ || ಈಶಾನ್ಯದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿದ್ದ
 ಆಸುಪ್ರತೀಕವು | ಭಾಸುರಾಂಗಿ ಕೇಳೆ ಮುಂದೆ ಅಷ್ಟಪುರಿಯಾ
 ರಾವೂ || ಅವರಾವತಿ ಅಲ್ಲಿಂದತ್ತ ಅಂಭೋವತಿಗ್ರಾಮ | ಕ್ರಮದಿಂದ
 ಸೈನಾವತಿಯು ಸಿದ್ಧಾವತಿ ನೇಮಾ || ೨೧ || ಗಂಧರ್ವವತಿಯು ಕಾಂಚ
 ನಾವತಿಯು ಆಳಕಾವತಿಯ ಪರಿಯಾ | ಮಾಂದಳರದುಟೆಯ ಯಶೋ
 ವತಿಯೂ ಪುಣ್ಯವತಿಯೂ || ಶಶಿಮುಖಿಯೆ ಕೇಳೆ ದಶಾರಣ್ಯಗಳ
 ನೆಲ್ಲಾ | ಪಸರಿಸಿ ನಾ ತಿರಿಗಿಬಂದೆ ಪುಸಿಯನಾಡುವಳಲ್ಲಾ || ೨೨ ||
 ಮೊದಲು ದಂಡಕಾರಣ್ಯ ಬದಿಯ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯಾ | ತುದಿಮೊದೆಲು
 ನೋಡಿಬಂದೆ ಇಕ್ಷ್ವುನಾರಣ್ಯ || ಬದರಿಕಾರಣ್ಯವಳ್ಳೆ ಕದಳಿಕಾ
 ರಣ್ಯಾ | ಮುದದಿಂದ ನಾಸುತ್ತಿಬಂದೆ ಚಂಪಕಾರಣ್ಯಾ || ೨೩ || ಹರು
 ಪದಿಂದ ಪರಿಸಿಬಂದೆನಹುಷದಾರಣ್ಯಾ | ಸರಸಿಜಾರ್ಜನಸರಸಿ ಕೇಳೆ ನೈಋ
 ತಾರಣ್ಯಾ || ಅರ್ಥಿಯಿಂದ ಗುಹ್ಯಾರಣ್ಯ ಮತ್ತೆ ದೇವಾರಣ್ಯಾ | ಹತ್ತ

ಕಂದನಾಣೆತಿರುಗುತ್ತಬಂದೆ ಜಾಣೆ . ೨೪ . ಚಪ್ಪನ್ನದೇಶವನ್ನು ಚರಿಸಿ
ಬಂದೆನಲ್ಲೆ . ತಪ್ಪದಲೆ ಹೇಳುವೆನು ಹೆಸರು ಕೇಳೆನಲ್ಲೆ . ಅಂಗವಂಗ
ಕಳಿಂಗ ಕಾಶ್ಮೀರಾ . ಕಂಗಳಿಗೆ ಸೌಖ್ಯಕಾಂಭೋಜ ಸಂವೀರಾ .
|| ೨೫ || ಶೃಂಗಾರಾ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಮಹರಾಷ್ಟ್ರವು ಕೇಳಾ ವು . ತ್ತುಂಗ
ಪಯೋಧರೆ ಮಗಧ ಮಾಳವ ನೇಪಾಳಾ . ಚೋಳ ಪಾಂಡ್ಯಾ
ಗೌಳ ಮಳೆಯಾಳವುಗಡ . ಕಾಳಾಹವೇಣೆಯ ಮತ್ತೆ ಸಿದ್ಧದ್ರಾ
ವಿಡಾ . ೨೬ || ಲೋಲೇಕರ್ನಾಟಾ ಮೈರಾಟಾ ಕರಹಾಟಾ . ಅರಿಸಿ
ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳೆ ಪಾಂಡ್ಯ ಪನಹಾಟಾ . ಅಲ್ಲಿಂದ ಪುಳಿಂದ ದ್ರಾವಿ
ಡದೇಶ ಕುರುಭೋಜಾ . ವಲ್ಲಾಭೆ ನೋಡಿದೆ ಬಾಲ್ಯಗಾಂಧಾರದ
ರಾಜ್ಯಾ . ೨೭ || ಹುಲ್ಲೆಗಂಗಳೆ ವಿದೇಹಾಬಾಹ್ಯಕವಿದರ್ಭಾ . ಸೋಲ್ಲು
ಕೇಳೆ ಬರ್ಬರಕಿರಾತ ಕುಂತಳಸರ್ಬಾ . ಸೌರಾಷ್ಟ್ರಕೈಕೆಯಾಕಂ
ಸಾಳಾ ಶೋಣಿತಕಣಾ . ವಾರಿಜಾಕ್ಷಿ ಕೊಂಕಣ ಸೈಂಧವ ಮಚ್ಛ
ಕಾಣಾ . ೨೮ || ನೀರಾಣಿಲೆಯು ಎನಗೆ ಶಂಕರದೇಶವಾಗಾವಂದಾ .
ನಾರಿ ಸೈಂಧವ ಯವನಜ್ವಾಲಾಂಧ್ರ . ಸಾಲ್ವಸ್ತೇದ ಸಿದ್ಧಾವತಿಯು
ನೋಡಿದೆನೊಂದೊಂದೆ . ಮೇಲಿದ್ದಾ ದೇಶಗಳೆಲ್ಲ ಮೆಟ್ಟಿ ನಾನು ಬಂದೆ .
|| ೨೯ || ಹೇಳಿದಂಥ ಮಾತುಗಳು ಪುಸಿಯಬರಲಿಲ್ಲ . ಈಲೋಕದೊಳ
ಗೆನ್ನಾ ಕರದು ಕೇಳದವರಿಲ್ಲ . ಮೂಡಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಾನು ಮುತ್ತು
ಗಳ ತಂದೆ . ಪಡುವಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಾನು ಪಶುಗಳಾನೆ ತಂದೆ . ೩೦ ||
ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಾನು ಉಡುಗರೆಯ ತಂದೆ . ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ನಾನು ಧನಗಳನು ತಂದೆ . ನಿನ್ನ ಮನದಾ ಬಯಕೆಯನು ಹೇಳು
ವೆನು ಜಾಣೆ . ೩೧ || ಸಣ್ಣಸಿಂಗನಾಣೆ ಮುಕ್ಕಣ್ಣನ ಮೇಲಾಣೆ .
ಹೆಣ್ಣೇ ಸಂದೇಹಬೇಡ ನಿಮ್ಮಣ್ಣನ ಮೇಲಾಣೆ . ಬನ್ನಾಣೆಯಾಡುವ
ಳಲ್ಲ ಪುಟ್ಟಿಯಾ ಮೇಲಾಣೆ . ೩೨ || ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ತೋಡಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಬಿಲೆಬಾರೇ ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಯನು ಕೃಪೂರ . ತಾರೆ ಕೃತೋರ ಸತ್ಯ
ಭಾನು ಸಾಕ್ಷಾದಿದಿದೆ . ನೀಬಾರೆ . ಪಲ . ಗಂಡಹೆಂಡರ ಕೂಟವು

ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು ನಿಜಗಾಗುತಾರೆ । ಕಂಡ್ಯಾ ಸವತೆರೆಂಟಕ್ಕೆ
 ಐದಾರೆ । ಮಿಂಡೆಮಿಂಡೇರು ಮುಂದೆಬಂದಾರೆ ನೀಬಾರೆ ॥ ೧ ॥
 ಹುಟ್ಟಲಾಯಿತವಂಗುತ್ಯಷ್ಟಾ । ಅಷ್ಟ । ವಡುವಕ್ಕೆ ಕೈವಿದಿದ ಕೃಷ್ಣಾ ।
 ಪಟ್ಟದರಸಿಗೆ ನಿನಗೆದ್ದೊಡ್ಡಾಷ್ಟಾ । ಘಟ್ಟಾಗೆತ್ತದೆ ನಿನ್ನದುರುಷ್ಟಾ ॥ ೨ ॥
 ಕರತಳದಲಿ ಪದ್ಮವುಂಟು । ನಿನ್ನ । ಕರಹಲ್ಲು ನೋಡೆರಡೆಂಟೂ । ಗುರು
 ಕುಚದಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳುವದುಂಟು । ಪೆದೊಡೆಚೆನ್ನೆ ನಿನ್ನಗರುವುಂಟು ॥ ೩ ॥
 ಸೋಲುವೆ ನೆರೆಹೊರಗೆಲ್ಲಾ । ಕೈ । ಮೇಲು ನಿನ್ನದು ಪುಸಿಯಲ್ಲಾ ॥
 ಕೇಳೊಬ್ಬರ ಹಂಗಿಗಳಲ್ಲಾ । ನಿನ್ನ । ಸೊಲ್ಲುಕೇಳಚ್ಚಿನ ಬೆಲ್ಲಾ ॥ ೪ ॥
 ಅತ್ತೆಮಾವಂದರಷ್ಟು ನಿನಗೆ । ಅತ್ತಿ । ಗಷ್ಟಭುಜದ ದುರ್ಗಿಅಣಿಗೆ ॥ ಚಿಕ್ಕ
 ನಾದ ನಾನೊಬ್ಬಳು ಒಳಗೆ । ಸುತ್ತ । ಯದುಕುಲೋತ್ತಮನ ಬಳಗೆ ॥
 ॥ ೫ ॥ ಬಿಡಿಮುತ್ತು ಮೊರದಲ್ಲಿ ತರಿಸಿ । ನೀ । ಪಡಸಾಲಿಯೊಳು ರಂಗ
 ವಲ್ಲಿಯ ಬರಿಸಿ । ಯೇಳು ॥ ತಡವ್ಯಾಕೆ ದೀಪಗಳಿರಿಸಿ । ನೆನೆ । ಗಡಲೆ ಕಬ್ಬು
 ತೆಂಗು ಸುರಿಸಿ ನೀಬಾರೆ ॥ ೬ ॥ ದೇವಿಯರನು ತೃಪ್ತಿಗೈಸಿ । ರತ್ನ । ಗಾಣೆ
 ಕೆಯನು ಮುಂದೆ ಹೊಸಿ । ನಿನ । ಗಾವಚಿಂತೆ ನೀ ಸಹಿಸಿ । ಇ । ನ್ನಾವ
 ದಭಿಷ್ಟೆ ಆರೈಸಿ ನೀಬಾರೆ ॥ ೭ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ.

ಮುತ್ತುನ ಪೀಠದೋಳ್ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತುಬಿಡಿ । ಮುತ್ತುತುಂಬಿದ ಮೊರ
 ಕೊರವಿ ಮುಂದಿಟ್ಟಾ ॥ ಚಿತ್ತಜನಯ್ಯನಂಗಳೊಂಗೆ ಹಾರೈಸುತ್ತಾ । ಸತ್ಯ
 ಭಾಮೆಯು ಕೊರವಂಜಿಯ ನೋಡಿ ॥ ೧ ॥ ರಂಗಮಧ್ಯದಲಿಟ್ಟಾ
 ರತ್ನದಾ ಪುಟ್ಟಿಯು । ನಂಗೆನೆ ತಾಳೊಂಗೆಭಿನಮಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಮಂ
 ಗಳ ವಾಕ್ಯವನಾಡೆಂದು ಕೊರವಿಗೆ । ಹೆಂಗಳೆ ದೈನ್ಯವ ಬಿಟ್ಟಳು
 ನೊಗನೋಡಿ ॥ ೨ ॥ ಪುಲಿಚರ್ಮದಲಿ ಪದ್ಮಾಸನವಿಕ್ಕಿ ಕೊರವಂಜಿ ।
 ಲಿಂಗಯ್ಯಾ ಕೆನ್ನರಿವಿಡಿದು ಮೋದದಲಿ ॥ ಕಲಕಿ ಬಿಡಿಮುತ್ತು ಕೈವಿಡಿ
 ಸಿರಿ ತೋರುತ್ತಾ । ಒಲವಿಂದಾ ಸ್ವರವೆತ್ತಿದಳು ಶಕ್ತಿಯರನಾ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಪುನ್ನಾಗತೋಡಿ, ಅಟತಾಳ

ಬಿನ್ನಿರೆನ್ನ ವಚನಕೆ ಬ್ಯಾಗದಿಂದಾಲಪ್ಪದಶಾ | ವರ್ಣಪೀಠಗಳಲಿದ್ದಾ
 ಪ್ರಸನ್ನ ಮುಖಶಕ್ತಿಗಳಿರಾ || ಪಲ್ಲ || ಅಂಬಬಾರೆ ಜಗದಂಬಾ ಸಂ
 ಭ್ರಮದಿಂದಲಿ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾವ | ಲಂಬನಗೈದು ಈಮುದ್ದು ಕುಂಭ
 ಕುಚಾಸ್ಪತೆಗೆ | ಹಂಬಲಿಸಿದೆಲ್ಲ ಪೇಳ್ವನೆಂದು ಪ್ರ | ಲಂಭನಮಾಡದೆ
 ಅಲಂಪುರಿ ಜೋಗ | ಕಂಬ ಬಾ ರಂಬುಜಾಕ್ಷಿ | ಬನ್ನಿರೆನ್ನ ವಚನಕೆ ||
 || ೧ || ಅಳಿಕುಂತಾಳೆ ನೀನಾದಿ ಸ್ಥಳದಿ | ಹೊಳೆನೆ ಪೀಠದಿ ಮೆರನೆ ನೀ
 ನತಿ | ಬಲದಶಕ್ತಿಯೆಂದು ನಾಸಿನ್ನ | ಬಳಿವಿಡಿದು ಕೊಂಡಾಡುವೇ ||
 ನಳಿನಶರಾವಳಿಯ ಹತಿಗೆ | ಬಳಬಳಕುವ ಸಕ್ಯಭಾಮೆಗೆಂ | ದೊಲನ
 ಪೇಳುವೆ ಬಾ ವಚನಕೆ | ತುಳಜಾಭವಾನೀ || ಬನ್ನಿರೆನ್ನ ವಚನಕೆ || ೨ ||
 ವಲ್ಲಾಭಿಕೆಲದಲೊಲಿದು ಭಕ್ತರ | ಸಲಹುವಾ ಕಂಜಸಲ್ಲವಪಾಣಿ ನೀ |
 ನಿಲ್ಲಾದೆ ಹೆಚ್ಚೀನುನ್ನತದಿಂದ | ಉಲ್ಲಾಸದಲೈತಂದೂ || ಹುಲ್ಲಿಗಂಗಳ
 ಗಭಯವಚನ | ನಿಲ್ಲಿನಾಡಿಕೊಡುವೆ ನೀಯೆನ್ನ | ಸೊಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಕಾರ
 ಯಾಗೂ | ಕೊಲ್ಲಾಪುರದ ಮಹಮಾಯಾ || ಬನ್ನಿರೆನ್ನ ವಚನಕೆ || ೩ ||
 ರನ್ನದುಡಿಗೆಯನುಟ್ಟು ಚೆನ್ನದೊಡ್ಯಾಣವನಿಟ್ಟು ಅ | ಭಿನ್ನಸಂಪದವೀ
 ವುದು ನೀಕಡೆ | ಕಣ್ಣನಾತ್ರದಿ ಈಕ್ಷಿಸೀ || ರನ್ನೆ ಸತ್ಪ್ರಜಿತಕುವರಿಗೆ
 ಮನದನುನಯ | ವನ್ನು ಪೇಳುವೆ ಪ್ರಸನ್ನಳಿಗೆನ್ನ ವಚನಕೆ | ಸನ್ನತಿ
 ಚಂದಮ್ಮಾ || ಬನ್ನಿರೆನ್ನ ವಚನಕೆ || ೪ || ಬೆಜ್ಜರವನ್ನು ಪೇಳುವೆ ಬೇಡಿ
 ದ | ಖಜ್ಜಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವೆ ನಿನಗೆ | ಉಜ್ಜಗದಿಂದ ಪೂಜೆಗೈನೆ
 ಜಗ | ಜ್ಞನನಿ ಮಹಮಾಯಾ || ಕಜ್ಜಳಕಂಗಳ ಕಾಮಿನಿಗೆ ವಂ |
 ದಜ್ಜ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವೆನೀಮುಖ | ಅಬ್ಜಕೆ ಬಂದೊದಗೂ ಉಜ್ಜನೀ
 ಮಹಕಾಳೀ || ಬನ್ನಿರೆನ್ನ ವಚನಕೆ || ೫ || ಕಾವರದಿಂದಲಿ ನಿನ್ನಾ
 ಭಜಿಸುವ | ದಾವರಸುಗಳಾದರಾಗಲಿ | ತೀವರದಿಂದ ವರವನುಗಿದು
 ಸ್ಥಾವರಕೆ ಸಮಮಾಡುವೆ | ಕಾವರಿಗಿಷ್ಟವ ಕರದುಕೊಡುವೆ | ತಾವರೆ
 ಗಂಗಳೆ ಬಿನ್ನಿಲಿರೂ | ಕೋವಿದಗುಣಿಗೆ ಅಭಯಕೊಡುವೆ | ಮಾಹು
 ರೀಯಲ್ಲಮ್ಮಾ || ಬನ್ನಿರೆನ್ನ ವಚನಕೆ || ೬ || ನಿದುರೆ ನಿನಗೆ ಭೂತಳ

ದೊಳೂ । ತ್ರಿದಶರೂ ನಿನನ್ನೊಳಗದೊಳೂ ಆ । ಭೃದಯಕರ್ತಳೆಂದು
ಪ್ರೇಮಾ । ಸ್ವದದಿ ನಿನ್ನ ನಾ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆ ॥ ಸುದತಿ ಯೌವನ ಮದ
ದತಿಶಯ । ಪದರಿ ಬೆದರಿ ಬೆಚ್ಚುವಾಳಿಗೆ । ಉದಯನಾಗಲಿ ಮನದ
ಬಯಕೆ । ಮಧುರೀ ವಿನಾನಾಕ್ಷಿ ॥ ಬನ್ನಿರೆನ್ನಾ ವಚನಕೆ ॥ ೭ ॥ ಮುಂಚದ
ಲಾಡಿದ ಅಂಚಗಮನೆಯು । ಸಂಚಗಾರವ ನಾನು ಪಿಡಿದೆ । ಸಂಚಶರನ
ಬಾಧೆಯಿಂದಾ । ಮಂಚಾದಿ ಹೊರಳಲೂ ॥ ಹಂಚಿಕೊಡುವೆ ಅವಳ
ತಾಪವ । ಕೊಂಚೆಮಾಡದೆ ಎನ್ನ ಜಿಹ್ವೆಗೆ । ಮುಂಚುವ ನುಡಿದೋರೆ ।
ಕಂಚೇಕಾಮಾಕ್ಷಿ ॥ ಬನ್ನಿರೆನ್ನಾ ವಚನಕೆ ॥ ೮ ॥ ನಿನ್ನಾ ಜಡೆಯಾ ಬೆನ್ನಿಲಿ
ಪೊತ್ತಾ । ಕಿನ್ನರಿವಿಡಿದು ಕಿಂತುವಬಿಟ್ಟು ಆ । ಭಿನ್ನಮನದಿ ನಿನ್ನ ಪೊಗ
ಳುವೆ । ಅನ್ಯದೈವ ನಾನರಿಯೆನೇ ॥ ಬಿನ್ನಳಾಗಿ ಕಾಂತನಗಲಿದ । ಕುನ್ನಿಗೆ
ಜೀವಮರುಗಿ ಬಂದೆ । ಯೆನ್ನ ನುಡಿ ನೀನೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳೆ । ಕನ್ನೆಕುಮಾರಿ ॥
ಬನ್ನಿರೆನ್ನಾ ವಚನಕೆ ॥ ೯ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಿದ್ದ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಮೊದಲಾದ । ಅಷ್ಟೋತ್ತರಸ್ವಯಂವ್ಯಕ್ತಾ ॥
ಮುಟ್ಟಿ ಪೇಳುವೆ ನಿನ್ನಾ ಬಯಕೆ ಪೇಳುವೆ ಸರ್ವಾ । ರಿಷ್ಯಸುರಿಹರನೆ
ಕಂಜಾಕ್ಷಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಶ್ರೀಪುರುಷೋತ್ತಮ ಕೂರ್ಮಪಾದಾ । ದ್ವೀಪಾಂತಾ
ವುತ್ತಾನಪಾದಾ ॥ ಆಸರ್ವತ ಶಿವಕಂಚಿಚಿದಂಬರ । ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ವೃಂದಾ
ವನವೂ ॥ ೧ ॥ ಮಂಗಳಗಿರಿ ಪುಷ್ಪಗಿರಿ ಪಾಷಾಣಗಿರಿ । ರಂಗಗಿರಿ
ಶ್ರೀಯಾಳ್ವಗಿರಿಯೂ ॥ ಶೃಂಗಾರ ವರನಾರಾಯಣಗಿರಿ । ಕನಕಾಂಬರಗಿರಿ
ಅಸ್ತಾಗಿರಿಯೂ ॥ ಹೆಂಗಳೆ ವೆಂಕಟಗಿರಿ ದೊಡ್ಡಾವಿ । ಹಂಗಳಿರಿ ಆರಿಜ
ನಾಗಿರಿಯು ॥ ೨ ॥ ಉದಯಾದ್ರಿ ಕುಂಜಾದ್ರಿ ವೃಷಭಾದ್ರಿ ತೋತಾದ್ರಿ ।
ಬದರಿಕಾಶ್ರಮ ಸಿಂಹಾದ್ರಿ ॥ ಮುದದಿ ಘಟಕಾಚಲ ಇಂದ್ರಾಚಲ ಅರಾ
ಣಾಚಲ । ಮದನಜನಕನಾ ವೈಕುಂತಾ ॥ ಸುದತಿ ಕೇಳ್ಯಾರಕಪುರಿ ಎಂ
ಧ್ಯಾದ್ರಿಪುರಿ ಮುಕ್ತಿ । ಅದೆ ಧರ್ಮಾಪುರಿ ಗೋಷ್ಠಿಪುರಿಯೂ ॥ ಅದೆ
ಹಿರಣ್ಯಪುರಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಪುರಿ ಅರಿಕ್ಷೇತ್ರ । ಕುರಕ್ಷೇತ್ರಾ ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರಾ ॥
॥ ೩ ॥ ರಂಗಮಂದಿರ ಸರ್ವಾ ಗೋಕರ್ಣಕ್ಷೇತ್ರ ಶು । ಭಂಗಿ ಕೇಳಾ

ನಂತಶಯನಾ || ಮಂಗಳಾತ್ಮಕೆ ಅಯೋಧ್ಯಾನಗರ || ನಂಗಳನಯ್ಯನ |
 ದ್ವಾರಾವತಿಯೂ || ಹೆಂಗಳಾಲಿ ಸುಮಧುರ ಮಾಯಾಕಾಶೀಕಂಚಿ |
 ಹಿಂಗಾದಾವಂತಿಕಾಪುರಿಯೂ || ಗಂಗಾಪ್ರಯಾಗಾ ನಾರಾಯಣಾಶ್ರಮ
 ಪಾಸ | ಭಂಗಾ ಮೈಷ್ಣವ ಮಾತಂಗಾ || ೪ || ಚಕ್ರವರ್ತನ ಸುವರ್ಣ
 ಘಟಿಕಾಭುಕ್ತಿ | ಸೌಖ್ಯಸ್ಥಳ ಘಟಿಕಾಚಲವೊ || ಮುಕ್ತಾ ಶ್ರೀನಿವಾಸಾ
 ಭ್ರಮ | ರಸ್ಥಳ ಶ್ರೀಮುಷ್ಣ ಮಿಕ್ಕಸಂಗರಸಾಗರವೂ || ಕಕ್ಕಸಕುಚಿ ಚಿತ್ರ
 ಕೂಟ ಮಣಿಕೂಟಗಳು | ಇಕ್ಕೊ ಅಹೋಬಲಕಾಳಿವೃಷಭಾ || ಸಕ್ಕರೆ
 ಚಂದ್ರಟೆಯಾಳೆ ಆವಂತಿವ್ರಜ | ಗಂಗಾಸಾಗರ ಸಾಲಗ್ರಾಮಾ || ೫ ||
 ಕಪಿಲಾಮಹಾತಪ ನಿಖಿಲಸಾಗರಮಯದ | ಸಸ್ತಾಕೋಟಿ ಶ್ರೀಸ್ವಾಮಿಾ ||
 ಅಸರಂಪರಮಹಿಮ ಆದಿಕೇಶವನಾ | ಸಿಕತ್ರಿಯಂಬಕ ದರ್ಭಾಶಯನಾ ||
 ತ್ರಿಪುರಾರಿ ಹರಿಹರೇಶ್ವರಸಿಕಾಕೋಳಮೇ | ಘಸಟಳಗಯಧನುಷ್ಣೋಟಿ ||
 ಚಸಳೆ ಅಳಗಿರಿ ಭೀಮಕಾಖ್ಯಗುರು ಕಾಯಾದಿ | ಜಪಿಸು ರುಧಿರಾಚಲ
 ತಳವಾ || ೬ || ಕೇದಾರಾಮಧ್ಯಾಚಲ ಶೋಧಾರಾಮೇಶ್ವರ | ಅಧಾರಾ
 ದಿಂದಾಲಿ ನೆನವೇ || ಮಾಧವಾನರ್ಧಾಂಗಿನಿ ನಿಜಪೂರ್ವಮಂದಿರವು |
 ಶ್ರೀದೇವ ಉಡುಪಿ ಕೃಷ್ಣಾ || ಬಾದರಾಯಣ ಪೂರ್ಣಬೋಧಸದ್ವಿಜಯಾ |
 ನಾದಾ ರಜತಾದ್ರಿಪೀಠಾ || ನೋದಾದಿಂದೆನ್ನ ಜಿಹ್ವೆಗೆ ನೀವಾಗುನಾ |
 ಆದಾಯಾ ಕೇಳಂಬುಜಾಕ್ಷಿ || ೭ ||

ಶ್ರೀಃ ||

ಸಾಂಗತ್ಯ.

ಭೃಗುತಥವಿಷ್ಣುದ್ವರ್ತಮಾನವಿ | ಖ್ಯಾತಮಾಡುವೆ ಅಂಚಾಗಮನೇ ||
 ಮಾತಾನಾಲಿಸು ನಿನ್ನ ಮನದೊಳಂತೆಕರಣ | ವಾತುಬಂದರೆ ಖಿ
 ಯಾವನ್ನೆ || ೧ || ಬಣ್ಣದಾ ಚೆಣುಕೋಲು ನಿನ್ನ ಕೈಯ್ಯಲಿಪಿಡಿ |
 ದೆನ್ನಾ ವಾಕ್ಯಕೆ ಚಿತ್ತಾನೀಡೆ || ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ದೇವಕಾಳೆಲ್ಲರು ಎನ್ನಾ |
 ಬೆನ್ನೀಲಿ ನಿಂದಿಹಾ ಪರಿಯಾ ನೀನೋಡೆ || ೨ || ಪಾಣಿಪಲ್ಲವದಿ ಚಿಣ
 ವೀಣಾ ಕೈಯಲಿಪಿಡಿದು | ಪ್ರಾಣಾಧನವ ಮನದೊಳಟ್ಟು || ಕಾಣಸಿ
 ಕೊಡು ನಿನ್ನಾ ನುಡಿಯೆಂದು ಕೊರವಿಗೆ | ಜಾಣೆ ಶರಣೆಂದೂ ಕೇಳಿ
 ದಳೂ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

ದ್ವಿಪದೇ.

ಪ್ರಿದಿಯಲಿ ಸತ್ರಜಿತ ಅರಸರೊಳಗಧಿಕ । ನಾದ ನಿನ್ನ ಪಡದಯ್ಯ ಅತಿ
 ಭಕುತಿಯಿಂದ ॥ ದಿನಕರನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ಘನತವವಗೈದು । ಕನಿಕರದಿ
 ರವಿಕೊಟ್ಟ ಮಣಿಶ್ಯಮಂತಕವು ॥ ಒದಗಿ ಮನೆವಳಗೆಸೌವರ್ಣಕರೆವು
 ತಿರೆ । ಯದುರಾಜ ನನಗೆಂದು ತಾನಿಚ್ಛಿಸುತ್ತಿರಲು ॥ ತಾತೆಗದು ತಮ್ಮಿಗೆ
 ತವಕದಲಿ ಕೊಡಲು । ಆತ ಬೇಟೆಗೆವೋದನಲ್ಲಿ ಮೃಗಸಿಂಹ ॥ ಮುರಿ
 ತಿಂದು ಮಣಿವೈದ ಮೃಗನಭಲ್ಲೂಕ । ವೆರಸಿಮಣಿಯನು ವೈದುವಾಸವಾ
 ದಲ್ಲಿ ॥ ಮಗಳ ತೊಟ್ಟಲಿಗೆ ತಾ ಸಂತಪದಿ ಕಟ್ಟಿ । ಸುಗುಣ ಜಾಂಬವನು
 ಸಂತೋಷದಿರಲು ॥ ಇತ್ತದುಗುಡದಲಿ ವರಸತ್ರಜಿತರಾಯ । ತೆತ್ತಿಸಿದ
 ಅಪವಾದ ದಿವಿಜಪತಿ ಹರಿಗೆ ॥ ತಮ್ಮಪ್ರಸೇನುವಿನ ತಾ ಕೊಂದು
 ಮಣಿಯ । ಘಮ್ಮನೆ ತೆಗದುಕೊಂಡೆಮ್ಮ, ಘಾತಿಸಿದಾ ॥ ಈಪರಿಯ
 ಲಾಡಲಾ ಇಂದಿರಾಪತಿಯು । ಕೋಪದಲಿ ಕಾನನವ ಕುಶಲದಿಂದ
 ರಸೀ ॥ ಅಪ್ರಸೇನನು ಅಳಿದ ಅಂಗದ್ವಿಜ್ಜೆಗಳ । ಈಪ್ರಕಾರವು ಎಂದು
 ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಪೇಳಿ ॥ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆಜ್ಜೆಯಹಾಕಿ ಘುಡುಘುಡಿಪನಾದ । ದೊಡ್ಡ
 ದಾಗದೆ ಕರಡಿಭೊರೆಯಾನೆಂದು ॥ ಅವನ ಕುಮರಿಯು ಅಳಲು ಅವ
 ನಾಡ್ಡಮಣಿಯ । ತವಕದಿಂದಲಿ ತಂದು ತರಳೆ ನಿನ್ನೆದುರೆ ॥ ಕಟ್ಟಿಹುದು
 ನೋಡೆಂದು ಕರುಣಿಸುತ್ತಿರಲು । ಬೆಟ್ಟದೊಳು ಪೊಕ್ಕುಹರಿ ಬಿಂಕದಲಿ
 ಗೆದ್ದು ॥ ತಂದ ಮಣಿಕನ್ನಿಕೆಯ ವೃಂದಜನ ನೋಡಿ । ಬಂದು ನಿಮ್ಮ
 ಯ್ಯ ಶಿರಬಾಗಿ ನಾಚಿದನು ॥ ಅಪರಾಧ ಕ್ಷಮಿಸೆಂದು ಆಗ ನಿನ್ನನು ದಿ ।
 ಪನಿತ್ತಮಣಿ ಸಹಿತ ತಾನಿತ್ತನಾಗ ॥ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಾವೆಂದು ಕ್ಲೇಶವನೆ
 ಬಿಟ್ಟು । ವಿಷ್ಣು ತಾ ನಿನ್ನ ಕರವಿಡಿದು ಉತ್ಸಹದಿ ॥ ೧ ॥ ಮಣಿವ್ಯಾ
 ಜ್ಯದಿಂದ ನಿನ್ನಣುಗ ಕೈಕೊಂಡ । ಘಣಿಶಾಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಪ್ರಚಂ
 ಡಾ ॥ ಅಪರಿಮಿತ ಸ್ನೇಹವನು ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಮಾಡಿ । ವಿಪರೀತ ಸುಖ
 ಪಡಿಸಿ ಆದರಿಸಿ ನೋಡಿ ॥ ನಿನ್ನೊಡನೆ ತನುಮನ ಧನವನೊಪ್ಪಿಸಿದ ।
 ನಿನ್ನೊಳಗೆ ಸುಖಸುರತ ನೇಮ ತೋರಿಸಿದ ॥ ನಿನ್ನ ಬದಿಯಗಲಿರನು
 ತಾನು ಅರಿಘಳಿಗೆ । ನಿನ್ನ ಮುಖಚಂದ್ರಕವನೇ ಚಕೋರಾಕ್ಷ ॥ ನಿನ್ನ

ಮುಖಕಮಲಕವನೇ ಮಧುಸಸೌಖ್ಯ . ನಿನ್ನ ಅಧರಾವೃತವನೇಕ
 ಬಗೆ ಸವಿವ || ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವನು ನೆರೆನೋಡಿ ನಲಿವ | ನಿನ್ನ ಗುಣ
 ಹಗಲಿರಳು ನೆನವನತಿಬಲವ || ಸರ್ವಭಾಮೆಯರೊಳಗೆ ಸರಿಗಾಣೆ
 ನೆಂಬ | ಗರ್ವರೂಪಳೆ ನಿನ್ನ ಗಲ್ಲವಿಡಿದೆಂಬ || ನಿರ್ವಹಿಸುವನು ಬಯಕೆ
 ನೇಮಗಳನೆಂಬ | ಸರ್ವತೋದ್ಧಾರಪಾವನ ನಿರಾಲಂಬ || ಅಪ್ಪಿದಣಿ
 ಯನು ಮುದ್ದು ಗುಪ್ತಿ ತಾ ದಣಿಯ | ಉಪಚರಿಸಿ ವುಂಜದಲಿ ಹೊರಳೆ
 ಮನದಣಿಯ || ಗಂಧಾನುಲೇಖವನು ಮಾಡ್ಯವನುದಣಿಯ | ಅಂದದಿಂ
 ಹಾರಗಳ ಹಾಕ್ಯವನುದಣಿಯ || ಫಣಿವೇಣಿ ಬಾರೆಂದು ಪಾಲಿಸೆವದ
 ಣಿಯ | ಗುಣರೂಪ ಸೌಂದರ್ಯ ಎಣಿಸೆವನುದಣಿಯ || ಘನಕೆಂಪು
 ಅಧರ ಬಲಗೈಯಿಂದ ಪಿಡಿವ | ಸ್ತನವದನಭ್ರೂಲತೆ ಯೌವನಕೆ ಬಾಯಿ
 ಬಿಡುವ || ತನುಕಾಂತಿ ಘನನಿತಂಬಿನಿಗೆ ಹಿಗ್ಗುವನೆ | ಇನಿತು ಅನುಭವ
 ಖರೆಯೆ ಧಿಟ್ಟಿ ಹೇಳಿದನೆ || ೨ || ಇಂತಿರಲು ನಾರದನು ವಿಗಡತನದಿಂದ |
 ಕಂತುಪಿತನಿಗೆ ಪಾರಿಜಾತವನೆ ತಂದು || ತಾಕೊಡಲು ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯಾಳ
 ತವಕಮಾಡಲಿಕೆ | ಕುಹಕಮಾತಾಡಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ ಕೊಡಿಸಲಿಕೆ || ಕೊಡು
 ವಾಗ ತೊಡೆಮೇಲೆ ಕೋಮಲಾಂಗಿಯನು | ಸಡಗರದಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮುಡಿ
 ದಡವಿಪ್ರಿಯನು || ಅತಿಶಯವ ಮಾಡಲಾ ಅದನೆಲ್ಲ ನಿನಗೆ | ಚತುರ
 ನಾರದ ಪೇಳಿ ಚಂಚಲದಿಯಿಳಿಗೆ || ಮೂರ್ಛೆಯನು ತಾಳಿದ್ದು ಮುನಿಸು
 ನೀನಾದೆ | ಸಾರ್ಚಿಸಿದೆ ಸತ್ಯವೇ ಮಿಥ್ಯವೇ ಬೋಧೆ || ೩ || ಸಹಿಸಲಾರದೆ
 ಪತ್ರಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದೆ | ವಹಿಸಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಯ ನಿನ್ನ ಬಯಕೆ ತೀರಿ
 ಸಿದೆ || ದೂತೆಯಟ್ಟಿದರೆ ಪತಿಪಾತಿಸದಲಾದ | ಮಾತಿನಲಿ ಧಾತೂಪ
 ಶಮನಮಾಡಿದನು || ಅರವಿಂದ ಬಾಣದಿಂದಾಗೊ ವ್ಯಥೆವೊಂದು | ಸರಿ
 ಸವತಿಯೊಳು ಸ್ನೇಹಮಾಡೊ ವ್ಯಥೆವೊಂದು || ಬಳಗಿಲ್ಲ ತಲೆಮುಂಡೆ
 ಕುಕ್ಕೊ ವ್ಯಥೆವೊಂದು | ಕೃಷ್ಣ ಬಿಟ್ಟಾಡ್ವದದು ಕೇಳೊ ವ್ಯಥೆವೊಂದು ||
 ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿತು ಸ್ವರ್ಣವರ್ಣಗಾತ್ರಿದು | ಅನ್ನೋದಕವ ತೊರೆದೆ ಅಯ್ಯ
 ಯ್ಯೊ ಅಬಲೆ || ನಿನ್ನ ತಾಪಕೆ ಎನ್ನ ಕಣ್ಣೊರೆತೆ ಬಾಲೆ | ಮುಂದುಗಾ
 ಣದುಪಾಯವೊಂದು ನೋಡದಲೆ || ಬಂದೆ ದಂಡಿಗೆಹತ್ತಿ ಕಾಂತನಿದ್ದೆ

ಡೆಗೆ || ಕಣ್ಣೆರದುನೋಡಿ ಕರಿಯದೆ ಸುಮ್ಮನಿರಲು | ಹಣ್ಣುಪಗಡೀ ಅಟಿ
ಹವಣದಲಿ ನಿಂದು || ಸವತಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಯೊಳಗೆ ಸರ್ವೇಶನಿರಲು | ಅವ
ಗಡಿಸಿ ನೀನುಡಿದೆ ಅಮರವಲ್ಲಭಗೆ || ತಾಳಿದನು ತೋಳಿನಲಿ ವಪ್ಪೊಬಾ
ಲೆಂದು | ಎಳೆಂದು ಎಬ್ಬಿಸಿದ ಮೂರ್ಛಿಗೈದಿರಲು || ಘಾಳಿಬೀಸಿದ ತನ್ನ
ಕೈಯಲೊಲಲೊಲದು | ಎದೆಗವಚಿ ನಿನ್ನ ತಾನಾಲಿಂಗಿಸಿದನು || ಸುದತಿ
ಗೆಂದನು ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಹೇಳೆಂದು | ವನಿತೆ ಮಾಜುವರೆ ಇದರೊಳಗೆ
ವಂದನ್ನೆ | ಅನುಭವವಿದ್ದರೆ ಖರಿಯವನ್ನೆ ಹುಸಿಯನ್ನೆ || ೪ || ಮಲತು
ಕಾದಿದಳು ರುಕ್ಮಿಣಿಯು ನಿನ್ನೊಡನೆ | ಭಲದಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಮಾಮೂಲತೆ
ಗಜಯಾನೆ || ಕೃಷ್ಣನಿಬ್ಬರಿಗೆ ನ್ಯಾಯವನು ಹೇಳಿದನು | ಬಿಟ್ಟುಡ್ಡೆ ಪತಿ
ನಿಂದೆವಾಡ್ಡೆ ಬಲು ನೀನು || ಕರವಿಡಿದುಕರೆದೆ ಕಾಂತನ ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ |
ಗಹಿಮಾಡಿ ಗದರಿಸಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನಿನಗೆ || ಕಲಹನೆಗ್ಗಲ ಕಾಂತನೊಳಗೆ
ನೀಮಾಡಿ | ಕಲಹಂಸಗಮನೆ ಕಠಿಣೋಕ್ತಿಗಳನಾಡಿ || ಶಪಥಮಾಡಿದೆ
ಕಾಂತನೊಳಗೆ ಕಂಜಾಕ್ಷಿ | ಗುಪಿತದಲಿ ಕಾಳಿಯನು ಅರ್ಚಿಸಿದೆ ಸಾಕ್ಷಿ ||
ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು ಕಾಳಿ ಅಭೀಷ್ಟವನು ಮೆಚ್ಚಿ | ಕಣಕ ತುಪ್ಪದಿ ಬಿತ್ತು
ಕಾಂತೆ ಮನಮೆಚ್ಚಿ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಸಾರಂಗ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಒಂದನೆಂದು ತಿಳಿಯೆ ಸ್ಮರನಮಾತಿನ ಗಿಳಿಯೆ | ಸಂದೇಹವ್ಯಾತಕೆ
ಸಿಂಧುರಗಮನೆ || ಇಂದು ನಡಿನೆ ದೂತಿಯರ್ಥಕೆ ಚಂದಿರಾನನೆ |
ಇಂದು ಯೋಗವು ಬಂದು ನಿಂದದೆ ಇಂದಿರಾಪತಿ || ಪಲ್ಲ || ಗೆದ್ದೆ ಕಾಲಿಲಿ
ಒದ್ದೆ ಕವ್ವವ | ಬಿದ್ದೆ ಸವತಿ ಬೆನ್ನ || ಮುದ್ದೆ ತೀರಿತು ಪೊದ್ದೆ ಕೃಷ್ಣ
ನೀ | ನಿದ್ರ ಸ್ಥಳಕೆ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಲಿ || ೧ || ಪಿಡಿದು ಗಲ್ಲವ | ತಡದು ತನು
ಪೊಂ | ಗೊಡಕುಚಕುಗುರಿಕ್ಕೆ || ತೊಡೆಯಮೇಲಿಟ್ಟು | ವಡಬಡಿಸಿ
ಸೋ | ಲ್ಯುಡಿವಿಡಿದು ಮುದ್ದಿಡಲು ಶೌರಿ || ೨ || ಎಳೆದುಳಸಿಯ ತಳತಳ
ಸುವ | ಹೊಳವ ಮುಕ್ತಾವಳಿಯಾ || ಚಲುವ ಕಂಠದ | ತಳಿರು ತಳ
ಕಾಲಿಳಿಯಲೊಪ್ಪುವ | ನಳಿನನಯನನು || ೩ || ಹೊಟ್ಟಿಕಂದನ | ಪುಟ್ಟ
ಸಿಂಗನ ಮುಟ್ಟಿನನೆ ಕೊರಳಾಣೆ || ಪುಟ್ಟಿಯಮೇಲಾಣೆ | ಕಟ್ಟಿದ ತಾಯಿ

ತದಾಣಿ || ೪ || ಶಿವಸತಿಯರ | ಶಿರದಮೇಲಾಣಿ | ಯುವತಿ ಜಕ್ಕಿಯ
ರಾಣಿ || ರವಿಯಮೇಲಾಣಿ ಭುವಿಯಮೇಲಾಣಿ | ತವ ಸಹೋದರ
ನಾಣಿ || ೫ || ನಂಬಿಗೆ ಕೊಡುವೆ | ಅಂಬುಜಲೋಚನೇ | ಶಂಭುವಿನ
ಮೇಲಾಣಿ || ಕಂಬುಕಂಧರಳೆ | ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ | ತುಂಬಿದ ಶಕುನವಿ
ದಕೊ || ೬ ||

ಶ್ರೀಃ ||

ವಚನ.

ದುಂಡೀ ನಿನಗಂಡ ಪ್ರಚಂಡ ಉದ್ವಂಡ ದನುಜರ ಗಂಟಲಗಾಣ |
ಪಾಂಡವರ ಪಂಚಪ್ರಾಣ ಸುರರೊಡೆಯ ಸುದಾಮನ ಗೆಳೆಯ || ಅಸುರ
ರಣರಂಗಧೀರ ಜಾರಜೋರ ದಯಾಪರ ಶರಣಾಗತ ರಕ್ಷಾಮಣಿ |
ಯದುಕುಲ ಶಿರೋಮಣಿ ಸರ್ವಾಭರಣ ಭೂಷಿತನಾಗಿ || ಇಂದಿವಿರುಳು
ನಲಿವುತ ವಲಿವುತ ಗರುಡನ ಹೆಗಲನೇರಿ | ಬಂದನು ಹೊಂದಾಳುನು
ಮುಸುಕು ತೆರದನು || ಮಗ್ಗುಲೊಳು ಕುಳಿತನು ನಸುನಗುತ ಕೊಸರಿ
ತೊಡೆಯಮೇಲಿಟ್ಟನು | ಪೊಳವ ಗಲ್ಲವ ಮುಟ್ಟಾನು ಬಾಹುಲತೆಗ
ಳಿಂದ ಕಟ್ಟಾನೂ || ಅಧರಾವೃತ ಸವಿದಾನು ಮುದ್ದಿಸಿ ಕರದಾನು ನಿನ್ನ
ಬೆರದಾನು | ಬೆದರದಿರು ಬೆಚ್ಚದಿರು ಅರೆಫಳಿಗೆ ಸೈರಿಸು ಸಾವಧಾನದ
ಲ್ಲಿರು ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿರು ರನ್ನಿಶಿರೋಮಣಿ || ಹೋಗಿಬರುವೆನೆ ಕೇಳಿಲಿ
ದುಂಡು | ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವ ಕೊಡೆ ನಿನ್ನ ಗುರುತೂ ಬೀಗರಿತ್ತ ಶಾಲಿ
ಯಮನವರಿತೂ || ಕತ್ತರಿಸಿದಡಿಕೆ ಕರ್ಪುರದ ಬಿಳ್ಳೆಲೆಯಿತ್ತು ಕಳಿಸೆ |
ಹೋಗುವೆ ತ್ವರಿತ ಕಂದನಕ್ಕೈಯ ಲಡ್ಡಿಗೊಡಿಸೆ | ನಿನಗೆಂದು ಮಾಡಿ
ದ್ದು ಎನಗುಣಬಡಿಸೆ || ೧ ||

ಶ್ರೀಃ ||

ರಂಗ ಭೈರವಿ, ಕುರಗಯ್ಯಂಪೆತಾಳ.

ಪ್ರಿಂದವಾತ ಕೇಳಿ ನಲುವಿವಿಂದ ಮಾನೀ | ತಂದು ಸ್ವರ್ಣಕಲಶ
ದಾದಕ ಮಂದಹಾಸಿನೀ || ನಿಂದು ಮೊಗವನೋಡೆ ದಾಸ್ಯ ಹೊಂದಿ
ಮನದೊಳೂ ಚರಣ | ದ್ವಂದ್ವವನ್ನೆ ತೊಳವೆನೆಂದು ಧೈರ್ಯ ತಾಳ
ಳೂ || ೨ || ಕೊರವಿಕಾಲ ತೊಳದರೆನಗೆ ಕೊರತೆಯಂತುಟೋ | ಗರುವೆ

ಸವತೀಳ ನುಡಿಯಘನದ ಸಂಕಟ || ೩ || ಬಾಗಿಬಳುಕೆ ನಾರಿ ಸತ್ಯ
ಭಾಮೆ ಸುಮ್ಮನೇ | ಆಗಲದನು ಕಂಡು ಅಜನ ಆಯ್ಕತಾನೆನೆ || ೪ ||
ಹಲವು ಯೋಚನಾಕೆ ನುಡಿವರ್ದಲ್ಲುಮುರಿವೆನಾ | ಜಲಜಭವಭವಾದಿ
ವಂದ್ಯನಾಣೆಕೊರವಿ ನಾ || ೫ || ತಿಳಿದುನೋಡೆ ನಿನ್ನೊಳಗೆ ತೇಜಜ್ಞಾ
ನವಾ | ತೊಳೆಯಬೇಕು ಚರಣವನ್ನು ತೋರಿಮೌನವಾ || ೬ || ಪದುಮ
ನಯನೆ ಪಾಣಿಯಿಂದ ಪದವ ತೊಳೆಯಲೂ | ಪದುಮಧ್ವಜ ಅಂಕುಶದ
ರೇಖೆ ಸುದತಿ ಕಂಡಳೂ || ೭ || ಶ್ರೀಃ ||

ಸೀಸಪದ್ಯ.

ಶ್ರೀವಶಿವಾ ಇದುವೇನು ಸೋಜಿಗವೋ ಲೀಲೆಯಲಿ | ಯುವತಿ ಕೊರ
ವ್ಯಾದನೆ ಪ್ರಾಣನಾಥ || ಸವನಿಸಿತು ಕಂಡಾಗ ಸ್ಮರನತಾಪವು ಎನಗೆ | ಸಟಿ
ಯಲ್ಲ ಸತ್ಯವೂ ದೀನದಾತ || ಭವರೋಗಹರನೆಂದು ಬಾಯಲಾಡಲು
ನಾನು | ತವಸಾರವಲ್ಲವಾತನ್ನ ಸ್ತೀತ || ಸುವಿಲಾಸ ಸುರರೊಡೆಯ ಸೊ
ಗಸುವಾಡಲು ಎನಗೆ | ಸೌಖ್ಯವಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನಿಹುದೆನೀತಾ || ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಪೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಆದಿತಾಳ.

ತನುಚತುಷ್ಟಯವೆಂಬೊ ಧಳಧಳಿಸುವ ಮಣಿ | ವಿನಯದಿಂದಿಟ್ಟುಳು ಫಣಿ
ವೇಣಿ || ಘನವಾದ ಕೊರವಿಗೆ ಗದ್ದುಗೆಮಾಡೆಂದು | ಅನುರಾಗದಿಂದಲಿ
ವೃದುವಾಣಿ || ೧ || ಸ್ವರ್ಣಲತಾಂಗಿ ನಿರ್ಮಲವೆಂಬೊ ಕದಳಿಯ | ಪರ್ಣ
ಪಟ್ಟಸಾಲಿಗೊಂದಿಸಾಲೂ || ವರ್ಣಪೆನೆಂತು ಭಾವಾರ್ಥದ ಜಲಪ
ಚ್ಚೇ | ದೋರ್ಣವಾಯಿತು ಪ್ರೇಕ್ಷಿಸಾಲೂ || ೨ || ಕಡುಪ್ರೀತಿಗಳೆಂಬೊ
ಷಡುರಸಸಾರವ | ಬಡನಡುಬಳಕುತ ನೀಡೀ || ಮಾಡದಿ ಶಿರೋಮಣಿ
ಮೆಚ್ಚಿಕೆ ಶಾಕವ | ಇಡುವಳು ಇಂಪಣಮಾಡೀ || ೩ || ಭಕ್ತಿಯ ಭಕ್ತ್ಯವು
ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಶಾವಿಗೆ | ಯುಕ್ತಿಯ ಅನ್ನ ಶೋಭಿಸಾಲೂ || ಶಕ್ತಿಯ ವರ
ಮಧುರೋಕ್ತಿಯ ಘೃತಧಾರೆ | ಮುಕ್ತಿಗೆರಿಯ ಮನ್ನಿಸಾಲೂ || ೪ ||
ಮುಂದಿಟ್ಟು ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಸತ್ಯಭಾಮೆ | ನಿಂದಳು ಮೊಗವನೋ
ಡುತಾಲಿ || ಚಂದದಿ ಕೊರವಿಯಿಂಚರದಿ ಶಕ್ತಿಯರನು | ವಂದಿಸಿ
ತುತ್ತುಗೊಳ್ಳತಾಲಿ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಊಣುತವುಣುತ ಕೊರವಿ ತೆಗದು ಪುಟ್ಟುಒಳಗಿಡೇ । ಕಣಕಿಕಣಕಿ
ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಕೇಳಿವಾನುಡೆ ॥ ೧ ॥ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬ ಉಣ್ಣೆ ಕೊರವಿ
ಹುಳಿಯನೀಡುವೆ । ಪುಟ್ಟವಳಗೆ ತುಂಬುವಂಥ ವಾಜಿಬೇಡವೇ ॥ ೨ ॥
ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾದರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕೊಡುವೆನೇ । ಇನಿತು ಅಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೊರವಿ
ಯೋಚಿಸಿಂತೆನೆ ॥ ೩ ॥ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಸೃಷ್ಟಿತುಂಬಿ ತಿಟ್ಟವಾಗಿದೇ ।
ಬಿಟ್ಟನುಂಗುವಾಕೆಗನ್ನು ರೊಟ್ಟಿಯಾಗ್ವದೆ ॥ ೪ ॥ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನೀಡೆ
ಅಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಗೈವೆನೆ । ಭಕ್ತಿಹೀನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ತುತ್ತುಗೊಳ್ಳೆನೆ ॥ ೫ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಆದಿತಾಳ.

ನೌವುಂಡು ಮಿಕ್ಕದಲ್ಲದೆ ಉಣ್ಣದವಹಾರೆ । ನಾರಿಶಿರೋಮಣಿಕೇ
ಳೂ ॥ ಭಾವಿಸೆನ್ನಯ ಮಾತ ಅನುಮಾನಗೊಳಬೇಡ । ಭಕ್ತಿಗುಣಗ
ಳಿಂದ ಬಾಳೂ ॥ ೧ ॥ ಪಾಲೊಳು ಪುಟ್ಟದ ಸತಿವ್ರತೆ ಒಬ್ಬಳೂ । ನಾ
ಲ್ಕಾನೊಗದವನೊಬ್ಬ ಜಾಣಾ ॥ ಮೇಲಾದ ಕೋಡಗ ಮೆಚ್ಚಿನಾಟ
ನಾಡುವಾ । ಲಾಲಿಸೆನ್ನಯ ಪಂಚಪ್ರಾಣಾ ॥ ೨ ॥ ಪಟ್ಟದರಸಿ ಒಂದು
ಪಕ್ಷಿಯ ಸಾಕುವೆ । ಸೃಷ್ಟಿಯ ತಿರುಗುವನೊಬ್ಬ ॥ ಸಿಟ್ಟಿಲ್ಲದವ
ನೊಬ್ಬ ಸಿದ್ಧಿ ಪೇಳುವನೊಬ್ಬ । ಧಿಟ್ಟವೈರಾಗ್ಯದವನೊಬ್ಬ ॥ ೩ ॥ ಸುಳ್ಯ
ಡದ ಪಂಚಸುಗುಣಾರಿ ಬಳಗದ । ಬಳ್ಳಿ ಅತ್ತಿಯ ಮಕ್ಕಳ್ದಾರೆ । ಒಳ್ಳೊ
ಳ್ಳೆವಹಾರೆ ವನಿತೆ ನಾವುಂಡು ಮಿಕ್ಕಾ । ವುಳ್ಳ ಶೇಷಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರೇ ॥
॥ ೪ ॥ ಕಳ್ಳತನವ ಬಿಟ್ಟ ಕರುಣಾಳು ಒಬ್ಬ ಕುಲವ । ಹಳ್ಳಗಾಣಿಸಿ
ದಂಥಾ ಜ್ಞಾನೀ ॥ ಕೊಲ್ಲಿಸಿ ಅಣ್ಣನ ಕೋಟಿಯನಾಳುವ । ಬಲ್ಲಿದನೊ
ಬ್ಬನಾನೆ ಮಾನಿನೀ ॥ ೫ ॥ ಶೇಷಶಯನನೆ ಉಂಡಾ ಶೇಷಕ್ಕೆ ಅಧಿ
ಕಾರಿ । ಭಾಸುರಖ್ಯಾತಿಗಳ್ದಾರೆ ॥ ಈಸುಮಂದಿಯಮೇಲೆ ಇಚ್ಛೆವುಂ
ಟಾಗ್ಯುಂಡಾ । ಶೇಷವ ತೆಗದಿಟ್ಟಿ ನೀರೆ ॥ ೬ ॥ ಅರ್ಭಕತನದಲ್ಲಿ ಅತಿ
ತಪವನೆಮಾಡಿ । ಉರ್ವಿಯಾಳುವ ರಾಜಯೋಗಿ ॥ ತಬ್ಬಿಬ್ಬ ನುಡಿಯಲ್ಲ
ತಲೆಜಡೆಗಟ್ಟಿದ ರೊಬ್ಬೊಬ್ಬ ರತಿಶಯವಾಗಿ ॥ ೭ ॥ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷ ಉದ್ದಂ

ಡಸವತಿಯ ಮನೆ । ಉಂಡೂಬರುತಲ್ಪವನೆಯಿಂದೂ ॥ ಭಂಡುಮಾಡು
ವನವ ಮಿಂಡೇರ ಕಂಡಾರೆ । ದುಂಡಿ ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡುನಿಂದು ॥ ೮ ॥

ಸೀಸಪದ್ಯ,

ಕೊರವಿ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಹರುಷದಲಿ ಪಟ್ಟವೀಳ್ಯವನಿತ್ತು । ಗರುವೆ
ತವಕದಿ ಚಂದ್ರಗಾವಿ ಕುಪ್ಪಸ ಕೊಟ್ಟು ॥ ಭೂರಸತ್ರಾಜಿತ ಕೊಟ್ಟು । ವರ
ದುಕ್ಕಾಲವನಿತ್ತು । ಕೊರವಿ ನೀನಾಡಿದ್ದು ಖರೆಯಬಂದರೆ ಎನ್ನು ॥ ಕೊರ
ಳಾಣೆ ಕೊಡುವಂಥಾ ಪರಿಯ ಕೇಳಿ । ವರತನೂಮನ ಧನವ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ
ಅರ್ಪಿಸಿ ॥ ಚಿರಕಾಲ ನಂಬುವೆನೇ ಚಿತ್ಸರೂಪೆ । ಧರೆಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ
ಲಯಕಲಾಪೆ ॥ ಸ್ತುತಿಸಲಾಪೆನೆ ಸುಜನಮನದಿಸ್ಥಾಪೆ । ದುರುಳಿ ದುಷ್ಟ
ರಗೆ ಅತಿಕ್ರೂರ ಕೋಪೆ ॥ ನಿರುಪಮಾನಂದ ಸ್ವಾನಂದ ಭೂಪೆ ॥ ೧ ॥

ಶ್ಲೋಕ: — ಬೆನ್ನಿನೋಳಿಹ ಬ್ಯಾಟಿಕಾರತಿರುವೂ । ನಿನ್ನಾಸ್ಯ
ನೋಡುತ್ತಲೇ ಚನ್ನೇಕಾಡುತ್ತಲೇಹದೇ ಚಲಿಸದೇ ಚಿಣ್ಣನ್ನ ಸಂತ್ಯೆಸೆ
ಲೇ ॥ ಅನ್ಯಾಬಾಲರ ರೀತಿಯಲ್ಲವೆ ಸಖೀ ದೇವಾದಿ ಮೌನೀಗಳೇ । ಖ
ನ್ನಾರಾದರು ಕೇರವಾಣಿಯವನಾ ಚಿನ್ನಾಟ ಬಟ್ಟೆಗ್ಗಳೇ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಗಂಜಿ ಆಯಿತು ಕೊರವಿ ತಾಳೆ ನನ್ನ ಮನದಾ । ಅಂಜಿಕೆ ಹೋಗು
ವಂತೆ ಹೇಳಿ ॥ ಕಂಜವದನೆ ಕಪ್ಪನಿಡೆ ಎನ್ನಯ ಮೇಲೆ । ಕಂಜನಾಭನ
ದಯವಿಡೆ ॥ ಮಂಜಿನೊಡೆಯ ಬಂದನಲ್ಲಿ ಮಂದಮಾರುತ । ಸಂಜನಿಸಿದ
ಕೇಳುನಲ್ಲಿ ॥ ಕುಂಜರಗಮನೆ ನಿನ್ನ ಬಲಕಾಡುವಾ ಗಿಳಿಯೂ । ಪಂ
ಜರ ಸಹಿತೇನೆ ಬಹಳ ॥ ಮಂಜುಳ ಸ್ವರಗೈವ ಪಿಕಾ ಮಾವಿನತಳಿರು ।
ಕಂಜನೈದಿಲೆಯು ಅಶೋಕಾ ॥ ರಂಜಿಸುತಹ ಜಾಜಿಚಂಡಾ ರಂಬಿಸಿ
ಕೊಟ್ಟಿ । ಭುಂಜಿಸಾಲೊಲ್ಲ ಇಕ್ಕುದಂಡಾ ॥ ೧ ॥ ಕಬ್ಬುಬಿಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದಾ
ಕಂದಾ ಕೈಯೊಳು ಶರ । ಹಬ್ಬಿದ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದಾ । ತಬ್ಬಿಬ್ಬಿಗೊಳುವಂತೆ
ಮಾಡಿ ತರುಣಿತಾಪಾ । ದೊಬ್ಬಲಾರದೆ ಮುಖಬಾಡಿ ॥ ಹಬ್ಬಿದಾ ಬಳ್ಳಿ

ಯಂತೆ ಧರಗೆ ಹಮ್ಮಿಸಿ ನಾರೇ | ರಬ್ಬರಾದಲಿ ಈಕೆ ಹೊರಿಗೆ || ಒಬ್ಬ
ಬ್ಬರಾಗಿಯೆ ಬಂದೂ ವಾಯುವ ಬೀಸಿ | ಉಬ್ಬಿವನತೆಗಾಗೊದೆಂದು ||
ಎಬ್ಬಿಸಿದಾರು ಕರವಿದಿದೂ ಇಂದಿಗೆ ಮಾರಾ | ನ್ನಂಬುವಾಯಿತು ಬಳಿ
ವಿದಿದು || ನಿಬ್ಬಿರಗಾದಳು ಕೊರವೀ ನೀರಜಾಕ್ಷಿಗೆ | ತಬ್ಬಿಹೇಳಿದಳಾಗ
ಲರುವೀ || ೨ || ಧಿಟ್ಟವಾಗಿ ಪೇಳುವನೀಗಾ ದಿವಿಜರೊಡೆಯಾ | ಘಟ್ಯಾ
ಗಿ ಬರುವಾನು ಬೇಗಾ || ರೊಟ್ಟಿತುಪ್ಪದೊಳಾಗಿ ಬಿತ್ತಿ ಶರಗುಗಂಟು |
ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲೆ ಭಾಷೆವಿತ್ತೆ || ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯ ಬಂದು ನಿನ್ನ ಸಿಂಗರಿಸು
ವಾ | ಪಟ್ಟಿಮಂಚದಲಿ ತಾ ಮುನ್ನಾ || ಶಿಷ್ಯವಾದಂಥ ಸೊಗಸು ಕಂಡೀ
ಶಿಘ್ರಾದಿ ನನ್ನಾ | ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೋಗುವೆ ದುಂಡಿ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಆದಿತಾಳ.

ನಡದಾಳೊ ಕೊರವಂಜೀ | ಬಡನಡೂ ಬಳಕುತಾ | ಮುಡಿಯನಲ್ಲಾ
ಡುತ | ಬಿಡಿಹುವು ಉದುರುತ | ಕಡೆಗಣ್ಣ ನೋಟದಲೀ || ಪಲ್ಲ ||
ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ ರತ್ನಾ | ತೆತ್ತಿಸೀದ ಪುಟ್ಟೀ | ನೆತ್ತಿಯಮೇಲಿಟ್ಟು ಸುತ್ತ |
ಮುತ್ತ ನೋಡುತ್ತ | ಮತ್ತವಾರಣದಂತೆ || ೧ || ಕಡಗಾ ಕಂಕಣ ಚೂಡೆ |
ನಡವಿನೊಡ್ಡಾಣಾವು | ಕಡುರವ ತನ್ನಯ | ನುಡಿ ವೀಣೆಯಸ್ವರ | ವಡ
ಗೊಡುವ ಬಗೆಯಾ || ೨ || ಅಡಿಗಡೀಗೆ ತನ್ನಾ | ಎಡದಾ ಸಿಂಗನಮೈ
ಯ್ಯಾ | ದಡವಿ ಮುದ್ದಿಸಿ ಬಹಳ | ತಡವಾಯಿತು ಎಂದು | ಮಡದಿರು
ಕ್ಕಿಣಿ ಮನೆಗೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

ಶ್ಲೋಕಃ — ನಾರುಕ್ಕಿಣಿ ವಾರಿಜಮುಖಿಯರೆಂಬಾ | ತಾರೆ
ಮಧ್ಯದಿತನುವಿನೊಡೆಯನ ಬಿಂಬಾ || ತೋರುವಂತಿರೆ ತೋಷದಾ
ನಂದದಿಂದಾ | ಮಾರನಯ್ಯನು ಮಂದಹಾಸವಲಿ ಬಂದಾ || ೧ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟಿತಾಳ.

ರೇನಕತಟ್ಟಿಯಲಿ ಆರತಿಯನಿಟ್ಟು | ಕಾಂತೆಯರಷ್ಣ ಕರಕುಂಕುಮ
ಬೊಟ್ಟು | ದಿನಕರಕೋಟಿತೇಜಗೆ ಹಚ್ಚಿ | ದೀಪಗಲ್ಲಚ್ಚಿ ದಿವ್ಯಕಾಂತಿಯ

ಪೆಚ್ಚಿ : ವನಿತೆಯರೆಲ್ಲರು ಬೆಳಗುತ್ತಾ ವಲಿದಾಡುತ್ತಾ । ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರು
ನಗುತ್ತಾ । ವಿನಯದಿ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಗೆ ವೇದಾಂತಗೆ । ವಿಶ್ವಹೃದಯ
ಪೂರಿತಗೆ । ಮಂಗಳಾರತಿಯೆತ್ತಿ ಹರುಷದಿ । ಮತಿಸರದಿ ಶೃಂಗಾರ
ವಿಸ್ತರದಿ ॥ ೧ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ಪಂತುನರಾಳಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಪೊಡವಿಯು ಮೊರೆಯಿಡಲಾ ಶ್ರೀಹರಿ । ಸಡಗರದಲಿ ದೇವಕಿಗರ್ಭದಿ ।
ತಡಮಾಡದೆ ತವಕದಿ ಪುಟ್ಟಿ ಜಗ । ಜಟ್ಟಿ ಜಗಜಟ್ಟಿ ದನುಜರ ಕುಟ್ಟಿ ।
ಕಡುಧೈರ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿ ಸುರಾರಿಗೆ । ಶೋಭನನೆ ॥ ೧ ॥ ಗೋಕುಲದಲಿ
ಬಗೆಬಗೆಯಾಟವ । ನೀ ಕರುಣದಿಯಾಡಿದೆ ಕಂಸನ । ತಾಕಿಸಿ ನೀ
ಭರದಲಿ । ನೂಕಿಸಿ ಅಸುವ ಕುಂಭಿಣಿಗೊದದು । ಲೋಕಪಾಲಕ
ನೀನೆನಿಸಿದೆ ॥ ಶೋ ॥ ೨ ॥ ಧಿಟ್ಟನೆ ಸಿರಿಮಧುರಾಪುರದಾ । ಪಟ್ಟಣವು
ಉಗ್ರಸೇನಗೆ । ಪಟ್ಟವನೀಗಟ್ಟಿ ಕುಜ್ಜಿಗೆ ದಯವಿಟ್ಟಿ । ದಯವಿಟ್ಟಿ ಮನ
ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ಸದಯಳಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯನೆ ಕೊಟ್ಟಿ ॥ ಶೋ ॥ ೩ ॥ ಹೂಗಾರನ
ಭಕ್ತಿಗೆ ಕರುಣಾ । ಸಾಗರ ನೀ ಅಕ್ರೂರನುತಲೆ । ಬಾಗಿಸು ಸುಜ್ಞಾನವ ।
ಭೋಗಿಸಿ ಸುಖವಾದಾ । ಸುಖವಾದಾ ಘನಮುಖವರ । ಯೋಗಿತಾನಾ
ದಾ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ಶೋ ॥ ೪ ॥ ದಂಡೆತ್ತಿಬಂದಾ ಮಗಧನ । ಭಂಡಾ
ಟವಮಾಡಿದೆ ರಣದಲಿ । ದಂಡಿಸಿ ಹೊರವಡಿಸಿ ಖಂಡಿಸಿ । ಘಡುಘು
ಡಿಸಿ ಘಡುಘುಡಿಸಿ । ಅತಿಯಾರ್ಭಟಿಸಿ । ಪುಂಡ ಉದ್ಧಂಡಾನೆನಿಸಿದೆ ॥
ಶೋ ॥ ೫ ॥ ಮೇಲಾದಾ ಬಲದಲಿ ತಾನು । ಕಾಲಯವನ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಮು
ಚುಕುಂ । ದಾಲಯದುರಿಜ್ವಾಲೆಯ । ಪಾಲನು ಮಾಡಿದಂತ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಕಾಂತಾ । ಬಾಲಗೋಪಾಲಾ ಅತಿಜಾಲಾ ॥ ಶೋ ॥ ೬ ॥ ದ್ವಾರಕಪುರಿತಾ
ರಕ ನಿನಗೆ । ನಾರದ ಸುರಪಾರಿಜಾತವ । ತೋರಲು ಮದಬೀರಲು । ಸಾರ
ಲು ಸತಿಗಿತ್ತಿ ಸತಿಗಿತ್ತಿ । ಸವತಿಮತ್ತರ ನಾರಿಗಿಟ್ಟಿ ವಡಂಬಟ್ಟಿ ॥ ಶೋ ॥
॥ ೭ ॥ ಕೊರವಂಜಿಯರೂಪವ ತಾಳಿ । ಕೊರಚಾಡುವ ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೆ ।
ಭರವಸಕರ ಮೆರವುತ ಅಭಯ । ಕರವಿತ್ತಿ ಕರವಿತ್ತಿ । ಅಭಯವನಿತ್ತಿ ।
ಸರೆತೋಷವಿತ್ತಿ ಸುಖವಾಗಿ ॥ ಶೋ ॥ ೮ ॥ ಸಾಟಿಯೆ ಮೂಜಗದೊಳು

ನಿನಗೆ । ಹಾಟಕತನುಜನಕನೆ ನಿನನ್ನಾ । ಧೀಟಕೆ ನಲಿದಾಟಕೆ ಧಾಟಕೆ
ಸರಿಗಾಣೆ । ಸರಿಗಾಣೆವೆನುತಲಿ ನಾದಿಯ । ಕೂಟಾ ಕೋವಿದನಾ ಕೊಂ
ಡಾಡಿದರೂ ॥ ಶ್ಲೋ ॥ ೯ ॥

ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ಲೋಕ: — ಕೋಮಲಾಂಗನು ಕೊರವಿವೇಷವನು ಕಳೆಯೆ ।
ಕಾಮಿನೀಯರು ಕಾಂತನಕಾಲ ತೊಳೆಯೆ ॥ ಭಾಮೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಬಣ್ಣಿಸಿ
ಹರಿಯ ಮುಂದು । ಶ್ಯಾಮಾಲಾಂಗನೆ ಸ್ನಾನಕೆ ಯೇಳೆರೆಂದೂ ॥ ೧ ॥

ದ್ವಿಪದೇ.

ಮೌಲ್ಯಡಲಶಯನ ಗೋಪಾಲ ಗುಣಶೀಲ । ಬಾಲಕಿಯರಿಂತೆಂದು
ಬಣ್ಣಿಸುತ ತೈಲ ॥ ಪೂರ್ಣವಿಗ್ರಹಗ್ಧರಸಿ ಪೊಗಳುತಲಿ ಸ್ಮರಿಸಿ । ವಾರ್ಣ
ದಿಂಸ್ನಾನವನ್ನೆರಸಿ ಅನುಸರಿಸಿ ॥ ಮಡಿವಸ್ತ್ರದಿಂದಾಗ ಮಯ್ಯಾರುವಂತೆ ।
ಉಡಿಗೆ ಪಿತಾಂಬರವು ಉರಗಾರಿಧೊರೆಗೆ ॥ ನವರತ್ನ ಖಚಿತಾಸನವ
ನಿಟ್ಟು ಧರೆಗೆ । ಧ್ರುವನೊಡೆಯನಿಗೆ ವಾರೆ ದುರುಬು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ॥ ಮುಂ
ಗುರಳನೇವರಿಸಿ ಮುನಿಜನಪ್ರಿಯಗೆ । ಕಂಗೊಳಿಸಿ ಕುಂಡಲವ ಕಂಜ
ಲೋಚನಗೆ ॥ ಕೋವಿದೆಯರಿಟ್ಟರಾ ಕುಶಲಕೇಯೂರಾ । ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂ
ಭನಗೆ ಸಿರಿಮುತ್ತಿನಾರಾ ॥ ದಿವ್ಯಮಾಣಿಕ ರತ್ನದೀಪ್ತಿಗಳ ಪದಕ ।
ಅವ್ಯಕ್ತಮೂರುತಿಗೆ ಆನಂದವಾಕ ॥ ಹಾರೈಸಿ ಕೌಸ್ತುಭಾ ಹಾರವನೆ
ಹಾಕಿ । ಪೂರೈಸಿ ಮನದಿಚ್ಛೆ ಭೂನಾಥಗೌಕಿ ॥ ಭುಜಕೀರ್ತಿ ಕಂಕಣವು
ಭೋಗಿತಯನಂಗಿ । ನಿಜಕರಾಗ್ರದಿ ಪಚ್ಚೆ ನೀಲದುಂಗುರವು ॥ ನುಡಿವ
ಘಂಟೆಯು ನಡುವಿನೊಡ್ಯಾಣವಿಟ್ಟು । ಸಡಗರದಿ ಕಾಲ್ಪಿಂಡೆ ಸತ್ಯಾತ್ಮ
ಗಿಟ್ಟು ॥ ಕಾಲಲಂದುಗೆ ಗೆಜ್ಜೆ ಕಡುರವದಿ ನುಡಿಯೆ । ಮೇಲಾದ ವಸ್ತು
ಗಳ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಧರಿಸಿ ॥ ಇನಕೋಟಿತೇಜನಿಗೆ ಇಂತು ಶೃಂಗರಿಸಿ ।
ಘನದರ್ಪಣವನಿಟ್ಟು ಹಿರಿಯರನು ನಮಿಸಿ ॥ ಪ್ರಕಟಕಸ್ತೂರಿಲಕ ಫಣಿ
ಗೆಸೆಯೆವಪ್ಪಿ । ಸುಕಟಾಕ್ಷ ನೀಲಾಂಗ ಶೋಭಿಸಲು ಶೌರಿ ॥ ಜರ
ತಾರಿ ಮುಂಡಾಸನಿಟ್ಟು ತೀವ್ರದೊಳೂ । ಮುರವೈರಿ ಶಿರಕೆ ಮುತ್ತಿನ

ಗೊಂಚಲುಗಳೂ | ಮೆರೆಯೆ ಕನ್ನಡಿಕದವು ಮಿಂಚಿನಾಮೇಲೆ | ಕರರಾ
ಜವರದನಿಗೆ ಕವಚವನೆ ತೊಟ್ಟು || ಪಿರಿದಾದದುತ್ಯಾಲು ನೆಗಲಮ್ಯಾ
ಲಾಲಿಯೆ | ಕರೆಯಲಾ ಖಗರಾಜ ಕರವನೇ ಮುಗಿದು || ಯನೆಹಸಾದ
ವೆನಲ್ಲೆ ಇಂದಿರಾಸತಿಯು | ವನಿತೆರುಕ್ಕಿಣೆ ಕರದು ವಯ್ಯಾರದಿಂದ ||
ಮುಡಿಯದಡವುತ ಗಲ್ಲವಿಡಿದು ಮುದ್ದಿಸುತ | ಬಡನಡುವಿನಾ ಜಾಣೆ
ಮಡದಿ ಮೃದುವಾಣೆ || ಫಣಿವೇಣಿ ಗುಣಶ್ರೀಣಿ ಪರಮಕಲ್ಯಾಣಿ |
ಅಣುರೇಣಿನಲಿ ಪೂರ್ಣ ಅಮಿತಸತ್ತಾಣಿ || ಘನಶಿರೋಮಣಿರಾಣಿ ಗಂ
ಭೀರವಾಣಿ | ಮುನಿಸುಮಾಣಿಸೆ ಅಣಿ ಮುತ್ತುಕಟ್ಟಾಣಿ || ಕೊರಳೊ
ಳಿಟ್ಟುಹ ಕುಶಲೆ ಕುಮುದಾಕ್ಷಿ ಕೇಳೂ | ಸಿರಿಸತ್ಯಭಾಮೆಯ ಸೇರ್ದೆ
ನಿಂದಿರುಳು | ನಾಳೆ ಬರುವೆನು ನಾನು ಅಪ್ಪಣೆಯನೀಡೆ | ಆಲಸ್ಯವಾಯಿ
ತೆಲೆ ಅಂಬುಜವದನೆ || ೧ || ಶ್ರೀಃ ||

ಶ್ಲೋಕಃ— ನಾನೂದಾಸಿನಾ ನಾರಿಗೇಮಾಡಿದಾರೆ | ಮಾನಾ
ವಾರದೇಮಂದಿ ಕುಂದಾಡುತ್ತಾರೆ || ನಾನಾವ್ಯಾಕುಲಾ ನಾಟಿಸಿ ಹೊರ
ಳುವಾಳೂ | ಜಾಣೆಹೆಣ್ಣಿನಾ ಜನ್ಮವೂ ವ್ಯರ್ಥ ಕೇಳೂ || ೧ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟತಾಳ.

ನೌಕಸತ್ತೀವ್ರತವಾದಾರೆ | ಇಂದಿಗೆ ನೀರೆ | ತಾಕು ಹೋರಾಟ ತೋರೆ ||
ಬೇಕಾಗಿ ಕಾರ್ಯಮೂಲದಿ ನೇಲೂ | ಬಿನ್ನವಿಸಾಲು | ಸೋಕಿಸಿದಳಾ
ಕೆಕೇಳೂ || ನಾಕರುಣವಮಾಡಾದಿದ್ದರೆ | ನಾಥೆಗೆದಾರೆ | ನೀ ಕೇಳು
ವಿಚಾರೆ || ಕೂಕನಾರದನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು | ಕುಸುಮವ ತಂದು | ಹಾಕಿದ
ಮೋಡಿಯಂದು || ಹೋಗಿಬಾಹನೆ ನಾನು ರುಕ್ಕಿಣಿ | ಪೊಸಜವ್ವನಿ | ಬೇಗ
ಕಳುಹೆ ಸುಮಾನೀ || ೧ || ಶ್ರೀಃ ||

ಶ್ಲೋಕಃ— ಬೇಡವೆಂಬೆನೆ ಬೇರೆಯೆನ್ನನು ಮಾಡೀ | ಕೂಡಲಾ
ಡದೇ ಕುಶಲದ್ವೈತವನೆ ಆಡೀ || ಗಾಡಿಗಾರತನ ಬೇಡವೋ ದೀನ
ದಾತಾ | ಕೂಡಿ ಬಿನ್ನಹಮಾಡುವೆ ಪ್ರಾಣನಾಥಾ || ೧ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟತಾಳ

ಮೂರನಯ್ಯನೆ ಭೂಮಿಯು | ನೀನು ಮಾರ್ಗವು ನಾನು || ಪಲ್ಲ ||
ತೋರುತಿಹೆಯೆಂತು ನೀನೂ | ಸಾರುವ ಪಟದ ನಾಮವು ನಾನು || ಕಾರು
ಣ್ಯಸಾಗರ ನೀನೂ | ಭೂರಿಸರಿತಾವು ನಾನೂ || ೧ || ಚಾರುಮಾನಸ
ಚಂದ್ರಮ ನೀನೂ | ಚಂದ್ರಿಕೆ ನಾನು || ಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮ ನೀನೂ | ಕಾರಣ
ವಾದ ಪ್ರಕೃತಿ ನಾನು || ೨ || ಕಾರ್ಯವು ನೀನು | ಹಾರೈಸುವೆನು
ನಾನು || ಎಂತು ನಾನಗಲುವೆ | ಇಂದಿಗೆ ಎಂದೆಂದಿಗೆ | ಇಂಥ ನುಡಿಯೆ
ಸುಂದರಿಗೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

ಶ್ಲೋಕ: — ಕಾಣಬಂದಿದೆ ಕನ್ನಡೀಯಾತಕೆನ್ನೂ | ಜಾಣ
ನಿನ್ನರಜಗದೊಳು ವಾಸವನ್ನೂ || ನಾನು ಮಾಡಿಹೆ ನಾರಿಮನಿಗ್ಗೋ
ದರೇನೂ | ಪ್ರಾಣನಾಯಕ ಪದಕದಂತೊಪ್ಪಿಯಿಹೆನು || ೧ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟತಾಳ.

ಕೌಮಿನಿ ಕರದಿ ವೀಳ್ಯವನೀಡೀ | ಕಾಂತನನೋಡೀ | ಸಾನುರಾಗದಲಿ
ಕೊಂಡಾಡಿ | ಸಾಮಜಗಮನೆ ಪಾದಕೆಬಿದ್ದೂ | ಸಲಿಗೆಯ ಮುದ್ದೂ || ೧ ||
ಪ್ರೇಮ ಜಲಧಿಯೊಳೆದ್ದೂ | ಕಾಮಜನಕಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯನಿಟ್ಟೂ | ಕಣ್ಣಿನ
ಗುಟ್ಟೂ || ಕೋಮಲೆ ಕಂಡುಬಿಟ್ಟೂ | ನೇಮದಿ ಬರದ ಚಿತ್ರದಬೊಂ
ಬೆ | ಆದಳುರಂಭೆ ಆಮಮತೆಯೇನೆಂಬೆ || ೨ || ಎಂತು ನಾನಗಲುವೆ
ಇಂದಿಗೆ | ಎಂದೆಂದಿಗೆ | ಇಂಥ ನುಡಿಯೆ ಸುಂದರಿಗೆ ||

ಶ್ಲೋಕ: — ಕರುಣೆ ಸತಿಯಳಪ್ಪೀ ಕರಣವೃತ್ತಿಗಳಿಗೊಪ್ಪಿ |
ಹರುಷದಿ ಗರುಡನೇರೀ ಹೊರಟನು ಶ್ರೀಮುರಾರಿ || ಪರಪರಿ ಬೆಳಕು
ಪೊಳೆಯೆ ಪೂರ್ಣಸಂತೋಷದಿಂದಾ | ಹರಿ ಸಿರಿಸತಿಭಾವನಾ ಹನ್ಯು
ದ್ವಾರಾದಿ ನಿಂದಾ || ೨ || ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಆದಿತಾಳ.

ತೌವರಿಗಂಧಿಯೆ ತವಕದಿಂದಲಿ ಬೇಗಾ । ಕೋವಿದಾರನ್ನೆ ಕದವ
ತೆರೆಯೇ ॥ ದಾವಾತ ನೀನಯ್ಯ ದುಡುಕುಮಾಡಲುಬೇಡಾ । ನೀವು
ನೇಳಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಪೆಸರ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ವಾರಿಯೊಳಗೆ ಪೊಕ್ಕು ವೇದವ ತಂ
ದಿತ್ತೆ । ಧೀರಮತ್ಸ್ಯನುದಾರದುಂಡೀ ॥ ಧೀರಮತ್ಸ್ಯನು ನೀನಾದರೊ
ಳ್ಳಿತು ನಡೆ । ನೀರಿನೊಳಗೆಯಿರು ಹೋಗಯ್ಯ ಹೋಗೊ ॥ ೧ ॥ ಶರ
ಧಿಯ ಮಧಿಸುತ್ತ ಸುರರಿಗೆ ಅವೃತವಾ । ಕರದಿ ನೀಡಿದ ಕೂರ್ಮಕಾಣೆ ॥
ಕರದಿ ನೀಡಿದ ಕೂರ್ಮನಾದರೊಳ್ಳಿತು ನಡೆ । ಸರಸಿಯೊಳಗೆಯಿರು
ಹೋಗಯ್ಯಾ ಹೋಗೋ ॥ ೨ ॥ ಮತ್ತೆ ದೈತ್ಯನಕೊಂದು ಮುದದಿ
ಭೂಮಿಯ ತಂದೆ । ಸತ್ಯವರಹನೆ ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿ ॥ ಸತ್ಯವರಹನು ನೀ
ನಾದರೊಳ್ಳಿತು ಶಿರವ । ಎತ್ತದೆ ತಿರುಗುತಿರು ಹೋಗಯ್ಯಾ ಹೊ
ಗೋ ॥ ೩ ॥ ಬಾಲಕಗಾಗಿ ನಾ ಬಂದು ರಕ್ತಪನ ಕೊಂದೆ । ಲೀಲೆನರ
ಸಿಂಹ ಲಲಿತಾಂಗಿ ॥ ಲೀಲೆನರಸಿಂಹ ನೀನಾದರೊಳ್ಳಿತು ದೊಡ್ಡಾ ।
ಮೇಲಾದ ಗಿರಿಯೊಳರು ಹೋಗಯ್ಯ ಹೋಗೊ ॥ ೪ ॥ ಪುಟ್ಟವಾಮನನಾಗಿ
ಪೊಡವಿಯೊಳದು ಬಲಿಯಾ । ಮೆಟ್ಟಿದ್ದೆ ಕಾಣೆ ಮೋಹನಾಂಗಿ ॥ ಮೆಟ್ಟಿದ
ರೊಳ್ಳಿತು ನಡೆನಡೆ ಋಷಿಗಳ । ಥಟ್ಟು ಇದ್ದಲ್ಲಿಯಿರು ಹೋಗಯ್ಯಾ
ಹೋಗೊ ॥ ೫ ॥ ತಂದೆವಚನವ ಕೇಳಿ ತ್ವರಿತದಿ ಮಾತೆಯ । ಕೊಂದ
ಭಾರ್ಗವ ಕೋವಿದಾನೆ ॥ ಕೊಂದ ಭಾರ್ಗವ ನೀನಾದರೊಳ್ಳಿತು ಮುನಿ
ಯಾ । ವೃಂದವಿದ್ದಲ್ಲಿರು ಹೋಗಯ್ಯಾ ಹೋಗೊ ॥ ೬ ॥ ಮಾನಿನಿ
ಗಾಗಿ ನಾ ಮಲತ ರಾವಣನ ಕೊಂದೆ । ಜಾಣರಾಮನೆ ಜಲಜಮು
ಖಿಯೆ ॥ ಜಾಣರಾಮನು ನೀನಾದರೊಳ್ಳಿತು ಗುಂಪೂ । ವಾನರರೊಳ
ಗಿರು ಹೋಗಯ್ಯ ಹೋಗೋ ॥ ೭ ॥ ಇದ್ದ ಗೋವಳರೊಳು ಎಲ್ಲಪರಿಯಾ
ಡಿದ । ಮುದ್ದುಕೃಷ್ಣನೆ ಕಾಮಿನಿಯೆ । ಮುದ್ದುಕೃಷ್ಣನು ನೀನಾದ
ರೊಳ್ಳಿತು ಬೆಣ್ಣೆ । ಕದ್ದು ತಿನ್ನುತಲಿರು ಹೋಗಯ್ಯ ಹೋಗೊ ॥ ೮ ॥
ಬತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಬಾರೇರ ನೃತಗಡಿಸಿದೆ । ಸತ್ಯಬುದ್ಧನು ಕಾಣೆ ಜಾಣೆ ॥
ಸತ್ಯಬುದ್ಧ ನೀನಾದರೆ ಗುಡಿಯೊಳು । ನಿತ್ಯತೋರುತಲಿರು ಹೋಗಯ್ಯ

ಹೋಗೋ || ೯ || ಚೆಲುವ ತೇಜಿಯನೇರಿ ಚದುರದಿ ನಡಿಸಿದೆ | ಕಲ್ಕೃ
ವತಾರ ಕಾಮಿನಿಯೆ | ಕಲ್ಕೃವತಾರ ನೀನಾದರೆ ರಾವುತರಾ | ಉಲು
ಹಾದಿದ್ದಲ್ಲಿರು ಹೋಗಯ್ಯಾ ಹೋಗೋ || ೧೦ || ಭಾಮಿಯೊಳಲ್ಲಿ
ಪುರಿ ಭೀಮನೊಡೆಯ ಕಾಣೆ | ಭಾಮಿನಿ ಬಾಗಿಲ ತೆರೆಯೆ || ಸ್ವಾಮಿ
ಕರುಣಿಸು ಯೆಂದು ಶರಣೆಂದು ಪಾದಕ್ಕೆ | ಪ್ರೇಮದಿ ಬಂದು ಯೆರಗಿ
ದಳು || ೧೧ || ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಶ್ರೀಕಾಂತೆ ಗುಣವಂತೆ ಅತಿಶಾಂತೆ | ನಾಕರುಣವನಾಂತೆ ನೀಕಳೆಯೆ
ಚಿಂತೆ | ಕೂಕನಾರದ ಮುಂತೆ ಕುಹಕ ಮಾಡಿದನಂತೆ | ನೀ ಕಾರಿ
ಣ್ಯಕೆ ನಿಂತೆ ನಿಜವಾಯಿತು ಪಂಥೆ || ೧ || ಭಾಮೆ ಜಗದೊಳು ನಿನ್ನ
ಲಾವಣ್ಯಕೇಡಿಲ್ಲ | ಕಾಮನ ಮುಂಗೈಗಳೆಯೆ ಕನಕಪುತ್ಥಳಿಯೆ ||
ಕೋವಿದರನ್ನೆ ಕೋಮಲಗಾತ್ರ ಸುಚರಿತ್ರೆ || ತಾವರೆವಳನೇತ್ರೆ ಮಿತ್ರ
ಸತ್ಪಾತ್ರ || ೨ || ರಾಣಿ ಪಲ್ಲವಪಾಣಿ ಜಾಣಿ ಸುವ್ಯದುವಾಣಿ | ಕ್ಷೋಣಿ
ಯೋಳ್ ಸತ್ಪಾಣಿ ಕುಶಲೆ ಸುಸ್ಪಾಣಿ || ಪ್ರಾಣದೊಲ್ಲಭೆ ನಿನ್ನ ಕಾಣ
ದೆಮದನನಾ | ಬಾಣಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಹೆನೆ ಎಣಾಂಕವದನೆ || ೩ || ಇಂ
ತೆಂದು ಗೋಪಾಲ ಇಳಿದು ಗರುಡನ ಪೆಗಲಾ | ಸಂತ್ಯಸಿ ಸಖಿ
ಯಳಾ ಸಾರಿ ಅತಿಜಾಲಾ || ಕಂತುಜನಕ ಸತಿಯಾ ಕರವಪಿಡಿದು
ಮತಿಯಾ | ಸಂತೋಷವನು ತೋರಿ ಶೌರಿ ಮುರಾರಿ || ೪ || ನಾರೀ
ಸದ್ಗುಣದವಿಹಾರಿ ಎನ್ನಯ ಮನೋ | ಹಾರಿ ನಂಬಿದ ಪ್ರೀತಿ ದೋರೇ
ಸಾಕಾರಿ || ಬೀರಿ ಸತ್ಸುಖವನ್ನು ಭೂರಿಸಂಭ್ರಮದೀ ವು | ದಾರಿ ಮನ್ನಿ
ಸುಯೆನ್ನ ಕೋರಿ ಎಸ್ತಾರ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅದಿತಾಳ.

ನಿಂದು ಎಡದಕ್ಕೈಯವೀಡಿ | ಪೆಗಲಮೇಲೆ | ಸುಂದರಿ ಮೊಗವನೀಕ್ಷೆ
ಸುತಾ || ಪೊಂದಾವರೆಕರ ಪೊಂದಿ ಗಲ್ಲದಮೇಲೆ | ಮುಂದುವರಿದು
ಘುಂಬಿಸುತಾ || ೧ || ಮಣಿಸುಯವಾದ ಮಂಚದಮೇಲೆ ಮೂಢನ |

ಗುಣನಿಧಿ ಕುಳಿತನು ಬೇಗ || ಮನುಮಥಕೇಳಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೆ ಸಾರವ |
ಅನುಕರಿಸಿದರತೀಗ || ೨ || ನೆಲವನುಂಗುಟದಿ ನಳಿನಾಕ್ಷಿ ಬರೆವುತ |
ಲಲಿತಾಂಗಿಯು ತಲೆಬಾಗಿ | ಮಲಯಜಗಂಧಿ ಮಾತಾಡದೆ ಕಡೆಗಣ್ಣಿ |
ಸುಳವು ಕಂಡನು ಗುಣಯೋಗಿ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

ಶ್ಲೋಕಃ — ಏನೂಕಾರಣ ನಿಂದೆ ಚಂದಿರಮುಖೀ | ಇನ್ಯಾಕೆ
ಈದುಗುಡವೇ || ಪಲ್ಲ || ನಾನೂ ಮಾಡಿದುದೇನು ನಾರದಮುನೀ | ತಾ
ನಿತ್ತ ಕುಸುಮೊಂದವೇ || ಅನಾರೋಗಿಡಬೇಕು ಯೆಂದು ನುಡಿಯೇ |
ನಾನಿತ್ತರೇನಾಯಿತೇ ನೀನಾಗೀ ಬಲುನಿಂದೆಗಯ್ಯಲವಳಾ | ನಿಷ್ಕೂರ
ನಿನಗಾಯಿತೇ || ೧ || ಸಾರೋಪೇಳಿದ ನಾರದೆನ್ನು ವೆಸರಾ | ಬಾರೆಂದು ನೀ
ಕರಿಸದೇ | ನಾರೋರುಕ್ಮಿಣಿಗಿತ್ತ ನಿನ್ನ ಗುಣವಾ | ತೋರ್ಪಡಿದಲ್ಲೇನದೆ ||
ಜಾರಾಜೋರನೆ ನಿನ್ನ ಜಾಲವು ವಿಧೀ | ಜಂಭಾರಿಗಳವಲ್ಲವೋ | ನಾರೇ
ರೋಳತಿಹಾಸ್ಯಮಾಡಿ ಜಲಿದೇ | ಈರಮ್ಯ ಬರಲಿಲ್ಲವೋ || ೨ || ಜಾಣೇ ನೀ
ಬರದಿದ್ದ ಪತ್ರವು ಗಿಳೀ | ತಾನಿಟ್ಟು ಮರಕಡಂತೇ | ನಾ ನೋಡೂತಲೆ
ಉಭಯಸಂಕಟವಹಾ | ಧ್ಯಾನಾಂತರದಿ ತೊಡಂತೆ || ನೀನೀಧಾನಿಸಿ
ನೋಡದೇ ತವಕದೀ | ವಿನಾನಾಕ್ಷಿಯಳ ಕಳುಹಲೂ | ಅನಾರೀ ಬಲು
ಗಾಡಿಕಾರಿ ಚತುರೀ | ಹೀನತ್ತವನು ತೋರ್ದಳೂ || ೩ || ಬಂದಾ ದೂ
ತಿಗೆ ಬಾಯಿಮೇಲೆ ಬಡವೆ | ನೆಂದಾಡ್ತಳಾ ರುಕ್ಮಿಣಿ | ಅಂದಾಮಾತನು
ಕೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಿಹದೂ | ಚಂದಾಯಿತೇ ಕಲ್ಪಣೀ | ಬಂದೇನಾ ಸ್ಮರಬಾಣ
ತಾಕಲು ಬಲೂ | ಬೆಂದಾಡಿದೇ ನಿನ್ನನೆ | ಮಂದಾಹಾಸದಿ ಮಂಡೆತೂ
ಗಲು ಸಖೀ | ಮುಂಡಾಡಿದೇ ದೇವನೆ || ೪ || ಧಿಟ್ಟೇ ಕೇಳಿಲೆ ಒಬ್ಬರೊ
ಬ್ಬರ ನುಡೀ | ಬಿಟ್ಟಾಡ್ತದನು ಕೇಳುತಾ | ದಟ್ಟೇಸ್ಯಾಡಿದ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನೆ
ಸಂ | ಗಟ್ಟಿಬ್ಬರಿಗೆ ಸಲಿಸುತಾ || ನೆಟ್ಟಾನ್ಲೇಳಿದೆ ನಿಂದೆಯಾಡಿ ಭಲಿದೇ |
ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ನೀತಿಗಿದೆ | ಇಷ್ಟೆನ್ನ ಗುಣ ದೋಷವಿಲ್ಲಿಯೆನಗೇ | ಶ್ರೇಷ್ಠಾಂಗಿ
ನಾಮರುಗಿದೆ || ೫ || ನಡುನೀರೊಳ್ಳೊಗಬಹುದು ನಾಗನ ಫಣೀ | ದಡ
ವುತ್ತ ದಾವಾಗ್ನಿಯಾ | ಎಡರಿಂಗಂಜದೆಯೈದುಕಾಲ ವಿಷನಾ | ಕುಡು
ವೋದು ಅಸಿಧಾರೆಯಾ | ವಡಲಿಂಗಿಕ್ಕುವ ವಾಜಮಾಡಬಹುದೋ |

ಬಿಡಲಾರಿನೋ ಮಾನವಾ । ದೃಢವಾಗಿ ಕಡುಮಾನವಿತ್ತು ಸಲಹೋ ।
 ಸಡಗರದಿ ಕರುಣಾರ್ಣವಾ ॥ ೬ ॥ ಮಡದೀ ಇಬ್ಬರ ನುಡಿಯಸಮ್ಮತಿ
 ಸದೆ ನಡುನೀರ ನಾಪೊಕ್ಕನೇ । ಬಿಡದೇ ಬಿಟ್ಟದಮರೆಯಪೋಗಿ ಶಿರವಾ ।
 ಕಡುನಾಚಿ ತಗ್ಗಿಸಿದನೇ ॥ ನುಡಿಯಾಲಾರದೆ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟಿ ಪರರಾ ।
 ಪೊಡವಿಗೆ ಕೈಯೊಡ್ಡಿದೇ । ಜಡೆಯಂತಾಳಿದೆ ಜಗವಬಿಟ್ಟು ವನಕೆ । ನಡ
 ದಡ್ಡು ನೀ ಬಲ್ಲಿಲೆ ॥ ೭ ॥ ತಪ್ಪಾದೊಂದಿಗೆ ತರುಣಿ ನಿಮ್ಮ ಕಲಹಾ । ತಪ್ಪಾ
 ಯಿತೇ ಕಾಯವೂ । ವಪ್ಪೀತೀವ್ರತಗೇಡಿಬುದ್ಧಿಹಯದಾ । ಕುಪ್ಪಳಿಕೆ ಪರ
 ಮೋಹವೂ । ಅಪ್ಪೀಕೊಂಬಿನೆ ಅವಳಕೂಡ ಮುದದೀ । ಸುಪ್ಪಾಣಿಮು
 ತ್ತಾಗಿರೆ । ಸುಪ್ಪಾವೇಣಿ ಸುಜಾಣಿಯೆನ್ನ ಬಳಿಯಾ । ವಪ್ಪಂದದೀಕು
 ಕೈರೇ ॥ ೮ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ, ತ್ರಿವೃತ್ತತಾಳ.

ಹಿಂತೆಯುಮಾಡುವ ಛಲವು ಇದೇನೆ । ಕಂತುಕೇಳಿಗೆ ಮನ ಕರಗದೆ
 ನೀನೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅನುಮಾನವೇತಕೆ ಮುನಿಸು ನೀವಾಣೆ ನೀ । ನೆನ
 ದಂತೆ ಮಾಡುವೆ ಮನಸಿಜನಾಣೆ ॥ ೧ ॥ ಒಂದುಹುವಿಗೆ ಮನದಂದು
 ಗವೇನೇ । ತಂದುಕೊಡುವೆ ವೃಕ್ಷ ಚಂದಿರವದನೆ ॥ ೨ ॥ ಖಚಿತವಾ
 ದರೆ ಎನ್ನ ವಚನವ ನಂಬೆ । ರಚನೆಯ ಮಾತಲ್ಲ ರಚಿಸಿದ ಬೊಂಬೆ ॥
 ॥ ೩ ॥ ನಿನ್ನ ಮಾನಾಪಮಾನವೆನ್ನದು ಕಾಣೆ । ಪನ್ನಗವೇಣಿ ಮೋ
 ಹನ್ನದ ಜಾಣೆ ॥ ೪ ॥ ಕನಕಲತಾಂಗಿ ಕಾಮನ ಮುದ್ದುಗಿಳಿಯೆ । ಅನು
 ರಾಗದಿಂದಲಿ ಕೂಡೆನ್ನಾ ಬಳಿಯೆ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

ಸೀಸವದ್ಯ.

ಶ್ರೀನಿವಾಸನೆ ನಿನ್ನ ಸೇರಿದ್ದ ಯುವತಿಯಳ । ಮಾನಾಪಮಾನಗಳು
 ನಿನ್ನದಲ್ಲೆ ॥ ದಾನವಾಂತಕ ನೀನು ದಯಮಾಡದಿದ್ದರೆ । ನಾನಾರಿಗುಸು
 ರುವೆನೋ ಮನದಹೊಲ್ಲೆ ॥ ಮಾನಿನಿಯರೊಳಗೆನ್ನ ಮಾನವಂತಳ
 ಮಾಡಿ । ಅನಾಕಲೋಕದಾ ಪುಷ್ಪವೃಕ್ಷಾ ॥ ನೀನೆನ್ನಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿ
 ಸಲುವೆನ್ನ ಸುಖ । ದಾನಂದಕೇಡುಂಟೆ ದೀನಪಕ್ಷಾ ॥ ೧ ॥ ಹೀಗೆಂದು

ಹರಿಣಾಕ್ಷಿ ಹಿಗ್ಗಿ ರೋಮಾಂಚನದಿ । ಬಾಗಿದಾ ಶಿರವೆತ್ತಿ ಭಯನಿವಾರಿ ॥
ಪೂಗೋಲನಯ್ಯನಾ ಪುಣ್ಯಗುಣನಾಮನಾ । ಭೋಗಕಾನಂದಬಾಷ್ಪ
ಗಳವಾರಿ ॥ ವೇಗದಲಿ ಹೊರಸೂಸಿ ವಿಶ್ವತೋಮುಖನ ಪದ । ಕಾಗು
ಣಾನ್ವಿತೆ ಬಾಗಿ ಸೋಗುಬೀರಿ ॥ ನಾಗಾರಿಗಮನನನುರಾಗದಿಂ ಅಭ
ಯಕರ । ನಾಗವೇಣಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನಲಿದ ಶೌರಿ ॥ ೨ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ಪಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಮಾರನ್ನ ಚರಿತೆ । ಮಾಧವನಂತೆ ॥ ಆರನ್ನೇ ಅಂಗಸಂಗವ ಹಾರೈ
ಸುತಾ । ಬಾರೆಂದು ಕರವುತ ಬನ್ನಣೆಮಾಡುತ ॥ ಸಾರಿಸಾರಿಗೆ ಪ್ರಾಣ
ಸಖಿಯೆಂದಾಡುತ । ನೀರೆ ಮನೋರಥ । ಪೂರೈಸುವ ಬಗೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥
ಚಂದಿರಕಿರಣನು ಚಲುವಾಗಿರೆ ಬಲು । ಮಂದಮಾರುತವಾನಂದದಿ
ಸುಳಿಯೆ ॥ ಕಂದರ್ಪನು ತಾ ಕಬ್ಬುಬಿಲ್ಲನಲಿ । ಪೊಂದಾವರೆಶರ ಪೂಡುತ
ನಲಿಯೆ ॥ ವೃಂದಭ್ರಮರಪಂಕ್ತಿ ವಿವರಿಸಿಂಜಿನಿ । ಅಂದದಿ ಕರ್ಣ
ಪರ್ಯಂತರಯೆಳೆಯೆ ॥ ಸಂದಿಸಿ ಶುಕಪಿಕ ಸ್ವರಗಯ್ಯಲು ಗೋ । ವಿಂ
ದವಾಮಕರದಿಂದಲೆಳೆಯೆ ಅರ ॥ ವಿಂದನಯನೆಯಳು ಹೊಂದೈಡದೊ
ಡೆಯಲಿ । ಚಂದದಿ ಕುಳ್ಳಿರೆ ಚದುರತನದಲಿ ॥ ೧ ॥ ಸಡಗರದಲಿ
ಪೊದ್ದ ಶರಗುತೆಗದುಕಿ । ಕೈಡುವ ಕಂಚುಕವುಟ ಕಿರಿಗಂಟುಬಿಟ್ಟಿ ॥ ತಡ
ವುತಮಕರಪತ್ರವು ಬರೆದನು ಪೊಂ । ಗೊಡಕುಚದಲಿ ಘನಗುಣಮನ
ಮೆಚ್ಚಿ ॥ ಎಡದಕೈಯಲಿ ಮುಡಿದಡವಿ ಬಲದಕೈಯ್ಯು । ಕಡುಮೋಹದಿ
ಚುಬುಕಾಗ್ರಕೆ ಹಚ್ಚಿ ॥ ಅಡಿಗಡಿಗಧರದ ಅಮೃತವ ಸವಿವುತ । ಕುಡು
ತೆಗಂಗಳೆಯ ಮುಂಗುರಳನೆ ತಿದ್ದುತ ॥ ಕಡಲಶಯನ ಮುಡ್ಡು ಗಲ್ಲವ
ಮುಟ್ಟುತ । ಬೆಡಗಿನಿಂದಾಲಿ ಬಿಗಿಬಿಗದಪ್ಪುತ ॥ ೨ ॥ ಕುಶಲದಿಬಂಧನ
ದಶವಿಧಚುಂಬನ । ಸಲೆಸುಖಲೋಕನ ನಸುನಗೆಯಿಂದ ॥ ಅಸಮಸು
ಖನು ಮೋಡಶಕಲೆನೆಲೆಗಳ । ರಸಿಕತನದಿ ಮುಟ್ಟಿ ಉಳುಹಿದನೆಂದಾ ॥
ಶಶಿಮುಖಿ ತನು ಕಂಪಿಸೆ ಬೆವರುತ ಪರ । ವಶಗಳರವವಾಲಿಸಿ ಮುಕುಂ
ದಾ ॥ ವಸುಧೇಶನು ವೃದುವಸನದಿ ಬೆವರಡ । ಗಸಲೆಚ್ಚರದಿರೆ ಎಸಗಿ

ದಂತನಖ | ರಸಕಠಿನಕ್ಷತ ರಚಿಸಲು ನೈದಿಲೆ | ಎಸಳುಗಂಗಳ ಪಸರಿ
ಸಿದಳು ಅಬಲೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

ಸೀಸಪದ್ಯ.

ಸುಂದತಿ ಸುಮ್ಮನೆಯಿಹುದು ಇದುವೇನು ಸೋಜಿಗವೆ | ವೃದುವಾಣಿ
ಫಣಿವೇಣಿ ಮುದ್ದನೀಡೆ || ಮದನಕದನಾಪೇಕ್ಷೆ ಮಮತೆ ಪೂರೈಸಿತೆ |
ವಿಧುವದನೆ ರತಿಸದನ್ನೆ ಎನ್ನನೋಡೆ || ಹೃದಯದಲಿ ಆನಂದದುದಧಿವು
ಕ್ಕುವದೆಂತು | ಮದದಾನೆ ಗತಿಯಾನೆ ಮಾತನಾಡೆ | ಅಧರಮಧುರನ
ಕುಡಿಸು ಚದುರಚಂಪಕಗಂಧಿ | ಅದರದಿರು ಬೆದರದಿರು ಅಪ್ಪಿಕೂಡೆ || ೧ ||
ವಿಶ್ವತೋಮುಖ ವಿಶ್ವವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಶ್ವತಬಾಹು | ವಿಶ್ವತೋಕರಚರಣ
ವಿಶ್ವಮೂರ್ತಿ || ವಿಶ್ವನಾಟಕ ವಿಶ್ವದಾಧಾರ ವಿಶ್ವಗುಣ | ವಿಶ್ವಚೇತನ
ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪ್ತಕೀರ್ತಿ || ವಿಶ್ವದೊಳು ತುಂಬಿಹುದು ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕನೆಯೆನ್ನ |
ವಿಷಯದಿನ್ನೆನಗಾಗಿದೇನು ಪೂರ್ತಿ || ವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳಲ್ಲಿ ವಿನಯದಿಂ
ವತನಾಗಿ | ವಿಶ್ವೇಶನೀವೆನ್ನ ವಿಭವದಾರ್ತಿ || ೨ || ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಆದಿತಾಳ.

ನಿಗಮಕೆ ನಿಲುಕದ ನಿಗುಣಮೂರ್ತಿಯು | ಸಗುಣರೂಪವ ತಾಳ
ಬಂದೂ || ಅಗಲದೆ ಬಂದೆನ್ನ ಅಪ್ಪಿಮುದ್ದಾಡುವ | ಮಿಗೆಭಾಗ್ಯಗಳು
ನಾನೆಂದೂ || ೧ || ಕಮಲದಳಾಕ್ಷೆ ಕಾಂತನಮೊಗ ನೋಡಲು | ಸಮ
ನಿಸಿತಾಗ ಸಂತೋಷಾ || ಮಮತೆಯಿಂದಲಿ ನಾರಿಮಣಿಗೆ ಉಲ್ಲಾ
ಸದ | ಭ್ರಮೆಯು ಕವಿದುದಾನೇಶ || ೨ || ಕುಂಭಕುಚಗಳಿಂದ ವಲ್ಲಿ
ಬಾಹುಗಳಿಂದ | ಅಂಬುಜನಾಭನ ಕಟ್ಟಿ || ರಂಭೆಮುಖ ಬಾಡಲು
ಹಿಂಭಾಗವೇಣೀ | ಶಂಭುಸಖನ ಬೆನ್ನುತಟ್ಟಿ || ೩ || ನಗೆಯೆಂಬ ಮಲ್ಲಿಗೆ
ನಾಥಗಿಸೂಸುತ | ನಗುವಳು ನಲಿನಲಿದಾಡಿ || ಬಗೆಹಣ್ಣೆಗೇ ಗಿಳಿ
ಬಂದೆರಗುವಪರಿ | ಉಗುರು ಗಲ್ಲಕೆಕ್ಷತಮಾಡಿ || ೪ || ಮಾಣಿಕಪೋ
ಲುವ ಜಾಣನ ಜಿಂದುಟಿ | ರಾಣಿ ಸವಿದು ಸುಖವಾಗೀ || ಪ್ರಾಣಪಾ
ನವು ಒಂದು ಗಾಣಿಸಿರತಿಸುಖ | ಖಾಣಿದಾಟದಳನುರಾಗೀ || ೫ ||

ಸೀಸಪದ್ಯ.

ಮದನಗೋಪಾಲ ಮಧುಮಥನ ಮಾಧವಕೃಷ್ಣ . ವಿದುರವಂದಿತ
ವಿಜಯವಿಧಿಯತಾತ || ಯದುಕುಲೋದ್ಧಾರ ರವಿ ವಿಧುನೇತ್ರ ಸುಚ
ರಿತ್ರ . ಮದದಾನೆ ಮುರಿದು ಮಾವನ್ನಘಾತ || ವದಗಿವಾಡಿದೆಸ್ಮರಿಸ
ವಸುದೇವ ದೇವಕಿಯ . ಹುದುಗಿದ್ದ ಸೆರೆಬಿಡಿಸಿದಧಿಕಶೂರ || ಪದವ
ಪಾಲಿಸೊ ಪದುಮವದನ ಭಕ್ತರಪದನ . ಸದಯಾಳು ಸಕಲಗುಣ
ಸಾರಥೀರಾ || ೧ || ಮಡದಿ ಪತಿಪದಕೆರಗಿ ಸಡಲಿದ್ದ ಮುಡಿಗಟ್ಟಿ . ತೊಡ
ಕೆದ್ದ ಹಾರಗಳ ನಿಡಿದುಮಾಡಿ || ಕಡಗಕಂಕಣ ತಿರಿವಿ ಕಡುನಾಚಿ ಕಂ
ಚುಕದ . ಕಡೆಗಾದ ಕಿರಿಗಂಟು ಕರವಗೂಡಿ || ತಡಮಾಡದಲೆ ಕಟ್ಟಿ
ಬಡನಡುವ ಸಂಹರಿಸಿ . ಸಡಗರದಿ ಶಶಿವದನೆ ಶರಗವೊಡ್ಡು || ದೃಢದಿ
ನವವಿಧಭಕುತಿ ನೋಡವಿಸತಗರ್ವಿಸುತ . ವಡನಾಡ್ವೆನೆಂದು ವಯ್ಯಾರಿ
ಯೆದ್ದೂ || ೨ ||

ಶ್ರೀಃ ||

ಶ್ರೀರಾಗ, ಅಟತಾಳ.

ಮೌನಿ ಮಂಚವನಿಳಿದೂ . ಮನದ ಮೈಲಿಗೆ ತೊಳೆದೂ || ಧ್ಯಾನಾ
ದಿನವವಿಧಾನ ಭಕುತಿ ನಿ . ಧಾನಿಸಿಮಾಡಲು ಮಾನವಂತಳೆಂದು ||
|| ಸಲ್ಲ || ಅರುವಿನಿಂದಲಿ ಕರವಮುಗಿದು . ತಿರವ ಬಾಗಿದಳಾಗಾ ||
ಗುರುನೆ ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಮನದಿ . ದೊರಕುವದೆಂತು ನಿವರವ
ವೇಳೆಂದು || ೧ || ಹರಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಕರಣದವೃತ್ತಿಯಾವರಣವಾಗುತ ನಿಮ್ಮಾ .
ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಲಿ ಚರಣಭಜನೆ ಕರುಣಿಸೆನುತ ಹರಿಣನಯನೆ || ೨ ||
ಶ್ರವಣಕೊಂಡಾಡುವಡದು . ಠವಣೇಳೆನಗಿಂದೂ || ಸ್ತವನಪದದಿ
ನೆವನದಾವುದು . ಪವನನೊಡೆಯ ಸವನಿಸೆನುತ || ೩ || ಭರ್ಚೆಯ
ಮೊನೆಯ ಲೋರ್ಚಿಸಿ ತೋರುವ . ಮೆಚ್ಚಿಸುವ ತಪದಂತೆ || ಅರ್ಚನೆ
ಮಾಡುವ ಚರ್ಚೆಯ ಪೇಳೆಂದು . ಅಚ್ಯುತಗರ್ವಿಯ ಪೆಚ್ಚಿಸಿ ನೋಡು
ತ || ೪ || ವಂದಾನೆ ಹಾಸ್ಯದ ಹೊಂದಾನೆ ಸಖ್ಯದ . ಬಂಧನ ಸಾರವ
ದೆಂತೂ || ನಂದನಕಂದ ಅನಂದನೆ ಆತ್ಮದ . ದಂಡನೆ ನಿನ್ನಗೆ ಹೊಂದಿ
ಸಿದನೆಂದು || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟತಾಳ.

ನವವಿಧ ಭಕುತಿಯ ನಯದಿಂದವಾಡಿದ | ನವಸಾಧುಜನರ ನಾಮವ
ವೇಳುವೆ || ಸವನಿಸಿ ಕೇಳೇಗ ಸಟಿಯನಾಡುವನಲ್ಲ | ನವಯವ್ವನದ
ಜಾಣೆ ನಮ್ರವಾಣಿ || ಸಲ್ಲ || ಶುಕನಿಂದ ಶ್ರವಣವ ಸುಲಭದಿ ಸಾಧಿಸಿ |
ಪ್ರಕಟದ ಭವಗೆದ್ದ ಪರೀಕ್ಷಿತನೂ || ಸಕಲವೇದಾಂತದ ಸಾರಸಂಕೀ
ರ್ತನ | ಅಕಲಂಕ ನಾರದನರುಹಿದನೂ || ೧ || ಕಂದ ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ಕುಂ
ದದೆ ಸ್ಮರಿಸಲು | ಬಂದು ಪಾಲಿಸಿದೆ ನಾ ಬಲುಬೇಗದಿ || ಇಂದಿರೆ
ಕುಚಗಳ ಹೊಂದಿಸಿ ಪಾದಕ್ಕೆ | ಅಂದದಿ ಭಜಿಸಿದಳನುರಾಗದೀ || ೨ ||
ಎನ್ನನರ್ಚಿಸಿ ಮುಕ್ತಿ ಕನ್ನೆಯ ಕೈಕೊಂಡ | ಪುಣ್ಯವಂತನು ಕೇಳು ಪೃಥು
ರಾಯನು || ಬನ್ನಣೆಮಾತಲ್ಲ ಬಹುಜಾಣನಕ್ಕೂರ | ಬಣ್ಣಿಸಿ ವಂದನೆ
ಮಾಡುವನು || ೩ || ಅಂಜದೆ ಸೇವೆಯ ರಂಜಿಸಿಮಾಡಿದ | ಅಂಜನಾ
ಸುತ ವಜ್ರ ಪಂಜರನೂ || ಕಂಜಾಕ್ಷಿ ಸಖ್ಯ ಧನಂಜಯನೆಸಗಿದ | ಸಂ
ಜನಿಸುವ ಸತ್ಯಪಂಜರನು || ೪ || ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತ್ಯಾತ್ಮ ಚಲಿಸದೆ
ನೀಡಿದ | ಬಲವಂತನವನ ಬಾಗಿಲಲಿಹೆನೂ || ಲಲನೆ ಕೇಳಿನ್ನೊಂದು
ಬಿಲೆಯಿಲ್ಲದ ಮಾತ | ಸಲಿಸುವ ಭಕ್ತಿಗೆ ಸಿಲುಕಿಹೆನೂ || ೫ ||

ಸೀಸಪದ್ಯ.

ನೌಂ ವೈಕುಂಠದಲಿ ನಾನಿಲ್ಲ ಯಜ್ಞದಲಿ | ನೀರೆ ಸನ್ಮಾಸಧರ್ಮದಲಿ
ಇಲ್ಲ || ಭೂರಿರ್ತಿರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಭುಕ್ತಿದೊರದಾ ತಪದಿ | ತೋರುತಿಹ ಡಂ
ಭಕಸ್ಥಳದಲಿಲ್ಲ | ಹಾರೈಸಿರಜತಮೋಽಹಂಕಾರ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ | ದೂರ
ನಾನಿಹೆ ಕೇಳು ನೀತಿಯನ್ನು || ಸಾರಿವೇಳುವೆನೀಗ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆನ್ನ |
ಸಾರಕೀರ್ತನೆಗೈವ ಸ್ಥಳದಲಿಹೆನು || ೧ || ವಿಷಯಭ್ರಮೆಗೊಳಗಾಗಿ
ವಿನಯಮಾಡಲಿಬೇಡ | ಶಶಿವದನೆ ವೇದಾಂತಸಾರಕೇಳೂ || ಹಸನಾಗಿ
ನಿನ್ನೊಳಹ ಹಂಸನಿಂದಾದಮತಿ | ಪಸರಿಸುವ ಪ್ರಕೃತಿಗುಣ ಇಂದ್ರಿಯ
ಗಳೂ || ಬೆಸನಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ಅಸಮಸುಖಕಳಸಿ ಮನ | ಸಸುಖ
ಜ್ಞಾನದ ಮಾರ್ಗ ಸವಿಯದಲೆ || ನಿಶಿತಮರವಿಗೆ ಬಿದ್ದು ನಿಜವ ಕಳೆ
ಯಲುಬೇಡ | ಬಿಸಜಾಕ್ಷಿ ಬಿಂಕವನು ಬಿಟ್ಟುಬಾಳೆ || ೨ || ಶ್ರೀಃ ||

ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿ.

ಹೊರೆಯಿಂತು ಕರುಣಿಸಲು ಪರಮ ಅಹ್ಲಾದದಿಂದ । ಸರಸಜಾಕ್ಷಿಗೆ ಶ್ರವಣ
 ದೊರಕಿ ರೋಮಾಂಚನವು । ಶರೀರದಲಿ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ಹರುಷಾಭಿಷೇಕಗಳು
 ಮುಳುಗಿ ಬೆರತಾಗಿ ತರುಣರನ್ನೇ ॥ ಬರದ ಚಿತ್ರದಬೊಂಬೆ ತೆರನಾಗಿ
 ನಯನದಲಿ । ಸುರಿಯಲಾನಂದಜಲ ವರೆಫುಲಿಗೆ ಮೈಮರೆದು । ಸರಸ
 ತಿಳಿವಿಕೆಯಿಂದ ಗರುಡಗಮನನ ನೋಡಿ ಕರಮುಗಿದಳು ಕಾಮಿನೀ ॥ ೧ ॥
 ಅಸುರರಟ್ಟುಲಿಗೆ ಧರೆ ಉಸುರಲಾಡೇವಕಿಯು । ಬಸುರೊಳವತರಿಸಿ ಅನಿ
 ಮಿಸರ ಮನದೊಳಗಿದ್ದ । ಕಸರುಚಿಂತೆಯ ಕಳದು ಬಿಸರುಹಾಕ್ಷಿಯರ
 ಮನೆ ಮೊಸರು ಕದ್ದವನೆನಿಸಿದೆ ॥ ಪೆಸರಾದ ಠಕ್ಕುರಕ್ಕುಸರ ಕಂಸನ
 ಸಹಿತ । ಕೊಸರಿಕೊಂದಮಹತ್ತು ದೆಶಿರಚಿಸೆ ನಿಮ್ಮಮನ । ಶಶಿರತೋ
 ತ್ಸಹಕೀರ್ತಿ ಕುಸರವನೆ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಸುರಮೃತರಳಾದೆನೊ ॥ ೨ ॥
 ಕರುಣಗುಣ ಕೌಸ್ತುಭಾಭರಣ ದೀನೋದ್ಧರಣ । ತರಣಿಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶ
 ತರುಣಗಾತ್ರವಿಲಾಸ । ಧರಣಿಜೋರನ ಹನನ ಅರುಸಣಖನತಜನನ
 ಮರಣಸಂಹರಣನೆಂದೊ ॥ ಹರಿಣಾಕ್ಷಿ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಚರಣವನು ಪರಿ
 ಪರಿಯು । ಸ್ಮರಣೆಗೈದು ವಿವೇಕ ಕರಣವೃತ್ತಿಗಳೇಕೆ । ಪರಿಣಾಮದಲಿ
 ಮಾಡಿ ಹರಣಸುಖದೊಳಗಾಡಿ ತರುಣಿ ತತ್ಪಾರ್ಥಭರಣಿ ॥ ೩ ॥
 ವೇದಗಳಿಗಾಧಾರನಾದ ಮಧುಸೂದನ ವಿ । ನೋದ ಘನಯಾದವನೆ
 ಮೇದಿನಿ ವಿರೋಧಿಗಳ । ಭೇದಿಸಿದ ಗೋಧರನೆ ನಾದಹಿತನಾದಿಯೆಂದಾ
 ಧೀರೆಯಾದರಿಸುತ್ತಾ ॥ ಸಾಧುಮನವಾದರಿಗೆ ಸಾಧನವಿನೋದಿಸುವ ।
 ಹಾದಿಯಂಬಾದರದಿ ಶೋಧಿಸುತ್ತ ಮಾಡವನು । ಬೋಧಾನುವಾದದಲಿ
 ನೋದಗುಣ ಶ್ರೀಧರನ ಪಾದವನು ನಾರಿಕುಚದೀ ॥ ೪ ॥ ನಂದನ್ನು
 ಕಂದ ಗೋವಿಂದಾರವಿಂದದೃಶ । ಸಿಂಧುವಿನ ನಂದನೆಯ ಸುಂದರಕೆ
 ಸಂದುಮನು । ಹೊಂದಿ ಸುರಮಂದಿರದಿ ಚಂದನಾದೆಂದು ನಲವಿಂದ
 ಲಾಯಿಂದುವದನೇ ॥ ನಿಂದು ಕರದ್ವಂದ್ಯದಲಿ ವಂದಿಸುತ್ತ ಗಂಧ ಪೂ ।
 ವೃಂದವಾನಂದದಿಂದೊಂದಿಸಿ ಮುಕುಂದ ನಿ । ನಿಂದು ಭವ ಬಂಧನತ

ಮಂಥ ಪರಿವಂದ ನಿನ್ನಿಂದ ಮಾಡೆಂದರ್ಚಿಸಿ || ೫ || ಉಡುಪತಿಯ
ಪಡೆದಂಥ ಕಡಲಮನೆ ಒಡೆಯನೆಂ | ದಡಿಗಡಿಗೆ ದೃಢಭಕ್ತಿ ವಡರಿಸುತ
ಲಡಿಗರಗಿ | ಒಡನೊಡನೆ ನುಡಿನುಡಿದು ಬೆಡಗಿನಲಿ ಮಡದಿಮಣಿ ಸಡ
ಗರದಿ ಪೊಡವಿಮೇಲೆ || ನಿಡದಾಗಿ ಬಿಡದೆನ್ನ ಕಡೆಹಾಯಿಸೆಡರದಲಿ |
ತೊಡರದಲೆ ಇಡುಸಾಧು ಪಡೆಯೊಳಗೆ ಗಡಣದಲಿ | ತಡಿಯದಲೆ ಜಡ
ಬುದ್ಧಿ ಕೆಡುವಮತಿ ಕೊಡುಯೆನುತ ಪೊಡಮಟ್ಟು ದೃಢಹೊಂದಿಸಿ ||
|| ೬ || ರವಿಕುಲಾಧಿಪಗೆ ಲಕ್ಷವನಿಟ್ಟು ಮುದ್ರೆಯನು | ಸವನಿಸುತ
ಸಾಕ್ಷಿಯಲಿ ಭವಸಾಗರವ ದಾಟಿ | ಸುವಿಲಾಸವನದೊಳಗೆ ಶಿವಕರದ
ಸೀತೆಯನು ತವಬೆಳಗಿನೊಳಗೆ ಕಂಡೂ || ಸವಿಯಾದ ಅವೃತಫಲ
ಸವಿದು ಸಿದ್ಧಿಯನಿವಹ | ಜನಗೆಡಿಸಿ ಸುಜ್ಞಾನ ಹವಿಯಿಂದಹಂಕಾರ |
ದವನಿ ಲಂಕೆಯ ದಹಿಸಿ ಪವನಸುತನಂತೆ ದಾಸ್ಯವಮಾಡಿ ಸತ್ಯ
ಭಾಮೇ || ೭ || ಶರೀರವೇ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಕುರುಪತಿಯ ಪ್ರಕೃತಿಸುತ |
ವರನಿವರ್ತಿಯ ಮಕ್ಕಳರುನೆಂಬ ಪಾಂಡವರ | ನರನಂತೆ ನಾದಿಮಣಿ
ಹರಿಯೊಡನೆ ಸಖ್ಯತನ ದೊರಕಲಾ ಪಡುರಥಗಳೂ || ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗದಂ
ತೆರಪಿಲ್ಲದಲೆ ಕವಿಯೆ | ತಂದೊಟ್ಟಧರ್ಮನೆ ಧೊರೆಯೆಂದು ನಿಶ್ಚಿಸಿ |
ಸಿರಿಪಾರಿಜಾತದಾತುರಗಧ್ವರವ ಜಯಿಸಿ ಮೆರೆವೆನೆಂದಬುಜವದನೆ ||
|| ೮ || ಕಾಮಿನಿಯು ಬಲಿಯಂತೆ ಕಾಮ್ಯಸಿದ್ಧಿಗೆಯಜ್ಞ | ತಾಮನದಿ
ಮಾಡಿರಲು ವಾಮನನೆ ಬಂದತೆರ | ನಾಮುರಾಂತಕ ಬಂದು ಕೋಮ
ಲೆಗೆ ಕೊಡು ದಾನ ಕಾಮಕೇಳಿಯೊಳೆಂದೆನೇ || ತಾಮರಸದಳನಯನೆ
ತಾ ಮುದದಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ | ಭೂಮಿಕಾಯವಮಾಡಿ ವೈಮವಚನವ
ನೀಡಿ | ಪ್ರೇಮಮನ ವಡಗೂಡಿ ನೇಮದಲಿ ಎನ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ನೀನಿರು
ಯೆಂದಳೂ || ೯ ||

ಶ್ರೀಃ ||

ಶ್ಲೋಕಃ — ಬಾಲೆ ನವವಿಧ ಭಕುತಿ ನಯದಿಂದಮಾಡಿ | ನೀಲಾ
ವರ್ಣನನ್ನಿಜದಿ ಮೆಚ್ಚಿಸುತ ಪಾಡಿ || ಪಾಲಿಸೆಂದು ಗೋಪಾಲನ ಸ್ಮರಿ
ಸುಲಾಗಾ | ಕೊಳೇಕೂಗಿತೂ ಕೋಮಲೆಯೆಡ್ಡು ಬೇಗಾ || ೧ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಕೈರೀಳಿಕೂಗಿತು | ಕಾಳಹೋಯಿತೂ || ಸೋಳಾಸಾಸಿರ ನಾರಿಯು |
ರಾಳೇ ರಂಗನಾಥನಪಾದ ವಿ | ಶಾಲ ನೋಡುವೆವೆಂದೂ ಬಂದೂ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಪಕ್ಷಿಗಳೆಚ್ಚಿ ಸಕ್ಕುವು ಬಿಚ್ಚಿ | ಈಕ್ಷಿಸುತಿನೆ ದೆಸೆದೆಸೆಗಳ || ಪಕ್ಷಿ
ಗಮನನಾಪೇಕ್ಷದಿ ಪದುಮದ | ಳಾಕ್ಷಿಯರೊಡಗೂಡಿ ಸಾಡಿ || ೧ ||
ತಾರೆಗಳಡಗುತ ತಾವರೆಯರಳುತ | ಬೀರಿಭ್ರಮರಝೀಂಕಾರವೂ ||
ವಾರಿಜನಯನನ ವಸುದೇವ ತನಯನ | ಮೋರೆನೋಡುವೆನುತಾ
ವಿನುತ || ೨ || ತರುಣಿಯರೆಲ್ಲಾ ತವಕದಿ ಸೊಲ್ಲಾ | ಮೆರೆವುತ ಮಣಿ
ಮಯ ಗದ್ದುಗೇ || ವರಪೀಠದಿ ಶೀಕೃಷ್ಣನ ಕೂಡಿಸಿ | ಸರಸಿಜಪದತೊ
ಳೆದೂ ನಲಿದೂ || ೩ || ಪದುಮನಯನೆಯರು ಮದಗಜನಡೆಯರು |
ಪದುಮನಾಭನ ಕೊಂಡಾಡುತಾ || ವದಗ ತ ಸೇನೆಗೆ ವನಿತೆಯರೆಲ್ಲಾ |
ಚದುರತನದಿ ಸಾಡಿ ಗೂಡಿ || ೪ || ಚಂದದಿ ಕುಳಿತಿರೆ ಇಂದ್ರನು
ಬಂದು | ವಂದಿಸಿ ಕರಗಳಮುಗಿದನೂ || ಮಂದರಧರ ಗೋವಿಂದ
ಪಾಲಿಸು | ಯೆಂದು ನಿಂದನುನತನಾಗಿ ಬಾಗಿ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

ಸೀಸಪದ್ಯ.

ಪ್ರಿಮರಮುನಿಗಣವಂದ್ಯ ಅಮಿತಗುಣಗಣಸಾಂದ್ರ | ಕಮಲಾಕ್ಷ ಕರಿ
ವರದ ಕಲುಷದೂರ || ಕಮಲಸಂಭವಜನಕ ಕಮಲವಾಸಿಯ ಕಾಂತ |
ಕಮಲಾಪ್ತ ಶತಕೋಟಿ ಕಳವಿಹಾರ || ನಿಮಲಾಂಗ ಭವಭಂಗ ವಿದುರ
ಪ್ರಿಯ ವಿಶ್ವೇಶ | ಸಮನಿಸೆನ್ನಯ ಮನಃಸತ್ಯವಾಕ || ಸುಮನಸರ ಸೌ
ಭಾಗ್ಯ ಕ್ರಮಗೆಡಿಸಿ ಮುರನರಕ | ರಿಮಗೆಕಾಡಲು ಬಿದರಿತಮರ
ಲೋಕಾ || ೧ || ಮಂಡಲಕೆ ಮಹಯೋಗ್ಯಮಯವಾದ ಸತ್ತಿಗೆಯ
ಕೊಂಡೊಡ್ಡು ತೋರಿದರು ಕ್ರೂರಖ್ಯಾತೆ || ಭಂಡುಮಾಡುತ ನಮ್ಮ
ಬಳಿಲ್ಲದ್ದ ವಸ್ತುಗಳ | ಕಂಡುಬಿಡಲಿಲ್ಲವೈಯೆನ್ನ ಮಾತೆ || ಕುಂಡಲಪ
ನಪಹರಿಸಿ ಕುಂಭಿನಿಯ ಅರಸುಗಳ | ದಿಂಡುದರಿದರು ದಿವ್ಯವೈದೆ

ನಾರಿ || ಗಂಡನಾಗುವೆನೆಂಬ ಗರ್ವವನು ಸಂಹರಿಸಿ | ಚಂಡವಿಕ್ರಮ
ಬೀರು ಚದುರಶೌರಿ || ೨ || ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಬಿರಿಸುವದರಿಂದಾಯಿತು ಜೀಯ್ಯಾ | ನಮ್ಮ | ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿಷ್ಟೆ
ಶ್ರೀಯಾ || ಸೇವೆ ದೈತ್ಯರಿಗಾಯಿತೀಗಾ | ಸ್ವಾಮಿ | ನೀವದಗು ಕಾ
ರ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಗಾ || ೧ || ಅರಿಮೆ ಆ ರಕ್ತಸರಗ್ರಾಮಾ | ಶಸ್ತ್ರ | ದುರವ
ಣಿಪ ದುರ್ಗವದುಸೀಮಾ || ಉರಿವ ವಾವಕದ ಪಾಶದಿಂದಾ | ಪರಿಘ |
ತೆರಪಿಲ್ಲದಿರವು ಬಹುಚಂದ || ೨ || ನಮಗೆ ದುರ್ಘಟನಾದ ತಾನೂ |
ಸ್ವಾಮಿ | ನಿನಗೆ ತ್ಯಜಿಸುವವಲ್ಲದೇನೂ || ಸುಮನಸರ ಸ ಖವು ನಿಮ
ದಲ್ಲೆ | ನಾವು | ಕ್ರಮಗೆಟ್ಟ ಕಾರ್ಯವನು ಬಲ್ಲೆ || ೩ || ಅರ್ಥದಿಂದಭಿ
ಮಾನದಿಂದಾ | ಕೆಟ್ಟು | ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು ನಮ್ಮದಂದಾ || ತೀರ್ಥರೂಪ
ಪದಾಬ್ಜಯುಗಳಾ | ನೀನು | ವರ್ತಿಸುವೆ ನರನಾಟಕಗಳಾ || ೪ ||
ಈಸರಿಯ ಸ್ತುತಿಸಿ ಶ್ರೀಧರಗೆ | ಇಂದ್ರನು | ಶ್ರೀಪಾದಪದಮಕ್ಕೆ ಎರಗೆ ||
ಆಸರಮಪುರುಷನತೀವೇಗಾ | ಅಸ್ತಿಸ | ಲ್ಲಾಪದಿಂದ ಸಂತ್ಪ್ರಸಿದಾ ||
|| ೫ || ನಾಳಿನಾ ದಿನದೊಳಗೆ ಅವನಾ | ಕೋಪದಲಿ | ಸೀಳಿ ಸಂಹರಿಸು
ತಲಿ ಜವನಾ || ಅಲಯವ ಪೊಗಿಸುವೆನು ಸಿದ್ಧಾ | ಯೆಂದು | ನೀಲ
ಮೇಘಶ್ಯಾಮನೆದ್ದಾ || ೬ || ಶಕ್ರನ್ನ ಕಳುಹಿಸುವೆರಸಿ | ಶಂಖ | ಚಕ್ರ
ಧರ ಗರುಡನ್ನ ಸ್ಮರಿಸಿ || ಚಕ್ರನೆವಿಹಗಪತಿ ಬಂದೂ | ತನ್ನ | ಪಕ್ಕ
ವನೆ ಪಸರಿಸಿದನಿಂದೂ || ೭ || ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಗರುಡನನೇರಿದ ಗಂಗಾಜನಕಾ | ಗಮಕದಲಿ ಕನಕಾ || ಗಿರಿಧಾರೆಪತಿ
ಸಹಿತರಿಗಳ ಕೇಣಕಾ || ಪಲ್ಲ || ಕೊರಳಕೌಸ್ತುಭ ಕೇಯೂರಾ | ಕೋಮ
ಲಾಂಗದಿ | ವಿರಳಪದಕ ಮುತ್ತಿನ್ಧಾರಾ | ವಿಶ್ವನಲಿಲ್ಲಾ | ಮರುಳುಮಾ
ಡುವ ಮನೋಹಾರಾ | ಮಾಯಾವಿಹಾರಾ || ಬೆರಳುಂಗುರ ಎಳೆದಳಿರಂತ
ಧರದಿ | ತರಳೆಯ ನುಡಿಸುತ | ಕುರುಳನುತ್ಪದ್ಧುತಾ | ದುರುಳರಕ್ತಸರನು

ಉರುಳಿಸಿ ಉದರದ | ಕರುಳು ಬಗೆವದಕೆ ತೆರಳಿದನೆಂದು || ೧ ||
 ಬಿಗಿದೂ ಕಟ್ಟಿದ ಕಾಸಿದೊರೆ ಬಿಂಕವನೆಸಗಿ | ನೆಗದುಕಟ್ಟಿದುತುರುಬು
 ವಾರೆ ನಿಜವಾದಾಶಾರ್ಜ | ಉಗಿದೂ ಚಕ್ರದಬೆಳಗೂ ಬೀರೆ ಉನ್ನತದಿ
 ಶೌರಿ || ನಗಧರ ಶಂಖವ ತೆಗದೂದಲುಭಯ | ಬಗದಸುರರಮಾಣ ಹೊ
 ಗದತಿ ಶೌರ್ಯಕೆ | ಜಗದುದರಗೆ ಪನ್ನಗಧರವಿಡಿಸುರ | ಚಿಗಿದ ಸಂತೋ
 ಷದಿ ಮುಗಿದರೆ ಕರವಾ || ೨ || ವೃಂದಾದೇವತೆಗಳು ಜೋಡ್ಯಾ ವಿವ
 ರಿಸುವೆನೆಂದು | ದುಂದುಭಿ ಭೇರಿಯ ವಾದ್ಯಾ | ಧೋಂಧೋ ಯೆಂದೂ
 ಸಾರಿ | ನಂದರು ವೇದಾಂತವೇದ್ಯಾ ನೀನೇ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯಾ || ಮಂ
 ದರಧರ ಗೋವಿಂದ ಯಶೋದೇಯ | ಕಂದ ಮುಕುಂದ ಆನಂದ
 ದಯಾನಿಧಿ | ಹೊಂದಿಸು ನಮ್ಮನು ಸುಂದರವಿಭವಕೆ | ಯೆಂದು
 ಪೊಗಳಲು ಪುರಂದರವ್ರತ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಹೊಂದಿ ಗರುಡನು ಹಾರಿದಾ | ಬಿಂಕ | ತೋರಿದ ಸತ್ಪದಿ ಬೀರಿದ
 ವೇಗವ || ಪಲ್ಲ || ಪಕ್ಕದೊಯಿಲಿಗೆ ದಶದಿಕ್ಕು ಬೆದರಲಾಗಾ | ಉಕ್ಕಿ
 ತುಳುಕಿತು ಉದಧಿಬೇಗಾ || ಸೊಕ್ಕಿದ ಖಳರೆದೆ ಇಕ್ಕಡಿಯಾಗಲು |
 ಗಕ್ಕನೆ ದಿವಿಜರು ಘಾಬರಿಯಾಗೆ || ೧ || ಸೃಷ್ಟಿಯು ನಡುಗಿತು ಶೇಷ
 ತಲೆಯಬಾಗಿ | ಅಷ್ಟದಿಗ್ಗಜಗಳು ಅದುರಿದವಾ || ಬೆಟ್ಟಗಳುದುರಲು
 ಭೀಕರವನು ಜಗ | ಜಟ್ಟಿತೋರಲು ಜಗ ಜಜ್ಜುರಿತಾಗೆ || ೨ || ಉಲ್ಲಾ
 ಸದಿ ಸುರರೆಲ್ಲ ಕರನಮುಗಿ | ದೊಲ್ಲಭ ರಕ್ಷಿಸು ರಕ್ಷಿಸೆನೇ || ಬಲ್ಲಿದ
 ಖಗಕುಲ ಮಲ್ಲಮಹಾರ್ಭಟ | ದಲ್ಲಿ ತವಕದಿಂದ ಮುಲ್ಲರಪುರಕೆ ||
 ಹಾರಿದ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ದ್ವಿತ್ತಾಳ.

ಹೊಂದನು ಹಿಮಗಿರಿಯಾ | ಮಂಡೆಯಮೇಲಿದ್ದಾ || ಪುಂಡರಗ್ರಾಮ
 ಉದ್ಗಂಧಪ್ರಾಕ್ಷೋತ್ತಿಷ | ಮಂಡಲ ನಾಥವನೂ || ಪಲ್ಲ || ಸರ್ಪಗಾಳಾ
 ವರಿಸೀ | ಇಪ್ಪಕಲ್ಪದ್ರುಮವೊ | ತಪ್ಪದೆ ಲೋಭಿಯ | ಕೊಪ್ಪಂಗಿಯ

ಲ್ಲಿದ್ದ . ಒಪ್ಪುವ ಧನದಂತೆ || ೧ || ಬಲುನೋಸಳಿದ್ದ ಮಡುವೋ . ಕುಲ
ಹೀನಾ . ವನಿತೆಯಲಿ ಚಲಿವಿಕ್ಕೋ . ಮೈರಾಗ್ಯ . ನೆಲೆಗೊಳ್ಳದ ಮೋಕ್ಷ
ಸಲಿಸುವ ತೆರನಂತೆ || ೨ || ಸಿಟ್ಟಿದ್ದಶಮೆಯಂತೇ . ಪಟ್ಟಣದಾ . ಸುತ್ತಾ .
ಬೆಟ್ಟಪಾಶಜಲ . ದಟ್ಟಣೆ ಶರಶಿಖಿ . ಕಟ್ಟಿದಪರಿಭಾಗಳೂ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟಿತಾಳ.

ಗೆಲಿದಾನೂ . ರಕ್ತಸರನು ಗೆಲಿದಾನೂ . ಗೆಲಿದಾನು ವನಿತೇರಿಗೊಲಿ
ದಾನು ಸುರರಿಗೆ . ಸಲಿಸುತ ಸಂತೋಷ ಜಲರುಹನಾಭನು || ಪಲ್ಲ ||
ಗದೆಯಿಂದ ಬೆಟ್ಟಗೊಡೆದೂ . ಕೃಷ್ಣಾ . ಬಿದರಾದೆ ವಳವೊಕ್ಕು ನಡೆದೂ .
ಶರಗ . ಳುದುರಿಸಿ ಶಾರ್ಙ್ಗದಿಂದೊಡೆದೂ . ಪರಿಫ . ನೆದೆಗಳ ಮೇರೆಯ
ಕಡಿದೂ . ಘನ . ಉದಕಾದಲಾಗ್ನಿಯ ಹುದುಗಿಸಿ ಶಿಖಿಯಿಂದ . ಕುದಿಸಿ
ಅಟ್ಟಿಸಿ ಜಲ ಪದುಮದಳಾಕ್ಷನೂ || ೧ || ಚಕ್ರಾದಿ ಪಾಶವ ಹರಿದೂ .
ಶ್ರೀ . ವಿಕ್ರಮ ಏಜಯವ ಮೆರದೂ . ಆಗ . ಶಕ್ರಾರ ಮುರನನ್ನು ತರಿದೂ .
ಪಾ . ರಾಕ್ರಮ ಕೊಂಡಾಡಲರಿದೂ || ಅಕ್ರೂರವರದಾನು ವಕ್ರದೈತ್ಯ
ರಿಗಾಗಿ . ಶುಕ್ರಗೆ ದುಗುಡವಶಿಕ್ರಮವಾಯಿತು || ೨ || ಮುರನಮಕ್ಕಳು
ಬಂದು ತುಳುಕೆ . ಅವರ . ಭರದಿ ಕೆಡಹಿದ ನೆಲಕೆ . ವದಗಿ . ನರಕನಾಹ
ವದ ಬೆಂಬಲಕೆ . ನಿಂಗು . ಗರುಡಾರೂಢನಮುಂದೆ ಛಲಕೆ || ನಿರುತ
ಮನವಮಾಡಿ ಪರಿಪರಿ ಶರಗಳ . ಸುರಿಯಲವನ ಸತ್ವ ತರಿದಿಟ್ಟು ತವ
ಕದಿ || ೩ || ಖಗಪತಿ ರೋಷವ ತಾಳೇ . ತನ್ನ . ಉಗುರಿಂದ ಅಸುರರ
ಸೀಳಿ . ತೆರದ . ಮೊಗದಿಂದ ರಣದೊಳು ಧಾಳೇ . ತೋರೆ . ಗಗನಕಡ
ರಿತು ಕೆಂಧೂಳೇ || ನಗಧರ ನರಕನ ಬಗೆದು ಸಂಹರಿಸಾಲು . ಪೊಗ
ಳುತ ಹರಿಗೆ ಪುಷ್ಪಗಳಮರರು ಸೂಸೆ || ೪ || ದೇವೇಂದ್ರಗಿತ್ತು ಸತ್ತಿ
ಗೆಯಾ . ಭೂ . ದೇವಿಮೊಮ್ಮಗಗೆ ನಂಬಿಗೆಯಾ . ಕೊಟ್ಟ . ನಾವಿಭವಕೆ
ಸಿರಿಮಿಗೆಯಾ . ವೃಂದ . ಭಾವೆಯರಿದ್ದಂತಗೇಯಾ || ಕಾವುತೀಹರಬಿಡಿ
ಸ್ಯಾವನಿತೆಯರಿಗೆ . ಹಾವಧಾವವ ತೋರಿ ಕೋವಿದ ನಲಿವುತ || ಗೆಲಿ
ದಾನು ರಕ್ತಸರನು ಗೆಲಿದಾನೂ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

ಸೀಸಪದ್ಯ.

ಮನುಮಥನ ಪಿತನೆಂದು ಮಾನಿನಿಯರೆಲ್ಲರೂ । ಮನದೊಳಗೆ ವಂದಿಸುತ ವಿನಯದಲ್ಲಿ ॥ ಅನುರಾಗದಿಂದಿರಲು ಅಜನಪಿತನವರಿಗೆ । ವಿನಯದಿಂದತಿಪ್ರೇಮಪುಳಕದಲ್ಲಿ ॥ ಅನುನಯದಿ ಮನ್ನಿಸುತ ಅಂದಣಗಳೊಳಗವರ । ಘನಸೊಬಗಿನಿಂದಿರಿಸಿ ಗಮಕದಿಂದ ॥ ಸನುಮತದಿ ದ್ವಾರಕಾ ಸ್ಥಳಕೆಬಿಜಯಂಗೈಸಿ । ಅನಿಮಿಷರಿಗಿತ್ತನಾನಂದ ಚಂದಾ ॥೧॥

ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಬಿಂದನು ಭಕ್ತರಪ್ರಿಯಾ । ಭಾವಜನಯ್ಯಾ । ವೃಂದದೇವತೆಗಳ ಕೈಯಾ ॥ ವಂದಿಸಿಕೊಳಲಾನಂದ ದಯಾನಿಧಿ । ಚಂದದಿ ಗರುಡನ ಸ್ವಂಧವನೇರಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ದ್ವಿಜರಾಜ ದಿವಿಜಪುರಕೆ ಹಾರೆ । ದಿ । ದ್ವಿಜಯದಿ ಶೌರೆ । ನಿಜಶಂಖನಾದಾವು ಬೀರೆ । ವ್ರಜಗಣವಾಲಿಸಿ ಅಜನಪಿತ ಪಂ । ಕಜಪದಕೆರಗುತ ಭಜಿಸುತ ಭಾವದಿ । ಶ್ರೀಜಗದೊಡೆಯ ಗೋವ್ರಜ ದ್ವಿಜಪಾಲನ । ಮಜಭಾಪೆನುತಲಿ ವಿಜಯದಿ ಪೊಗಳೆ ॥ ೧ ॥ ಮುತ್ತೂ ಮಾಣಿಕದ ರಥದಮೇಲೆ । ಮುರಹರನು ಬಾಲೆ । ಜತ್ತಾಗಿ ಕುಳ್ಳಿರೆವಿಶಾಲೆ । ಸತ್ತಿಗೆ ಚಾಮರ ಮೊತ್ತದಲೈತರೆ । ನೃತ್ಯವರಾಂಗನ ತತ್ತಥೈತನೆನೆ । ಇತ್ತರದಲಿ ಗೃಹ ಹತ್ತಿ ಸುದತಿಯರು । ಚಿತ್ತಜನಯ್ಯನ ಚಿತ್ತದಿ ಪೊಗಳೆ ॥ ೨ ॥ ಸುರಪನೋಲಗದಲ್ಲಿ ಬಂದೂ । ಸುರರೆಲ್ಲಾ ನಿಂದು । ಸಿರಿ ಗಂಧಪುಷ್ಪವ ತಂದು ॥ ಸರಸದಿ ಪೋಡಶ ವರವುಪಚಾರವ । ಸಿರಿಧರ ಗರ್ವಿಸಿ ಕರವಮುಗಿಯಲೂ । ಸರಮಪುರುಷ ಭವ ಹರಜನನಿಯ ಮಂ । ದಿರಕೆ ಸತಿಯಸಹ ತ್ವರತೋತ್ಸಾಹದಿ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ಸೀಸಪದ್ಯ.

ಬಿಗದುದರನಾದಂಥ ಜಾನ್ತವೀಜನಕನೂ । ಮಗನಾದನೆಂತೆಂಬ ಮಮತೆಯಿಂದ ॥ ಸುಗುಣಮತಿ ಅದಿತಿ ತಾ ಸುರವಂದ್ಯನನು ಕಂಡು । ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಮೈದಡವಿ ಬೇಗದಿಂದ ॥ ಮೊಗವದಿಟ್ಟು ಮುದದಿ ಮುದ್ದಿ

ಸುತ ಪ್ರೇಮಜಲ . ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಕಂಗಳಲಿ ಕವಿದವಾಗ . ನಗಧರನ ಮುಂದಲೆಯ ನಾಘಾಘ್ರಣಿಸುತ ಮನದಿ . ಬಗದಳಾನಂದಮಯವಾದ ಯೋಗಾ || ೧ || ಯೆಲೆಗೆ ನೀಬಾರೆಂದು ಯದುರಾಜ ಪತ್ತಿಯ . ವಲಿಸಿ ಕರಿಯಲು ಬಂದಳೊಲವಿನಿಂದ . ಜಲಜಾಕ್ಷ್ಮ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಜನನಿಸಾ ವನಿಯೆಂದು . ತಲೆಬಾಗಿ ಪದಕೆರಗಿ ಬೇಗದಿಂದ . ಪೊಳೆವ ಕುಂಡಲ ವಿತ್ತು ಪುಣ್ಯವತಿಸದಕೆರಗಿ . ಕೆಳದಿ ಕಶ್ಯಪರಾಣಿ ಕಮಲಪಾಣಿ . ಹಲ ವುಬಗೆಬಗೆಯಿಂದ ಹರಸಿದಳು ಸೊಸೆಯೆಂದು . ಸುಲಭಮತಿಗಳು ಕೇಳಿ ಸೊಗಸುವಾಣಿ || ೨ ||

ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಸಾಡಿ, ಕುರಗ ಝಂಪೆತಾಳ.

ಮೌನಿನಿಯ ಕಮಲದಾನನೆಯೆ . ನೇಯೆನ್ನ ಮನಕಾನಂದಮಯೆ . ಬಾ ನನ್ನತಾಯೆ || ಪಲ್ಲ || ಕಮಲಜನ ಪಿತನಸತಿ ಕಾರುಣ್ಯಗುಣಯು ವತಿ . ಕುಮುದಾಕ್ಷಿ ಕುಶಲಿಸುಮತಿ . ಕಮನೀಯ ವಿಮಲವಿಖ್ಯಾತ ಪ್ರತತಿ . ನೀಮಾಡಿ ರಮೆಯರಸನೊಲಿಸಿಕೊಂ . ಡಮಿತ ಸುಂದರಿ ಸುದತಿ || ೧ || ಮಣಿವ್ಯಾಜವಿಂದ ಸಿರಿಧನೆಯ ಕೈವಿಡಿದು ನಿ . ಸೆಣಸಿ ಸರಿಸವತಿಯೊಡನೆ ಕುಸುಮಕೆ . ಹೆಣಗಿಹರಿಯನುಗೂಡಿವಡನೆ ನೀ ಬರಲು . ಮಣಿದು ಸುಮನಸರೆಲ್ಲ ಪ್ರಣತರಾಗುವದೊಡನೆ || ೨ || ವೇದಾಂತ ವೇದ್ಯಮುನಿ ಸಾಧನಕೆ ನಿಲುಕದಾ . ಮಾಧವನ ಹೊಂದು ಗೂಡೂಮನದಫಲ . ಮೇದಿನಿಯೊಳುಂಟುಮಾಡೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ . ಶ್ರೀಧರಗೆ ಬೇಕಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೋಲಾಡು || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಸುಂದರಿಸತ್ಯಭಾಮೆಯನ್ನು ಅದಿತಿ ತನ್ನ ತೊಡೆಯೊಳಿಟ್ಟು . ಮುದ ದಿಂದ ಮೋಹಮಾಡುತ ವದನನೋಡುತಾ . ಕದಪಿನಲ್ಲಿ ಕದಪನಿಟ್ಟು ಹೃದಯದೊಳು ಹುದುಗಿಸುತ . ಮಧುರವಚನದಿಂದ ನುಡಿಸಿ ಮಾತ ನಾಡುತಾ || ೧ || ಸಡಗರದಿ ಶ್ರೀಗಂಧವ ಕುಡುತೆಗಂಗಳಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ . ಮುಡಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಸುತ್ತಿ ಮುದ್ದನಿಕ್ಕುತಾ . ಕಡಲಶಯನ ನಿನ್ನ

ಮನದ ಬಿಡಗ. ಬಿಡಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸುವ . ತಡವಿಲ್ಲ ಸತ್ತಾಜಿತೆಯೆಂದೊ
ಡನೆ ನುಡಿದಾಳೂ || ೨ || ತರಣಿಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶನ್ನು ತರುಣಿ ನಿನಗೆ ಎಂ
ದೆಂದಿಗೆ . ತರುಣಿತನವು ವೋಗದೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿದಾಳೂ || ಕರುಣದಿಂದ
ಸೊಸೆಗೆ ದಿವ್ಯಾಭರಣವಸ್ತ್ರಗಳ ಕೊಟ್ಟು . ಚರಣದಂದುಗೆಯನಿಟ್ಟು
ಹರಕೆನಿತ್ತಳೂ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

ಸೀಸಪದ್ಯ.

ಇಂತು ಇಂದ್ರನ ಜನನಿ ಕೆಂತುಜನಕನ ಸತಿಗೆ . ಸಂತೋಷಮಾಡೆ
ಶಚಿದೇವಿ ನೋಡಿ || ಸಂತೈಸಲಾರದೆ ಆಸತ್ಯಭಾವೆಗೆ . ಕೆಂತುಮನದಿಂ
ದಲಿ ಹೋಗಲಾಡಿ || ಇಂತಿಷ್ಟ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಈಡಾಗುವದೆ ಕಲಿಯು . ಪಂ
ಥದಾ ಮಾತಲ್ಲವಾರಭೋಗ || ಸಂತತವು ಉಂಟೆಂದು ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಪೇಳಿ
ದಳು || ಅಂತುತೀಳಿದ ನಾರಿಯಾಡ್ಡಳಾಗಾ || ೧ ||

ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ರೆಂಗಾಳೆಲ್ಲಾ ಐರಾವತಕೆ ಜೋಡಿ . ಕಾಮಧೇನಿಗೆ . ಧರೆಯಾ ಮೇಲಿ
ದ್ದಾಕಳುಗಳೇಡಿ || ಸುರತರುವಿಗೆ ಸಮನೆ ಸಕಲಮರವೂ . ಸುರವನಿತೆ
ರಿಗೆ ಸರಿಯೆ ನರರ ಸ್ತ್ರೀಯರೆಲ್ಲಾದರವೂ || ೧ || ಕನಕಕೊಂಬಿತ್ತಾಳಿ
ಬಣ್ಣವಂದೆ ಕಾಜಿನಾಮಣಿ . ಘನವಾದಾ ರತ್ನದಾ ಬೆಲೆಗೆ ತಂದೆ .
ಇನನಕಾಂತಿಗೆದಿರೆ ಮನೆಯದೀಪಾ . ಈನಾರನೆಗ್ಗಾಳಿನಲು ನಮಗೆ
ಬಾರದೇನೆ ಕೋಪಾ || ೨ || ತುರಗಗಳು ವುಜ್ಜಿಶ್ರವಕೆ ಸಾಟಿ .
ತೋರುವೆ ಪುಷ್ಪಾ ಸಿರಿಪಾರಿಜಾತಕ್ಕೆ ಪರಿಪಾಟಿ || ಉರಗನಿಕರಾ
ವಾಸುಕೀಗೆ ಹೋಡಿ ಈಸತ್ಯಭಾವೆ . ತರಳೆ ನಮಗೆ ಸರಿಯಾಗೊಳಿ
ನೋಡಿ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

ಸೀಸಪದ್ಯ.

ನಿರೆಯತಿಳಿಯದಮಾತು ನೀನಾಡಬೇಡನೆ . ಭಲದಂಕ ಶಚಿದೇವಿ
ಜೀಷ್ಣುಕೇಡೂ || ಕಲಿಯುಗದಿ ಶತಕ್ರತುವ ಕಾಮ್ಯವನೆ ಸಾಧಿಸಿ || ಬೆಲೆ
ಗೆಬಂದನು ನನ್ನ ಭರ್ತನೋಡು || ಫಲವುಸಂಬದರಿಪ್ಪ ಪರಸಾಕ್ಷಿ

ನೆನಬೇಡ । ಫಲವು ತೀರಿದಬಳಿಕ ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲ ॥ ಚಲಿಸಿ ನರಲೋಕಕ್ಕೆ
 ಚಾಲವರಿವುತ ಬಿದ್ದು । ಬಳಲುವರು ಬಲುಬಂಧದೊಳಗೆಯೆಲ್ಲಾ ॥ ೧ ॥
 ಅಮಿತತಪಗಳಮಾಡಿ ಅಸುರರೆಲ್ಲರು ಕೂಡಿ । ಅಮರಲೋಕದಲಿದ್ದ
 ಅಂದವನ್ನು ॥ ತಮದೆಂದು ತಾಮಸದಿ ತಂದೊಟ್ಟ ಸತ್ಕರ್ಮ । ಕ್ರಮ
 ಗೆಡಿಸಿ ಕಾಂತಾರವಾಸರನ್ನು ॥ ಸುಮತಿ ಧರೆಗೋವೆನಿಸಿ ಸುರವಂದ್ಯನಿಗೆ
 ನಮಿಸೆ । ಕಮಲನಾಭನು ಜನಿಸಿ ಖಳರನೆಲ್ಲ ॥ ನಿಮಿಷದೊಳು ಸಂಹ
 ರಿಸಿ ನಿರ್ಜರರ ಸಲಹಿದನ । ಪ್ರಮದಗೀನಿಂದ್ಯನುಡಿಯಾಡಸಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥
 ಸದ್ವಿಶದೇವಿ ನೀ ಸರಿಗಟ್ಟುತಾಡಿದ್ದು । ಸಿದ್ಧವಲ್ಲೆಂದು ಸಿಟ್ಟದಿತಿಮಾಡಿ ॥
 ಮುದ್ದುಸೊಸೆ ಬಾರೆಂದು ಮುನಿಸುತಿಕವುತ ವೀಳ್ಯ । ಶುದ್ಧಮನದಿಂ
 ದೀಯೆ ಸುರರುಗೂಡಿ ॥ ಬಿದ್ದುದಂಡಗಳೇಗ ಬಿಸಜಾಕ್ಷಗೊಂದಿಸಿ । ಶ್ರದ್ಧೆ
 ಯಿಂದಲಿ ಕಳುಹೆ ಸರ್ವರೆಲ್ಲ ॥ ಇದ್ದಸ್ಥಾನಕೆ ಪೋಗಿ ಇತ್ತಾದ ವೃತ್ತಾಂ
 ತ । ಶುದ್ಧಮತಿಗಳು ಕೇಳಿ ಸೊಗಸುಸೊಲ್ಲ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಹೊರಣನಯನೆಯಗೂಡಿ ಮುರರಿಪು । ಗರುಡವಾಹನನಾಗುತಾ ॥ ತೆರ
 ಳಬರುತಿರೆ ತೋರಿತಮರರ । ಸಿರಿಯನಂದನಬನವುತಾ ॥ ಭರಿತಪುಷ್ಪಾ
 ನೋದಗುಣ ಬಂ । ಧೂತಪವನಾನಂದರೇ ॥ ಮೊರವುತಿಹ ಭ್ರಮರಾರಿ
 ರ್ಪೀಂಕರ ವರಮನೋಹರ ಚಲುವಿಕೆ ॥ ೧ ॥ ದೇವವನವನು ಸತ್ಯಭಾ
 ವಾ । ದೇವಿ ಕಾಣುತ ಮುದದಲಿ ॥ ಭಾವಜನ ಪೆತ್ತವನ ಕರವಿಡಿ ।
 ದಾವದನವೀಕ್ಷಿಸುತಲೀ ॥ ಈವನದ ವೆಸರೇನು ಕರುಣಿಸು । ದೇವ
 ಬಿನ್ನಹವಾಡುವೆ ॥ ಭಾವಕಾನಂದಾಯಿತು ಭಕ್ತರ । ಜೀವ ನಿನ್ನ ಕೊಂ
 ಡಾಡುವೆ ॥ ೨ ॥ ಎರಡುಘಳಿಗೆ ವಿಳಂಬವಾಗಲಿ । ಸುರರವನದಾ ಕ್ರೀಡೆ
 ಯೋಳು ॥ ಸರಸವಾಡುವೆನೆನಲು ಶ್ರೀಹರಿ ಗರುಡನಾನನ ನೋಡಲೂ ॥
 ಕರನ ಪದತಳಕ್ಷಿಪ್ತಿ ಇಳುಹಲು । ಧರೆಗೆ ದಂಪತಿಯುಕ್ತರು ॥ ತ್ವರಿತ
 ಪನ್ನಪಾಲಕರ ಮನ್ನಿಸಿ । ಭರದಿ ವನದೊಳು ಪೊಕ್ಕರೂ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ವನವನಿನೋಡಿದ್ಯಾ ನಂದನಬನವು | ನೀನೋಡಿದ್ಯಾ | ಅನಿಮಿಷರಿಗೆ
ಸುಖ ಘನವಾಗೋದು ಇದರಿಂದಾ | ಪರಮಾನಂದ || ಪಲ್ಲ || ತರುಲತೆ
ಗುಲ್ಮವು ತಾರುಧಟ್ಟಿನಾಲೆಸವಾತಳದಿ ತುಂಬಿಸುವಾ | ವರಶುಕಪಿಕರವ
ಪಾಲಿಸಿ ಪಟ್ಟದಗೀತಾ | ಕೇಳುವ ಪ್ರೀತಾ || ಪರಿಪರಿ ವೃಕ್ಷವು ಪಸರಿಪ
ಶಾಖೆಯಪರ್ಣಾ | ಕನಕದವರ್ಣಾ || ಅರಳುವಪುಷ್ಪಫಲಾದಿಗಳೊಪ್ಪುವ
ಪ್ರೇಮಾ | ತೋರ್ಪದು ಭಾವಾ || ವನವ ನೀನೋಡಿದ್ಯಾ || ೧ || ಅಂಬ
ರಕಡದ ಸಂಭ್ರಮ ತೆಂಗಿನಮರವು | ಪನಸಗಳಿರವೂ || ತುಂಬಿದರಸಫಲ
ಕೊಂಬೆಯಮಾವಿನಗಿಡವೂ | ಜಂಬುಕಪಿತ್ಥ ದಾಳಿಂಬನಿಂಬೆಬನಕುರಳೆ |
ನೋಡೆಲೆ ತರಳೆ || ಅಂಬುಜಮುಖಿ ಮನದಿಂಬಿಗೆ ಸತ್ಸುಖವಾದಾ |
ಪರಮಾಹ್ಲಾದ || ೨ || ಚಂದದಿ ಮಂಟಪಹೊಂದಿದ ದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಲತ
ವೂ | ಫಲವುನ್ನತವೂ || ಸುಂದರಜಾಜಿ ಸುಗಂಧಿದಾಸಾಳ ಕ್ಯಾದಿಗಿಯೂ |
ಮಿಗಿಸಂಪಿಗೆಯೂ || ಅಂದವಿಶಾಲ ನೀನಿಂದು ಚಂದಿರಮುಖಿ ನೋಡೆ |
ಸೌಖ್ಯ ಮಾತಾಡೆ || ಇಂದುವದನೆ ಸಾಕೆಂದು ಪೋಗುವ ನಡೆಬೇಗಾ |
ದ್ವಾರಕೆಗೀಗ || ವನವ ನೀನೋಡಿದ್ಯಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

ಸೀಸಪದ್ಯ.

ಸುಕಲವೃಕ್ಷವ ತೋರಿ ಸಂಕ್ಷೇಪದಲ್ಲದೇ | ಪ್ರಕಟಕಾಂತಿಗಳಿಂದಪಾರ
ವಾದ || ವಿಕಸಿತಾಲಂಕೃತದಿ ವಿಪರೀತಪುಷ್ಪಗಳು | ಶುಕಪಿಕಭ್ರಮರಕ್ಕೆ
ಸೊಗಸುಸ್ವಾದ | ಮಕರಕುಂಡಲಧಾರ ಮಾಜಿಪೇಳದಲಾದೆ | ಮಕು
ಟವರ್ಧನನಾನು ಮಂಕುನಾರಿ || ಅಕಲಂಕದಾ ವೃಕ್ಷದಾತ್ರಯಕೆ ನಡೆ
ಯೆಂದು | ಮುಕುತಿದಾಯಕಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ನೀರೆ || ೧ || ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಸೊಂಜಿಗವಾಗದೆ ಸೊಗಸಿನ ವೃಕ್ಷವು | ರಾಜಿಪ ವನದೊಳಗೆ | ಈ
ಜಗದೊಳು ಸುರರೇನುಧನ್ಯರೋ | ಮಾಜದೆ ಪೇಳೆನಗೆ | ನಿನ್ನಗೆ || ಪಲ್ಲ ||

ಮರಕತಜಗಲಿಯು ಮಧ್ಯದಿ ಕನಕದ | ಮರವಿದಿ ಗೋವಿಂದಾ || ವರ
 ನೈಡೂರ್ಯದ | ವಪ್ಪುವಶಾಖೆಯು | ಸ್ಮರನಕರಗಳಂದಾ || ಹರಿನೀಲಾ
 ಮಣಿ ಹಸಂಸಿದಲೆಗಳು | ಇರುವಿಕೆ ಬಲುಚಂದಾ || ಮುರಹರತರುವಿನ
 ಮೂಲಪ್ರವಾಳವು | ಅರುಣಪ್ರಭೆಗಳಿಂದಾ | ಚಂದಾ || ೧ || ಮಾಣಿಕ
 ಪುಷ್ಪವು ಮಹಾಪ್ರಕಾಶವು | ಪ್ರಾಣನಾಯಕ ನೋಡೂ || ವಾಣಿಗಸಾ
 ಧ್ಯವು ವಜ್ರದಕುಸುಮವು | ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಿದಕೇಡೂ || ಕಾಣೆನುಕಾತಿಹ
 ಕಾಯೊಳು ನವರತ್ನಮಣಿಮುತ್ತಿನಸೂಡೂ || ಮಾಣದೆ ನಮ್ಮಯ
 ಮನೆಗೆ ಕೊಂಡೊಪ್ಪವಂಥ | ಜಾಣತನವಮಾಡೂ | ನೋಡು || ೨ || ಎನ್ನಂ
 ಗಳದೊಳು ಯಸೆಯಲು ಮಾನವ | ಉನ್ನತವಾಗುವದೂ || ಚನ್ನೆರುಕ್ಕಿ
 ಣಿಯೊಳು ಭಲಮಾಡಿದ್ದುದದನ್ನು | ಉದ್ಧರಿಸುವದು || ಪನ್ನಗಶಾಯಿ
 ನಾನನ್ಯೋನ್ಯಳು ಈ | ಮನ್ನಣೆಮಾಡುವದೂ || ಚನ್ನಿಗ ನಿನ್ನಯ ಚರಣ
 ಕೊಂದಿಸುನೆ ನೇ | ಇನ್ನು ಇದರಪೆಸರಾ | ಹೆಸರಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ನೂರದಮುನಿಯು ತಂದ ಪಾರಿಜಾತದಕುಸುಮ | ಸೇರಲು ರುಕ್ಕಿಣಿ
 ಕೈಯಾ ಶಾರಾದೆ ನೀನು || ವಿಾರಿದ್ಧ ವ್ಯಾಕುಲದಿಂದಾ ವಿನಾ ಜಲವ
 ನಗಲಿದಂತೆ | ಮೋರೆಕುಂದಿ ಮುನಿದಂಥ ಮೋದವೃಕ್ಷನೆ || ೧ ||
 ವಾಲೆಬರದು ವನಿತೆ ಕಳುಹಿ ಲೀಲೆಯಿಂದಾ ನೀನೆ ಬಂದು | ಶ್ರೀಲ
 ತಾಂಗಿ ರುಕ್ಕಿಣಿಗೆ ಸೋಲಲಾಡುತ್ತಾ || ಜಾಲನಿಂದವ್ಯಮಾಡಿ ನಿನ್ನಾಲ
 ಯಕ್ಕೆಪೋಗಿ ಶಿವನ | ಬಾಲೆ ಭಜನೆಗೈಸಿದಂಥಾ ಲೋಲವೃಕ್ಷನೆ ||
 || ೨ || ಪರರವಸ್ತುಗಾಸೆಮಾಡಿ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಡಾ | ವಿರಸಾ
 ದಿವಿಜರೊಳಗೆ ಮಾಡೋ ಸರಸಪಲ್ಲನೆ || ಸುರರಪದವಾ ಬಯಸಿ
 ನರಕಾಸುರನು ಮುರನು ಕೆಟ್ಟಾರಿಯಾ | ಧರವಲ್ಲಾ ಈಮರವಾನೊ
 ಯಿವಾ ಗರುವಾ ಧರೆಯೊಳೂ || ೩ || ನೋಡು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾಲಿ ಕೊಂ
 ಡೊಡು ಮಸದಿ ಛಾಯಾದಡಿಯಾ | ಕೊಡು ಎನ್ನೊಳಾಗಿ ಮಾತನಾ
 ಡೂ ಹರುಷಾದಿ || ಕೊಡಿಕೊಂಡು ವೃಕ್ಷನೊಯಿವಾದಾಡಬೇಡಾ

ವಂಬುಜಾಕ್ಷಿ । ಬೇಡಿಕೊಂಬೆ ಯೆನ್ನಾ ನೀನು ಕಾಡಾಬೇಡಾವೆ ॥ ೪ ॥
ಶುದ್ಧಪಾರಿಜಾತನೊಯ್ಯಾಲಿದ್ದಾ ವನದಾಕಾಹಿನವರು । ಬುದ್ಧಿಹೇಳಿ
ನಾವು ಕೇಳಾದಿದ್ದಾರವರೂ ॥ ಸುದ್ಧಿಸುರರಾ ಧೊರೆಗೆ ಹೇಳಿ ಮದ್ದಗ
ಜವನೇರಿಬರಲು । ಹೊದ್ದುವಾದು ಕದನಾಕಾರ್ಯ ಬದ್ಧಿಸಿ ನೋಡೆ ॥ ೫ ॥

ಸೀಸಸದ್ಯ.

ಲಿರೊಡನೆ ಭೀತಿಯನು ತೋರಿಸುವೆ ನಿನ್ನ ಮಹಿ । ಮಾರುಬಲ್ಲರು
ಸುವಿಸ್ತಾರಮೂರ್ತಿ ॥ ಪೂರೈಸು ಬಿನ್ನಹವ ಭೂರಿನಯಮುಳ್ಳವನ ।
ನಾರಿ ನಿಂದಿಸಲಿಲ್ಲ ಗಾಡಿಗಾರ್ತಿ ॥ ಶೌರಿ ನೀನರಿತೆನ್ನ ಗಾರುಮಾಡಲು
ಧಿಟಿ ೪ । ಚಾರಿಸುವರಾರೊಂದು ಧೀರನಾರಿ ॥ ಮೋರೆತಗ್ಗಿಸಿ ನಯನ
ವಾರಿಧಾರೆಯು ಸುರಿಯೆ । ಮಾರಮಣ ಮಾನಿನಿಗೆ ತೋರಿಪ್ರೀತಿ ॥ ೧ ॥

ಶ್ಲೋಕ: — ನಾರೀ ನೀ ಹಟಮಾರಿ ಧೀರೆಚತುರೀ । ನಾನಾಪರೀ
ಚಾತುರೀ ॥ ತೋರೀ ಬಿಂಕವ ಬೀರಿಮಾಡಿದ ಭಲಾ । ಸೂರ್ಯಾಡಿದೆ ಸುಂ
ದರೀ ॥ ಪಾರೀಜಾತವನೊಯಿದು ನಿನ್ನ ಗೃಹದಾ । ದ್ವಾರದಲಿ ನಾನಿಡು
ವೆನೆ ॥ ಮೋರೇತಗ್ಗಿಸ ಮುನಿಸುಮಾಣ್ಣು ಸಖಿಯೆ । ಮೋಹನ್ನೆ ದಯ
ಗೈವೆನೆ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟಿತಾಳ.

ಲಿಲೆಯ ತೋರಿದಾನು ಗೋ । ಪಾಲ ತನ್ನಾ ಬಾಲಕಿಯಾ ॥ ಪಾಲಿಸೀ
ಸಂತೋಷಾದಿಂದಾ । ಲಾಲಿಸುತ್ತಭಯವನಿತ್ತಾ ॥ ಲೀಲೆಯಾ ॥ ಸಖಿ ॥
ಮುತ್ತುಮಾಣಿಕದಾ ವೃಕ್ಷ । ಕೆತ್ತು ಕೇಶವ ತೋಳ್ಗಲಿ । ನೆತ್ತಾಲೂ ಖಗ
ರಾಜಾ ತಾನೂ । ಪೊತ್ತಾ ತನ್ನ ಪೆಗಲಲಿ ॥ ಚಿತ್ತಜನಯ್ಯಾನು ಕೃಪೆ ।
ಯಿತ್ತು ಸತ್ತಾಜಿತೆಯಗೂಡಿ ॥ ಜತ್ತಾಗಿನ್ನಿಲ್ಲಿ ಕಾಹೀನ ಭೃತ್ಯರೂ ಬಂದು
ಈವೃಕ್ಷ ॥ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ವಯ್ಯುವಾಗ । ಉತ್ತುಮಾನಲ್ಲಿಂದುಪೇಳಾ ॥
ಲತ್ತತ್ತಾಸಾರೊಂದು ಖಗನಾ । ಹತ್ತಿ ಮುಂದಕೆ ನಡೆಯಾಲು ॥ ಇತ್ತಲಿಂ
ದ್ರಾನಿಗೆ ಕೋಪ । ಹತ್ತಿ ತನ್ನಾ ಬಲವಾಗೂಡಿ ॥ ಮುತ್ತಾಲೂ ಮುರವೈರಿ
ತನ್ನಾ ಚಿತ್ತದೊಲ್ಲಭೆಯ ನೋಡಿ ॥ ಕೃತ್ಯಕಾ ನಿನ್ನಾದುಯೆಂದು ಇತ್ತಮಾ

ಬಿಲ್ಲುಬಾಣವಾ || ಸತ್ಯಭಾಮೇಯಸದು ಸುರರಾ || ತತ್ತಳವಾನೆಮಾಡಿದ ||
 ಲೀಲೆಯಾ || ೧ || ಹೆಂಗುಸೂ ಬಾಣವಾ ಪಿಡಿದೂ || ನುಂಗುವಾಳು ಬಲ
 ವಾನೆಲ್ಲಾ || ತಂಗವಾದಾ ಶೌರ್ಯಮಾನ || ಭಂಗ ನಮ್ಮದಾಯಿತಲ್ಲಾ ||
 ಹಿಂಗಾದೆ ರಣದಲ್ಲಿ ನಿಂತು || ಮಂಗಗಳಂತಾದೆವಲ್ಲಾ || ಶೃಂಗಾರದಾ ತರು
 ವಾನೊಯ್ಯ || ಮಂಗಳಾ ಕುಂದಾಯಿತಲ್ಲಾ || ಸಿಂಗನ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಗುಜಂ
 ಗಳಂತೆ ನಿಂತೆವಲ್ಲಾ || ಕಂಗು ನಮ್ಮದೆಂದು ತಮ್ಮಾ || ಕಂಗಳ ಕಿಡಿಗಳು
 ದುರುತ || ಲಂಘಿಸಿ ಉನ್ನತದ ಬಾ || ಣಂಗಳಮರಾರು ಸೂಸೆ || ಅಂಗಾನೆ
 ಬಂದ ಕಣೆಗಳ || ಭಂಗಿಸಿ ಬಾಹುಸತ್ತಾದಿ || ಮುಂಗೊಂಡೂಬಂದ ದೇವ
 ತೆಯ || ರಂಗಲಾಪ ಕಂಡು ನಾರಿ || ಭಂಗಿಸಾಲು ಸಜ್ಜನರ || ಸಂಗ ನೋಡೀ
 ಹಿಗ್ಗುವಂಥ || ಲೀಲೆಯಾ || ೨ || ಇಂದ್ರ ತನ್ನಾನೆಯನೇರಿ || ಬಂದಾನು
 ಟಗರಮೇಲಗ್ಗಿ || ನಂದಿತೂ ಕೋಣಾನು ಯಮನಾ || ನಂದವಾ ನೋ
 ಡೆಂದು ನರನ || ಸೃಂಧದಲ್ಲೀ ನೈಋತ್ಯಾಟಗ || ಛಂದವಾ ನೋಳ್ವರ್ಭಕ
 ನಂತೆ || ಸುಂದರಾವರುಣಾನು ನೆಗಳ || ಹೊಂದಿ ಧ್ಯಾನವಾಡುವಂತೆ ||
 ಕುಂದದೆನ್ನಾ ಭಾಗ್ಯನೋಡೀ || ರೆಂದು ತುರಗಾರೋಹಣನಾಗಿ || ಮುಂದೆ
 ಧನವಾ ಈಶಾನ್ಯರು || ನಂದಿಯಾನೇರಿ ನಿಬ್ಬಣಕೆ || ಬಂದ ಬೀಗಾರಂತೆ
 ಇರಲು || ಮಂದಹಾಸಾದಿಂದಾ ದೇವಾ || ಚಂದನಾಗಂಧೀಗೇಪೇಳೆ ||
 ಬಂಧಿಸಿ ಬಾಣಗಳಿಂದ || ಸಂದುಬಿದ್ದೋಡಿತು ದಿವಿಜ || ವೃಂದಾ ವೇಗಾ
 ದಿಂದಾಲಾಗಾ || ಲೀಲೆಯಾ || ೩ ||

ಶ್ರೀ ||

ಸೀಸಪದ್ಯ.

ಸುರರು ಪರಿಪರಿಶರವ ಸುರಿದು ಹರಿಯರಸಿಯೊಳು || ಧುರವ ಜಯಿಸ
 ದಲೆ ದುಮ್ಮಾನದಿಂದಾ || ಮರೆಹೊಕ್ಕು ವಂದಿಸೆನೆ ಮಾಧವನೆ ನೀನಿತ್ತ ||
 ಸಿರಿಯಲ್ಲನೇನಯ್ಯ ಶ್ರೀಮುಕುಂದಾ || ಕರುಣಾಳು ನಾ ನೀಚ ಕಾಕುಬು
 ದ್ಧಿಯ ನೆನದೆ || ಪರಮಪಾವನಮೂರ್ತಿ ಪಾಲಿಸೆನ್ನಾ || ತರಳನಪರಾಧ
 ಪನು ತಾಯಿ ಮನ್ನಿಸುವಂತೆ || ಪೊರೆಯೊ ಪಂಕಜನೇತ್ರ ಪೊಗಳ್ಳೆ
 ನೆನ್ನಾ || ೧ ||

ಶ್ರೀ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅದಿತಾಳ.

ತೆರಳ ನಮಗೆ ನೀನು ತತ್ತರಗೊಳಬೇಡಾ । ತೆರಳು ನಿನ್ನರಮನೆಗೀ
ಗಾ ॥ ತರಳೆ ಭಲವಮಾಡೀ ತರುವ ಕೇಳಿಸಿದಾಳೂ । ದುರುಳೆಮಾಡಿ
ದಳು ಪ್ರಯೋಗ ॥ ೧ ॥ ಎನ್ನಮಾಯಕೆ ಸಿಲ್ವಿ ಭಿನ್ನಬುದ್ಧಿಯಮಾಡೀ ।
ಖಿನ್ನತನಕೆ ಒಳಗಾದೆ ॥ ಮನ್ನಿಸುವೆನು ನಿನ್ನ ಅನ್ಯನಿನಲ್ಲಿಂದು ।
ಜೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಬೋಧೆ ॥ ೨ ॥ ಇಂದ್ರ ಕೇಳಿವೃಕ್ಷ ಚಂದ್ರಮು
ಖಿಯ ಮನೆ । ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತೋರ್ಪೆ ತೋಷಾ ॥ ಸಂದಾಲು
ದ್ವಾಪಾರಾ ಹೊಂದೊಡು ನಿನ್ನನು । ಸಂದೇಹಬೇಡ ಸುರೇಶಾ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ನೌಲಿಂಜಾನಾಭಾನು ದಿವ್ಯಾ ಪಾರಿಜಾತವನ್ನು ತಂದು । ನಾರಿಸತ್ಯಭಾ
ಮೇಮನೆಯಾ ದ್ವಾರದಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸೆ ॥ ಕೇರಿಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಾ ವಾರ
ತೆಯಾ ಕೇಳಿ ಪುರದಾ । ನೀರೆಯಾರೆಲ್ಲಾರು ಬಂದು ನೆರದರಾಕ್ಷಣದೀ ॥
॥ ೧ ॥ ದೇವಕೇ ಯಶೋದೆ ವಸುದೇವ ನಂದಾ ಬಲರಾಮಾ । ಕಾವ
ಸಾಂಬಾಸಾತ್ಯಕೆ ಉದ್ಧವ ಕೋವಿದಾರೆಲ್ಲಾ ॥ ಭಾವಜನಯ್ಯನೂ
ತಾನೂ ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಗೀ । ದೇವತೇಯರನು ಗೆದ್ದ ದೇವಾದಿ
ದೇವಾ ॥ ೨ ॥ ಏನು ಪುಣ್ಯಮಾಡಿದಾಳೊ ಏನು ಕೋಪಿಸೂತಿದ್ದಾ
ಳೊ । ಈನಾರಿಸತ್ಯಭಾಮೆಗೆ ಈಡಿಲ್ಲವೆಂದೂ ॥ ಮಾನಿನೀಯಾರೆಲ್ಲಾ
ತಮ್ಮಾ ಮಂದಿರದೊಳಗೆ ನುತಿಸಿ । ಆನಂದಾನಾಗುತಾಲಿಪ್ಪರಾಹ್ಲದ
ದಿಂದ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

ಸೀಸಪದ್ಯ.

ನೌಲಿಂಜಾತದಾ ವೃಕ್ಷ ಸನ್ನಗಾಶಾಯಿ ತಾ । ನಾರಿ ಭವನದಲಿ ತಾ
ನಡಿಸಲಾಗ । ಭೇರಿನಿಸ್ವರಗಳು ಬಿಂಕದಲಿ ಬಾರಿಸುತ । ದ್ವಾರಕಾನಗ
ರಕಾನಂದಭೋಗ ॥ ತೋರಿಸಲು ಸಂಭ್ರಮವು ತುಳಿಕಾಡಲಾಗವ ।
ಮೇರುಹತ್ತಿದಳು ವಿನಾಶಾಕ್ಷಿ ತಾನೂ ॥ ಈರಾಜ್ಯದೊಳಗೆನಗೆ ಈಡಿಲ್ಲಿ
ನಲು । ತೋರಿದನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಲೀಲೆಯನ್ನೂ ॥ ೧ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಮೌಂಜಾತಾವೃಕ್ಷಾ ಸತ್ಯಾಭಾನು ಮನೆಯಾಮುಂದೆ ನಿಲಿಸಿ | ತೂ
ರುವಾ ಘಾಳಿಗಳಿಂದಾ ತೂಗುವಾ ಪುಷ್ಪಾ || ನಾರಿರುಕ್ಮಿಣಿಯಾ ಮನೆ
ಯೊಳ್ಪರಿಬೀಳೆ ಸತ್ಪಜಿತೆಗೆ | ಮಾರಿದ್ದಾ ದುಗುಡವ ಹೆಚ್ಚಿ ಮಿಡುಕಿ
ನಿಂದಿರಲೂ || ೧ || ವಾರಿಜಾಕ್ಷಾ ಬಂದುವರ ವದನವನ್ನು ನೋಡಿ
ನುಡಿದಾ | ಕಾರಣೇಕವಾದಾ ಮಾತಾ ಕರುಣಸಾಗರನು || ನೀರೇ
ಮನೋಹಾರೆ ಧೀರೇ ಬಾರೆ ಮುದ್ದುಸೂರೆಗೊಂಬ | ವಾರೆನೋಟಾದಾ
ವಯ್ಯಾರೆ ವದನವ ತೋರೆ || ೨ || ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿ ನಿನ್ನಾ ಕೇಳಿಗೊ
ದಗಿ ನರಕಾಸುರನಾ | ಬೀಳಾಗಡಿದೂ ಬಿಂಕಾದಿಂದಾ ಮೇಲಿದ್ದಾ
ಲೋಕಾ || ಪಾಲರನ್ನು ಗೆದ್ದು ದಿವ್ಯಾ ಪಾರಿಜಾತವನ್ನು ತಂದೂ | ನಾರಿ
ನಿನ್ನಾ ಗೃಹದೊಳಿಟ್ಟಿ ಬನ್ನಾಣೆಯಾಕೆ || ೩ || ಘಾಳಿಯಿಂದಾ ಪಾರಿ
ಜಾತ ಹಾರಿ ಪುಷ್ಪಾ ರುಕ್ಮಿಣಿಯಾ || ಅಲಯದೊಳಗೆ ಬೀಳೆ ಅರಿಯಾದೆ
ನೀನು || ಚಾಲಾವರಿದಾರನ್ನು ಮನದಾ ಭಲವುದಕ್ಕೂವಾದೆ ರಮಣೇ |
ಮೇಲಾದ ಬುದ್ಧಿಯಾ ಕೇಳೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ನೀನೂ || ೪ || ನಾನೆಂಬಹಂ
ಕಾರ ಬಿಟ್ಟು ನಾರಿರುಕ್ಮಿಣಿಯಾ ಮನೆಗೇ | ನೀನಡೆ ನೀರಜಗಂಧಿ
ಅನಾರಿ ನಿನ್ನಾ || ಆನಂದವಾಮಾಡೀ ಅರ್ಧಾ ಅಲರಾನಿತ್ತು ಕಳುಹು
ವಾಳೂ | ಮಾನವಂಥಾಳಾದಿ ಬಾಳೆ ಮಾನಿನೀ ರನ್ನೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

ಸೀಸಪದ್ಯ.

ಮೌತಿಯ ವಚನವ ಕೇಳಿ ಖತಿಗೊಂಡು ಕಂಜಾಕ್ಷಿ | ಧೃತಿಗುಂದಿ ವಲ್ಲ
ಭನ ಮೊಗವನೋಡಿ | ಚತುರ ನಿನ್ನಯ ಮನದ ಚರ್ಚೆಘನವಾಯಿ
ತೊ | ಸತತ ಎನ್ನೊಳಗೆ ನೀ ಸರಸವಾಡಿ | ಮತಿವಂತ ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ ಮನವ
ಸೋತೂ ಅವಳ | ಕ್ಷಿತಿಗೆ ವೆಗ್ಗಳನಾಡ್ಡಿ ಸಿದ್ಧಸೊಲ್ಲ || ಪತಿಯೊಡನೆ
ಬಗೆಬಗೆಯ ಪಂಥವನುಮಾಡಿದರೆ | ಪತಿತಳೆಂಬೊರು ಪತಿವ್ರತೆಯ
ರೆಲ್ಲಾ || ೧ || ಶ್ರೀಃ ||

ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಆದಿತಾಳ.

ನಂಬದೇನೋ ನಾಗಶಯನಾ ನಗೆಯಮಾಡಿದೆ ನಿನ್ನಾ । ಹಂಬಲ
ಮಾಡೆನ್ನಾ ವ್ರತವು ಹಗರಣವಾಯಿತೂ ॥ ೧ ॥ ನಿನ್ನಾ ಮಾತಾ ಕೇಳಾ
ವಿರಲೂ ನೀತಿಗೆಟ್ಟುಳೂ ಎಂಬಾ । ಖಿನ್ನಾತನವೂ ಎನ್ನಾಮೇಲೆ ಕಿಂಚಿ
ತೆಂಬೆನೆ ॥ ೨ ॥ ಯೇಳೋ ಕೃಷ್ಣಾ ಯೇಣಾನಯನೆ ಅಲಯಾಕೇಗಾ
ಅವಳಾ । ಜಾಲತನವಾ ನೋಡೂವೆನೂ ಜಾನ್ಮವೀಜನಕಾ ॥ ೩ ॥
ಪೋದಾರೆನಗೇ ಪೋರೆಯೆಂದೂ ಆದಾರವಿಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮಾ । ನಾದಾ
ರೆನ್ನಾ ನಾಚಿಕೆಯು ಪೋಗಾದೆ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೪ ॥ ಎನ್ನಾ ಮಾನಾಪ
ಮಾನಗಳೂ । ನಿನ್ನಾದಲ್ಲವೇ ಎಂದು । ರನ್ನೆ ಪಾದಕೈರಗಲಾಗಾ
ಮನ್ನಿಸಿದಾನೂ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

ಶ್ಲೋಕಃ — ಎಷ್ಟೋಮಾನಕೆ ಯೋಚಿಸಿದೆ ಸಖಿಯೇ । ಸಿಷ್ಟಾಂಗ
ನಿನ್ನಾದರೂ ॥ ಘಟ್ಟಾಗೆನ್ನದು ಗಾರುಮಾಡಿದೆ ಬಲೂ । ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ನಿನ್ನಾತು
ರಾ ॥ ಬಿಟ್ಟುರಾಗದು ಬಯಕೆತೀರದು ಮನಾ । ಮುಟ್ಟಾಗೊ ಪರಿಪೇಳುವೆ ॥
ಪಟ್ಟದಾಸುದತೀ ಗೃಹಾಂತರಕೆ ನೀ । ಮುಟ್ಟದರೆ ಸುಖಬಾಳುವೇ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಚಂದ್ರಗಾವಿಯನುಟ್ಟು ಚಲುವಕುಪ್ಪಸ ತೊಟ್ಟು । ಚಂದವಾದೊಸ್ತು
ಗಳ ಚಪಲಾಕ್ಷಿಯಿಟ್ಟು ॥ ಅಂದಣವನೆರಿ ನಲುವಿಂದ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ।
ಇಂದುಮುಖಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಯ ಮಂದಿರಕೆ ಪೋಗಿ ॥ ೧ ॥ ತಂಗಿ ಬಂದಾ
ಳೆಂದು ತರಳಾಕ್ಷಿರುಕ್ಮಿಣಿ । ಅಂಗಳಕೆ ಬಂದು ಅಲಿಂಗನವ ಕೊಡುತಾ ॥
ಮುಂಗೈಯವಿಡಿದು ಮೋಹಿನಿಮುದ್ದೆ ಬಾರೆಂದು । ಶೃಂಗಾರಹರ್ಷ್ಯ
ದಲಿ ಶೀಘ್ರದಲಿ ಪೋಗೇ ॥ ೨ ॥ ಕುಡುತೆಗಂಗಳೆ ತಂಗಿ ಕುಡುರೆ ಗದ್ದುಗೆ
ಮೇಲೆ । ಸೆಡಗರದಿ ನುಡಿಯಲ್ವೆ ಸತ್ಯಭಾಮಾ ॥ ಮಡದಿಮಣಿ ರುಕ್ಮಿ
ಣಿಗೆ ಮಂಡೆಯನು ಬಾಗುತಾ । ಕಡುಚೆಲ್ವೆ ಕುಳಿತಳಾಕಾಂತೆ ಗುಣ
ವಂತೆ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

ಶ್ಲೋಕ: — ನಾರೀ ಕೇಳೆನ್ನನಂಗನಯ್ಯನ ಬಗೀ | ವಾರಿಧಿಯ ನೆಲೆ
ತಿಳಿವದೆ | ವಾರೀಜಾಸನ ಗಾರುಗೊಂಡನು ಅಹಂ | ಕಾರದಲಿ ಘನಬರು
ವದೇ || ತೋರೂವಾಜಗ ತೋಯಜಾಕ್ಷನು ಕಣಾ | ಆರೊಡನೆ ನೀ ಗರ್ವ
ಪೆ || ಸಾರಾಸಾರವಿಚಾರ ತಿಳಿದು ನಿರಹಂ | ಕಾರದಲಿ ನೀ ಶೋಭಿಪೆ || ೧ ||

ರಾಗ ಪಾಡಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಸ್ವಾಮಿ ಬಂದಾ | ಮೇಘಶ್ಯಾಮ ಬಂದಾ | ಭಾಮೆರುಕ್ಮಿಣಿಯ ಕೂಡೊ
ಪ್ರೇಮವ ನೋಡಲಿಕೆ || ಪಲ್ಲ || ವಾರಿಜಾಕ್ಷನು ಬಂದಾ | ವಾರಿಧೀಶ
ಯನ ಬಂದಾ || ಮಾರನಯ್ಯನು ಬಂದಾ ಮಾಧವ ಬಂದಾ || ೧ ||
ಮಂಗಳಮಹಿಮಾ ಬಂದಾ | ಮಾಯಾದೂರನು ಬಂದಾ || ರಂಗನಾಥ
ಸುರರಾರಾಯನು ಬಂದಾ || ೨ || ಮುದ್ದುಕೃಷ್ಣನು ಬಂದ | ಮುನಿಜನ
ಪ್ರಿಯ ಬಂದ | ಶುದ್ಧಸತ್ವದ ಅನಿರುದ್ಧ ಬಂದಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

ಶ್ಲೋಕ: — ನಾರೇರಿಬ್ಬರು ನಾಥನಂಭಿಗಿರಗೀ | ಪೂರೈಸಿ ದಿವ್ಯಾ
ಸನಾ || ಸಾರಸ್ಯಾದಲಿ ಸವತಿಮತ್ಸರವನೂ | ತೋರದಲೆ ಸರ್ವೇಶನಾ ||
ನೋರೇನೋಡುತ ಮೋಹವೆರಸಿ ನುಡಿಯೇ | ಈರಮ್ಯವನು ನೋಡುತಾ |
ನೀರಾಜಾಕ್ಷನನೇಕ ಸಂಭ್ರಮದಲೀ | ನಿಜವಾಕು ತೋರಾಡುತಾ || ೧ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಟತಾಳ.

ಮೊದಲಿಗೆ ಈಬುದ್ಧಿ ಮೊಳೆದೋರದಾಯಿತೆ | ಸತ್ಯಭಾಮೆ || ನಿನ್ನ |
ಕದನಕಂಜಿದೆನಲ್ಲೆ ಕಾಂತೆಶಿರೋಮಣಿ | ಸತ್ಯಭಾಮೆ || ೧ || ಇನ್ನನ್ನಾ
ಈಸ್ನೇಹಾ ಯರವುಮಾಡಲಿಬೇಡ | ಸತ್ಯಭಾಮೆ || ರನ್ನೆರುಕ್ಮಿಣಿಯೊಳು
ರಂಜಿಸು ಧರಿಯೊಳು | ಸತ್ಯಭಾಮೆ || ೨ || ಎರಡುಕಡೆಗೆ ಸಿಲ್ಕಿ ಯಿರವು
ದೋರಿತು ಮನ | ಸತ್ಯಭಾಮೆ || ಹರುಷವಾಯಿತು ಇಂದು ಹರಿಣಾಕ್ಷಿ
ಸುಖಬಾಳೂ | ಸತ್ಯಭಾಮೇ || ೩ || ಪಿರಿಯಾಳ ಮಾತಿಗೆ ಪೆಡಸುಮಾ
ಡಲಿಬೇಡ | ಸತ್ಯಭಾಮೆ || ಕಿರಿಯತನದಿ ಬಾಳೆ ಕಿಂಚಿತ್ತು ಕಡಿಮಿಲ್ಲ
ಸತ್ಯಭಾಮೆ || ೪ || ಶ್ರೀಃ ||

ಶ್ಲೋಕ:— ನಾರೀರುಕ್ಕಿಣಿ ಕೇಳು ನಾನು ನುಡಿವಾ | ಸ್ವಾರ
ಸ್ಯದಾ ವಾಕ್ಯವಾ || ಈರಾಜ್ಯಾಭಿವಿಲಾಸ ಸಂಭ್ರಮವನೂ ಇಂದಾಯಿತೇ
ಸೌಖ್ಯವಾ || ನಾರೀರಿಬ್ಬರು ನಿತ್ಯನೂತನವಹಾ | ನಿರ್ಮಳದ ಮನ
ದಿಂದಿರೆ | ಮೂರೂಲೋಕಕೆ ಮುದ್ದುಮುದವು ಎನಗೇ | ವಾರಾಸಿಗುಣ
ಮಂದಿರೇ || ೧ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಎಂದು ಮಡಿಯನುಟ್ಟು ಮಿಗಿಲಾದ ಹರುಷದಿ | ಇಂದುಮುಖಿ
ರುಕ್ಕಿಣಿಯು ತಾ || ನಂದನಂದನಗೆ ಆರೋಗಣಿಮಾಡೆಂದು | ವಂದಿಸಿ
ನಲುವಿಂದಾ ಚಂದ || ೧ || ತ್ವರಿತ ದೂತಿಯರ್ತಾರತಮ್ಯಗಳಿಂದ |
ಮರಕತ ಮಣಿಮಯ ಗದ್ದಗೆ || ಧರೆಯಲಿ ಪೊಂದಿಸಿ ದಾಸ್ಯಭಾವಗ
ಳಿಂದ | ಮೆರೆವ ಜ್ಯೋತಿಯ ನಿರಿಸಿ ಬಲಿಸಿ || ೨ || ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು
ಕೃಷ್ಣ ಸಮವಾಗಿ ಕುಡುರಲು | ಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆಯನಿಡುತಲಿ || ಸತ್ಪರ
ದಲಿ ಸ್ವರ್ಣಪಾತ್ರೆಯ ತಂದಿಟ್ಟು | ಚಿತ್ತದಿ ನಲಿನಲಿದೂ ವಲಿದೂ || ೩ ||
ಲಾವಣ್ಯಂಗನೆ ಲವಣವು ಮೊದಲಾದ | ಪಾವನಪಾಕ ಖಜ್ಜಾಯ
ಗಳೂ || ಶಾವಿಗೆ ಪರಡಿಗೌಲಿಯ ಪರಮಾನ್ನವು | ದೇವದೇವಗೆ ನೀಡೀ
ಪಾಡಿ || ೪ || ಗಾರಿಗೆ ಸವಿರ್ಬಿಸೂರಿಗೆ ಮಂಡಿಗೆ | ವಾರಣವಾದ ಭಕ್ಷ
ಗಳಿಂದಾ || ಮಾರಿದ ಪರಿತೋಷದಿ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನವು | ಸಾರರುಚಿಗಳಾಧಾ
ಮೋದಾ || ೫ || ಅಂಜೆಗಮನೆಯರು ಪಂಚಾಮೃತಗಳ | ಮಿಂಚುವ
ಪಾತ್ರೆಯೊಳಿಡುತಲಿ || ಪಂಚಾನನ ಪ್ರಿಯ ಪಾಲಿಸೆಂದೆನುತಲಿ | ಪಂಚ
ಶರನ ಮಾತೆ ಖ್ಯಾತೆ || ೬ || ವಿಂದೆಭದ್ರೆ ಕಾಳಿಂದಿ ಜಾಂಬವತಿ | ನಿಂ
ದಳು ನೀಲೆ ಮಿತ್ರೆಯಗೂಡಿ || ಸಂದಿಸಿ ಲಕ್ಷಣೆ ಸಾರಿಸವಿಾಪದಿ | ಮುಂ
ದುವರಿದುಬಂದು ನಿಂದು || ೭ || ಮಂದಹಾಸದಿ ಗೋವಿಂದ ಕರೆಯ
ಲೂ | ವೃಂದಮಾನಿನಿಯರ ಬಳಿಯಲೀ || ಇಂದಿರೆಯನುಗೂಡಿ ಇಂಪಿ
ನಾರೋಗಣಿ | ಮಂದರಧರಮಾಡೀ ಕೂಡಿ || ೮ ||

ಶ್ರೀಃ ||

ಸೀಸಪದ್ಯ.

ರೇಶುದ್ಧವನೆಮಾಡಿ ಕರೀರಾಜವರದನೂ | ವರರತ್ನಮಾಣಿಕವ ಒಪ್ಪು
ವಂಥ || ಸ್ಥಿರವಾದ ಪೀಠದಲಿ ಸಿರಿನಾಥ ಕೂಡಿರಲು | ನೆರದು ಸತಿಯರು
ತಾವು ನಿಂದು ಶಾಂತ || ಗುರುವಿಕೆಯ ರುಕ್ಮಿಣಿಯು ಗಮಕದಲಿ ಕರ್ಪು
ರದ | ಮೆರವ ವೀಳ್ಯವನಿತ್ತು ಮಿಸುಪವಂದ || ಹರುಷದಿಂದಲಿ ನುಡಿದು
ಸರಿಯಾಗಿ ಪುಷ್ಪವನು | ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸರಸದಿಂದ || ೧

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ಯದಿನಾರುಸಾವಿರದಾ ಹರಿಣಾಕ್ಷೀಯರ ತಂದು | ಮುದದಿಂದಲಿ
ಬೇಗ ಮುನಿಗಳನೆರಹಿದ | ಮದುವೆಯಮಾಡಲಿಕೇ || ೧ || ಸಕಲರಾ
ಯರು ಬಂದೂ | ಪ್ರಕಟಕಪ್ಪವ ತಂದು | ಭಕತರು ಮಣಿಮಯ ಮುಕು
ಟದಿ ಬಾಗುತ | ಮಕರಕುಂಡಲಧರಗೇ || ೨ || ದ್ವಾರಕಾಪುರದೊಳಗೇ
ಭೂರಿವಾದ್ಯಗಳಿಂದ | ವಾರಿಜಾನಾಭನ ವರಮಹೋತ್ಸವವೆಂದು | ಸಾ
ರಿತು ಸಂಭ್ರಮದೀ || ೩ || ವೇದಘೋಷಣೆಯಿಂದಾ ಸಾಧಿಸೀ ಲಗ್ನ
ವನೂ | ಮಾಧವ ಮದುವೆಯ ಕೈಕೊಳಲಮರರು | ನೋದ ಪೂಮಳೆ
ಗರೆಯೇ || ೪ || ಊಟಣೆಯೊಳು ವಿಶ್ವಾನಾಟಕನೂ ಸತಿಯರಿಗೆ ||
ನೀಟಾದ ರೂಪವ ಬೇರೆಬೇರೆ ತೋರೇ | ಕೋಟಿಭಾನುತೇಜ || ೫ ||
ರಾಜಗೋಪಾಲನಾ ರಾಜಮಂದಿರದಲ್ಲಿ | ಸುಜನರೆಲ್ಲರು ಭೋಜನ
ಮಾಡುವ | ಸೋಜಿಗವಳವಡದೂ || ೬ || ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ದ್ವಿಜರೂ
ಗುಣವುಳ್ಳಾ ಭೂಭುಜರೂ || ಮಣಿಮಯದೊಡನೆಯ ಮಂಗಳಮಯ
ವಾಗಿ | ವಿನಯದಿ ಒಪ್ಪಿದರೂ || ೭ ||

ಶ್ರೀಃ ||

ಮಂಗಳಪದ.

ಮಂಗಳ ಮಾರಮಣ ಮುಕುಂದಗೆ | ಮಂಗಳ ಮಾರಾಂತರ ಗೆದ್ದಗೆ |
ಮಂಗಳಮಂಗಳನಾ | ಜನಕಾಗೆ || ಶೋ || ಜನಕಾಗೆ ಜಾನ್ತ ವಿಪಿತನಿಗೆ |
ಅಂಗಾನೆರೆಲ್ಲಾ | ಬೆಳಗೂತ || ಶೋ || ೧ || ಶೋಭನ ಸುರವರನಾದಗೆ |

ಶೋಭನ ಸುಂದರಗುಣಖ್ಯಾತಗೆ । ಶೋಭನ ದೇವಕಿಯಾ ಸುತನಿಗೆ ॥
 ಶೋ ॥ ಸುತನಿಗೆ ಸುಜನರ ಹಿತನಿಗೆ । ಸಾಭಿಲಾಷೆಯರು ಬೆಳಗೂತಾ ॥
 ॥ ಶೋ ॥ ೨ ॥ ಮಂದರಧರ ಮನುಜವತಾರಗೆ । ಇಂದಿರೆಸತಿ ನಂದನ
 ಕಂದಗೆ । ಸಿಂಧುಶಯನನಿಗೆ ಸಿಂಧರಗೇ ॥ ಶೋ ॥ ಸಿಂಧರಗೆ ವಂದಿತ
 ರೊಡೆಯಗೆ । ಇಂದುಮುಖಿಯರು ಬೆಳಗೂತ ॥ ಶೋ ॥ ೩ ॥ ನೀರೊಳು
 ವಿಹಾರವಮಾಡ್ದಗೆ । ಭಾರವ ಬೆನ್ನಿಲಿ ಪೊತ್ತಾತಗೆ । ಧಾರುಣದಂತ
 ದಲಿ ಧರಿಸಿದಗೆ ॥ ಶೋ ॥ ಧರಿಸಿದಗೆ ಬಾಲನ ಪೊರದಗೆ । ಪಾರಿಜಾತ್ಮ
 ಯರೂ । ಬೆಳಗೂತ ॥ ಶೋ ॥ ೪ ॥ ವಾಮನಗೆ ಭಾರ್ಗವರಾಮಗೆ । ಕಾ
 ಮಿನಿಯರ ಕರುಣದ ಸೋಮಗೆ । ಅಮುಪ್ಪುರವನೂ ಗೆಲಿದವಗೆ ॥
 ॥ ಶೋ ॥ ಗೆಲಿದವಗೆ ಗೆಲಿದಗೆ ಹಯವೇರೀ ನಲಿದಗೆ । ಭಾವೆಯರೆಲ್ಲರು
 ಬೆಳಗೂತ ॥ ಶೋ ॥ ೫ ॥ ಎರಡನೇ ವೈಕುಂಠವು ಕನಕಾಗಿರಿಯಾಳುವ
 ಪರಿಪರಿವಿಭವದಿ । ಮೆರವ ನರಸಿಂಗಾ ಭವಭಂಗ ॥ ಶೋ ॥ ಭವಭಂಗಾ
 ಸದ್ಗುಣತುಂಗಾ । ಗರಸಿಯರೆಲ್ಲ ಬೆಳಗೂತ ॥ ಶೋ ॥ ಶುದ್ಧಾತ್ಮಕ
 ಸುಜನರ ಘೋಷಕ । ಹೊದ್ದಿದ ಜನಜಾಲವಪಾಲಕ । ಮುದ್ದುಶೋಭಿ
 ಸುವ । ಗರುಡಾನಾ ॥ ಶೋ ॥ ಗರುಡನ ನೆಗಲಲ್ಲಿ ಮೆರವಾ । ಶುದ್ಧ
 ಶಾಶ್ವತಗೆ ಬೆಳಗೂತ ॥ ಶೋ ॥ ೬ ॥

ಶ್ರೀ ॥

ಶೋಭನವೆ ಶೋಭನವೆ । ಶೋಭಿತ ಕನಕಾದ್ರಿವಾಸನಿಗೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥
 ಧರೆಯೊಳು ರಾಯಚೂರಸೀನೆಯೊಳೂ । ವರದಸರಾಲ ತಮ್ಮಣ್ಣನು ॥
 ವಿರಚಿಸಿ ಪಾರಿಜಾತವು ಕೊರವಂಜಿಯು । ಸಿರಿಸತ್ಯಭಾಮೆಗೆ ತ್ಯಾಗ
 ವನೂ ॥ ಶೋ ॥ ೧ ॥ ಬೇಡಲು ಬೀಗರಿತ್ತವೊದಿಕೆ । ಅಡಲು ಭೋಜನ
 ನೀಡೆನುತ ॥ ಮಾಡಿದ ವಚನದಿ ಮುಂದಕೆಮಾಡದೆ । ನಾಡೊಳು ಪಸ
 ರಿಸಿತೀಕಾವ್ಯ ॥ ಶೋ ॥ ೨ ॥ ಅಲ್ಲಿಹಪುರದ ಭೀಮನು ದಾಸಾ । ಸುಲಭ
 ತನದಿ ಪಾಠವಮಾಡಿ ॥ ಎಲ್ಲನಾಡೊಳು ಕೀರ್ತಿಯಿಸುವ ಕನಕಗಿರಿ ।
 ಎಲ್ಲಿ ಬರಲು ಕಾಲೋಚಿತದೀ ॥ ಶೋ ॥ ೩ ॥ ಮಂಗಳಮಹಿಮೆ ಶ್ರೀನರ
 ಹರಿಯಾ । ಹಿಂಗಾದೆ ಭಜಿಸುವ ಹರಿದಾಸ ॥ ರಂಗಭೂಪಾಲನು ರಸಿಕ

ವಿಚಾರಿಸಿ । ಮುಂಗೊಳಿಸೆಂದು ಬುದ್ಧಿಯ ಕೊಡಲೂ ॥ ಶೋ ॥ ೪ ॥
 ಪಾರಿಜಾತವೃ ತಂದ ಪರಿಯಾಯಾ । ಸಾರಭಾಗವತ ಕ್ರಮದಿಂದ ॥
 ಪೂರಣವಾಯಿತು ಹೇಳುವ ಕೇಳುವ । ಸ್ವಾರಸ್ಯದವರಿಗೆ ಸಂಪದವೂ ॥
 ಶೋ ಶೋ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರೀ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪಾರಿಜಾತವೃ ಸಂಪೂರ್ಣ.

॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

ಈ ಪುಸ್ತಕವು

ವಾವಂಜಿ ಗುರುರಾವ್,

ಇವರ

ಉಡುಪಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ

ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು,

ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯದಿಂದ

ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಶಾ. ಶಕ. ೧೮೪೭.

